

ศึกษานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิตไทย : กรณีศึกษาครูศิริ นักดนตรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา

มีนาคม 2555

ศึกษานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิตไทย : กรณีศึกษาครูศิริ นักดนตรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา

มีนาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศึกษานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิตไทย : กรณีศึกษาครูศิริ นักดนตรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา

มีนาคม 2555

นันทินี นักดนตรี. (2555). **ศึกษานุมิปัญญาครูดนตรีไทย : กรณีศึกษาครูศิริ นักดนตรี.**

ปริญญาานิพนธ์ ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์.

การศึกษานุมิปัญญาครูดนตรีไทย: กรณีศึกษาครูศิริ นักดนตรี จุดมุ่งหมายของการค้นคว้าวิจัย คือ 1.) ศึกษาประวัติของครูศิริ นักดนตรี 2.) ศึกษาภูมิปัญญาที่สร้างสรรค์ขึ้นของครูศิริ นักดนตรี การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) ทางด้านมานุษยดุริยางควิทยา(Ethnomusicology) ผลการศึกษาด้านประวัติส่วนตัวและประวัติด้านดนตรีของครูศิริ นักดนตรี พบว่าท่านเกิดเมื่อ วันที่ 28 มกราคม พ.ศ.2472 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาโดยได้เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนประชาบาลอัครพลชินูปถัมภ์ จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ.2511 รับประทานการที่กรมประชาสัมพันธ์ แผนกดนตรีไทยในตำแหน่งเครื่องหนังจนเกษียณอายุราชการ ครูศิริ นักดนตรี เรียนดนตรีไทยทางปี่พาทย์ และขับร้องจากหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) เรียนดนตรีไทยทางเครื่องสายจากครูระดี วิเศษสุวรรณ และ ครูแสง อภัยวงศ์ ท่านได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นที่ 4 ชื่อ "จัตุรถาภรณ์" ได้รับพระราชทานปริญญาครุศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จาก สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ครูศิริ นักดนตรีเสียชีวิตเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2548 สิริอายุรวม 76 ปี ด้านภูมิปัญญาที่ครูศิริ นักดนตรี ได้สร้างสรรค์ ขึ้นใหม่ เป็นคนแรกได้แก่ ระนาดเอกเหล็ก , ระนาดทุ้มเหล็ก ขลุ่ยเพียงออที่ประดิษฐ์จากท่อเอสลอน คิดค้นการบันทึกโน้ตทางฆ้องวงใหญ่ การรับเชิญเป็นพิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรี-นาฏศิลป์ไทย กรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยและวิทยากรให้ความรู้ด้านดนตรีไทยทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติตามหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา การเผยแพร่ผลงานและการนำผลงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนทั้งต่างประเทศละทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2505 - 2547 ท่านเป็นวิทยากรผู้บรรยายให้ความรู้ ผู้จัดรายการและสาธิตการบรรเลงเครื่องดนตรีทางรายการต่างๆ ผลงานด้านวิชาการรับเป็นที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา เรื่องการศึกษาแนวดำเนินทำนองท างฆ้องวงใหญ่เพลงเขมรลออองค์ เถา , เรื่องการวิเคราะห์เพลงเดี่ยว จะเข้เพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางครูศิริ นักดนตรี และ เรื่องการเดี่ยวจะเข้พญาโศก 3 ชั้น (เรียบเรียงใหม่) ซึ่งครูศิริ นักดนตรีได้ให้ความรู้ด้านทักษะเฉพาะของเครื่องดนตรี ข้อมูลทางด้านการปฏิบัติ คำปรึกษา ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและภาพระพันธ์เพลงขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการวิจัย รวบรวมผลงานด้านการประพันธ์เพลงที่ครูศิริ นักดนตรีได้แต่งขึ้นใหม่และทำทางขึ้นใหม่ รวมทั้งหมด 12 เพลง ผลงานเพลงที่ได้รับรางวัลได้แก่ เพลงขึ้นจิต เถา และ เพลงปี่ทองของไทย เถา

THAI MUSIC MASTER'S WISDOM : A CASE STUDY OF
KRU SIRI NUKDONTREE

Presented in Partial Fulfillment of Requirements for the
Master of Fine Art Degree in Ethnomusicology
at Srinakharinwirot University

March 2012

Nuntinee nukdontree. (2012). **The Thai music Master's : wisdom : A case study of KruSiri Nukdontree**. Master thesis, M.F.A. (Ethnomusicology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof.Dr. Kanchana Intarasunanont. Asst.Prof. Prateep Laorattanaari.

The study of Thai music Master's wisdom : A case study of Kru Siri Nukdontree , The purpose of this research were : 1) to study of Kru Siri Nukdontree life and 2) to music creative of Kru Siri Nukdontree . This research is Qualitative Research in Ethnomusicology

According to Kru Siri Nakdontree's biography, he was born since 28th January 1929. He graduated from the fourth grade of Prachaakkarapolchinupathum primary school at Samuthsongkarm. He decided to continue his further education about music . His musical education comprises two major parts. The first is Piphat and vocalization which was trained by Luang Pradit Pairao (Son Silpabunleng). The second is Thai stringed instruments which were trained by Kru Ratee Wisetsurakarn and Kru Sa-wang Apaiyawong. In 1968, he joined the government of public relation department in a position of leather musical instruments officer until retirement. Along his carrier path, he was granted two great honors. The first is an insignia of the Companion (Fourth Class) of the Most Exalted Order of the White Elephant. The second is an Honorary Degree Graduate Education from Suan Sunandha Rajabhat Institue. In 2003, he passed away on 14th December at seventy six years old. Kru Siri Nukdontree is first person A production of Radan-ek iron and Radantugm iron Kloui-Ping-or built from PVC and invented new Gong Wong Yai musical note. He was invited A master of ceremonies of Wai Kru committer of Thai traditional music contest and Learned person Thai music the theory and practice of Institutions Local and global promoting traditional Thai music since 1962 – 2004 . The academic advisor the main method of study Gong wong Yai Khmer la-or-ong Thau song in Mahodol University. The main method of analyzing music of the solo Ja-kae kakmon Samchan song in Burupha University. The method solo Ja-kae Payasok Samchan song in Mahodol University. Kru Siri Nukdontree taught skills of using musical instrument and writing new song for research . Collected all 12 of Kru Siri's new musical creations. The song Chuen-jit Thau and Pe thong khong Thai Thau

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

ศึกษามิปัญญาครุคนตรีไทย : กรณีศึกษาครุศิริ นักดนตรี

ของ

นันทินี นักดนตรี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขามานุษยดุริยางควิทยา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ ..... เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555

คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจี ศรีสมบัติ)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล งามสุทธิ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาบัตรฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์ ประธานควบคุมปริญญาบัตรและผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์ กรรมการควบคุมปริญญาบัตรผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขปริญญาบัตรฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุจี ศรีสมบัติ และดร.เฉลิมพล งามสุทธิ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมที่ได้กรุณาแนะนำผู้วิจัยให้มีความชัดเจนและความเข้าใจในการทำวิจัยครั้งนี้มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ นาย สาธิต โปธิ์สุวรรณ นายสุพร กล้าแก้ว และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศันสนีย์ จะสุวรรณ ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในเรื่องต่างๆ ในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณนางศิริกุล วรบุตร นางสาวสุภาพรรณ นักดนตรี และนายสันติ นักดนตรีและครอบครัว นักดนตรีทุกคนที่เป็นกำลังสำคัญในการทำปริญญาบัตร และช่วยให้คำปรึกษาผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณ รศ.ดร.ช่วงโชติ พันธุ์เวช อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร มากรักษา อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ได้ให้โอกาสผู้วิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ชาวมนุษยดุริยางควิทยา ปริญญาโท ภาคพิเศษ ปี 2550 ที่ เป็นกำลังใจและคอยช่วยเหลือตลอดมา

สุดท้ายนี้คุณค่าและประโยชน์ของปริญญาบัตรฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณต่อ คุณพ่อศิริ นักดนตรี และคุณแม่ปราณี นักดนตรี ที่ดูแลเอาใจใส่ และสนับสนุนโอกาสในการ พัฒนาชีวิตให้เจริญก้าวหน้ามาจนถึงทุกวันนี้

นนท์นี่ นักดนตรี

สารบัญ

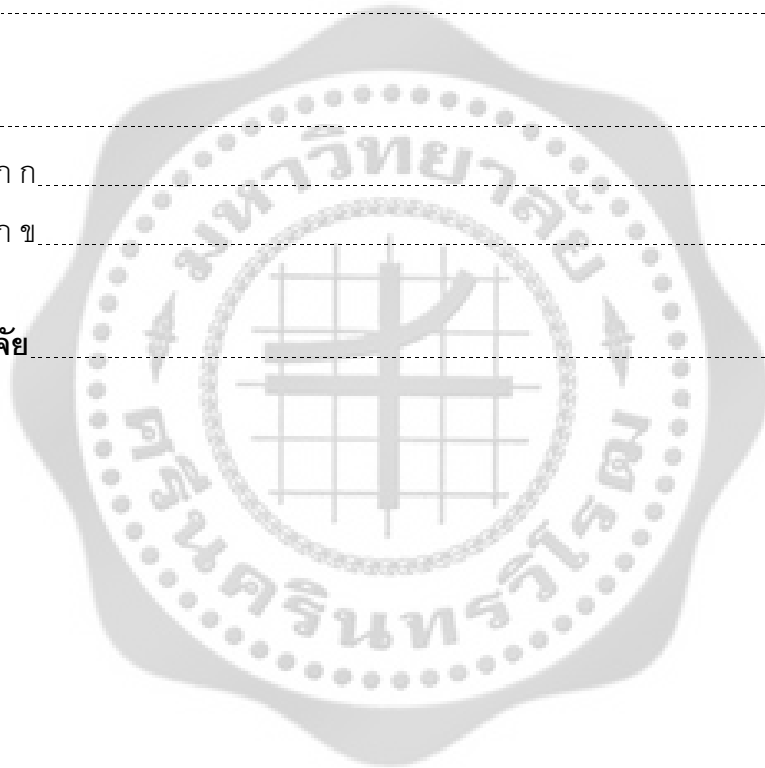
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องด้านดนตรี.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องด้านภูมิปัญญา.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าวิจัย.....	19
ขั้นค้นคว้ารวบรวมข้อมูล.....	19
ขั้นเก็บข้อมูลภาคสนาม.....	19
ขั้นเรียบเรียงข้อมูล.....	20
ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
ขั้นสรุปข้อมูล.....	21
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
ประวัติส่วนตัวของครูศิริ นักดนตรี.....	23
ประวัติการทำงาน ของครูศิริ นักดนตรี.....	27
ประวัติด้านดนตรี.....	28
รางวัลเกียรติคุณที่ได้รับ.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ผลงานด้านการพัฒนาสร้างสรรค์ดนตรีไทย.....	36
การประดิษฐ์ระนาดเอกเหล็ก, ระนาดทุ้มเหล็ก.....	36
การประดิษฐ์ขลุ่ยจากท่อเอสลอน.....	57
คิดค้นการบันทึกโน้ตทางห้องวงใหญ่.....	59
ผลงานด้านสังคมและสาธารณชน.....	62
ขั้นตอนการเป็นพิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรี-นาฏศิลป์ไทย.....	62
กรรมการตัดสินการประกวด.....	79
วิทยากรให้ความรู้ด้านดนตรีไทยทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....	80
การเผยแพร่ผลงานต่อสาธารณชน.....	82
การเผยแพร่ดนตรีไทยในต่างประเทศ.....	82
การเผยแพร่ผลงานทางสถานีวิทยุโทรทัศน์.....	84
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา.....	86
ผลงานด้านการประพันธ์เพลง.....	87
รวบรวมและบันทึกโน้ตเพลงที่ครูศิริ นักดนตรีได้แต่งขึ้นใหม่.....	87
เพลงใหม่โรงมหาราชรามคำแหง.....	87
เพลงใหม่โรงศรีสุนันทา.....	92
เพลงมาร์ชมหาศรีปทุมทอง.....	96
เพลงพม่าตายี เถา.....	99
เพลงศรีรัตนะ เถา.....	157
เพลงชื่นจิต เถา.....	109
เพลงมอญล่องใต้ เถา.....	117
เพลงเดี่ยวแขกมอญ 3 ชั้น ทางจะเข้.....	121
ผลงานด้านการประพันธ์เพลงที่ครูศิริ นักดนตรีได้ทำทางขึ้นใหม่.....	131
เพลงเขมรใหญ่ เถา.....	131
เพลงสุดสงวน เถา.....	145
เพลงพันธ์ฝรั่ง เถา.....	150
เพลงพระอาทิตย์ชิงดวง 2 ชั้น.....	154

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปลผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	157
สรุปลผลการวิจัย.....	157
อภิปรายผล.....	162
ข้อเสนอแนะ.....	163
บรรณานุกรม.....	164
ภาคผนวก.....	168
ภาคผนวก ก.....	169
ภาคผนวก ข.....	193
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	211

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ครูสุข นักดนตรี.....	23
2 สายการสืบตระกูลของครอบครัวนักดนตรี.....	24
3 สายตระกูลของครอบครัวนักดนตรีที่สืบทอดดนตรีไทย.....	24
4 ครูศิริและนางปราณี นักดนตรี.....	25
5 แผนที่บ้านครูศิริ นักดนตรี.....	26
6 บริเวณด้านหน้าบ้านของครูศิริ นักดนตรี.....	26
7 ครูศิริ ถ่ายทอดความรู้ทักษะทางดนตรีไทยให้กับนักเรียน.....	28
8 การเรียนดนตรีไทยทางเปียโนของครูศิริ นักดนตรี.....	29
9 หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง).....	30
10 การเรียนดนตรีไทยทางเครื่องสายของครูศิริ นักดนตรี.....	32
11 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นเผือกชั้นที่ 4 ชื่อ จัตุรภรณ์.....	33
12 พระราชทานปริญญาศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์.....	34
13 ใบบรรณบัตรคุณครูศิริเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมและผู้ฝึกซ้อมวงดนตรีไทย.....	34
14 ใบบรรณบัตรคุณครูศิริรับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ในการประกวด เพลงขึ้นจิตเถา.....	35
15 ใบบรรณบัตรคุณครูศิริได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติเป็น คนดีศรีสาคร.....	35
16 ฆ้องวงหรือระนาดเอกเหล็ก.....	36
17 ระนาดทุ้มเหล็ก.....	37
18 ลักษณะการวางลูกระนาดเอกเหล็ก.....	39
19 ลักษณะการวางลูกระนาดทุ้มเหล็ก.....	39
20 เครื่องตัดเหล็ก.....	40
21 ครูศิริ กำลังควบคุมการทำงานของเครื่องตัดเหล็ก.....	40
22 เหล็กที่ตัดแล้ว.....	41
23 เครื่องไสข้าง.....	42
24 ครูสิรินำลูกเหล็กไสข้าง ทั้งด้านส่วนหัวและส่วนท้าย.....	42
25 เครื่องกล่อมหลัง.....	43
26 ลูกเหล็กที่ทำหลังแล้ว.....	43
27 ลูกระนาดเอกเหล็กที่ทำสัญลักษณ์เพื่อนำไปตัดขอบ.....	44
28 ลูกระนาดทุ้มเหล็กที่ทำสัญลักษณ์เพื่อนำไปตัดขอบ.....	44

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
29 เครื่องคว้านทอง.....	45
30 การวางเรียงลูกกระพรวนที่ตัดแล้วตามลำดับ.....	46
31 การวางเรียงลูกกระพรวนที่ตัดแล้วตามลำดับ.....	46
32 การวัดเส้นตรงกลางของผืนระนาดเอกเหล็ก.....	47
33 การวัดเส้นตรงกลางของผืนระนาดทุ้มเหล็ก.....	47
34 วางลูกเหล็กลงบนแท่น.....	47
35 การสังเกตลูกเหล็ก.....	48
36 การเดินเครื่องคว้านทอง.....	50
37 การวัดขนาดการคว้านทอง.....	50
38 เหล็กที่คว้านทองเสร็จแล้ว.....	51
39 นำลูกเหล็กที่คว้านทองเรียบร้อยแล้วมาจัดเรียงตามผืน.....	51
40 เครื่องเจาะเหล็ก.....	52
41 ครูศรียากำลังเจาะรูลูกเหล็กที่ละลูกเพื่อนำไปเทียบเสียง.....	53
42 เครื่องเทียบเสียง.....	53
43 วิธีการเจียเหล็กออก.....	54
44 เครื่องขัดหลัง.....	55
45 เหล็กที่ขัดหลังเรียบร้อยแล้ว.....	55
46 วิธีการขัดข้างและขอบลูกเหล็ก.....	56
47 ชุดยี่เพ็ง.....	58
48 การตีจังหวะหรือเคาะจังหวะ.....	59
49 รูปฆ้องวงใหญ่.....	60
50 โน้ตใต้เส้น.....	60
51 โน้ตบนเส้น.....	61
52 ตารางการใช้จุดบอกการแบ่งมือตี.....	61
53 ตารางโน้ตตีพร้อมกัน 2 มือ.....	61
54 ตารางโน้ตการตีแบบคู่ 3 , คู่ 4 , คู่ 5 , คู่ 6 และ คู่ 7.....	61
55 ครุณีม โปธิ์เยี่ยม.....	65
56 รูปแบบการจัดเครื่องพลีกรรมพิธีไหว้ครู.....	67

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
57 เครื่องกระยาบวด.....	68
58 เครื่องมัจฉะมังสาหารพระปรคนธรรพ.....	69
59 เครื่องมัจฉะมังสาหาร.....	70
60 เครื่องมัจฉะมังสาหารพระพิราพ.....	71
61 เครื่องผลาหารพระปรคนธรรพ.....	72
62 เครื่องผลาหาร.....	73
63 เครื่องผลาหารพระพิราพ.....	74
64 เครื่องอาหารอิสลามแบบไทย.....	75
65 เครื่องอาหารอิสลามแบบไทย.....	76
66 พระเจ้าวรวงศ์เธอเจ้าเฉลิมพลทิฆัมพรกับครูศิริ นักดนตรี.....	79
67 ครูศิริ นักดนตรี เป็นพิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรี-นาฏศิลป์.....	79
68 นิ้วไตได้เส้น.....	81
69 นิ้วตบนเส้น.....	81
70 ครูศิริ นักดนตรีบรรเลงระนาดเอก ที่นครนิวยอร์ก.....	82
71 ครูศิริ นักดนตรีเตรียมตัวบนที่กเทพโทรทัศน์ที่กรุงลอนดอน.....	83
72 ครูศิริ กับคณะนักแสดงนาฏศิลป์และนักดนตรีไทยที่กรุงสต็อกโฮล์ม.....	84
73 ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม.....	85
74 ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9.....	86

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ดนตรี คือ ผลงานสร้างสรรค์อันละเอียดอ่อนของมนุษย์ไม่ว่าชนชาติใด วัฒนธรรมใด ในที่แห่งใด ย่อมมีดนตรีเป็นเครื่องประจักษ์ถึงประสบการณ์และอารยธรรมของมนุษยชาติ เอเชียเป็นอีกแห่งหนึ่งที่มีดนตรีเป็นเครื่องประจักษ์ถึงพลังสร้างสรรค์ของมวลมนุษยชาติ แต่นอกเหนือสิ่งใด ดนตรีเอเชียยังเติบโตมาจากรากฐานทางอารยธรรมของตนเอง อันทำให้ดนตรีมีเอกลักษณ์ทางคุณค่าความงาม ความไพเราะ ที่แตกต่างจากดนตรีในทวีปอื่นๆ เอเชียยังได้เปรียบในฐานะเป็นแหล่งกำเนิดอารยธรรม และวัฒนธรรมของโลกด้วย สิ่งเหล่านี้ล้วนมาจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์และการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นหนึ่ง จากพื้นที่หนึ่งไปสู่พื้นที่หนึ่ง วิวัฒนาการที่มีมาตามลำดับ นี้มีทั้งความเจริญ การผสมผสาน ความกลมกลืน และการสืบทอดรับส่งอันยาวนานนี้ ย่อมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ดนตรีจะถูกสร้างขึ้นดำรงคงอยู่ โดยการพัฒนาไปในรูปแบบต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยผู้สร้างสรรค์เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดดนตรี อันประณีตและงดงาม

ชนทุกชาติมีดนตรี ซึ่งอาจเกิดขึ้นมาด้วยชาติตนเองหรือรับอิทธิพลมาจากชาติอื่นๆ ชาติไทยเป็นชาติที่มีดนตรีมาแต่โบราณและเจริญรุ่งเรืองมาเป็นลำดับ สิ่งหนึ่งซึ่งสามารถบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยอย่างชัดเจนก็คือ “ดนตรีและบทเพลง” ที่เกิดขึ้นจากบรรพบุรุษแล้วถูกสั่งสมจนกลายเป็นรูปแบบอย่างในปัจจุบัน (สงบศึก ธรรมวิหาร. 2540: 1)

การสร้างสรรค์ดนตรีของไทยได้ถูกถ่ายทอดสืบทอดกันมาจากรุ่นดนตรี ซึ่งผ่านกระบวนการ จำจด กลั่นกรองและดัดแปลงผลงานทางดนตรีไทย ที่มีใช้แค่ด้านฝีมือเท่านั้นแต่ยังรวมถึงด้านวิชาการต่างๆ ทางดนตรีที่ได้ถูกหล่อหลอมรวมกันขึ้นเป็นองค์ความรู้ หรือที่เราเรียกว่า ภูมิปัญญา(มรดกฯ เจียประเสริฐ 2552: 2)

ภูมิปัญญา คือ กระบวนการที่เกิดจากการสืบทอด ถ่ายทอด องค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมในชุมชนท้องถิ่นต่างๆ แล้วพัฒนา เลือกรสรและปรับปรุงองค์ความรู้เหล่านั้นจนเกิดทักษะและความชำนาญ ที่สามารถแก้ไขปัญหา และพัฒนาชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย จนเกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เหมาะสมและสืบทอดพัฒนาต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด (ปรางสุวรรณ ศักดิ์โสภณกุล. 2550: ออนไลน์) ซึ่งการสั่งสมความรู้ความคิดของมนุษย์ได้ผ่านจากประสบการณ์ทั้งทางตรง คือ ประสบการณ์ด้วยตนเอง หรือทางอ้อม คือ การเรียนรู้มาจากผู้ใหญ่(ธวัช บุญโณทกะ. 2552: ออนไลน์) บุคคลผู้ซึ่งมีความรู้ด้านใดด้านหนึ่งเป็นผู้สร้างสรรค์และสืบสานภูมิ ปัญญาดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่ยอมรับของสังคม และชุมชน ซึ่งต่อมาได้มีการยกย่องให้เป็น ครูภูมิปัญญา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. ม.ป.ป. : ออนไลน์)

ครุภูมิปัญญาสามารถแบ่งได้เป็น 10 สาขา โดยในจำนวนนี้คือ สาขา ศิลปะบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ ดนตรี ทัศนศิลป์ และ คีตศิลป์ (ณัฐวุฒิ ศีลาโชติ. 2552: ออนไลน์) การถ่ายทอดภูมิปัญญาทางดนตรีไทย โดยครูหรือผู้ที่สืบทอดศิลปะทางดนตรีไทยจึงถือเป็นส่วนสำคัญที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้ต่างๆ ให้แก่ศิษย์สืบต่อกันมาซึ่งครูอาจารย์ในสมัยก่อนได้รับการฝึกหัดไว้ ด้วยความทรงจำเป็นพื้นฐาน และด้วยเหตุนี้ ครูแต่ละท่านจึงต่างมีแนวทางดนตรีที่แตกต่างกันไป บางเพลงแม้จะเป็นเพลงเดียวกัน แต่มักจะมีทางที่แตกต่างกันไปตามแบบของครูแต่ละคน (สุรพล สุวรรณ. 2549: 19)

มีการแบ่งครูดนตรีหรือนักดนตรีไทยออกเป็น 2 แบบด้วย คือ ผู้ที่มีฝีมือและผู้ที่มีความรู้ ทั้ง 2 แบบต่างก็ต้องพึ่งพาอาศัยกัน บางคนมีฝีมือ บางคนมีความรู้หรือบางคนมีทั้ง 2 แบบ แตกต่างกันไป แต่ละคน นักดนตรีไทยส่วนใหญ่จึงต้องเสาะแสวงหาจากครูท่านอื่นหรือคิดประดิษฐ์เองตามจินตนาการ การสร้างสรรค์นี้ต้องอาศัยการสังสมจากประสบการณ์เพื่อให้ได้บทเพลงอันไพเราะและยังถูกต้องตามลักษณะของดนตรีไทยและเพลงไทย (มนตรี ตราโมท. 2545: 29)

ลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของดนตรีไทย คือ หลักในการประพันธ์เพลงทั้งนี้ต้องมีการศึกษาในส่วนของโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รูปแบบการประพันธ์ รูปแบบของวง และในส่วนโครงสร้างทางความคิด เช่น วิธีการบรรเลง วิธีการประพันธ์ วิธีการเรียบเรียง ที่จะแสดงถึงความแตกต่างกันของแต่ละบทเพลง (สุมาลี นิรมานภาพ 2524: 3) ในวัฒนธรรมดนตรีไทยถือว่าการประพันธ์เนื้อทำนองหลักเป็นส่วนสำคัญยิ่งของดนตรีไทย เพราะเนื้อทำนองหลักทำหน้าที่เป็นแกนนำสู่การเกิดการประพันธ์ในลักษณะอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการประพันธ์ทำนองตกแต่ง (ทำนองแปร) หรือการประพันธ์บทร้อง (บุญช่วย โสวัตร. 2538: 1)

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกทำการศึกษาภูมิปัญญาครูดนตรีไทย กรณีศึกษาครูศิริ นักดนตรีครูดนตรีไทยท่านหนึ่งที่มีความรู้ความสามารถหลายด้านอาทิ การบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้หลายชนิดรวมทั้งการประพันธ์เพลงหลายประเภท เช่น เพลงใหม่โรง เพลงเถา เพลงเดี่ยว ในวงการดนตรีไทย ชื่อครูเบิ้มหรือครูศิริ นักดนตรี จะเป็นที่ยึด จักในฐานะคนตีระนาดทุ้มที่มีฝีมือ ความสามารถที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้เกิดความเชี่ยวชาญ ในด้านการประพันธ์เพลงไทยและยังเป็นผู้คิดการบันทึกโน้ตทางฆ้องวงใหญ่ เพื่อใช้ในระบบการศึกษา และนอกระบบ การศึกษาทางด้านดนตรีไทย นอกจากนี้ยังเป็นผู้สร้างระนาดเอกเหล็กและระนาดทุ้มเหล็ก และขลุ่ยจากท่อเอสลอน เป็นรายแรก

ครูศิริ นักดนตรีได้เรียนดนตรีครั้งแรกกับบิดาคือ นายสุข นักดนตรีต่อมาบิดาได้พาไปฝากตัวเป็นศิษย์กับหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) และได้เริ่มต่อเพลงต่างๆ ในทางระนาดเอก จนได้ทางเดี่ยวพิเศษ คือ เดี่ยวระนาด 2 ราง เพลงเขียดจิ้ง และเพลงอื่น ๆ อีกหลายเพลงครูศิริ นักดนตรี เป็นคนมีความจำดี และมีความขยัน นอกจากฝึก บรรเลง ระนาดเอกแล้วยังได้ มีโอกาส ฝึกหัดเรียนเครื่องดนตรีไทยชนิดอื่นเพิ่มเติมจาก หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ครูศิริ นักดนตรีได้เรียนดนตรี

กับครูทางด้านดนตรีไทยอีกหลายท่าน เช่น ครูพิม นักระนาด ครูโองการ กลีบขึ้น ครูพริ้ง ดนตรีรส จนสามารถบรรเลงได้รอบวง ต่อมาเข้ารับราชการที่กรมประชาสัมพันธ์ แผนกดนตรีไทย ในตำแหน่งเครื่องหนัง จึงทำให้ได้ร่วมงานกับครูระติ วิเศษสุรการ ผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถในด้าน การบรรเลงจะเข้และเป็นโอกาสที่ได้ปรึกษา เทคนิควิธีการบรรเลงตลอดจนการประพันธ์ทำนอง ของจะเข้ และในระหว่างที่รับราชการครูศิริ นักดนตรีได้บรรเลงดนตรีออกอากาศทางสถานีวิทยุของกรมประชาสัมพันธ์ และสถานีต่างๆ ได้รับเชิญเข้าร่วมเป็นกรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยและบรรเลงดนตรีประกอบการแสดงนาฏศิลป์ของกรมศิลปากร นอกจากนี้ยังเป็นอาจารย์พิเศษให้กับ สถาบันการศึกษาต่างๆ หลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ซึ่งในการสอนแต่ละแห่งนั้น ครูศิริ นักดนตรีมักจะฝึกประสบการณ์ให้กับนักดนตรีทุกคน คือเมื่อใดมีการประกวดหรือแสดงดนตรีไทยก็มักจะส่งวงดนตรีเข้าร่วมด้วยเสมอ ครูศิริ ได้ทุ่มเทและสละเวลาในการปรับวงดนตรีไทยอย่างเต็มที่ โดยไม่คำนึงถึงความเหน็ดเหนื่อย เพื่อเป็นการเผยแพร่และอนุรักษ์ดนตรีไทย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาและรวบรวมผลงานภูมิปัญญาครูดนตรีไทยกรณีศึกษา ครูศิริ นักดนตรี เพื่อที่จะได้เป็นหลักฐานชิ้นหนึ่งที่ชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการและภูมิปัญญาของครูดนตรีไทย การศึกษาเรื่องดังกล่าวนี้ผู้วิจัยเชื่อว่าจะแสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองและความมีอารยะของวัฒนธรรมทางดนตรีไทย รวมทั้งจะช่วยส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมดนตรีไทยให้แพร่หลายและสืบต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ศึกษาประวัติส่วนตัวและประวัติทางด้านดนตรีของครูศิริ นักดนตรี
2. ศึกษาภูมิปัญญาที่สร้างสรรค์ขึ้นของครูศิริ นักดนตรี

ความสำคัญของการค้นคว้าวิจัย

ภูมิปัญญาของครูดนตรีที่ได้สืบทอดสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในบริบทของดนตรี การศึกษาภูมิปัญญาครูดนตรีนั้นจะได้ทราบกลวิธีการสืบทอดของครูดนตรี ค่านิยมและความเชื่อในการเรียนการสอน เทคนิคการบรรเลงดนตรี เทคนิคการประพันธ์เพลง องค์ความรู้เดิมที่ครูไทยได้สืบทอดมา องค์ความรู้ใหม่ที่ครูดนตรีคนไทยได้พัฒนาสร้างสรรค์ขึ้น ซึ่งนำมาปรับปรุงใช้ในการเรียนการสอนทางดนตรีไทยในปัจจุบัน เป็นแนวทางในการศึกษาวิชาการด้านดนตรีซึ่งมีส่วนช่วยให้เอกลักษณ์ของชาติด้านดนตรีดำรงอยู่คู่ความป็นชาติที่เจริญมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ศึกษาประวัติส่วนตัวและประวัติทางด้านดนตรีของครูศิริ นักดนตรี
2. ศึกษาภูมิปัญญาที่สร้างสรรค์ชิ้นของครูศิริ นักดนตรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาประวัติและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับครูดนตรีไทยจะได้รับประโยชน์หลายด้านจากบริบทดังนี้

1. ได้ทราบประวัติของครูศิริ นักดนตรี และสายตระกูล นักดนตรี สายของครูดนตรี เกียรติคุณ และที่มาแห่งเกียรติคุณ การศึกษาดนตรี
2. ได้ทราบภูมิปัญญาของครูศิริ นักดนตรี ในการสร้างเครื่องดนตรี การเรียนด้านดนตรีและเทคนิควิธีการบรรเลงต่างๆ ที่ใช้กับเครื่องดนตรี ผลงานด้านการประพันธ์เพลง
3. เป็นการบันทึกหลักฐานทางการศึกษาทางด้านวิชา ดนตรีไทย ให้เป็นเอกสารทางวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาศิลปะแขนงนี้ทั้งยังรักษามิให้สูญหายไปตามกาลเวลาและเฉพาะตัวบุคคล

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษา ประวัติ และผลงาน ของครูศิริ นักดนตรี ศึกษาเฉพาะข้อมูลที่ได้ จากการเก็บข้อมูลภาคสนามและโดยการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ ดังนี้

นายสันติ   นักดนตรี   บุตรชาย

นางสาวสุภาพรรณ   นักดนตรี   บุตรสาว

นางศิริกุล   วรบุตร   น้องสาว

นายสาธิต   โพธิ์สุวรรณ   ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยรามคำแหง ปัจจุบันเป็น

ผู้จัดการวงศิริเรียงศิลป์ จังหวัดราชบุรี ผู้ได้รับการถ่ายทอดดนตรี

นายสุพร   กล้าแก้ว   ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปัจจุบัน

เป็นครูโรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสร อำเภอกะทู้มแม่ จังหวัดสมุทรสาคร ผู้ที่ได้เรียนดนตรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศันสนีย์ จะสุวรรณ อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. บทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นโดยของครูศิริ นักดนตรี ทั้งที่แต่งขึ้นใหม่และที่ทำทางขึ้นใหม่ ผู้วิจัยใช้วิธีการถอดเทปและบันทึกเป็นโน้ตไทย

3. ผลงานด้านการพัฒนาสร้างสรรค์ดนตรีไทย

4. ผลงานด้านสังคมและสาธารณชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภูมิปัญญา หมายถึง ผลงานการสร้างสรรค์จากความคิดของมนุษย์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ แก่บุคคล ชุมชนและประเทศชาติ

ครูดนตรีไทย หมายถึง ผู้ที่ยกย่องให้เป็นครูและได้ทำการสอนมีลูกศิษย์ยอมรับการสอนทางด้านดนตรีไทย

ชีวประวัติ หมายถึง ประวัติส่วนตัวตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบันรวมถึงประวัติ ด้านการศึกษาโดยในการวิจัยครั้งนี้จะแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษาในภาคสนามและการศึกษาด้านดนตรีไทย

เหล็กเส้น หมายถึง เหล็กเหนียวพิเศษมีความยาว 6 เมตร หนา 5 หุน กว้าง 2 นิ้ว และกว้าง 2.5 นิ้ว

การไสข้าง หมายถึง การตกแต่งบริเวณขอบด้านข้างของลูกเหล็กที่ตัดแล้วให้เรียบ สวยงาม

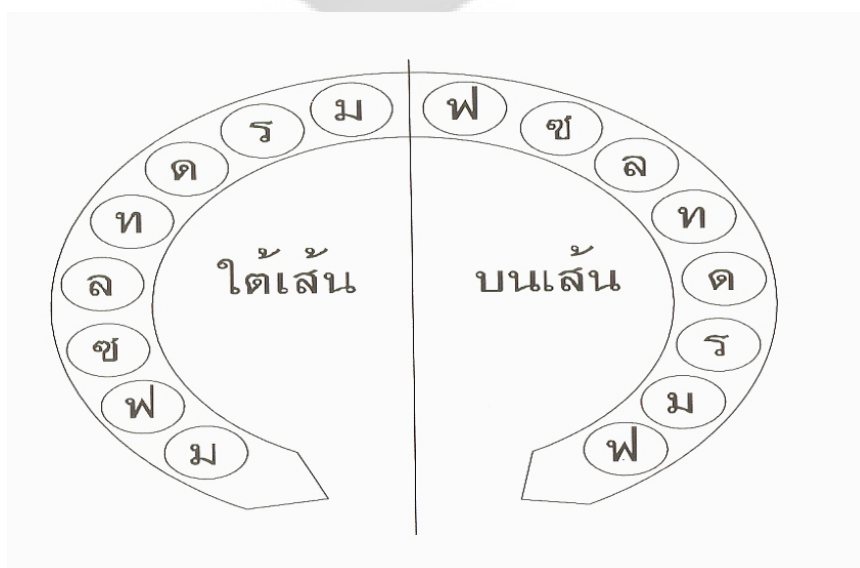
การเจาะรู หมายถึง เจาะรูบริเวณหัวและท้ายของลูกเหล็กเพื่อยึดลูกเหล็กให้ติดกับแผงเหล็ก

การคว้านท้องลูกเหล็ก หมายถึง การเทียบเสียงลูกเหล็ก

แผงเหล็ก หมายถึง การนำลูกเหล็กมาใส่โดยใช้เชือกหัวเกลียวเป็นตัวเพื่อสะดวกในการขนย้าย

ท่อเอสลอน หมายถึง ท่อน้ำที่ผลิตมาจากพลาสติก

การทำหลัง (กล่อมหลัง) หมายถึง การตกแต่งบริเวณหลังของลูกกระนาดให้มีลักษณะโค้งมนเพื่อให้เกิดความสวยงามของผืนระนาดปกติ และยังช่วยให้มีเสียงกังวาน

ไม้ได้เส้น หมายถึง ลูกช้อนนับตั้งแต่ทางซ้ายลูกที่ 1 จากเสียง “มี” จนถึงลูกที่ 8 ถึงเสียง “มี”

ไม้บนเส้น หมายถึง ลูกช้อนนับตั้งแต่ลูกที่ 9 เสียง “ฟา” จนถึงลูกที่ 16 เสียง “ฟา” ขวามือสุด

จุดล่างตัวโน้ต หมายถึง ตัวโน้ตจะตีด้วยมือซ้าย

จุดบนตัวโน้ต หมายถึง ตัวโน้ตจะตีด้วยมือขวา

เลข 3 ได้ตัวโน้ต หมายถึง การตีคู่ 3

เลข 4 ได้ตัวโน้ต หมายถึง การตีคู่ 4

เลข 5 ได้ตัวโน้ต หมายถึง การตีคู่ 5

เลข 6 ได้ตัวโน้ต หมายถึง การตีคู่ 6

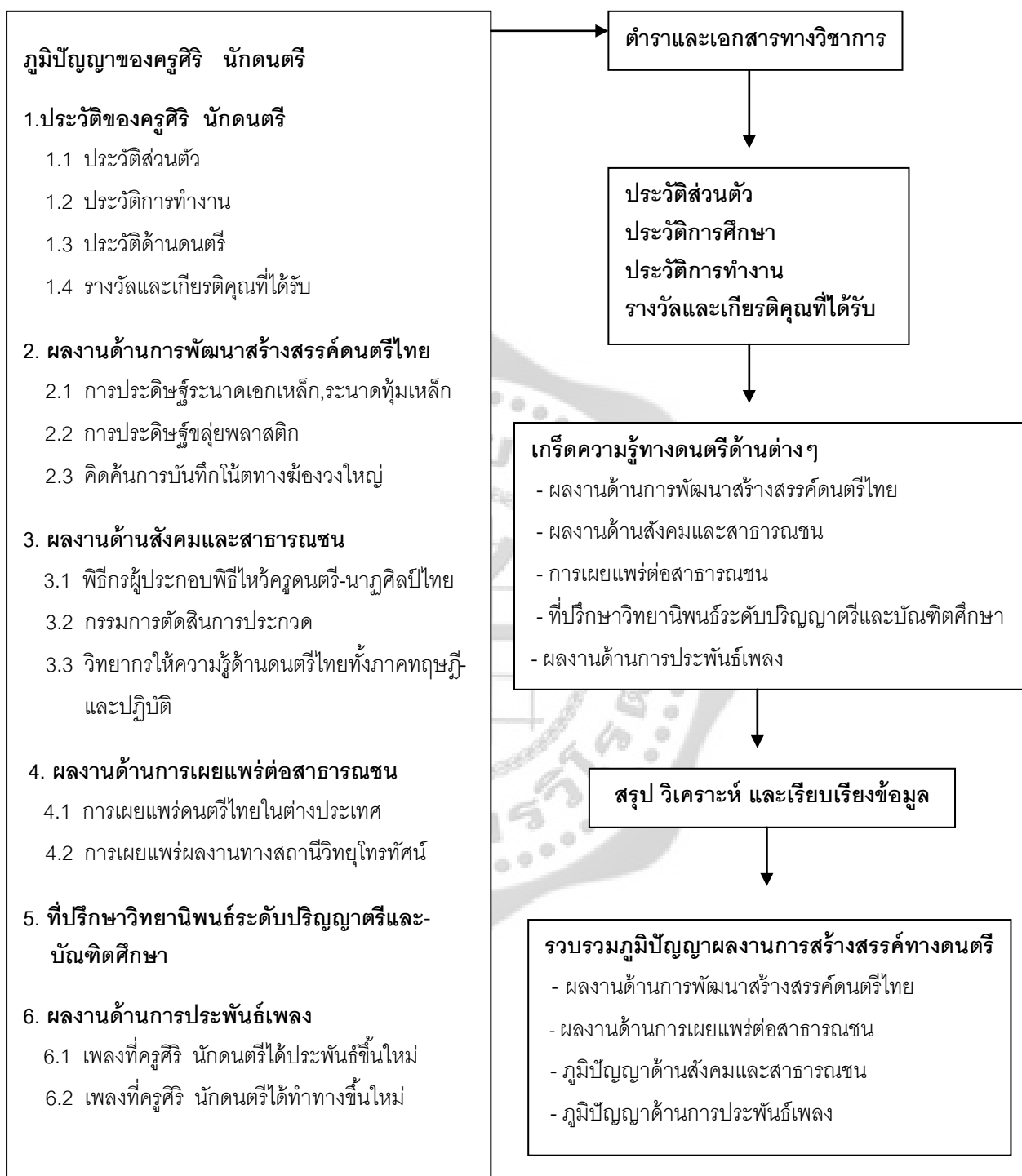
เลข 7 ได้ตัวโน้ต หมายถึง การตีคู่ 7

ตัวโน้ตตรงกัน 2 ตัว หมายถึง การตีคู่ 8

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาชีวประวัติและผลงาน ตลอดจนเทคนิคและวิธีการผลิตเครื่องดนตรีของครูคีตกวีคนตรี โดยการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลที่มีความสำคัญจากแหล่งความรู้ต่างๆ มาประกอบ ในการวิจัย ได้แก่เอกสารทางวิชาการ เอกสารวิจัยอัน มีเนื้อหาเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับงานวิจัยที่ได้ศึกษา ซึ่งจะขอ นำเสนอเอกสารและงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องด้านดนตรี

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องด้านภูมิปัญญา

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องด้านดนตรี

ดนตรี ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า ดนตรี น. เสียงที่ประกอบกันเป็นทำนองเพลง เครื่องบรรเลงซึ่งมีเสียงดังทำให้รู้สึกเพลิดเพลินหรือเกิดอารมณ์ รัก โศก หรือรื่นเริง เป็นต้น

ณรงค์ เขียนทองกุล (2541: 171) ได้กล่าวไว้ว่า ดนตรี แปลว่าเครื่องสาย มาจากรากศัพท์ว่า ตันติ ซึ่งแปลว่า ผู้มีสาย จึงหมายถึง เครื่องดีด เครื่องสี เท่านั้น

ในด้านประวัติศาสตร์การศึกษาด้านดนตรีนั้น ดวงใจ อมาตยกุล(2533: 1) กล่าวถึง วิวัฒนาการ ของดนตรีว่า

การเกิดดนตรีของมนุษย์ตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ของชนชาติทั่วโลกย่อมมีรากฐานคล้ายคลึงกัน คือ เกิดจากการคิดค้นหาวิธีการให้เกิดเสียงดนตรีเพื่อการต่างๆ เช่น รื่นเริง พิธีการหรือกล่อมเด็ก โดยเริ่ม จากการตบมือ ใช้เสียงร้อง ตีเกราะเคาะไม้ อันเป็นเหตุให้เกิดเสียงดนตรี เมื่อกลุ่มชนต่างๆ รวมตัวกัน เป็นสังคมจึงพัฒนาการคิดค้นเครื่องดนตรีของตนขึ้นมา โดยเริ่มจากสิ่งที่ใกล้ ตัวก่อนและได้พัฒนามา ตามลำดับ

พูนพิศ อมาตยกุล (2527: 1) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของดนตรีไทยไว้ว่า“ไทยเราเป็นชาติที่ เก่าแก่ที่มีศิลปวัฒนธรรมเป็นของตนเองมาช้านานหลายพันปีแล้ว เรามีภาษาพูด ภาษาเขียนและดนตรี เป็นของเราโดยสมบูรณ์ สำหรับเรื่องของดนตรีนั้นชาติไทยได้คิดค้นประดิษฐ์เครื่องดนตรีขึ้นใช้เองตั้งแต่ต้น ต่อมาได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดและประดิษฐ์เครื่องดนตรีต่างๆ เพิ่มขึ้นโดยอาศัยหลักและรูปแบบ จากประเทศเพื่อนบ้านบ้าง...”

มนตรี ตราโมท (2527: 20 – 21) ได้กล่าวถึงประเภทเพลงไทยไว้ในหนังสือแสงโสม : ชีวิตดนตรีไทยของมนตรี ตราโมท โดยสรุปแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การบรรเลงอิสระ คือ การบรรเลงดนตรีรวมกันเป็นวง ทั้งเครื่องทำทำนองและเครื่องประกอบจังหวะ ไม่มีการขับร้องและฟ้อนรำเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่นกา รบรรเลงเพลงโหมโรง เพลงหน้าพาทย์ และ เพลงเรือ เป็นต้น

2. การบรรเลงร่วมกับการแสดง คือ การบรรเลงที่มีทั้งการขับร้องและการแสดงเข้ามาร่วมด้วยการบรรเลงนี้นักดนตรีจะต้องศึกษาหาความชำนาญหลายด้านทั้งทำนองเพลง ทำนองเพลงร้องและท่ารำของผู้แสดงซึ่งนักดนตรีจะต้องระวังเป็นพิเศษ

3. การบรรเลงร่วมกับการขับร้อง คือ การบรรเลงโดยมีผู้ขับร้องด้วยในเพลงนั้นๆ เช่น การบรรเลงขับร้องคลอ เคঁล้า ล้ำลอง เป็นต้น

สังต์ ภูเขาทอง (2532) ได้กล่าวถึง เรื่องการศึกษาดนตรีไทยว่า “ ... การศึกษาดนตรีไทยเท่าที่ผ่านมาแล้วในอดีตไม่ว่าจะเป็นดนตรีไทยเดิมหรือดนตรีพื้นเมืองก็ตามนิยมใช้หลักสำคัญ 3 ประการคือ 1. การชี้แนะคือให้ทำตามครูสั่ง 2. การท่องจำทั้งที่เป็นบทเพลงทำทางเทคนิคการบรรเลงโดยไม่มี การบันทึกเป็นตัวโน้ต 3. ยึดมั่นในจารีตประเพณี ... ”

เรณู โกศินานนท์ (2545: 2) เพลงไทยเป็นสิ่งสร้างสรรค์ภูมิธรรม ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่สั่งสมมานานเพลงไทยมีคุณสมบัติพิเศษ มีเอกลักษณ์ที่แสดงออกทางกาย และวาจา ซึ่งมีท่วงทำนองคุณลักษณะเฉพาะตัว

คันสนีย์ จะสุวรรณ (ม.ป.ป.: 155) เพลงโหมโรง ตามความหมาย หมายถึง เพลงที่ใช้บรรเลงเป็นเพลงแรก เพื่อประโคมเบิกโรง หรือประกาศให้ทราบว่าจะมีการแสดง เกิดขึ้น ณ ที่นั้นๆ ซึ่งเพลงโหมโรงจะเป็นเพลงที่บอกถึงลักษณะงานรวมทั้งบอกถึงชื่อวงไว้ด้วย เช่นเพลงโหมโรงตามสถาบันการศึกษาต่างๆ เมื่อเริ่มมีการบรรเลงเพลงโหมโรงก็ทำให้ผู้ฟังทราบว่าป็นวงจากสถาบันใด วิทยาลัยครูสวนสุนันทาก็เช่นกันมีเพลงโหมโรงประจำวิทยาลัยคือ เพลงโหมโรงศรีสุนันทา เป็นเพลงโหมโรงประจำวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ซึ่งมีอาจารย์ศิริ นักดนตรี ได้แต่งขึ้นเมื่อปี พ .ศ. 2520 ซึ่งเป็นปีที่ภาควิชาดนตรีได้แยกจากภาควิชานาฏศิลป์ แต่ในขณะนั้นยังไม่ได้เปิดรับนักศึกษาวิชาเอกดนตรี นักดนตรีใน วงดนตรีไทยของวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ และผู้ที่มีความสามารถในการเล่นดนตรีไทยมีจำกัดรวมทั้งนักศึกษาวิชาเอกอื่นๆ ในวิทยาลัยด้วย

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องด้านภูมิปัญญา

ณรงค์ชัย ปิฎกักรัตน์ (2544: 40) ภูมิปัญญา ตามรูปศัพท์ที่มีความหมายตามว่า พื้นฐานความรู้ ความสามารถ เป็นเรื่องของสติปัญญามนุษย์ที่มีการถ่วงถ่วง ปรับปรุงขึ้นมาจากความรู้ ประสบการณ์ และความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล เกิดเป็นองค์ความรู้ขึ้นการนำมาใช้ มีการนำมาแก้ปัญหา หาในสถานการณ์ต่างๆ ที่มนุษย์ต้องการให้มีขึ้น พื้นภูมิของความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาเกิดขึ้นจากการสังเกต การทดลองทำ นำมาใช้ จากนั้นจึงคัดเลือกส่วนที่ดี มีประโยชน์จัดสรรบกพร่องออกไป พื้นภูมิความรู้เหล่านี้จึงเป็น ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ขบคิดขึ้นเอง ทำเอง เมื่อเป็นภูมิของบุคคลในท้องถิ่นก็หมายความว่าภูมิความรู้ ที่มีขึ้นนั้นเกิดขึ้นได้ วยคนในท้องถิ่น การนำมาใช้ก็เพื่อเอื้อประโยชน์ของท้องถิ่น มีการนำมาปรับปรุง พัฒนา ประยุกต์ให้สอดคล้องต่อความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ องค์ความรู้เช่นที่กล่าวนี้ได้มีการถ่ายทอด จากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง กลายเป็นสมบัติทางปัญญาของท้องถิ่น

ประเวศ วะสี (2534: 82) ได้กล่าวถึงภูมิปัญญาชาวบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นว่ามีลักษณะ ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. มีความจำเพาะของท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นสะสมขึ้นมาจากประสบการณ์ หรือความ จัดเจนจากชีวิตและสังคมในท้องถิ่นหนึ่งๆ เพราะฉะนั้นภูมิปัญญาท้องถิ่นจึงมีความสอดคล้องกับเรื่อ ของท้องถิ่นมากกว่าภูมิปัญญาที่มาจากข้างนอก แต่อาจเอาไปใช้ในท้องถิ่นที่แตกต่างกันไม่ได้ หรือไม่ดี
2. มีความเชื่อมโยงหรือบูรณาการสูง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นภูมิปัญญาที่มาจากประสบการณ์ จริง จึงมีความเป็นบูรณาการสูง ทั้งในเรื่องของกาย ใจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ความคิดเรื่องแม่ธรณี แม่คงคา แม่โพสพ พระภูมิเจ้าที่ รุกขเทวดา เป็นต้นตัวอย่างของการนำเอาธรรมชาติมาเป็นนามธรรมที่สื่อ ไปถึงส่วนลึกของใจที่เชื่อมโยงไปสู่อัตตประโยชน์ โดยสร้างความสัมพันธ์ที่ถูกต้องให้คนเคารพธรรมชาติ คนเราถ้าเคารพอะไรย่อมไม่ทำลายสิ่งนั้น
3. มีความเคารพผู้อาวุโส ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความสำคัญแก่ประสบการณ์ จึงมีความ เคารพผู้อาวุโสเพราะผู้อาวุโสมีประสบการณ์มากกว่า

สุจาวี จันทรสฤษ (2531: 12) ได้ให้ความหมายของภูมิปัญญาชาวบ้านไว้ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ ชาวบ้านคิดได้เองที่นำมาใช้แก้ปัญหา เป็นสติปัญญา เป็นองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้าน ทั้งกว้างทั้งลึก ซึ่งชาวบ้านสามารถคิดเองทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ไขปัญหาคำเนินชีวิตได้ในท้องถิ่น อย่างสมสมัย ซึ่งมีความหมาย ในทำนองเดียวกัน ชลทิตย์ เอี่ยมสำอาง และวิศนี ศิลตระกูล(2533: 211) ได้ให้ความหมายของภูมิปัญญา ชาวบ้านว่า ความรู้ประสบการณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งได้รับ การศึกษาอบรมสั่งสมและถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษหรือเป็นความรู้ประสบการณ์ที่เกิดจากประสบการณ์ ตรงของตนเอง ซึ่งได้เรียนรู้จากการทำงาน จากธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มีความค่า เสริมสร้างสามารถทำให้คนเรามีชีวิตรวมกันอย่างมีสันติสุข เป็นความรู้ที่สร้างสรรค์และมีส่วนเสริมสร้าง การผลิต

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2536: 11 – 12) ได้อธิบายเรื่องของภูมิปัญญาว่า ความรู้ ความคิด ความเชื่อ ความสามารถ ความชัดเจนที่กลุ่มชนได้ประสบการณ์ที่สั่งสมไว้ การปรับตัวและดำรงชีพในระบอบนิเวศ หรือสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรมที่ได้มีการพัฒนาการสืบสานกันมา ภูมิปัญญาเป็นความรู้ ความคิด ความเชื่อ ความสามารถ ความชัดเจนที่เป็นผลของการใช้สติปัญญาปรับตัวกับสภาวะต่างๆ ในพื้นที่ที่กลุ่มชนนั้นถึงหลักแหล่งถิ่นฐานอยู่ และได้แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับกลุ่มชนอื่น จากพื้นที่สิ่งแวดล้อมอื่นที่ได้มีการติดต่อสัมพันธ์กันและรับเอาหรือเปลี่ยนนำมาสร้างประโยชน์ หรือแก้ปัญหาได้ในสิ่งแวดล้อมปะปรับตัวทางสังคมวัฒนธรรมของกลุ่มชนนั้น ดังนั้นภูมิปัญญาจึงมีทั้งที่เกิดจากประสบการณ์ในพื้นที่ จากภายนอกและภูมิปัญญาที่ผลิตใหม่หรือผลิตซ้ำเพื่อการแก้ปัญหาและปรับตัวให้สอดคล้องกับความจำเป็นและการเปลี่ยนแปลง

ปฐุม คมานนท์ (2535: 279-281) ให้ความหมายว่า การถ่ายทอดสืบสานมีลักษณะทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งการถ่ายทอดภูมิปัญญานั้น มี 5 ลักษณะ คือ

1. การสืบทอดภายในชุมชนส่วนใหญ่เป็นเรื่องอาชีพของหมู่บ้านที่แทบทุกครัวเรือนทำเหมือนกัน อาจเป็นอาชีพพรองหรืออาชีพเสริมจากการทำไร่ทำนา เช่น การทำเครื่องปั้นดินเผา งานจักสาน ทอผ้า งานหัตถกรรมทั่วไป ซึ่งสมาชิกในชุมชนทุกคนได้คลุกคลีและมีความคุ้นเคยมาตั้งแต่เด็กทุกคนจึงเรียนรู้ และได้รับการถ่ายทอดมาเหมือนกัน ภายใต้สภาพการดำรงชีวิต
2. สืบทอดภายในครอบครัว เป็นการสืบทอดความรู้ความชำนาญที่มีลักษณะเฉพาะกล่าวคือเป็นความสามารถเฉพาะบุคคล หรือเฉพาะครอบครัว เช่น ความสามารถในการรักษาโรค งานช่างศิลป์ งานช่างฝีมือต่างๆ ความรู้ด้านพิธีกรรมต่างๆ ความรู้เหล่านี้จะถ่ายทอดภายในครอบครัวและเครือญาติ บางอย่างมีการหวงแหนและเป็นความลับในสายตระกูล
3. การฝึกจากผู้รู้ผู้ชำนาญเฉพาะอย่าง เป็นการถ่ายทอดที่ผู้ที่สนใจไปขอรับการถ่ายทอดวิชาการผู้รู้ อาจเป็นญาติหรือไม่ใช่ญาติหรือ อาจอยู่นอกชุมชนก็ได้ เช่น ช่างโบสถ์ ช่างลายไทย หมอตำแย
4. การฝึกฝนและค้นคว้าด้วยตนเอง อาชีพและความชำนาญหลายอย่างที่เกิดขึ้นด้วยการคิดค้น ดัดแปลงและพัฒนาขึ้นมาด้วยตนเอง และถ่ายทอดสู่ลูกหลาน เช่น การแกะสลักหิน ช่างฆ้อง เป็นต้น
5. ความรู้ความชำนาญที่เกิดขึ้นจากความบังเอิญ เป็นความรู้บางอย่างเกิดขึ้นโดยตนเอง โดยไม่ได้สนใจหรือไม่ได้คาดคิดมาก่อน เป็นต้นว่า มีอำนาจกลับมากอบทำให้สามารถรักษาโรค หรือความสามารถในการทำนายทายทักได้ ซึ่งยังไม่สามารถอธิบายด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ได้

การสืบทอดวัฒนธรรมทางดนตรีนั้นวิเชียร กุลตันท์, มนตรี ตราโมท (2523: 29) ได้กล่าวไว้ว่า

“...วัฒนธรรมทางดนตรีของชาติใดก็ตาม จะรุ่งเรืองเป็นที่นิยมของชนในชาติต่อไป หรือของชาติอื่นใด ย่อมประกอบด้วยองค์ 4 ประการ กล่าวคือ

1. จะต้องมีการสั่งสมและสืบทอดมาโดยไม่ขาดตอน ขาดระยะ
2. จะต้องไม่ปล่อยให้มืออยู่อย่างไคร้คงอยู่อย่างนั้น หรือหายหกตกหล่นไปตามกาลเวลา แต่ตรงกันข้ามจะต้องพยายามคิดค้นให้แปลกใหม่เพิ่มเติมจากของเดิมอยู่เสมอ และต้องให้เข้ากันด้วยดีกลมกลืนกับของเก่าด้วย
3. จะต้องส่งเสริมเพื่อเผยแพร่ในหมู่ของชาตินั้นเอง และถ้าสามารถทำได้ก็ให้เผยแพร่ไปถึงชาติอื่น ทั้งไกลและใกล้ด้วยก็ยิ่งดี
4. จะต้องปรับปรุงและแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพ และสิ่งแวดล้อมเฉพาะหน้าและเหตุการณ์ในปัจจุบัน...”

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วีระชาติ เปรมานนท์ (2532: 1) ได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับดนตรีไทยแนวใหม่ในช่วงปี 2520 – 2530 โดยได้ศึกษาถึงพัฒนาการทางดนตรีไทย สรุปได้ว่า ดนตรีไทยมีวิวัฒนาการมาพร้อมกับคนไทยควบคู่ไปกับศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาพูดและพิธีกรรมทางศาสนามาเป็นเวลานาน ดนตรีนอกจากจะแสดงออกถึงประเพณีวิถีชีวิตพิสดารแล้ว ยังสะท้อนถึงความงามทางด้านจิตใจและอารมณ์ของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย ทั้งยังเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของชาติไทยที่รู้จักสร้างสรรค์ดนตรีไทย อีกทั้งยังศึกษาทฤษฎีดนตรีไทยในเรื่องของการประสานเสียง การสอดทำนองเพลง การเรียบเรียง การประพันธ์เพลง และการศึกษาแนวความคิดในการนำปรัชญาความเชื่อของคนตะวันออกในด้านพุทธศาสนาเป็นเค้าโครงและ (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การประพันธ์เพลงไทยในลักษณะการแต่งขยายและตัดแต่งทำนองจากเพลงอัตราสองชั้น ได้ผลการวิจัยการประพันธ์เพลงไทยคือ การประพันธ์เพลงไทยมีหลายลักษณะได้แก่ ทำนองเพลงอัตราสองชั้นมาขยายเป็นสามชั้น และตัดลงเป็นชั้นเดียว หรือนำเพลงอัตราสามชั้นมาตัดเป็นสองชั้นและชั้นเดียว นำเพลงอัตราจังหวะชั้นเดียวมาขยายเป็นสองชั้นและสามชั้นและสุดท้ายได้ประพันธ์ขึ้นใหม่โดยไม่ได้นำจากเพลงใด ในการวิเคราะห์ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเพลงเถา เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของลูกตาสุดท้ายของแต่ละอัตราจังหวะหน้าทับในแต่ละอัตราจังหวะใช้ลูกตกลีเสียงเดียวกันหรือไม่

อรวรรณ บรรจงศิลป์ และคนอื่นๆ (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นและภูมิปัญญาไทย ชุดดุริยางคศิลป์ ผลของการวิจัย พบว่า

1. การไหว้ครูดนตรีไทยเป็นความเชื่อของสังคมไทย ความกตัญญูตเวที เป็นสิ่งที่ดีควรแก่การปฏิบัติ

2. เครื่องดนตรีไทยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ตามกิริยาที่เล่น คือ ตี สี ตี เป่า เครื่องดนตรีทุกชนิดมีกำเนิดจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมไทย แต่ได้มีการปรับปรุงดัดแปลงและผสมผสานกับเครื่องดนตรีกลุ่มคนในวัฒนธรรมอื่น

3. โครงสร้างของเพลงไทย ประกอบด้วย

3.1 บันไดเสียง ซึ่งมี 7 เสียง

3.2 จังหวะ มีอัตราจังหวะสามชั้น สองชั้น ชั้นเดียว

3.3 ทำนอง มีแนวโน้มเป็นแบบ เสียงเรียบหรือเสียงกระโดดในช่วงแคบๆ และมีลักษณะเป็นวรรคเล็กๆ มาเรียงต่อเนื่องกัน

3.4 การประสานเสียง มีลักษณะการประสานเสียงแนวนอน

3.5 รูปแบบมีการแบ่งเป็นวรรค ประโยค ท่อน มีการจัดกลุ่มเพลงเป็นประเภทเพลงต่างๆ และมีรูปแบบของเพลงสามชั้น สองชั้น และชั้นเดียว

3.6 อารมณ์เพลงสามารถให้ความรู้สึก และอารมณ์ต่างๆ ได้ แต่ไม่รุนแรงเท่าดนตรีตะวันตก

4. ประเภทของเพลงไทย แบ่งเป็นประเภทต่างๆ ตามความคิดของครูดนตรีแต่ละท่าน การประพันธ์เพลงไทย มี 4 วิธี คือ 1. การแต่งขยายจากเพลงเดิม 2. ตัดทอนจากเพลงเดิม 3. แต่งทำนองขึ้นใหม่ โดยอาศัยเค้าโครงจากของเดิม 4. แต่งด้วยความคิดของตนเอง อาศัยหลักการแต่งเพลงไทย 5. การร้องเพลงไทยมีวิวัฒนาการมาจากการขับ-ลำ และเพลงพื้นบ้านตั้งแต่สุโขทัย ต่อมาได้พัฒนาขึ้นในราชสำนักสมัยอยุธยา จนเป็นแบบแผนที่ค่อนข้างชัดเจน และได้พัฒนาต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์ พบศัพท์ที่ใช้ในการร้องเพลงไทย 28 คำ

ในการศึกษาด้านกลุ่มดนตรีไทย วิมาลา ศิริพงษ์ (2538: 180-191) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสืบทอดวัฒนธรรมดนตรีไทยสังคมปัจจุบัน ศึกษากรณีสกุลพาทย์โกสัลและสกุลศิลปบรรเลง เป็นงานวิจัยในเชิงมานุษยวิทยา เนื้อหามีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาชีวิตประวัติของสายสกุลพาทย์โกสัลและสกุลศิลปบรรเลง ผลการวิจัยสรุปได้ว่าทั้งสองสกุลมี ความแตกต่างกันอย่างชัดเจนกล่าวคือ สกุลพาทย์โกสัลเป็นองค์รลักษณะบ้านพิณพาทย์ประกอบด้วยสมาชิกภายในบ้านหรือเครือญาติ เป็นกลุ่มทำงานดนตรีไทยที่อยู่ในบทบาทเดิม คือบรรเลงประกอบพิธีกรรมเป็นหลักเพื่อหารายได้ การถ่ายทอดวิชาใช้วิธีบอกเล่าหรือปากต่อปากตามประเพณีปฏิบัติ ในวัฒนธรรมดนตรีไทยสกุลพาทย์โกสัลจึงเป็นสกุลที่พยายามรักษารูปแบบเดิมให้คงอยู่ ส่วนสกุลศิลปบรรเลงมีองค์รอยู่ในรูปมูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปะบรรเลง. ม.ป.ป.) ซึ่งประกอบกิจกรรมด้านอนุรักษ์และเผยแพร่ดนตรีไทย เปิดสอนดนตรีไทยแก่บุคคลทั่วไปและพัฒนาวิธีการ ถ่ายทอดวิชาด้านเครื่องสายและนำเอาเทคโนโลยีทันสมัยมาสร้างเป็นสื่อการสอนการบันทึกโน้ตเพลงไทยด้วย สกุลศิลปบรรเลงจึงเป็นสกุลที่พยายามปรับเปลี่ยนตัวเอง เพื่อตอบสนองความเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม ได้ชัดเจนว่า สกุลพาทย์โกสัลและในอีกสายหนึ่ง

กฤษฎางค์ ไวยนันท์ (2548: 320-326) ได้ทำวิจัยเรื่อง การสืบทอดปี่พาทย์ในลุ่มน้ำลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า สภาพและบทบาทของวงปี่พาทย์ที่อยู่บริเวณลุ่มน้ำลพบุรี มีจำนวนคณะปี่พาทย์ทั้งหมดรวม 65 คณะ เป็นลักษณะวงปี่พาทย์ไทย 20 คณะ เป็นลักษณะวงปี่พาทย์มอญ 45 คณะ จำนวนนักดนตรีทั้งสิ้น 499 คน ในการบรรเลงประกอบพิธีกรรม นิยมใช้วงปี่พาทย์มอญในงานศพ และใช้วงปี่พาทย์ไทยประกอบพิธีในงานบุญทั่วไป เช่น บวชนาค พิธีไหว้ครู เป็นต้น ซึ่งมีแนวโน้มนิยมใช้วงปี่พาทย์มอญมากกว่าปี่พาทย์ไทย การบรรเลงประกอบการแสดงเช่น ลิเก โขน ละคร ในอดีตใช้วงปี่พาทย์ไทยที่มีประจำอยู่ในท้องถิ่น แต่ปัจจุบันนิยมใช้ปี่พาทย์มอญ และเป็นวงที่บรรเลงอยู่ประจำคณะลิเก

ขบวนการสืบทอดวงปี่พาทย์ของคณะปี่พาทย์เป็นดังนี้ คือ การสืบทอดสายนักดนตรีที่สามารถแยกได้อย่างชัดเจนว่าสืบทอดมาจากสายใดและนักดนตรีส่วนใหญ่ก็ไม่ยึดติดกับสายหนึ่งสายใดอย่างเคร่งครัด การสืบทอดดนตรีแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สืบทอดมาจากบรรพบุรุษจำนวน 41 คณะ และตั้งขึ้นใหม่ 24 คณะ การรับศิษย์ปัจจุบัน ครูผู้สอนไม่เคร่งครัดเรื่องฤกษ์ยามและไม่จำเป็นต้องมีผู้ปกครองมานำฝาก ถ้าเด็กสนใจมาเรียนก็สอนให้ โดยส่วนหนึ่งสอนเพื่อเป็นวิ ทยาทานและส่วนหนึ่งหวังเพื่อเป็นลูกวงต่อไป การจัดสถานที่สอนใช้เครื่องดนตรีที่มีอยู่ประจำบ้านของครูผู้สอนและส่วนหนึ่งนิยมใช้เทปในการช่วยทบทวนเพลง รูปแบบการจัด การเรียนการสอน แบ่งเป็น 2 วิธี คือ ยึดถือตามประเพณีการเรียนการสอนที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาแต่โบราณ และวิธีประยุกต์ให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพในปัจจุบัน วิธีการสอนพบว่ายังใช้วิธีการแบบเดิม คือ ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางในการเรียนและใช้วิธีสอนแบบ “มุขปาฐะ”

โตม สว่างอารมณ์ (2540: 189-196) ได้ทำการวิจัยศึกษารวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นผลงานการประพันธ์เพลงของจางวางทั่ว พาทย์โกศล และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งเป็นบทเพลงเถาสำเนียงเขมร 5 เพลง ได้แก่ เพลงเขมรพวง เพลงเขมรปากท่อ เพลงเขมรเหลืออง เพลงเขมรเอวบาง และเพลงเขมรใหญ่ สรุปได้ว่า

1. มีการสร้างแนวทำนองเพลงโดยใช้รูปแบบจังหวะและรูปแบบทำนองเป็นส่วนสร้างความสมบูรณ์ให้เกิดขึ้นในแต่ละวรรคเพลงทั้ง 5 เพลง
2. ในวรรคเพลงหนึ่งๆ จะมีลูกตกซึ่งมีความสำคัญในการเชื่อมวรรคเพลงต่างๆ ให้มีความต่อเนื่องกัน ใช้เป็นส่วนสำคัญสำหรับการตัดทอนและขยายบทเพลง ตลอดจนใช้ในการจบบทเพลง
3. มีการใช้บันไดเสียงจากเพลงสำเนียงเขมรโดยทั่วไป คือ ใช้บันไดเสียงโด 4 เพลง ส่วนเพลงเขมรใหญ่ใช้บันไดเสียงโดและบันไดเสียงฟา
4. การดำเนินทำนองส่วนใหญ่จะใช้ 5 เสียงหลักและมีบางตอนของทำนองใช้ครบทั้ง 7 เสียง

5. การสร้างทำนองเพลงโดยการยืดขยายแลดัดทอนให้เป็นเถา ใช้ทำนองเดิมเป็นพื้นฐาน และตกแต่งทำนองขึ้นใหม่

6. การสร้างทำนองเพลงทางเปลี่ยนยึดลูกตกเดียวกันกับเพลงทางพื้น ซึ่งส่วนใหญ่มีลูกตกเสียงเดียวกันในวรรคเพลงคู่ ส่วนลูกตกที่มีบันไดเสียงไม่ตรงกันจะพบในวรรคเพลงเลขตรี

ทรงศิริ สาประเสริฐ(2542) ได้ศึกษาเรื่องการถ่ายทอดความรู้ของภูมิปัญญาชาวบ้าน ผลการศึกษาพบว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนโดยวิธีการบอก ให้และปฏิบัติด้วยตนเอง แต่วิธีการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประจำ คือ การบอกเน้นให้เรียนเป็นผู้ถามและมีความเห็นว่า วิธีการที่ดีที่สุดในการถ่ายทอดความรู้ คือ เริ่มต้นด้วยการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และการได้เป็นที่ยอมรับ ยกย่องจากสังคม คือ สิ่งที่ภูมิปัญญาชาวบ้านภูมิใจมากที่สุดในชีวิต และเป็นเหตุจูงใจให้ภูมิปัญญาชาวบ้านถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน ปัจจัยที่เกี่ยวกับการถ่ายทอดความรู้ของ ภูมิปัญญาชาวบ้าน คือ แหล่งความรู้ในการถ่ายทอดซึ่งมาจากตัวของภูมิปัญญาชาวบ้านเอง เนื้อหาสาระ คือ ความรู้ในงานลักษณะของคนซึ่งภูมิปัญญาชาวบ้านอยากถ่ายทอดความรู้ให้ คือ ความสนใจอยากรู้มีความขยัน อดทน เมื่อทำการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนภูมิปัญญาชาวบ้านจะไม่มีการวางแผนล่วงหน้า ซึ่งสื่อที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้คือตัวภูมิปัญญาชาวบ้านเอง และระยะเวลาในการทำงานของผู้รับการถ่ายทอด

สมหมาย โมกขศักดิ์(2550: 236-246) ได้ทำการวิจัยศึกษาภูมิปัญญาครูดนตรีไทย: กรณีศึกษาครูอุ่งน บัวเอี่ยม สรุปว่าจากการที่ได้รวบรวมและบันทึกโน้ตที่ครูอุ่งน ได้สืบทอดมาจาก รองอำมาตย์โทขุนและประศาสน์ (เขียน อินทาบัจ) ครูสกล แก้วเพ็ญภาค หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปะบรรเลง) และคุณหญิงชื่น ศิลปะบรรเลง ในด้านการดนตรีครูอุ่งน บัวเอี่ยมได้ศึกษาวิธีการบรรเลงแคนวงคณะอินทประสิทธิ์ศิลป์ ยึดแบบแผนการบรรเลงคล้ายกับวงดนตรีไทยโดยแบ่งกลุ่มแคนเสียงสูงเป็นเครื่องนำ แคนเสียงต่ำเป็นเครื่องตาม มีชออยู่ประสานทำนองเพื่อความกลมกลืน และใช้เครื่องดนตรีประกอบจังหวะเช่นเดียวกับวงดนตรีไทย บทเพลงที่บรรเลงนิยมเพลงไทยเดิมสำเนียงลาว และเพลงประเภทกรอ ภูมิปัญญาที่สร้างสรรค์โดยครูอุ่งน บัวเอี่ยม เพลงร้องมี 3 เพลง คือ เพลงเขมรโพธิสัตว์ เพลงเขมรไทรโยค ครึ่งซัน เพลงต้นนรเชษฐี เถา และได้ปรับปรุงขึ้น 1 เพลง คือ แอ่วลาว ภูมิปัญญาด้านการผลิตเครื่องดนตรีมีดังนี้ การผลิตอังกะลุงนั้นได้แบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอน 1.การเตรียมไม้สำหรับเหลาอังกะลุง 2.การเหลากระบอกอังกะลุง 3.การเทียบเสียง 4.การทำราวอังกะลุง 5.การทำเสาและไม้แขวนอังกะลุง 6.การประกอบอังกะลุง 7.การทำราวอังกะลุง นอกจากนี้ครูอุ่งนยังได้ผลิตไม้ตีซิม คือเริ่มจากการนำไม้ไผ่สีสุก และไม้ไผ่ลาย เลื่อยไม้ไผ่เป็นปล้องไว้ข้อสำหรับทำหัวไม้ตี ฝาออกเป็นชิ้นนำไปตากให้แห้ง แต่งให้เข้ารูป แล้วเหลาหัวไม้ตีเหลาด้ามให้มีสปริงตักแต่งด้านท้องเก็บรายละเอียดให้เรียบร้อย ตัดหนังที่หัวไม้ตีเป็นการเสร็จสิ้นการทำไม้ตีซิม นอกจากนี้ครูอุ่งน บัวเอี่ยมยังได้พัฒนาหลักการสอนวิชาดนตรี

ในด้านต่างๆ ดังนี้ หลักการสอนการขับร้องเพลงไทยโดยแบ่งออกเป็น 9 ขั้นตอน ดังนี้ 1.การเลือกเพลงให้เหมาะสมกับผู้เรียน 2.การให้หัดออกเสียงเบื้องต้น 3.อ่านบทร้องให้ถูกต้อง 4.ต่อเพลงที่ละวรรคสั้นๆ 5.ให้ผู้เรียนร้องตามครู 6.ฝึกกับเครื่องจังหวะ 7.ใช้เครื่องช่วยสอนขับร้อง 8.การทบทวนและแก้ไขข้อผิดพลาด 9. อธิบายหลักการขับร้องแทรกให้แก่ผู้เรียน และหลักการสอนอังกฤษที่ สามารถแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน คือ 1. การทดสอบโสตประสาท 2.การจัดวงอังกฤษ 3.การจับอังกฤษ 4.การฝึกความไวของประสาท 5.การฝึกหัดเขย่าอังกฤษ 6.การประสมวงอังกฤษ สุดท้ายคือหลักการสอนซิมเบื้องต้น ได้ยึดหลักการฝึกไล่เสียงแบบโบราณจาก ครู้อย เกิดมงคล และได้เพิ่มเป็นชุดไล่เสียง 12 ชุด แล้วจึงเริ่มต่อเพลงจะเข้หางยาว สามชั้น

มธุดาเจียรประเสริฐ (2552: 175-182) ได้ทำการวิจัยศึกษาภูมิปัญญาครูดนตรีไทย: กรณีศึกษา อาจารย์ศิริ วิชเวช สรุป ว่าจากการที่ได้รวบรวมละบันทึกโน้ตเพลงเรื่อง เพลงบรรเลงเครื่องดนตรี และการตีรับขับเสภาที่อาจารย์ศิริ วิชเวชได้ศึกษาและสืบทอดจากครูท่านต่างๆ หลายท่าน ภูมิปัญญาที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นของอาจารย์ศิริ วิชเวช ด้านการร้องเพลงที่ได้แต่งขึ้นคือ เพลงเชิดเงิน สามชั้น การตีรับขับเสภาที่แต่งขึ้น คือ 1.การคิดวิธีการจับไม้รับเพื่อให้เสียงกรอรับละเอียดยิ่งขึ้น 2.ไม้จับที่แต่งขึ้นใหม่ คือ ไม้ถอด ไม้เดิน และไม้ธรรมชาติ 3.เกริ่นเสภาสำเนียงแขกและจีน ทางร้องและหางเครื่องเพลงเห่เข้าลูกหลวงที่ได้ปรับปรุงขึ้น ทางร้องละครหุ่นกระบอกที่ได้ปรับปรุงขึ้น และวิธีการสอนขับร้องเพลงไทยที่ได้พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบของอาจารย์ศิริ วิชเวช ซึ่งแบ่งเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้ 1.การสอนให้รู้จักและเข้าใจพยางค์และคำที่ใช้ในการเอื้อน 2.การฝึกเอื้อนต่างๆ 3.การออกเสียงคำ 4.การสอนเทคนิคการขับร้อง

ศันสนีย์ จะสุวรรณ (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการถ่ายทอดดนตรีไทยในสถาบันราชภัฏ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการถ่ายทอดดนตรีไทยในสถาบันราชภัฏ และนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการถ่ายทอดดนตรีไทย โดยใช้การวิจัยภาคสนามในสถาบันราชภัฏ 2 แห่งที่เปิดสอนดนตรีศึกษา (ดนตรีไทย) ในหลักสูตร 4 ปี ติดต่อกันไม่น้อยกว่า 4 ปี และการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีไทยและอาจารย์ผู้สอนดนตรีไทยในสถาบันราชภัฏ จำนวน 8 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบัน ของการถ่ายทอดดนตรีไทยในสถาบันราชภัฏนั้น มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ นักศึกษา อาจารย์ และกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความตั้งใจที่จะมาเรียนอย่างจริงจังในสาขาดนตรีไทยมีเพียงบางส่วน อาจารย์ผู้สอนยังไม่เพียงพอและสอดคล้องกับหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปตามหลักสูตร แต่ยังมีขาดอุปกรณ์และสถานที่ที่ไม่เป็นที่เฉพาะเหมาะกับการเรียนดนตรี

แนวทางการพัฒนากระบวนการถ่ายทอดดนตรีไทยในสถาบันราชภัฏ อาจารย์จะต้องพัฒนาศักยภาพของตนเอง รวมทั้งแสดงผลงานความสามารถให้ปรากฏ จะเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษามีความตั้งใจเข้ามาเรียนในสถาบันนั้นๆ อย่างแท้จริง ในการจัดการเรียนการสอน อาจารย์จะต้องถ่ายทอดคุณค่าของดนตรีไทย โดยสอดแทรกไปในการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติ เพื่อให้นักศึกษาเกิดความรักและความเข้าใจในดนตรีไทยอย่างแท้จริง รวมทั้งผู้บริหารสถาบันจะต้องเข้าใจธรรมชาติของวิชาส่งเสริมและสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องเรียน ห้องฝึกซ้อม และส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงผลงานความสามารถของตน จะทำให้นักศึกษาเกิดความรัก ความศรัทธา และมุ่งมั่นที่จะอนุรักษ์ และพัฒนาดนตรีไทยให้ก้าวหน้าต่อไป

ศันสนีย์ จะสุวรรณ์ (2549: 145-152) ได้ทำการวิจัยเรื่องภูมิปัญญาในดนตรีไทย : รูปแบบการเรียนรู้อะไรและการถ่ายทอดความรู้ของครอบครัว “นักดนตรี” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากบุคคล ที่อยู่ในครอบครัวนัก ดนตรีและผู้ที่เกี่ยวข้อง กับครอบครัว วงนักดนตรี จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นามสกุล “นักดนตรี” เป็นนามสกุลที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ที่พระราชทานให้กับนายรอด ซึ่งเป็นนัก ดนตรีที่มีความเชี่ยวชาญในการสีซอ ดั่ง และได้บรรเลงเดี่ยวกราวในถวายต่อหน้าพระพักตร์
2. ผู้สืบสกุลนักดนตรี ที่มีความสามารถในการเล่นดนตรีและยังสืบทอดดนตรีมาถึงปัจจุบัน ประกอบด้วย นายโปร่ง นักดนตรี ซึ่งเป็นพี่น้องกับนายรอด นายสุข นักดนตรี บุตรของนายโปร่ง นักดนตรี บุตรของนายสุขที่มีความสามารถทางดนตรีมี 5 คน คือ นายทองหล่อ นักดนตรี , นายศิริ นักดนตรี , นายชฎิล นักดนตรี , นางศิริกุล วรบุตร (นักดนตรี) และนายดวง นักดนตรี ปัจจุบันมีชีวิตอยู่เพียง 2 คน คือนายชฎิล นักดนตรี , นางศิริกุล วรบุตร (นักดนตรี) ในจำนวนนี้มีบุตรของนายศิริ นักดนตรี จำนวน 2 คน ที่สืบทอดดนตรีไทยมาจนถึงปัจจุบันคือ นายสันติ นักดนตรีและน.ส.นันทินี นักดนตรี
3. การเรียนรู้อะไรของครอบครัวนักดนตรี เกิดความสนใจของผู้ที่อยู่ในครอบครัว นักดนตรีที่มีความตั้งใจที่จะเรียนรู้เองเมื่อมีความพร้อม และจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเรียน การฝึกซ้อมดนตรีที่เป็นประจำ เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะเรียนดนตรี ส่วนใหญ่เริ่มเรียนดนตรีจากบิดาและบิดาได้ส่งให้ไปเรียนเพิ่มเติมจากครูผู้มีชื่อเสียงทางดนตรีไทยได้แก่นายสุข นักดนตรีได้ไปเรียนดนตรีกับครูสิน บิดาของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) นายศิริ นักดนตรี นายชฎิล นัก ดนตรี , นางศิริกุล วรบุตร (นักดนตรี) ได้ไปเรียนดนตรีกับหลวงประดิษฐไพเราะ (ศรศิลปบรรเลง) นอกจากนี้บางคนได้มี โอกาสเรียนกับครุท่านอื่นๆ เช่น หลวงไพเราะเสียงซอ (อุ้น ดุริยชีวิน) ครูเทวาประสิทธิ์ พาทยโกศล

4. การถ่ายทอดดนตรีไทยนั้น มีองค์ประกอบอยู่ 2 ประการ คือ เนื้อหาที่ใช้ในการถ่ายทอด และวิธีการถ่ายทอด ในการถ่ายทอดเนื้อหาดนตรีไทยของครอบครัวนักดนตรี จะขึ้นอยู่กับผู้เรียน เนื้อหาที่ถ่ายทอดมี 2 ส่วน คือ บทเพลงและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและความเชื่อเกี่ยวกับดนตรี แล้วแต่กลุ่มผู้เรียน ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มนักดนตรีอาชีพอีคือ ผู้ที่มีความสามารถมาแล้ว และมาขอเรียนต่อเพลงเดี่ยว จะถ่ายทอดให้ตามความสามารถของผู้เรียนความยากง่ายของเพลงที่แต่ละคนได้แตกต่างกัน แต่ถ้าผู้เรียนเป็นนักเรียน นักศึกษาในสถาบันการศึกษา ก็จะยึดบทเพลงตามหลักสูตรแนวทาง แต่สอดแทรกบทเพลงอื่นๆ ให้ตามความสามาร ารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล ส่วนการถ่ายทอดคุณธรรม จริยธรรมจะถ่ายทอดให้ผู้เพิ่มจะเริ่มเรียนเพื่อให้เข้าใจ

5. วิธีการถ่ายทอดของครอบครัวนักดนตรีมีหลายลักษณะ เป็นรูปแบบการประยุกต์ผสมผสานตามสถานการณ์ โดยมีทั้งการต่อเพลงแบบตัวต่อตัวแบบดั้งเดิม การเล่นให้ดูและ เล่นตาม การบอกด้วยปากเปล่า การใช้โน้ตประกอบการเรียนการสอน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้า เรื่องภูมิปัญญาครูดนตรีไทย กรณีศึกษาครูศิริ นักดนตรี ผู้วิจัยได้เริ่มจากการเก็บข้อมูลจาก เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลจริง จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาเรียบเรียงเป็นรายงานการวิจัยในรูปแบบของการบรรยายเชิงพรรณนาวิเคราะห์ โดยกำหนดแนวทางและขั้นตอนในการดำเนินงานการวิจัย ดังนี้

1. ขั้นค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร บทความ หนังสือ วิทยานิพนธ์ บท สัมภาษณ์และสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภูมิปัญญาครูดนตรีไทย และประวัติผลงานครูศิริ นักดนตรี

2. ขั้นเก็บข้อมูลภาคสนาม

- 2.1 การสัมภาษณ์บุตรชายและบุคคลแวดล้อม ครูศิริ นักดนตรี
  - 2.1.1 สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติของครูศิริ นักดนตรี
  - 2.1.2 สัมภาษณ์เก็ร็ดความรู้ด้านการพัฒนาสร้างสรรค์ดนตรีไทย
  - 2.1.3 สัมภาษณ์เก็ร็ดความรู้ด้านสังคมและสาธารณสุข
  - 2.1.4 สัมภาษณ์เกี่ยวกับผลงานด้านการเผยแพร่ต่อสาธารณสุข
- 2.2 บันทึกเทปผลงานด้านการประพันธ์เพลงที่ครูศิริ นักดนตรีได้แต่งและทำทางขึ้นใหม่
  - 2.2.1 เพลงใหม่โรงมหาราชรามคำแหง
  - 2.2.2 เพลงใหม่โรงศรีสุนันทา
  - 2.2.3 เพลงมาร์ชมหาศรีปทุมทอง
  - 2.2.4 เพลงพม่าตายี เถา
  - 2.2.5 เพลงศรีรัตนะ เถา
  - 2.2.6 เพลงปีทองของไทย เถา
  - 2.2.7 เพลงมอญล่องใต้ เถา
  - 2.2.8 เพลงเขมรใหญ่ เถา
  - 2.2.9 เพลงสุดสงวน เถา
  - 2.2.10 เพลงพันธ์ฝรั่ง เถา
  - 2.2.11 เพลงเดี่ยวแขกมอญ 3 ชั้น ทางจะเข้
  - 2.2.12 เพลงพระอาทิตย์ชิงดวง 2 ชั้น

3. ชั้นเรียบเรียงข้อมูล

- 3.1 เรียบเรียงข้อมูลจากตำราและเอกสารทางวิชาการ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษา
- 3.2 เรียบเรียงข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุตรชายและบุคคลแวดล้อม ครูศิริ นักดนตรี
- 3.3 ถอดเทปการบรรเลงเพลงไทยเป็นโน้ตไทย

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

- 4.1 ประวัติของครูศิริ นักดนตรี
  - 4.1.1 ประวัติส่วนตัว
  - 4.1.2 ประวัติการทำงาน
  - 4.1.3 ประวัติด้านดนตรี
  - 4.1.4 รางวัลเกียรติคุณที่ได้รับ
- 4.2 ผลงานด้านการพัฒนาสร้างสรรค์ดนตรีไทย
  - 4.2.1 การประดิษฐ์ระนาดเอกเหล็ก, ระนาดทุ้มเหล็ก
  - 4.2.2 การประดิษฐ์ขลุ่ยจากท่อเอสลอน
  - 4.2.3 คิดค้นการบันทึกโน้ตทางฆ้องวงใหญ่
- 4.3 ผลงานด้านสังคมและสาธารณชน
  - 4.3.1 พิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรี-นาฏศิลป์ไทย
  - 4.3.2 กรรมการตัดสินการประกวด
  - 4.3.3 วิทยากรให้ความรู้ด้านดนตรีไทยทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ
- 4.4 ผลงานด้านการเผยแพร่ต่อสาธารณชน
  - 4.4.1 การเผยแพร่ดนตรีไทยในต่างประเทศ
  - 4.4.2 การเผยแพร่ผลงานทางสถานีวิทยุโทรทัศน์
- 4.5 ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
- 4.6 ผลงานด้านการประพันธ์เพลง
  - 4.6.1 รวบรวมและบันทึกโน้ตเพลงที่ครูศิริ นักดนตรีได้แต่งขึ้นใหม่
    - 4.6.1.1 เพลงใหม่โรงมหาราชรามคำแหง
    - 4.6.1.2 เพลงใหม่โรงศรีสุนันทา
    - 4.6.1.3 เพลงมาร์ชมหาศรีปทุมทอง
    - 4.6.1.4 เพลงพม่าต่ายี เถา

- 4.6.1.5 เพลงศรีรัตนะ เกา
- 4.6.1.6 เพลงปี่ทองของไทย เกา
- 4.6.1.7 เพลงมอญล่องใต้ เกา
- 4.6.1.8 เพลงเดี่ยวแขกมอญ 3 ชั้น ทางจะเข้
- 4.6.2 รวบรวมและบันทึกโน้ตเพลงที่ครูศิริ นักดนตรีได้ทำทางขึ้นใหม่
  - 4.6.2.1 เพลงเขมรใหญ่ เกา
  - 4.6.2.2 เพลงสุดสงวน เกา
  - 4.6.2.3 เพลงพันธ์ฝรั่ง เกา
  - 4.6.2.4 เพลงพระอาทิตย์ชิงดวง 2 ชั้น

5. ชั้นสรุปข้อมูล

- 5.1 นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามมาเรียบเรียงวิเคราะห์แล้วทำการบันทึกลงใน การวิจัย
- 5.2 นำเสนอแนวคิดและสาระสำคัญ จากกา รค้นคว้าเชิงคุณภาพ ในรูปแบบลักษณะของ การพรรณนาวิเคราะห์

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง ศึกษาภูมิปัญญาครุชนครีไทย : กรณีศึกษาครุศิริ นักดนตรี เป็น การศึกษาถึงประวัติของครุศิริ นักดนตรีภูมิปัญญาด้านต่างๆ ของ ครุศิริ นักดนตรี รวมไปถึงการรวบรวม ผลงานของครุศิริ นักดนตรี มาวิเคราะห์โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ประวัติของครุศิริ นักดนตรี
  - 1.1 ประวัติส่วนตัว
  - 1.2 ประวัติการทำงาน
  - 1.3 ประวัติด้านดนตรี
  - 1.4 รางวัลเกียรติคุณที่ได้รับ
2. ผลงานด้านการพัฒนาสร้างสรรค์ดนตรีไทย
  - 2.1 การประดิษฐ์ระนาดเอกเหล็ก, ระนาดทุ้มเหล็ก
  - 2.2 การประดิษฐ์ขลุ่ยพลาสติก
  - 2.2.1 คิดค้นการบันทึกโน้ตทางช่องวงใหญ่
3. ผลงานด้านสังคมและสาธารณชน
  - 3.1 พิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครุชนครี-นาฏศิลป์ไทย
  - 3.2 กรรมการตัดสินการประกวด
  - 3.3 วิทยากรให้ความรู้ด้านดนตรีไทยทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ
4. ผลงานด้านการเผยแพร่ต่อสาธารณชน
  - 4.1 การเผยแพร่ดนตรีไทยในต่างประเทศ
  - 4.2 การเผยแพร่ผลงานทางสถานีวิทยุโทรทัศน์
5. เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
6. ผลงานด้านการประพันธ์เพลง
  - 6.1 รวบรวมและบันทึกโน้ตเพลงที่ครุศิริ นักดนตรีได้แต่งขึ้นใหม่
  - 6.2 รวบรวมและบันทึกโน้ตเพลงที่ครุศิริ นักดนตรีได้ทำทางขึ้นใหม่

1. ประวัติของครูศิริ นักดนตรี

1.1 ประวัติส่วนตัว

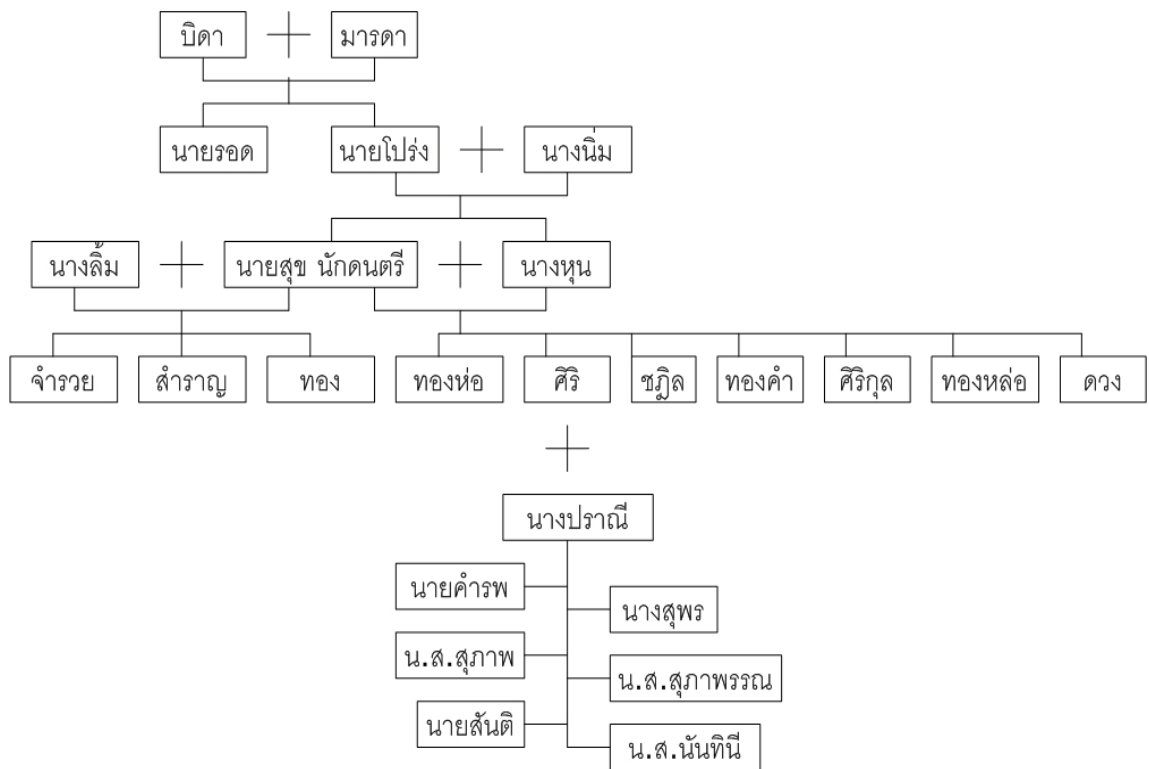
ครูศิริ นักดนตรี มีชื่อเดิมว่า “เบิ้ม” เป็นบุตรของ นายสุข และ นางหุน นักดนตรี เกิดเมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ.2472 เป็นบุตรลำดับที่ 2 ในบรรดาพี่น้องร่วมบิดามารดา ทั้งสิ้น 7 คน ได้แก่

1. นายทองหล่อ นักดนตรี เล่นระนาดเอก (ปัจจุบันถึงแก่กรรมแล้ว)
2. ครูศิริ นักดนตรี เล่นระนาดเอกและสามารถบรรเลงเครื่องดนตรีได้รอบวง (ปัจจุบันถึงแก่กรรมแล้ว)

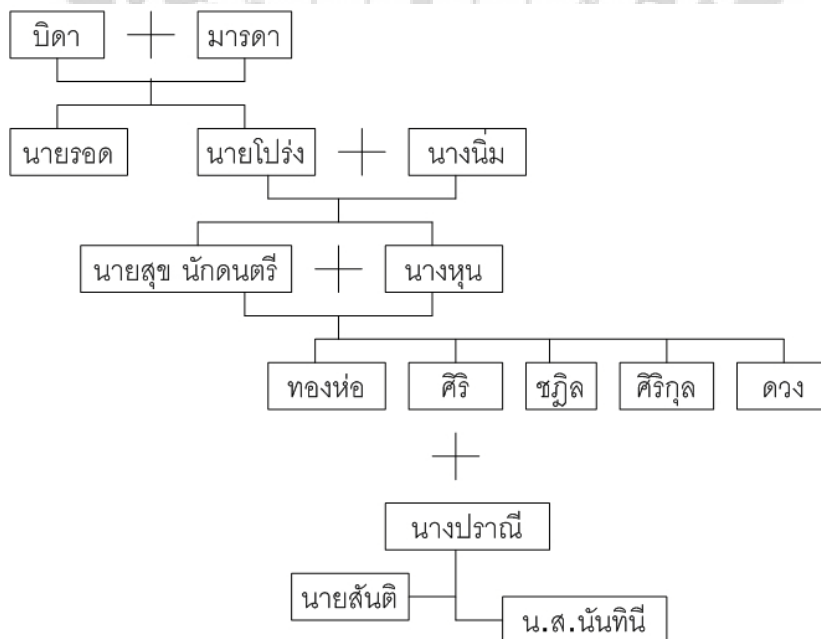
3. นายชฎิล นักดนตรี เล่นซอวงใหญ่และเครื่องสาย
4. นางทองคำ นักดนตรี เป็นแม่บ้าน
5. นางศิริกุล วรบุตร (นักดนตรี) เป็นนักร้อง
6. นางทองหล่อ นักดนตรี เป็นแม่บ้าน
7. นายดวง นักดนตรี เป่าปี่ (ปัจจุบันถึงแก่กรรมแล้ว)

นามสกุล “นักดนตรี” เป็นนามสกุลพระราชทานในสมัยรัชกาลที่ 6 โดยพระราชทานให้ปุรอด ซึ่งเป็นนักดนตรี ปุรอดเคยเดี่ยวซอด้วง เพลงกราวใน หน้าพระที่นั่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นที่พอพระทัย พระองค์ทรงมีอารมณ์ขันมาแต่สายซอสาย เอกขาด แต่ปุรอดยังสามารถบรรเลงเดี่ยวได้จนจบ จึงได้รับพระราชทานนามสกุลว่า “นักดนตรี”

นายสุข นักดนตรี เป็นบุตรนายโปร่งและนางนิ่ม นักดนตรี เกิดที่จังหวัดสมุทรสงคราม เมื่อปี พ.ศ.2436 เรียนดนตรีจากบิดาตั้งแต่เด็ก จนสามารถรวมวงประกอบอาชีพกับบิดาได้ โดยทำหน้าที่เป็นคนเป่าปี่

ภาพประกอบ 2 สายการสืบตระกูลของครอบครัว “นักดนตรี”

ภาพประกอบ 3 สายตระกูลของครอบครัว “นักดนตรี” ที่สืบทอดดนตรีไทย

ภาพประกอบ 4 ครูศิริและนางปราณี นักดนตรี

ครูศิริ นักดนตรีได้รับการศึกษาวิชาสามัญโดยได้เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียน
ประชาบาลอัครพลชินูปถัมภ์ วัดป้อมแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

เมื่ออายุได้ 25 ปี ครูศิริ นักดนตรีได้สมรสกับนางปราณี (มิ่งมณเฑียร) นักดนตรี ซึ่งเป็นชาว
สมุทรสงคราม เช่นเดียวกัน มีบุตรด้วยกัน 6 คน คือ

1. นายคำรพ นักดนตรี ปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย โรงเรียนสมุทรสาคร
พิทยาลัยอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สามารถพากย์โขน เล่นโขน และเครื่องหนังได้ทุก
ชนิด

2. นางสุพร บุญมานนท์ (นักดนตรี) สามารถขับร้องและพ้อนรำได้

3. นางสุภาพ นักดนตรี เป็นแม่บ้าน

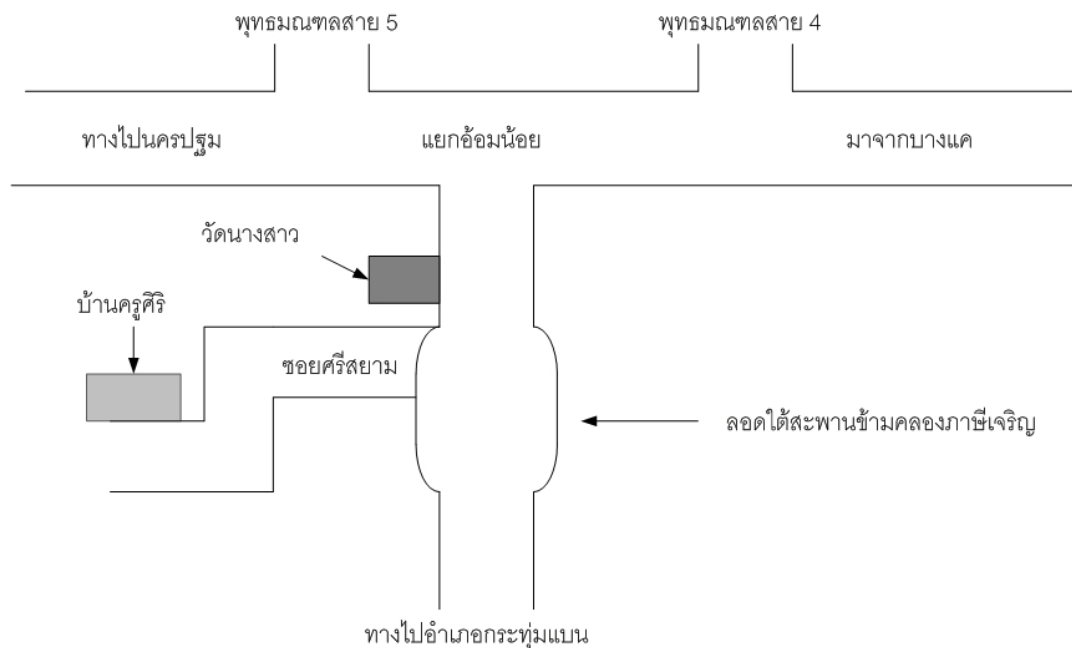
4. นางสาวสุภาพวรรณ นักดนตรี รับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้า

5. นายสันติ นักดนตรี สามารถเล่นเครื่องตีและเครื่องหนังได้ทุกชนิด

6. นางสาวนันทินี นักดนตรี เป็นอาจารย์สอนดนตรีไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา

ครูศิริ นักดนตรีพักอยู่ที่บ้านเลขที่ 201 หมู่ 1 ซอยศรีสยาม ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน
จังหวัดสมุทรสาคร รหัสไปรษณีย์ 74110 โทรศัพท์ (034) 472-614

การเดินทางไปบ้านครูศิริ นักดนตรี ตั้งต้นจากพุทธมณฑลสาย 5 (อ้อมน้อย) ตรงไปสู่อำเภอกระทุ่มแบน ระยะทาง 6 กิโลเมตร ลอดใต้สะพานข้ามคลองภาษีเจริญ เข้าซอยศรีสยามประมาณ 300 เมตร เลี้ยวซ้าย 50 เมตร แล้วเลี้ยวขวาตรงไป 100 เมตรก็จะพบบ้านครูศิริอยู่ทางขวามือ

ภาพประกอบ 5 แผนที่การเดินทางไปบ้านครูศิริ นักดนตรี

ภาพประกอบ 6 บริเวณด้านหน้าบ้านของครูศิริ นักดนตรี

1.2 ประวัติการทำงาน

ประวัติการทำงานของครูศิริ นักดนตรี มีทั้งการทำงานประจำที่กรมประชาสัมพันธ์ และเป็นอาจารย์พิเศษตามสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งระดับประถมจนถึงระดับมหาวิทยาลัย

พ.ศ.2493 เข้ารับราชการเป็นทหารประจำการที่สารวัตรทหารเรือ

พ.ศ.2495 เข้ารับราชการที่สถานีวิทยุ.ป.ถ. 1 กรมการสื่อสารทหารบกทหารแผนกดนตรีไทย

พ.ศ.2499 – 2546 ได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์สอนพิเศษในสถาบันต่างๆ ได้แก่

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

ศิริราชพยาบาล

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

โรงเรียนวัดราชธิวาส

โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม

โรงเรียนวัดประดู่ในทองธรรม

โรงเรียนวัดรางบัว

โรงเรียนพันธะวัฒนา

ร้านพัฒนศิลป์การดนตรีและการละคร

โรงเรียนวัดเจ้ามูล จรัญสนิทวงศ์ กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนอรรถมิตร

โรงเรียนพณิชยการสุโขทัย

อาจารย์พิเศษโปรแกรมวิชาดนตรีคณะศิลปกรรมศาสตร์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

อาจารย์พิเศษโรงเรียนประถมสาธิตสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

อาจารย์พิเศษโรงเรียนประถมวัดเจ้ามูลจรัญสนิทวงศ์ กรุงเทพมหานคร

อาจารย์พิเศษโรงเรียนประถมวัดนางสาวอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

อาจารย์พิเศษโรงเรียนประถมวัดบ้านท้องคู้ng อำเภอกระทุ่มแบน

จังหวัดสมุทรสาคร

พ.ศ.2511 รับราชการที่กรมประชาสัมพันธ์ แผนกดนตรีไทยในตำแหน่งเครื่องหนึ่งจน

เกษียณอายุราชการ

ภาพประกอบ 7 ครูศิริ เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะทางดนตรีไทยให้กับนักเรียนที่สนใจทางด้านดนตรีไทย

1.3 ประวัติด้านดนตรี

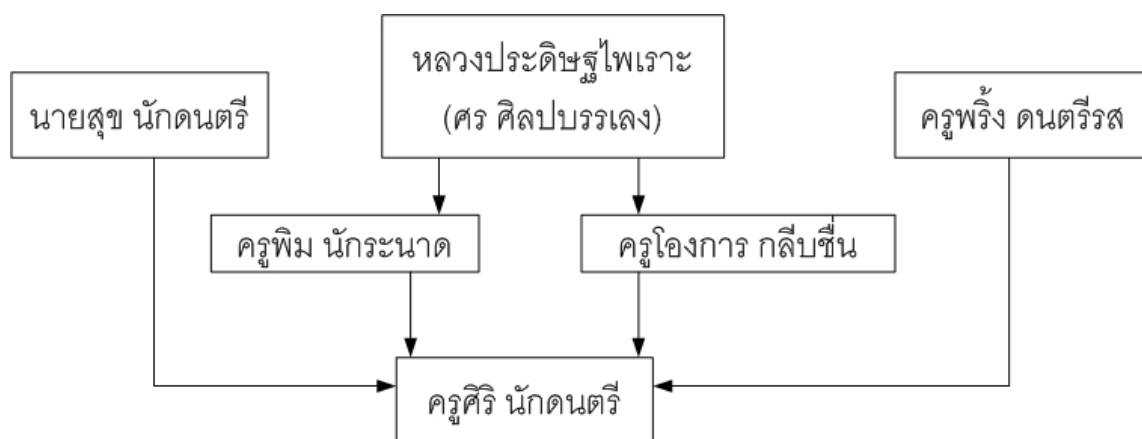
ครูศิริ นักดนตรี เริ่มฝึกหัดดนตรีไทยเป็นครั้งแรกเมื่ออายุได้ 8 ปี โดยบิดาเป็นผู้สอนให้ตีฆ้องวงใหญ่ ด้วยเพลงสาธุการ และต่อยด้วยเพลงโหมโรงเช้า โหมโรงกลางวัน และโหมโรงเย็น และเพลงการต่างๆ จนสามารถออกบรรเลงร่วมวงกับบิดาได้ ต่อมาได้เรียนระนาดทุ้ม ฆ้องวงเล็ก และระนาดเอก ซึ่งได้ตั้งใจฝึกอย่างจริงจัง บางครั้งถึงกับกินนอนอยู่ที่รางระนาดเพื่อที่จะได้ฝึกหัดไล่ระนาดได้ ตั้งแต่เช้าทุกวัน จนกระทั่งมีความชำนาญการตีระนาดเอกได้รวดเร็ว และมีความไพเราะอยู่ในตัว เมื่อฝีมือเข้าขั้น บิดาก็จัดให้ครูศิริ นักดนตรี เป็นคนระนาดเอกประจำวงและจัดหางานให้ออกบรรเลง

พออายุได้ 12 ปี บิดาได้พาครูศิริ นักดนตรี ไปฝากให้เรียนระนาดเอกกับหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) เนื่องจากกระษัตริย์ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) อยู่ระหว่างการหนีภัยสงครามโลกครั้งที่ 2 มาพักอยู่บ้านญาติที่จังหวัดสมุทรสงครามหลังจากรันนั้นได้ติดตาม หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ไปเรียนดนตรีที่สำนักบ้านบาตรเป็นเวลา 7 ปี นับว่าครูศิริ เป็นผู้โชคดีที่ได้เรียนดนตรีกับหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) และได้เริ่มต่อเพลงเถา เพลงภาษา เพลงเดี่ยวต่างๆ เช่น เพลงลาวแพน เพลงเขดินอก เพลงแขกมอญ เพลงจีนขิมใหญ่ เพลงกราวโนและ เพลงทยอยเดี่ยว เป็นต้น อีกทั้งยังได้มีโอกาสเรียนปี “บัวลอย” ทางยามสอง โดยบิดาเป็นผู้เป่าปี่ชาวครูศิริ นักดนตรี เป็นคนตีกลองแขกตัวผู้ และนายชฎิล นักดนตรีเป็นคนตีกลองแขกตัวเมีย นายทองหล่อ นักดนตรีพี่ชายคนโต เป็นคนตีหม่ง รวมทั้งสิ้น 4 คน

ครูศิริ นักดนตรี มีความตั้งใจฝึกฝนขนาดเอก จนเกิดความเชี่ยวชาญในการบรรเลง และยังได้เรียนเครื่องดนตรีอื่นๆ จากหลวงประดิษฐไพเราะเพิ่มเติม และรวมถึงการขับร้อง เหตุที่ครูศิริ ต้องฝึกและเรียนดนตรีทุกเครื่องมือ จุดประสงค์เพื่อนำความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีไปถ่ายทอดให้กับพี่น้องที่ยังไม่ได้มีโอกาสได้เรียน จึงทำให้ครูศิริ นักดนตรี มีความสามารถในการบรรเลงดนตรีไทยได้รอบตัว

สำหรับการบรรเลงเพลงหน้าพาทย์ ครูศิริ นักดนตรี ได้เรียนจากบิดาและ ครูดนตรีไทย หลายท่านเช่น ครูพิม นักระนาด ครูโองการ กลีบขึ้น ครูพริ้ง ดนตรีรล เป็นต้น

ภาพประกอบ 8 การเรียนดนตรีไทยทางปี่พาทย์ของครูศิริ นักดนตรี

นอกจากครูศิริ นักดนตรี จะมีความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้ทุกเครื่องมือแล้ว ครูมีความสามารถในการเทียบเสียงเครื่องดนตรีได้เป็นอย่างดีอีกด้วย เช่น ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ซ้องวง โดยเริ่มฝึกเทียบเสียงเครื่องดนตรีไทยที่บ้านกับบิดา ตั้งแต่อายุ 15 ปี ต่อมาได้ฝึกเทียบเสียงเครื่องดนตรีไทยที่บ้านหลวงประดิษฐไพเราะ(ศร ศิลปบรรเลง)

ภาพประกอบ 9 หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)

ในช่วงที่นายครูศิริ นักดนตรี ยังเรียนที่บ้านหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้จัดให้มีการประชันวงขึ้นในหมู่ลูกศิษย์ที่วังแดง ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 วง คือ

1. วงครูเผือด นักระนาด
2. วงครูแสง สีทุก
3. วงครูศิริ นักดนตรีและครูอุทัย แก้วละเอียด ซึ่งสมัยนั้นเป็นวงรุ่นเล็ก

การประชันวงเริ่มบรรเลงตั้งแต่ 6 โมงเย็นถึง 6 โมงเช้า โดยสลักกันบรรเลงเป็นการฝึกฝีมือของผู้ที่เป็นศิษย์ของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) หลังจากนั้นครูศิริ นักดนตรีได้ไปบรรเลงประชันวงที่ต่างๆ ทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด เช่น ที่วังสวนผักกาด จังหวัดเพชรบุรี สุพรรณบุรี และปทุมธานี รวมทั้งปรับดนตรีไทยเพื่อประชันที่โรงละครแห่งชาติ 2 ครั้ง 2 วงด้วยกัน คือ

1. วงเสื่อสิงห์กระทิงแรด
2. วงมาลัยมาลัย

ซึ่งในการประชันครั้ง นั้น ครูศิริ นักดนตรีได้ทำเพลงเดี่ยวกราวในขอบวงขึ้นใหม่ทุกเครื่องมือเพื่ออวดฝีมือของผู้บรรเลงด้วย

ในระหว่างที่เรียนได้นำความรู้ต่างๆที่ได้มาถ่ายทอดให้กับลูกศิษย์บิดาในบ้านที่จังหวัดสมุทรสงคราม มีประมาณ 7 คนคือ

1. นายไฉน เรียนรู้ ปัจจุบันเป็นหัวหน้าวงดนตรีไทยที่จังหวัดเพชรบุรี (ถึงแก่กรรม)
2. นายบุญชู สุขเจริญ
3. นายทวย ทศนาเนตร ปัจจุบันเป็นหัวหน้าวงดนตรีไทยจังหวัดสุพรรณบุรี (ถึงแก่กรรม)
4. นายสุรินทร์ อุดมสวัสดิ์ ปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนดนตรีไทย ที่มหาวิทยาลัย ศิลปกรทับแก้ว

จังหวัดนครปฐม

5. นายสงวน อยู่สุข
6. นายอำนาจ ชาวสะอาด
7. นายเปี้ยว (ไม่ทราบนามสกุล)

ครูศิริ นักดนตรีอายุ 39 ปี ประมาณเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2511 ครูศิริ นักดนตรี ได้เข้ารับราชการที่กรมประชาสัมพันธ์ แผนกดนตรีไทย ในตำแหน่งเครื่องหนัง และได้ ร่วมทำงานกับครูระตี วิเศษสุรการ ครูสุจิต ดุริยประณีต จนเกษียณอายุราชการ

การประพันธ์ทำนองให้กับเครื่องดนตรีจะเข้ นั้น ครูศิริ นักดนตรีได้ศึกษาการประพันธ์ทำนองจะเข้กับครู 2 ท่านด้วยกัน คือ ครูแสวง อภัยวงศ์ และครูระตี วิเศษสุรการ

ครูศิริ นักดนตรีได้ศึกษาเทคนิคและวิธีการบรรเลงจะเข้ โดยได้รับการถ่ายทอดเพลงเดี่ยวจากครูแสวง อภัยวงศ์ในเพลงเดี่ยวแขกมอญ 3 ชั้น แต่เนื่องด้วยสุขภาพร่างกายไม่เอื้อต่อการบรรเลงจะเข้ ครูศิริ ได้เปลี่ยนมาประพันธ์ทำนองจะเข้เพื่อถ่ายทอดแก่ศิษย์แทน

ต่อมาครูศิริ นักดนตรีได้เข้ารับราชการที่กรมประชาสัมพันธ์ ครูได้มีโอกาสเรียนรู้ทางจะเข้ กับครูระตี วิเศษสุรการ เพิ่มเติมและได้เป็นผู้ประดิษฐ์ทำนองจะเข้ ในเพลงเดี่ยวเข็ดนอกให้กับครูระตี วิเศษสุรการ จากการประพันธ์เพลงในครั้งนั้น ทำให้ครูศิริ นักดนตรี มีความชำนาญในการประพันธ์ทำนองจะเข้ ในเพลงเดี่ยวได้ทุกเพลง และในการประพันธ์เพลงเดี่ยวเข็ดนอก ทางจะเข้ในครั้งนั้น เป็นการประพันธ์เป็นครั้งแรก

ภาพประกอบ 10 การเรียนดนตรีไทยทางเครื่องสายของคุณศิริ นักดนตรี

ความสามารถเฉพาะตัว

คุณศิริ นักดนตรี มีความสามารถในการเล่นดนตรีไทยได้ครบทั้งวง รวมทั้งการขับร้องด้วย ในการบรรเลงดนตรีแต่ละครั้งไม่ว่าจะเป็นวงอะไรก็ตาม จะพบว่าคุณศิริ นักดนตรีได้บรรเลงเครื่องมือนี่ต่างๆ แต่ส่วนใหญ่ที่พบเห็น เป็นเครื่องดนตรีระนาดเอก เพราะคุณศิริ นักดนตรีได้เรียนทางระนาดเอกกับ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) จนได้ทาง “เดี่ยวพิเศษ” คือเดี่ยวระนาดเอก 2 ราง เพลงเชิดใน

1.4 รางวัลเกียรติคุณที่ได้รับ

พ.ศ. 2524 ได้รับรางวัลพิณทอง รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 จากธนาคารกสิกรไทย สำนักงานใหญ่ ในการประกวดวงดนตรีไทย และเพลงไทยสากล ใน “เพลงชื่นจิตเถา”

พ.ศ. 2531 ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นที่ 4 ชื่อ “จัตุรถาภรณ์” จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2531

พ.ศ. 2534 ได้รับพระราชทานถ้วยรางวัลชนะเลิศจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในการประกวดดนตรีไทย ประเภทสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดโดย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก เข้ารับพระราชทานถ้วยรางวัลในฐานะ เป็นอาจารย์ ผู้ควบคุมและผู้ฝึกซ้อม วงดนตรีไทย ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

พ.ศ. 2534 ได้รับพระราชทานปริญญา ครุศาสตรบัณฑิต กิตติมศักดิ์ จากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สาขาวิชาการศึกษาศายมัธยมศึกษา โปรรวมวิชาดนตรี ศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สภาการฝึกหัดครู

พ.ศ. 2539 ได้รับรางวัล ชนะเลิศ การประกวดดนตรีไทย โครงการประกวดและแสดงผลงานเอกลักษณ์ไทยและท้องถิ่นจากสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร

พ.ศ. 2541 ได้รับเกียรติบัตร ในฐานะเป็นผู้สอน และผู้ฝึกซ้อม กิจกรรมการบรรเลงดนตรีไทย โครงการประชุมอบรมประกวดเอกลักษณ์ไทยจากสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร

พ.ศ.2543 ได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติเป็น “คนดีศรีสาคร” ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม
 สาขาการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมจากศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จังหวัดสมุทรสาคร

พ.ศ. 2547 ได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติประกาศเกียรติคุณเป็นผู้มีผลงานดีเด่น ด้านศิลปวัฒนธรรม
 สาขาอนุรักษ์มรดกไทย (ดนตรีไทย)จากศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ภาพประกอบ 11 ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นที่ 4

ชื่อ “จัตุรถาภรณ์” จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม

ภาพประกอบ 12 ได้รับพระราชทานปริญญาศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช
สยามมกุฎราชกุมาร ไปรแกรมวิชาดนตรีศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาพประกอบ 13 ได้รับพระราชทานถ้วยรางวัลชนะเลิศจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม
ราชกุมารี ครูศิริ นักดนตรีเข้ารับพระราชทานถ้วยรางวัลในฐานะเป็นอาจารย์ผู้ควบคุม
และผู้ฝึกซ้อมวงดนตรีไทย ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ภาพประกอบ 14 ได้รับรางวัลพัฒนาทอง รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 จากธนาคารกสิกรไทย
ในการประกวดวงดนตรีไทย และเพลงไทยสากล “เพลงชื่นจิตเถา”

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
เกียรตินิยมมอบนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายศิริ นักดนตรี

ได้เข้าร่วมกิจกรรม

การประกวดและแสดงผลงานเอกลักษณ์ไทย ปี พ.ศ. ๒๕๔๑

ในฐานะ ผู้สอนและผู้ฝึกชมกิจกรรมการบรรเลงดนตรีไทย

ไว้ ณ วันที่ ๕ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(นายภุมล ปิยะภัณฑ์)

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร

(นายยุทธนา ตริณสนธิ์)

ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร

ภาพประกอบ 15 ได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติเป็น “คนดีศรีสาคร” ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม
สาขาการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมจากศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จังหวัดสมุทรสาคร

2. ผลงานด้านการพัฒนาสร้างสรรค์ดนตรีไทย

ครูศิริ นักดนตรี ได้สร้างสรรค์ผลงานทางด้านการพัฒนาดนตรีไทยจากความคิดสร้างสรรค์ และประสบการณ์ชีวิตของตนเอง คือ การประดิษฐ์ระนาดเอกเหล็ก , ระนาดทุ้มเหล็ก ด้วยแผ่นเหล็ก โลหะเหล็กเป็นรายแรก , การประดิษฐ์ขลุ่ยพลาสติก เป็นรายแรก และคิดค้นการบันทึกโน้ตทางซ็องวง ใหญ่ เป็นครั้งแรก แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน เนื่องจากครูศิริ นักดนตรีคลุกคลีอยู่กับดนตรีไทย แทบทุกชนิดรวมทั้งสามารถ เทียบเสียงเครื่องดนตรีไทยได้ จึงมีความคิดที่จะสร้าง ระนาดเอกเหล็ก , ระนาดทุ้มเหล็ก จากเหล็กเส้นที่มีคุณภาพ โดยการนำเอาเครื่องมืออุตสาหกรรมมาปรับเปลี่ยน คิด ประดิษฐ์อุปกรณ์ชิ้นใหม่ ทำให้ผลิตได้เร็ว รูปทรงสวยงาม และเสียงไม่เพี้ยน จากการสัมภาษณ์นายสันติ นักดนตรี บุตรชายได้อธิบายขั้นตอนการผลิต

2.1 การประดิษฐ์ระนาดเอกเหล็ก, ระนาดทุ้มเหล็ก

ประวัติระนาดเหล็ก

เครื่องดนตรีในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ในสมัยรัตนโกสินทร์นี้ การดนตรีและการขับร้องของเราเจริญขึ้นมากมาย ตลอดจนเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ก็ได้มีเพิ่มขึ้นหลายชนิดด้วย กัน เช่น เครื่องเป่าพาทย์ที่มาจากกรุงศรีอยุธยา เป็นเพียง เป่าพาทย์เครื่องห้า ประกอบด้วย ปี ระนาดเอก ซ็องใหญ่ ตะโพน และกลองทัดเท่านั้น พอมาในรัชกาล ที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีระนาดเกิดขึ้นอีกชนิดหนึ่ง คือ ระนาดทุ้ม ลักษณะคงเป็นเช่นเดียวกับ ระนาดเอก แต่ประดิษฐ์ขึ้นให้มีเสียงทุ้ม เพื่อบรรเลงล้อหลอกและขัดต่อล้อเลียนกับระนาดเอก แต่เดิม ระนาดเอกนั้นเรียกว่า “ระนาด” เฉยๆ ครั้งเมื่อเกิดระนาดทุ้มขึ้นอีกชนิดหนึ่ง จะเรียกว่าระนาดเฉยๆ ก็ คงไม่รู้ว่ระนาดชนิดไหน จึงต้องเปลี่ยนชื่อเรียกเป็น “ระนาดเอก” เพื่อให้คู่กับ “ระนาดทุ้ม” ที่เกิดขึ้น ใหม่ นี้ นอกจากระนาดไม้แล้วยังมีระนาดที่ทำด้วยโลหะ ซึ่งเรียกว่า ระนาดทอง และระนาดทุ้มเหล็ก เกิดขึ้นอีก

ภาพประกอบ 16 ระนาดทองหรือระนาดเอกเหล็ก

ระนาดทอง หรือระนาดเอกเหล็ก

ระนาดทอง หรือระนาดเอกเหล็กนี้ มีตำนานว่า คณาจารย์ทางดุริยางค์ศิลป์ประดิษฐ์ขึ้นในรัชกาลที่ 4 กรุงรัตนโกสินทร์ลูกระนาดแต่เดิมทำด้วยทอง เหลืองจึงเรียกกันว่า ระนาดทอง ใช้วางเรียงบนรางไม้มีผ้าพันไม้ หรือใช้ไม้ระกำวางพาดไปตามขอบรางสำหรับรองหัวท้ายลูกระนาดแทนร้อยเชือกผูกแขวนอย่างลูกระนาดที่ทำด้วยไม้ เนื่องจากมีน้ำหนักมาก ถ้าร้อยเชือกแขวน กำลังโยน 2 ข้าง จะไม่สามารถรับน้ำหนักได้ ลูกด้วยทองเหลือง หรือเหล็ก มีจำนวน 20 หรือ 21 ลูก ลูกต้นยาวประมาณ 23.5 ซม. ลูกขุดยาวประมาณ 19 ซม. และกว้างประมาณ 4 ซม. ลูกต้นๆขุดโลหะตอนกลางด้านล่างจนบาง เพื่อให้ได้ระดับเสียงที่ต้องการ แต่ลูกใกล้ๆลูกขุด ตลอดจนลูกขุดคงโลหะไว้จนหนากว่า 1 ซม. รางไม้ที่ใช้วางลูกระนาดนั้น ทำเป็นรูปหีบสี่เหลี่ยมแต่ยาวประมาณ 1 เมตร ปากรางแคบกว่าส่วนยาวของลูกระนาด คือกว้างประมาณ 18 ซม. เบื้องล่างของรางทำเท้ารอง 4 เท้าติดลูกล้อเพื่อสะดวกในการเคลื่อนย้าย ใช้ไม้ตี 2 อัน ถือตีมือละคัน ปลายไม้ตอนที่ใช้ตีทำด้วยแผ่นหนังดิบตัดเป็นวงกลมเจาะรูกลาง แล้วเอาไม้ ต้วมเสียบลงในรูกลางแผ่นหนังนั้น วงแผ่นหนังและต้วมถือของไม้ตีระนาดทองจะเล็กกว่าของไม้ตีระนาดทุ้มเหล็ก

ภาพประกอบ 17 ระนาดทุ้มเหล็ก

ระนาดทุ้มเหล็ก

ระนาดชนิดหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชดำริให้สร้างขึ้นลูกระนาดทำอย่างเดียวกับระนาดทองหรือระนาดเอกเหล็ก แต่มีขนาดใหญ่กว่าเพื่อให้เป็นเสียงทุ้มเลียนอย่างระนาดทุ้ม มีจำนวน 16 ถึง 17 ลูก ลูกต้นยาวประมาณ 35 ซม. กว้างประมาณ 6 ซม. ลูกอื่นก็ลดหลั่นกันไปตามลำดับ จึงถึงลูกขุดยาวประมาณ 29 ซม. กว้างประมาณ 5.5 ซม. ตัวรางยาวประมาณ 1 เมตร

ปากกว้างประมาณ 20 ซม. มีขานยื่นออกไปทั้ง 2 ข้างวาง วัดความกว้างรวมขานทั้ง 2 ข้างด้วย ประมาณ 36 ซม. มีเท้ารองติดลูกล้อ 4 เท้า ตัววางสูงจากพื้นถึงขอบบน (รวมเท้า) ประมาณ 26 ซม. ไม้ตีระนาดทุ้มเหล็กมีลักษณะเหมือนไม้ตีระนาดทอง หรือระนาดเอกเหล็ก ต่างกันที่วงแผ่นหนังและ ด้ามถือมีขนาดใหญ่กว่า

เนื่องจากระนาดเหล็กมี 2 ชนิด จึงเรียกระนาดขนาดเล็กว่า “ระนาดเอกเหล็ก ” และเรียกระนาดเหล็กขนาดใหญ่ว่า “ระนาดทุ้มเหล็ก ” แต่ก็เป็นเสียงเอกเสียงทุ้ม ตามลูกระนาดที่ทำด้วยโลหะ มิใช่เสียงเอกเสียงทุ้มอย่างระนาดไม้

วิธีผลิตระนาดเอกเหล็กและระนาดทุ้มเหล็ก

อุปกรณ์ที่สำคัญในการทำระนาดเอกเหล็กและระนาดทุ้มเหล็ก

1. เหล็กเส้นขนาดความยาว 6 เมตร หน้า 5 หุน กว้าง 2.5 นิ้ว
2. เครื่องตัดเหล็ก
3. เครื่องเจาะเหล็ก

เครื่องมือที่ครุศิริ นักดนตรี ได้ คิดพัฒนาขึ้นใหม่ เพื่อนำมาใช้ผลิตระนาดเอกเหล็ก และระนาดทุ้มเหล็ก

1. เครื่องคว้านทองลูกระนาด (ซึ่งสามารถใช้แต่งหัว แต่งท้ายลูกระนาดได้ และใช้ในการปรับแต่งเทียบเสียง)
2. เครื่องกล่อมหลังลูกระนาด (ยังใช้ไสข้างเหล็กและขัดหลังเหล็กได้ด้วย)
3. แผงรองเหล็กเพื่อสะดวกในการขน ย้าย และวิธีการผลิตลูกระนาดเอกเหล็ก ระนาดทุ้มเหล็ก

ขั้นตอนหรือวิธีการผลิตผลงาน

ขั้นตอนหรือวิธีการระนาดเอกเหล็ก ระนาดทุ้มเหล็ก ของครุศิริ นักดนตรี

ขั้นตอนที่ 1 การตัดแบ่งเหล็ก

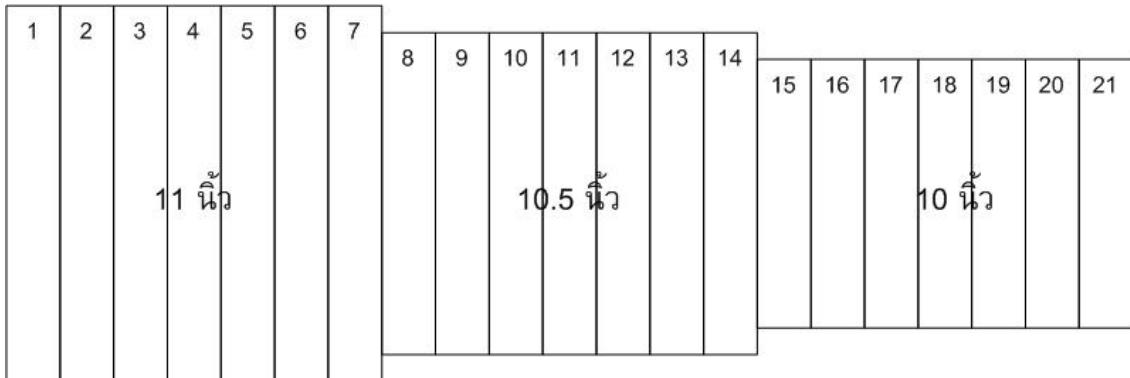
การตัดแบ่งเหล็กนี้ นับว่าเป็นการทำงานขั้นแรก เพราะเมื่อได้เหล็กมา จะมีลักษณะยาวเป็นเส้น ดังนั้นจึงต้องตัดเหล็กให้มีลักษณะเป็นท่อนๆ ดังนี้

ระนาดเอกเหล็กใช้เหล็กเส้นขนาด ยาว 6 เมตร หน้า 5 หุน และกว้าง 2 นิ้ว ตัดแบ่งออกเป็น 21 ท่อน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ลูกที่ 1 - 7	มีความยาว 11 นิ้ว	(7 ลูก)
ลูกที่ 8 - 14	มีความยาว 10.5 นิ้ว	(7 ลูก)
ลูกที่ 15 - 21	มีความยาว 10 นิ้ว	(7 ลูก)

จากนั้นก็นำมาเรียงกันซึ่งมีลักษณะดังนี้

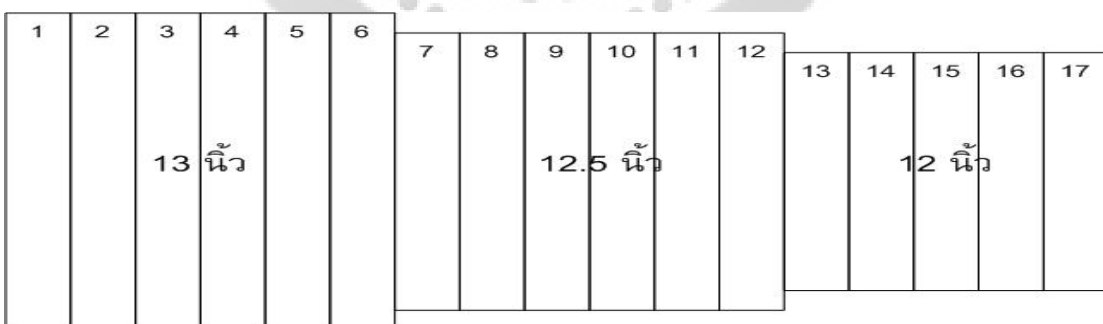

ภาพประกอบ 18 ลักษณะการวางลูกกระดานเอกเหล็ก

ระนาดทุ้มเหล็กใช้เหล็กเส้นขนาด ยาว 6 เมตร หนา 5 หุน กว้าง 2.5 นิ้ว ตัดแบ่งออกเป็น 17 ท่อน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ลูกที่ 1 – 6 มีความยาว 13 นิ้ว (6 ลูก)
- ลูกที่ 7 – 12 มีความยาว 12.5 นิ้ว (6 ลูก)
- ลูกที่ 13 – 17 มีความยาว 12 นิ้ว (5 ลูก)

จากนั้นก็นำมาเรียงกันซึ่งมีลักษณะดังนี้

ภาพประกอบ 19 ลักษณะการวางลูกกระนาดทุ้มเหล็ก

เครื่องมือที่ใช้ในการตัดแบ่งเหล็กนั้น เรียกว่า **เครื่องตัดเหล็ก** เราจะวางเหล็กในแนวตั้งแล้ว ตัดเหล็กออกเป็นท่อนๆ ตามต้องการ

ภาพประกอบ 20 เครื่องตัดเหล็ก

ภาพประกอบ 21 ครูศิริ กำลังควบคุมการทำงานของเครื่องตัดเหล็ก เพื่อนำแผ่นเหล็กที่ตัดเป็นท่อนตามขนาดมาทำเป็นลูกระนาด

ภาพประกอบ 22 เหล็กที่ตัดแล้ว

ขั้นตอนที่ 2 การไสข้าง

เมื่อเราได้ความยาวของเหล็กตามที่ต้องการแล้ว ความกว้างของลูกระนาด ก็เป็นสิ่งที่สำคัญเช่นกัน เพราะนอกจากความสวยงามแล้ว ยังเป็นการง่ายในการนำมาเรียงเข้าแผงด้วย เนื่องจากขอบของเหล็กแต่ละท่อนจะเป็นขอบที่ไม่เรียบ ไม่สามารถนำมาเรียงต่อกันได้

การไสข้างเหล็กนั้น ครูศิริได้คิดค้นและพัฒนาประดิษฐ์เครื่องจักรขึ้นมาเป็นพิเศษเพื่อใช้ในการทำระนาดเหล็กโดยเฉพาะ ครูศิริได้คิดนำมอเตอร์ไฟฟ้ามาประกอบกับอุปกรณ์ต่างๆ เช่น แท่นเหล็ก สายพาน เฟืองต่างๆ ไซ้ ฯลฯ จนกลายเป็นเครื่องมือขึ้นมา ด้วยความคิดของตนเอง โดยใช้หลักการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนมากนัก แต่มีประสิทธิภาพในการทำงานมากและก็มีคุณสมบัติอยู่อย่างหนึ่งคือ เมื่อไสข้างเหล็กไปจนสุดด้านหนึ่งแล้ว เครื่องจักรก็จะสามารถย้อนกลับทันที ทำให้เราไม่ต้องไปคอยกลับเหล็กบ่อยๆ และคุณสมบัติอีกอย่างของเครื่องนี้คือ นอกจากจะใช้เป็นเครื่องไสข้างแล้ว ยังสามารถดัดแปลงเป็นเครื่องทำหลังได้อีกด้วย

นำลูกระนาดเอกเหล็กที่ตัดแล้ว มาเข้าแท่นไสข้างให้เหลือกว้าง 1 นิ้ว 6 หุน เท่าๆ กันทุกลูก ส่วนลูกระนาดทุ้มเหล็กนั้น เข้าแท่นไสข้างให้เหลือความกว้าง 2 นิ้ว 1 หุน เท่าๆ กันทุกลูก แท่นไสข้างจะใช้ปากกาจับลูกเหล็กในแนวนอน แล้วแท่นไสข้างจะเดินลูกเหล็กให้สม่ำเสมอ แผ่นไสข้างจะกัดเนื้อเหล็กให้มีความเรียบ

ภาพประกอบ 23 เครื่องไผ่ข้าง

ภาพประกอบ 24 ครูศิรินำแผ่นเหล็กที่ตัดเป็นท่อนๆ สำหรับทำลูกระนาดเหล็กโดยจะนำเหล็กแต่ละท่อนไปไผ่ข้าง ทั้งด้านส่วนหัวและส่วนท้ายทั้ง 2 ด้าน

ขั้นตอนที่ 3 การทำหลัง (กล่อมหลัง)

เครื่องจักรที่ใช้ทำหลังลูกขนาด ใช้เครื่องเดียวกันกับที่ใช้ทำการไสข้างเพียงดัดแปลงวิธีการใช้เพียงเล็กน้อยก็สามารถใช้ทำหลังได้ โดยเครื่องจะเปลี่ยนการทำงานจากการเลื่อนไปด้านข้างในทิศทางตรงๆ เป็นการเหวี่ยงลูกขนาดขึ้นลงพร้อมกับเลื่อนไปด้านข้างด้วย

เมื่อไสข้าง เสร็จแล้ว นำเข้าแท่นกล่อมหลัง เพื่อให้หลังลูกเหล็กโค้งได้ระดับที่ต้องการและเพื่อให้ลูกขนาดมีความกังวาน แท่นกล่อมหลังจะเป็นแท่นเดียวกับแท่นไสข้าง เพียงแต่เปลี่ยนปากกาจับลูกเหล็กให้เป็นแนวตั้งแล้วติดข้อเหวี่ยง 90 องศา เพื่อให้ลูกเหล็กและแผ่นกล่อมหลังสัมผัสกันแนวโค้ง

ภาพประกอบ 25 เครื่องกล่อมหลัง

ภาพประกอบ 26 ลูกเหล็กที่ทำหลังเรียบร้อยแล้ว

ขั้นตอนที่ 4 การตัดขอบทำเป็นรูปผืน

ตามปกติผืนกระดาษไม่ว่าจะเป็นกระดาษเอกหรือกระดาษท่อม ลักษณะของผืนจะเรียงจากลูกใหญ่ไปหาลูกเล็ก ดังนั้นกระดาษเหล็กก็เช่นกัน ต้องมีการเรียงลำดับตั้งแต่ลูกใหญ่ไปหาลูกเล็กด้วย ซึ่งจะทำให้กระดาษเหล็กเรียงจากใหญ่ไปหาเล็ก คือ การตัดขอบ

นำลูกเหล็กที่ได้มาเรียง กระดาษเอกเหล็กให้เรียงจากลูกที่ 1 – 21 โดยความยาวของลูกที่ 1 หรือลูกท้ายความยาว 11 นิ้ว ลูกที่ 21 หรือลูกยอดความยาว 9 นิ้ว ต้องให้ได้บริเวณกึ่งกลางของลูกกระดาษเหล็กพอดี แล้วทำสัญลักษณ์ไว้ ส่วนกระดาษท่อมเหล็กนั้น ความยาวของลูกที่ 1 หรือลูกท้ายความยาว 13 นิ้ว และลูกที่ 17 หรือลูกยอดความยาว 11 นิ้ว ต้องให้ได้บริเวณกึ่งกลางของลูกกระดาษเหล็กพอดี แล้วทำสัญลักษณ์ไว้ เช่นกัน จากนั้นลากเส้นจากลูกท้ายไปหาลูกยอดให้ตรงกับที่ทำสัญลักษณ์ไว้ ทำเช่นนี้ทั้งสองข้าง แล้วนำเหล็กไปเข้าเครื่องตัดเหล็ก ตัดตามรอยที่ขีดเส้นไว้ก็ได้ผืนที่มีลักษณะเรียงจากใหญ่ไปหาเล็กอย่างสวยงาม

วิธีดังกล่าวเป็นวิธีการที่ง่ายและได้ผลงานที่มีความสวยงาม และนอกจากความสวยงามแล้ว ขนาดของลูกยังมีผลต่อลำดับเสียงของกระดาษเหล็กด้วย คือ ถ้าลูกใหญ่จะมีเสียงต่ำกว่าลูกเล็ก ดังนั้นเมื่อเรียงจากลูกใหญ่ไปหาลูกเล็กแล้ว จะทำให้เสียงเรียงจากต่ำไปหาสูงด้วยเช่นกัน ซึ่งจะทำให้การเทียบเสียงง่ายขึ้นด้วย

ภาพประกอบ 27 ลูกกระดาษเอกเหล็กที่ทำสัญลักษณ์เพื่อนำไปตัดขอบ

ภาพประกอบ 28 ลูกกระดาษท่อมเหล็กที่ทำสัญลักษณ์เพื่อนำไปตัดขอบ

ขั้นตอนที่ 5 การคว้านทอง

การคว้านท้องเป็นการเทียบเสียงโดยคร่าวๆ เนื่องจากเหล็กที่นำมาทำระนาด เมื่อตัด เป็นรูป ลูกระนาดแล้วลองใช้ไม้ตี เสียงที่เกิดขึ้นจากการตี ไล่จากลูกที่อยู่ถึงลูกยอด ยังไม่เป็นระดับเสียงที่เรียงกันเหมือนระนาดปกติ และยังมีระดับเสียงที่สูงกว่าระนาดปกติด้วย ไม่สามารถนำมาบรรเลงได้ ดังนั้นเราจึงต้องทำให้ระดับเสียงของลูกระนาดเหล็กต่ำลง และเรียงกันตามลำดับจากต่ำไปหาสูงเหมือนกับระนาดปกติ

หลักการคว้านท้อง คือ การใช้ไฟเบอร์เจียลูกเหล็กบริเวณตรงกลางทางด้านล่างของลูกออก เพื่อให้ลูกเหล็กมีเสียงต่ำลง ถ้าคว้านมากเสียงก็ต่ำมาก ดังนั้นการคว้านก็ต้องมีระดับหรือความมากน้อยลดหลั่นกันลง เพื่อให้ได้ระดับเสียงที่เรียงจากต่ำไปหาสูงตามที่ต้องการ แต่การคว้านในครั้งแรกนั้น ยังไม่สามารถทำให้เสียงที่ได้ตรงกับเสียงของระนาดปกติ หากจะเป็นการคว้านเพื่อให้ได้เสียงที่ใกล้เคียงกับระนาดปกติเท่านั้น แล้วค่อยเทียบเสียงโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

การคว้านท้องถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะถ้าหากคว้านมากเกินไป เสียงก็จะต่ำเกินไป ถ้าเสียงต่ำเกินไป 1 เสียง เหล็กลูกนั้นก็เสียทันทีไม่สามารถทำให้เสียงสูงจนกลับกลับมาใช้ได้อีก แต่ถ้าหากต่ำไปไม่มาก ก็พอจะมีวิธีแก้ไขได้เหมือนกัน ดังนั้นจึงต้องระวังเป็นพิเศษในเรื่องของการคว้านท้อง

เครื่องคว้านท้องเป็นเครื่องจักรเฉพาะอีกชิ้นหนึ่งที่ครูศิริ เป็นผู้คิดประดิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้ทำระนาดเหล็กโดยเฉพาะ นอกจากเครื่องไสข้างและเครื่องทำหลัง เครื่องคว้านท้องเป็นเครื่องที่สำคัญมาก เพราะหากไม่มีเครื่องคว้านท้องนี้แล้ว จะไม่สามารถทำระนาดเหล็กได้เลย เพราะเครื่องนี้จะเป็นเครื่องที่ทำให้เหล็กมีเสียงตรงตามเสียงระนาดปกติ หรือก็คือเครื่องเทียบเสียงนั่นเอง

ภาพประกอบ 29 เครื่องคว้านท้อง

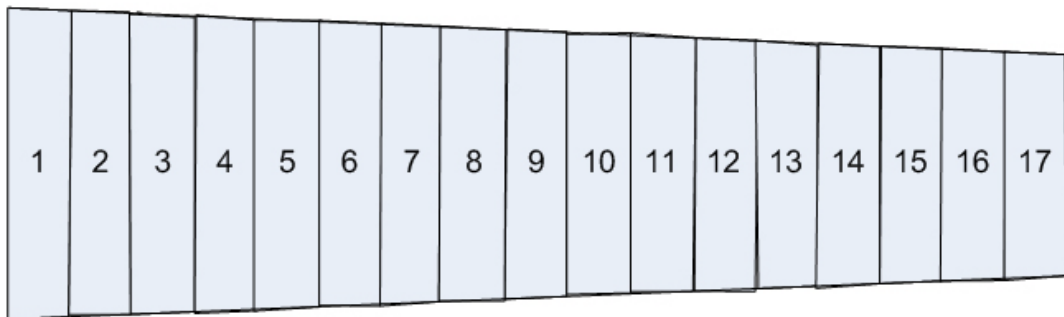
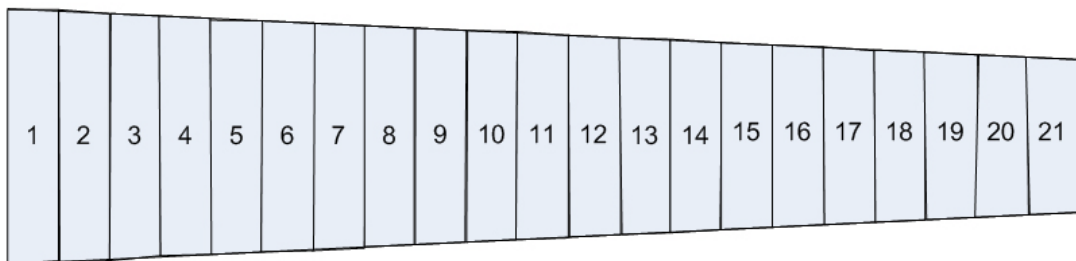

เครื่องคว้านต้องมีหลักการทำงานง่าย ๆ คือ จะมีแท่นจับเหล็ก 1 แท่น ซึ่งมีความพิเศษ คือ เมื่อเดินเครื่อง แท่นจับเหล็กจะสไลด์ไปด้านข้างกลับไปกลับมา เพื่อให้เหล็กสัมผัสกับแผ่นไฟเบอร์ที่หมุนด้วยความเร็วสูงอยู่กับที่ เพื่อให้บริเวณที่เหล็กสัมผัสกับไฟเบอร์ค่อยๆ ถูกกินไปเรื่อยๆ จนมีลักษณะเป็นแอ่งเหมือนไม้ท่อนของลูกระนาดปกติ

วิธีและเทคนิคการคว้านทอง

1. นำเหล็กที่ตัดขอบแล้วมาวางเรียงกันจากลูกที่ 1 – 21 ของระนาดเอกเหล็กและ ลูกที่ 1 – 17 ของระนาดทุ้มเหล็ก ตามลำดับ โดยหงายลูกขึ้น (ให้ด้านที่ทำหลังอยู่ด้านล่าง) แต่ละลูกไว้ที่บริเวณริมขอบแต่ละลูกโดยให้ลูกที่ใหญ่ที่สุดเป็นลูกที่ 1 และเรียงไปเรื่อยๆ ตามลำดับ

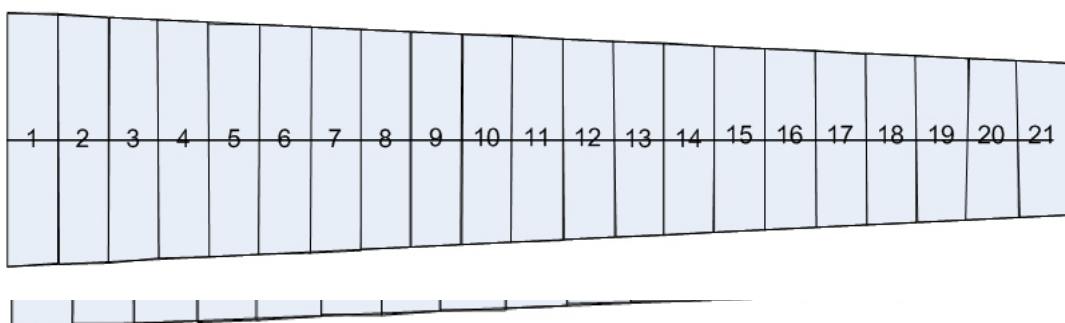
ภาพประกอบ 30 การวางเรียงลูกระนาดเอกที่ตัดแล้วตามลำดับ

ภาพประกอบ 31 การวางเรียงลูกระนาดทุ้มที่ตัดแล้วตามลำดับ

2. วัดให้ได้กึ่งกลางของลูกแรก และทำของฝืนแล้วขีดเส้นจากกลางลูกแรก จนถึงกลางลูกสุดท้ายเป็นเส้นตรงเดียวกัน เพื่อให้เป็นแนวในการคว้านทอง

ภาพประกอบ 32 การวัดเส้นตรงกลางของฝืนระนาดเอกเหล็ก

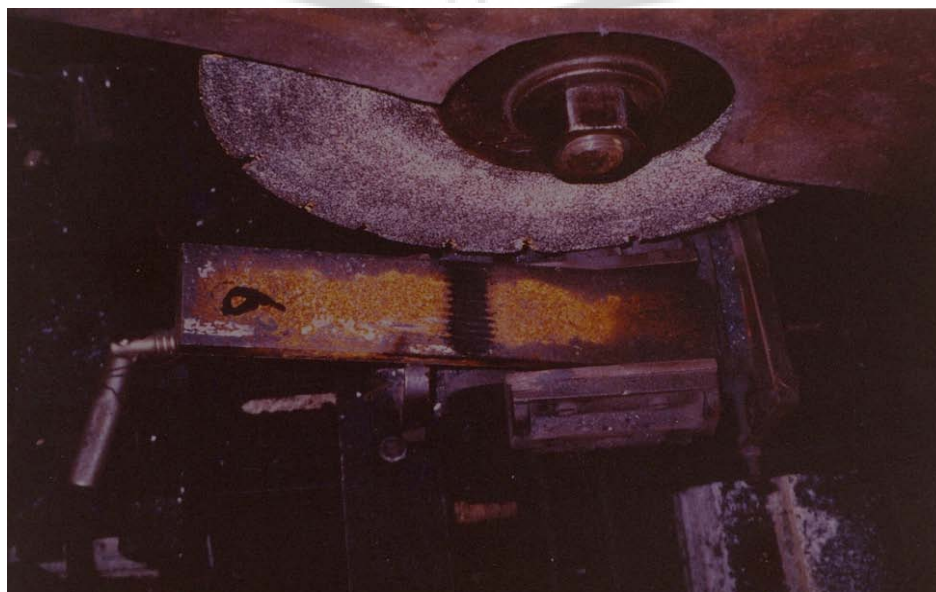
ภาพประกอบ 33 การวัดเส้นตรงกลางของผืนกระดาษหุ้มเหล็ก

3. นำเหล็กไปขึ้นแท่นจับเหล็กบนเครื่องคว้านทองที่ละลูก โดยหงายทองขึ้น ให้เส้นที่วัดไว้ สัมผัสกับแผ่นไฟเบอร์พอดี้

ภาพประกอบ 34 วางลูกเหล็กลงบนแท่น

4. เดินเครื่องสั๊กพัก เพื่อสังเกตความเอียงของลูกเหล็ก โดยสังเกตรอยแรกที่เกิดขึ้นบนลูกเหล็ก ต้องให้เกิดเป็นรอยเท่าที่กันทั้งซ้ายและด้านขวาของลูก ไม่มีด้านใดด้านหนึ่งมากเท่ากัน ถ้าไม่เท่ากัน ต้องปรับให้เท่ากันให้ได้ โดยปรับที่แท่นจับลูกเหล็ก ไม่เช่นนั้นการกินเหล็กจะไม่เท่ากัน และจะได้ผลที่ไม่แน่นอน

ภาพประกอบ 35 การสังเกตลูกเหล็ก

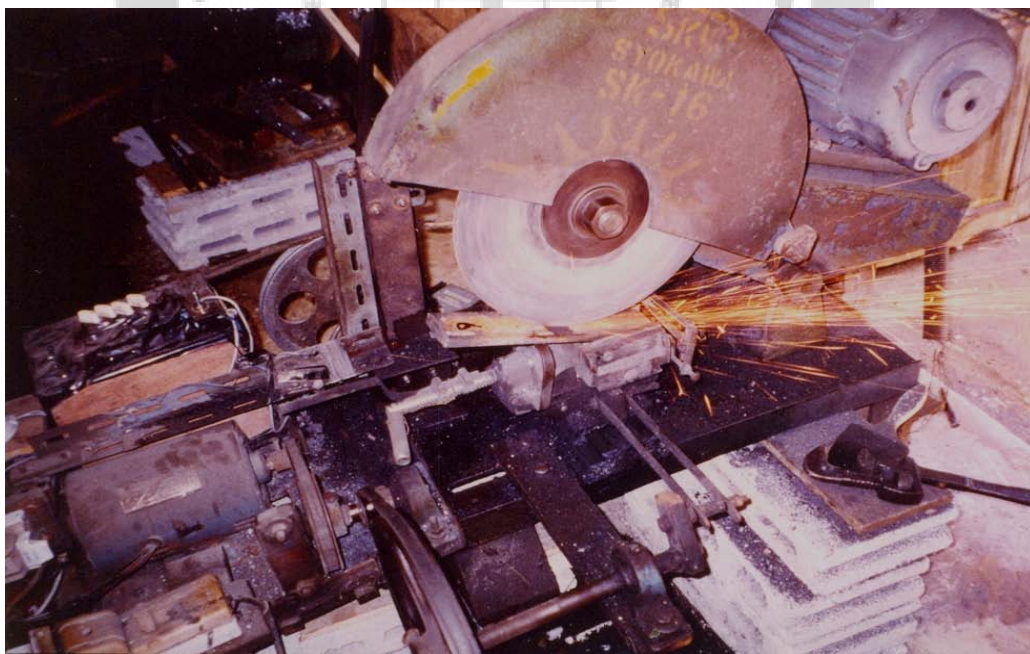
ขนาดความกว้างในการคว้านท้องเหล็กแต่ละลูกต้องมีเสี ยงที่ต่างกัน ดังนั้นความกว้างของการคว้านท้องของเหล็กแต่ละลูกก็ย่อมไม่เท่ากัน ซึ่งครูศิริได้ทำการทดลองจนได้ขนาดที่ค่อนข้างแน่นอนหรือใช้เกณฑ์ได้ในการคว้าน ความกว้างในการคว้านท้องลูกขนาดเอกเหล็กแต่ละลูกมีขนาดดังนี้

ลูกที่ 1	มีขนาดความกว้าง	10	ซ.ม.
ลูกที่ 2	มีขนาดความกว้าง	9.7	ซ.ม.
ลูกที่ 3	มีขนาดความกว้าง	9.4	ซ.ม.
ลูกที่ 4	มีขนาดความกว้าง	9.1	ซ.ม.
ลูกที่ 5	มีขนาดความกว้าง	8.8	ซ.ม.
ลูกที่ 6	มีขนาดความกว้าง	8.5	ซ.ม.
ลูกที่ 7	มีขนาดความกว้าง	8.2	ซ.ม.
ลูกที่ 8	มีขนาดความกว้าง	7.9	ซ.ม.
ลูกที่ 9	มีขนาดความกว้าง	7.6	ซ.ม.
ลูกที่ 10	มีขนาดความกว้าง	7.3	ซ.ม.
ลูกที่ 11	มีขนาดความกว้าง	7	ซ.ม.
ลูกที่ 12	มีขนาดความกว้าง	6.7	ซ.ม.
ลูกที่ 13	มีขนาดความกว้าง	6.4	ซ.ม.
ลูกที่ 14	มีขนาดความกว้าง	6.1	ซ.ม.
ลูกที่ 15	มีขนาดความกว้าง	5.8	ซ.ม.
ลูกที่ 16	มีขนาดความกว้าง	5.5	ซ.ม.
ลูกที่ 17	มีขนาดความกว้าง	5.2	ซ.ม.
ลูกที่ 18	มีขนาดความกว้าง	4.9	ซ.ม.
ลูกที่ 19	มีขนาดความกว้าง	4.6	ซ.ม.
ลูกที่ 20	มีขนาดความกว้าง	4.3	ซ.ม.
ลูกที่ 21	มีขนาดความกว้าง	4	ซ.ม.

ความกว้างในการคว้านท้องลูกขนาดทุ้มเหล็กแต่ละลูกมีขนาดดังนี้

ลูกที่ 1	มีขนาดความกว้าง	11	ซ.ม.
ลูกที่ 2	มีขนาดความกว้าง	11.7	ซ.ม.
ลูกที่ 3	มีขนาดความกว้าง	11.4	ซ.ม.

ลูกที่ 4	มีขนาดความกว้าง	11.1	ซ.ม.
ลูกที่ 5	มีขนาดความกว้าง	10.8	ซ.ม.
ลูกที่ 6	มีขนาดความกว้าง	10.5	ซ.ม.
ลูกที่ 7	มีขนาดความกว้าง	10.2	ซ.ม.
ลูกที่ 8	มีขนาดความกว้าง	9.9	ซ.ม.
ลูกที่ 9	มีขนาดความกว้าง	9.6	ซ.ม.
ลูกที่ 10	มีขนาดความกว้าง	9.3	ซ.ม.
ลูกที่ 11	มีขนาดความกว้าง	9	ซ.ม.
ลูกที่ 12	มีขนาดความกว้าง	8.7	ซ.ม.
ลูกที่ 13	มีขนาดความกว้าง	8.4	ซ.ม.
ลูกที่ 14	มีขนาดความกว้าง	8.1	ซ.ม.
ลูกที่ 15	มีขนาดความกว้าง	7.8	ซ.ม.
ลูกที่ 16	มีขนาดความกว้าง	7.5	ซ.ม.
ลูกที่ 17	มีขนาดความกว้าง	7.2	ซ.ม.

ภาพประกอบ 36 การเดินเครื่องคว้านทอง

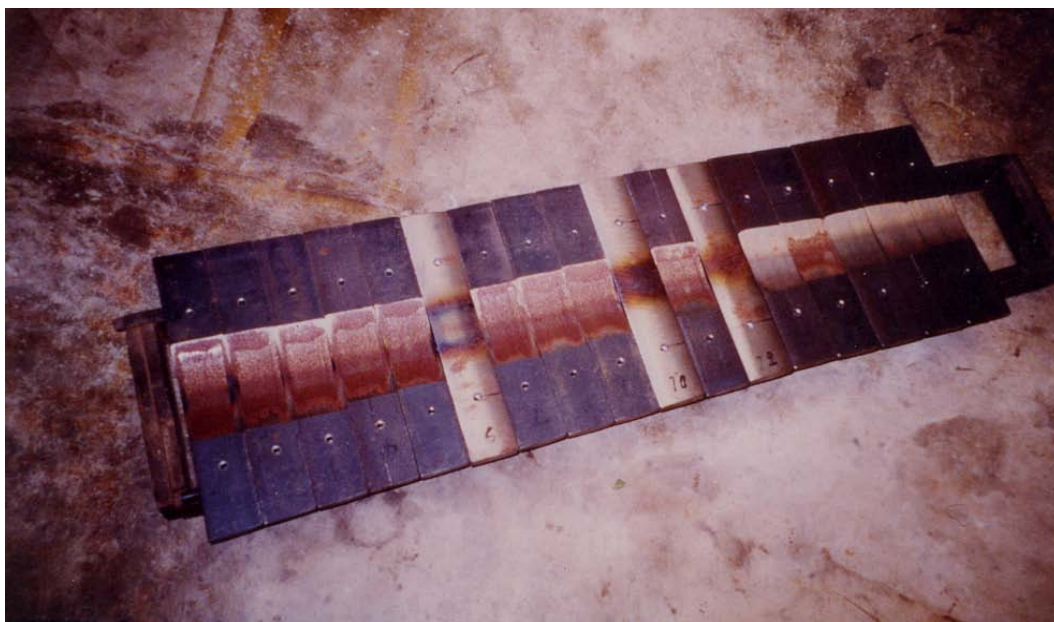

ภาพประกอบ 37 การวัดขนาดการคว้านท้อง

ขนาดของการคว้านท้องอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแผ่นไฟเบอร์ ถ้าแผ่นไฟเบอร์มีขนาดเล็ก ความลึกในการกินเหล็กของไฟเบอร์จะมากขึ้น ถ้าเทียบกับขนาดความกว้างที่เท่ากัน ดังนั้น ความกว้างของการคว้านอาจจะลดลงบ้าง โดยการเคาะเพียงไม่ให้ต่ำเกินไป ซึ่งต้องอาศัยความชำนาญอย่างมากในการทำขั้นตอนนี้

ภาพประกอบ 38 เหล็กที่คว้านท้องเสร็จแล้ว

ภาพประกอบ 39 นำลูกเหล็กที่คว้านทองเรียบร้อยแล้วมาจัดเรียงตามพื้น

ขั้นตอนที่ 6 การเจาะรู

ขั้นแรกต้องหาตำแหน่งที่จะเจาะรูก่อน ด้วยการใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับที่ ด้านข้างลูกเหล็ก แล้วเคาะฟังเสียงดูให้ได้เสียงที่ดังและกังวานที่สุด ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวนี้ต้องเลื่อนนิ้วหาเอง ซึ่งต้องอาศัยความชำนาญ แต่ตำแหน่งดังกล่าวจะอยู่ประมาณ 2.5 นิ้ว เมื่อวัดจาก ด้านข้างลูกเหล็ก จากนั้นก็ต้องหาตำแหน่งทั้งสองด้านของลูกเหล็ก

การหาตำแหน่งจะหาเฉพาะลูกแรกและลูกสุดท้ายเท่านั้น จึงลากเส้นจากจุดที่วัดไว้ทั้งสองข้าง เพื่อเป็นแนวให้เจาะรูลูกอื่นด้วย โดยวางเหล็กหงายขึ้นทั้งพื้น การเจาะรูแต่ละลูก นอกจากจะต้องเจาะให้ตรงเส้นที่ขีดเส้นไว้แล้ว ยังต้องกะประมาณให้อยู่ตรงกลางลูกด้วย

เทคนิคการเจาะ ขั้นแรกใช้ดอกสว่านขนาด 2 หุน เจาะก่อน โดยเจาะจากด้านล่างขึ้นมาจนทะลุด้านบนเจาะทั้ง 2 ข้าง เมื่อเจาะขั้นแรกครบทุกลูกแล้ว ขั้นต่อไปก็เปลี่ยนดอกสว่านเป็นขนาด 2 หุนครึ่ง เจาะต่อโดยเจาะที่รูเดิมที่เจาะไว้แล้วในตอนแรก โดยเจาะจากด้านบนลงมา แต่คราวนี้ไม่ต้องเจาะให้ทะลุด้านล่าง เหลือขอบของรูด้านล่างไว้ประมาณ 1 หุน เพื่อเป็นที่ยึดลูกเหล็กกับแผงเหล็ก เมื่อใส่หนีตแล้วลูกระนาดนอกจากจะขยับได้แล้วยังไม่หลุดออกจากแผงเหล็ก

ภาพประกอบ 40 เครื่องเจาะเหล็ก

ภาพประกอบ 41 ครูศิริกำลังเจาะรูลูกเหล็กที่ละลูกเพื่อนำไปเทียบเสียงต่อไป

นำลูกเหล็กมาเจาะรูเพื่อทำแฉก การเจาะรูครั้งแรกใช้ดอกสว่าน ประมาณ 2 นิ้ว เจาะให้ทะลุ การเจาะรูต้องให้ลูกเหล็กวางบนหมอนแล้วเคาะฟังเสียงให้ดังที่สุด การเจาะรูเพื่อหาเสียงที่ดังที่สุด คือ ลูกทำยและลูกยอด แล้วตีเส้น เพื่อหาความสะดวกรในการเจาะรูของ แฉก ลูกเหล็ก ลูกทำยจะห่างจากริมประมาณ 2.5 นิ้ว ลูกยอกห่างจากริมประมาณ 2.5 นิ้ว

ขั้นตอนที่ 7 การเทียบเสียง

ต้องอาศัยความชำนาญเป็นอย่างมากเพราะไม่มีเครื่องเทียบเสียงที่แน่นอน คนครุฑีริมี ความสามารถพิเศษในการฟังเสียงเครื่องดนตรีเป็นอย่างมาก เพราะเครื่องเทียบเสียงของครุฑีริมีคตินั้นซึ่งทำเป็นเหล็กไว้ 1 ชุด มีอยู่แค่ 7 ลูก คือ มีเสียงตั้งแต่ ลา ที โด เร มี ฟา และซอล ใช้วิธีเคาะที่เครื่องเทียบเสียง แล้วนำมาปรับเสียงลูกเหล็กให้ตรงตาม

ภาพประกอบ 42 เครื่องเทียบเสียง

หลักการเทียบเสียง มีหลักอยู่ว่า ถ้าเหล็กมีเสียงสูงไป ก็ให้เจียเอาเหล็กบริเวณที่คว้านทองไว้ แล้วออกอีก จะทำให้เสียงต่ำลง ซึ่งมีวิธีการทำอยู่ 2 อย่าง คือ

1. ขึ้นแท่นจับเหล็ก วิธีนี้ใช้เมื่อเหล็กมีเสียงสูงมาก จำเป็นต้องเอาออกมาก วิธีการก็คล้ายๆ กับการคว้านทองในขั้นแรก แต่การเลื่อนแท่นจับเหล็กจะใช้มือเลื่อน เพื่อจะได้ประมาณการได้ถูกต้อง
2. ใช้มือจับลูกเหล็กเจียออกเอง วิธีนี้ใช้เมื่อเหล็กมีเสียงสูงเกินไปไม่มาก หากเอาขึ้นแท่นจับเหล็กจะทำให้เสียเวลาและอาจจะเป็นการเจียออกมากเกินไปก็ได้

ภาพประกอบ 43 วิธีการเจียเหล็กออก

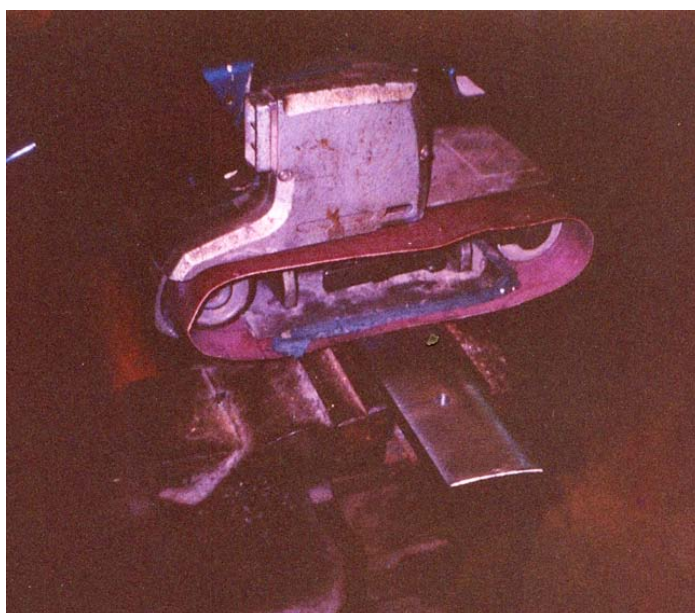
วิธีข้างต้น 2 วิธีนี้จะสังเกตได้ว่า เป็นวิธีทำให้เกิดเหล็กมีเสียงต่ำลง ทั้งนี้เพราะในการคว้านทองครั้งแรก เหล็กทั้งหมดจะมีเสียงสูงกว่าระดับเสียงที่ต้องการทั้งนั้น ถ้าคว้านทองมาก จะทำให้เสียงต่ำเกินไป วิธีแก้ไขก็คือ นำเหล็กไปเจาะรูที่บริเวณหัวหรือท้ายของ เหล็กด้านล่าง แต่วิธีนี้จะใช้ได้เฉพาะกับเหล็กที่เพี้ยนต่ำไปไม่มาก หากต่ำมากไปก็ไม่สามารถแก้ไขได้เหมือนกัน ซึ่งวิธีแก้นี้ต้องใช้ดอกสว่านที่มีขนาดใหญ่พอสมควร เพื่อจะได้กินเนื้อเหล็กได้เป็นจำนวนมาก

ในการเทียบเสียงจะเห็นได้ว่าครูศิริ นักดนตรี ได้ใช้เครื่องเทียบเสียงที่มีอยู่ด้วยกัน 7 ลูก 7 เสียงเท่านั้น แต่มีขนาดเอกเหล็กมีอยู่ด้วยกัน 21 ลูก 21 เสียง และขนาดทุ้มเหล็กมี 17 ลูก 17 เสียง ดังนั้นจะต้องเทียบให้ตรงตามเสียง ถึงแม้จะอยู่คนละอ็อกเต็ปก็ตาม ซึ่งต้องอาศัยความชำนาญและต้องมีประสาทหูที่ดีมากๆ ถึงจะทำการเทียบเสียงได้

ขั้นที่ 8 ขั้นตอนแต่ง

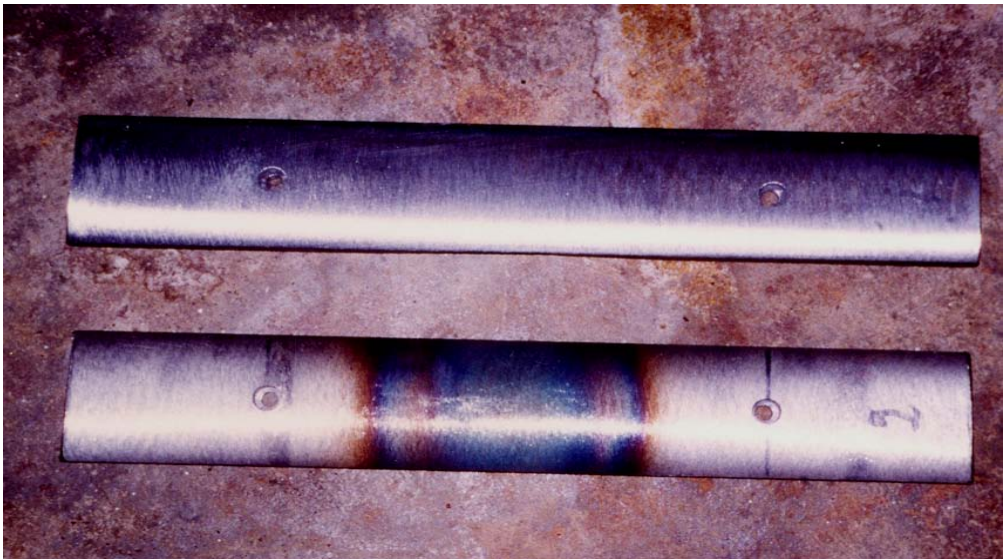
เมื่อเสร็จขั้นตอนการเทียบเสียง ก็เหลือแต่ขั้นตอนแต่งให้สวยงาม และบรรจุลงแผงเท่านั้น ซึ่งขั้นตอนแต่งก็มีกรรมวิธีดังต่อไปนี้

1. ชัดหลัง ใช้เครื่องขัดไฟฟ้าขัดบริเวณหลัง ึ่งของลูกระนาด เพื่อให้สนิมเหล็กและสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ทำไว้ลบออกไป เพื่อความสวยงาม

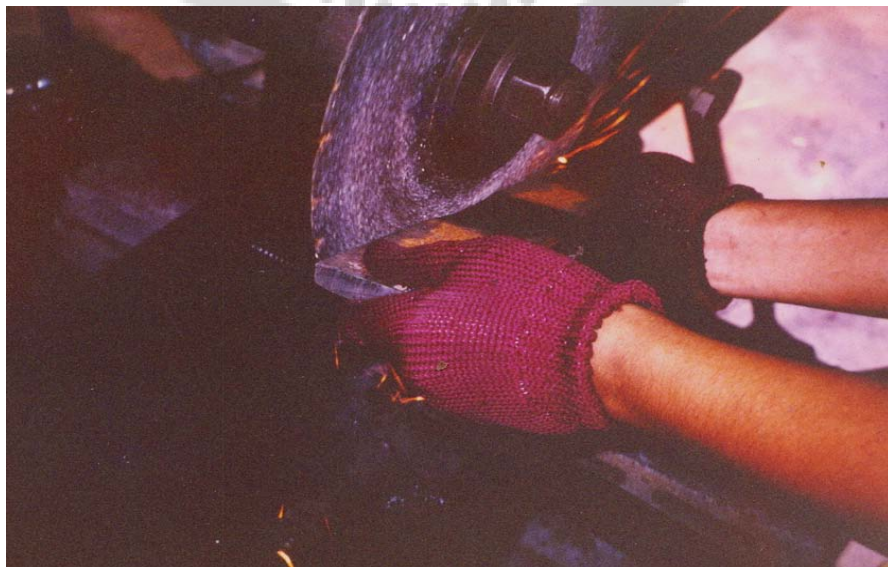

ภาพประกอบ 44 เครื่องขัดหลัง

ภาพประกอบ 45 เหล็กที่ขัดหลังเรียบร้อยแล้ว

2. ขัดข้าง , ขัดขอบ นำด้านข้างทั้ง 2 ด้านของเหล็กรวมทั้งบริเวณหัวท้ายของเหล็กไปขัดกับแผ่นไฟเบอร์ของเครื่องคว้านทอง เพื่อให้ด้านต่างๆ ของเหล็กมีลักษณะเรียบและดูสวยงาม

ภาพประกอบ 46 วิธีการขัดข้างและขอบลูกเหล็ก

ขั้นตอนที่ 9 การชุบโครเมียม

การชุบโครเมียมจะทำให้เหล็กมีความสวยงาม ไม่เกิดสนิม คงทน ถาวร แต่ถ้าไม่ได้ อนุกรมชุบโครเมียม เมื่อขัดหลังเรียบร้อยแล้วก็จะพ่นแล็กเกอร์ก็ได้เช่นกัน

ขั้นตอนที่ 10 การทำแผงเหล็ก

การทำแผงเหล็กของลูกขนาดเอกเหล็กมีทั้งหมด 4 แผง คือ แผงที่ 1 มี 5 ลูก คือ ลูกที่ 1 ถึงลูกที่ 5 แผงที่ 2 มี 5 ลูก คือ ลูกที่ 6 ถึงลูกที่ 10 แผงที่ 3 มี 5 ลูก คือ ลูกที่ 11 ถึงลูกที่ 15 แผงที่ 4 มี 6 ลูก คือ ลูกที่ 16 ถึงลูกที่ 21

ส่วนลูกขนาดทุ้มเหล็กมีทั้งหมด 4 แผง คือ แผงที่ 1 มี 4 ลูก คือ ลูกที่ 1 ถึงลูกที่ 4 แผงที่ 2 มี 4 ลูก คือ ลูกที่ 5 ถึงลูกที่ 8 แผงที่ 3 มี 4 ลูก คือ ลูกที่ 9 ถึงลูกที่ 12 แผงที่ 4 มี 5 ลูก คือ ลูกที่ 13 ถึงลูกที่ 17

ขั้นตอนที่ 11 การทำกล่องใส่ลูกเหล็ก

การทำกล่องใส่ลูกเหล็ก กล่องแต่ละกล่องจะมีขนาดไม่เท่ากัน แล้วแต่ความสั้นยาวของแต่ละแผง ขนาดเอกเหล็กแต่ละพื้นมี 4 แผง ฉะนั้นต้องทำ 2 กล่อง โดยใส่กล่องละ 2 แผง ขนาดพื้นหนึ่งจะบรรจุ 2 กล่อง ถ้า 1 ชุด คือ ขนาดเอกเหล็กกับขนาดทุ้มเหล็ก จะต้องทำกล่อง 4 ใบ ขนาดของกล่องจะต้องวัดความกว้าง ยาวของกล่องด้านใน จะเรียกว่า เฉพาะรวมใน ดังนั้นกล่องใส่ลูกขนาดเอกเหล็ก ใบที่ 1 จะกว้าง 25 ซม. ยาว 29 ซม. ใบที่ 2 กว้าง 30 ซม. ยาว 35 ซม. เมื่อทำกล่องเสร็จก็เป็นอันเสร็จสิ้นขั้นตอนการทำขนาดเอกเหล็กและขนาดทุ้มเหล็ก

การเผยแพร่นำเสนอผลงาน

ในงานดนตรีไทยอุดมศึกษา ดนตรีไทยมัธยมศึกษา และตามสถาบันการศึกษา หน่วยงานราชการต่างๆ นิยมใช้ระนาดเหล็กของครูศิริ นักดนตรี

การถ่ายทอดผลงานให้กับผู้อื่น

ในการทำระนาดเหล็กนั้น ต้องอาศัยความอดทน ความตั้งใจจริง ความเข้าใจ และต้องเป็นคนที่ยึดเสียงเครื่องดนตรีไทย จึงยังไม่มีใครรับ การถ่ายทอดอย่างจริงจัง มีแต่ผู้ศึกษา เพื่อนำข้อมูลไปปริยญาณิพนธ์ และดุริยนิพนธ์ เช่น นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นักศึกษาจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล คณาจารย์ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คุณค่า ประโยชน์ และความสำคัญของผลงาน

ทำให้ระนาดเหล็กมีการใช้อย่างแพร่หลายทั้งตามโรงเรียน มหาวิทยาลัย หน่วยงานราชการ ต่างๆ เพราะสวยงาม ได้มาตรฐาน คงทนถาวร และยังทำแผงเหล็กเพื่อสพดวกในการขนย้าย มีระดับเสียงที่แน่นอนไม่เพี้ยน ทำให้วงดนตรีต่างๆ ทั่วประเทศมาบรรเลงรวมกันได้อย่างกลมกลืน ระดับเสียงเท่ากันเพราะเครื่องดนตรีชนิดอื่นต้องปรับเสียงให้เข้ากับระนาดเหล็กของครูศิริ โดยครูศิริใช้เสียงกรรมศิลป์เป็นหลัก จึงเรียกได้ว่าครูศิริเป็นผู้ที่ทำให้เสียงของดนตรีไทยเป็นเสียงเดียวกัน และเป็นที่ยอมรับของนักดนตรีทั่วไป

2.2 การประดิษฐ์ขลุ่ยจากท่อเอสลอน

แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในอดีตจนถึงปัจจุบันขลุ่ยไม้ไผ่และขลุ่ยไม้จะมีราคาสูง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนขลุ่ยของนักเรียนนักศึกษา ภายหลังไม้ไผ่รกรากขาดแคลน และมีการเร่งผลิตทำให้ไม้ไผ่รกรากนั้นมีอายุไม่พอเหมาะกับการใช้ทำขลุ่ย (รังสี เกษมสุข . 2549: 69) คือ แก่ไป หรืออ่อนไป เมื่อผลิตออกมาจึงทำให้ได้ขลุ่ยไม่มีคุณภาพตามต้องการ ครูศิริ นักดนตรี จึงมีแนวคิดที่จะผลิตขลุ่ยคุณภาพดี ราคาถูก เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน ครูศิริ จึงได้คิดนำท่อเอสลอน มาผลิตขลุ่ย ซึ่งเป็นอีกหนึ่งผลงานของครูศิริ ที่ได้คิดพัฒนาสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อให้เยาวชนไทยได้มีเครื่องดนตรีไทยที่มีคุณภาพดี แต่ราคาถูกไว้สำหรับฝึกฝนพัฒนาทักษะความสามารถทางดนตรี การสัมภาษณ์ นายสันติ นักดนตรี บุตรชายได้อธิบายไว้ดังนี้

อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้

- ท่อพลาสติก (ท่อ PVC)
- ปากกาสำหรับจับข้าง
- แท่นเจาะรู
- มอเตอร์และหินเจียสำหรับขัดหัวท้าย

ขั้นตอนหรือวิธีการผลิตผลงาน

นำท่อเอสลอน มาวัดขนาดให้ได้เท่าขลุ่ย แล้วตัดเป็นท่อนๆ จากนั้นตากที่มีความยาวตั้งแต่ตอนบนของขลุ่ยไปจนถึงรูปากนกแก้ว การสวนดากนี้ส่วนที่ตันหรือหัวเลาของขลุ่ย ใช้เทียนยาตรงที่เป็นรูเพื่อให้ดากแน่นสนิท ไม่มีรูรั่ว ส่วนภายในจะใช้เทียนใส่เข้าไป จากนั้นใช้เหล็กเผาไฟร้อนๆ จี้เทียนให้ละลายเพื่อไปอุดช่องว่างรอบๆ ดากเพื่อให้ดากสนิทกับด้านในของลำตัว

รูปากนกแก้วนี้จะอยู่ด้านหลังของขลุ่ยซึ่งอยู่ถัดลงมาจากรูหรือรูปากเป่า จะจะเป็นรูสี่เหลี่ยมผืนผ้า แต่ปาดส่วนล่างเป็นแนวเฉียง ไม่เจาะทะลุตรงเหมือนด้านข้างและด้านหน้าที่เจาะ เช่นนี้ก็เพื่อให้เกิดเสียงขลุ่ย จากนั้นเจาะรูตามท่อเอสลอน โดยใช้ขลุ่ยไม้เป็นต้นแบบในการทำ เพื่อให้เกิดเสียงที่ใกล้เคียงกับขลุ่ยจริง

การเผยแพร่นำเสนอผลงาน

เมื่อขลุ่ยพลาสติกจากท่อเอสลอนของครูศิริ นักดนตรีได้ผลิตออกสู่สาธารณชน จึงทำให้โรงเรียนต่างๆ มาสั่งขลุ่ยของครูศิริ อย่างมากจนผลิตไม่ทัน และเป็นที่ยอมรับ

การถ่ายทอดผลงานให้กับผู้อื่น

เนื่องจากการผลิตขลุ่ยของครูศิริ นักดนตรี ขณะนั้นเป็นช่วงเวลาไม่นานจึงไม่ได้ถ่ายทอดให้ใคร แต่ขลุ่ยพลาสติกขณะนั้นเป็นที่ยอมรับอย่างมากจึงมีผู้นำแนวคิดในการทำขลุ่ยลักษณะนี้ของครูศิริ ไปผลิตออกจำหน่ายอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน จึงเป็นการเผยแพร่และถ่ายทอดผลงานไปในขณะเดียวกัน

ภาพประกอบ 47 ขลุ่ยเพียงออ

2.3 คิดค้นการบันทึกโน้ตทางฆ้องวงใหญ่

แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการเรียนการสอนดนตรีไทยนับตั้งแต่อดีตเป็นต้นมา จะเรียนโดยวิธีต่อมือจากครูผู้สอน โดยตรงเทคนิควิธีการต่างๆ ก็จะได้จากการสอนของครูผู้สอน ไม่มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ต่อมาเมื่อได้มีผู้คิดการบันทึกโน้ตสำหรับเครื่องมือต่างๆ ขึ้น ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นทางเครื่องสาย ครูศิริ นักดนตรี เห็นว่าฆ้องวงใหญ่เป็นเครื่องดนตรีที่ดำเนินทำนองหลักของวงดนตรี เครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ จะแปรทางจากฆ้องวงใหญ่ไปทำหน้าที่ของตน ดังนั้นจึงควรบันทึกโน้ตทางฆ้องซึ่งเป็นทำนองหลักไว้จากการสัมภาษณ์ นายสันติ นักดนตรี บุตรชายได้อธิบายไว้ดังนี้

ในการเรียนดนตรีนั้นจำเป็นที่ผู้จักจังหวะหรือเคาะจังหวะก่อนเพราะจังหวะเป็นหัวใจสำคัญของดนตรีทุกชนิด และทุกเครื่องมือ ผู้ที่หัดดนตรีหรือฝึกดนตรีจะต้องรู้จักจังหวะและตีจังหวะหรือเคาะ

ภาพประกอบ 49 รูปสี่เหลี่ยมใหญ่

สามารถนำมาเขียนเป็นตัวโน้ตเพื่อให้เกิดความเข้าใจ คือ ตั้งแต่เสียง “มี” ทางซ้ายมือสุดถึงเสียง “มี” ลูกที่ 8 ให้อยู่ใต้เส้น

ตัวอย่าง

ภาพประกอบ 50 โน้ตใต้เส้น

ส่วนอีก 8 ลูกตั้งแต่เสียง “ฟา” ลูกที่ 9 ตรงกลางไปจนถึงเสียง “ฟา” ขวามือสุดคือลูกที่ 16 ให้อยู่เหนือเส้น ดังนี้

ภาพประกอบ 51 โน้ตบนเส้น

ครูศิริใช้วิธีการเขียนบันทึกโน้ตโดยการแบ่งออกเป็นการบรรเลงออกเป็นแบบมือขวาและมือซ้ายอีกด้วยโดยใช้การใช้จุด บอกการแบ่งมือตี คือ จุดกลางตัวโน้ตจะตีด้วยมือซ้ายและจุดบนตัวโน้ตจะตีด้วยมือขวา

ตัวอย่าง

- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - -	- - - ฟ	ท้ล้ด้ท้ด้ล้ท้ฟ	ล้ฟ้ท้ล้ท้ฟ้ล้ม
- - - ดี่4	- ม ม ม	- - - ฟ	- ม ม ม	- ล้ท้ด้ท้ม้ท้ด้	ท้ล้ท้ด้ท้ด้ม้	- - - -	- - - -

ภาพประกอบ 52 ตารางการใช้จุดบอกการแบ่งมือตี

ถ้ามีตัวโน้ต 2 เขียนซ้อนกัน หมายถึง การตีทั้ง 2 มือพร้อมๆ กัน

ตัวอย่าง

- ซ - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - -	ล้ ล้ - -	ซ้ ซ้ - ฟ
- 4 - ด	- ร - ม	- 6 - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - ล	- - - ซ	- - - ฟ

ภาพประกอบ 53 ตารางโน้ตตีพร้อมกัน 2 มือ

ถ้ามีเลข 3 , เลข 4 , เลข 5 , เลข 6 และเลข 7 ซ้อนกัน หมายถึง การตีแบบคู่ 3 , คู่ 4 , คู่ 5 , คู่ 6 และ คู่ 7

ตัวอย่าง

- - ร ร	- - ร ร	- - ร ร	- - ร ร	- ท้ ล้ ซ	- ซ - ซ	- - - ซ	- - - ซ
- - - 3	- - - 4	- - - 5	- - - 7	- - - -	- 4 - 3	- - - 4	- - - 5

ภาพประกอบ 54 ตารางโน้ตการตีแบบคู่ 3 , คู่ 4 , คู่ 5 , คู่ 6 และ คู่ 7

ครูศิริได้นำวิธีการบันทึกโน้ตทางซ็องนี้ถ่ายทอดให้กับครูดนตรีไทย นักเรียนและนักศึกษาในสถาบันการศึกษาต่างๆ ที่ครูศิริ ไปเป็นวิทยากรและอาจารย์พิเศษ สอนทางด้านดนตรีไทยและมีผู้นำเอาวิธีการดังกล่าวไปใช้อย่างแพร่หลาย และการเผยแพร่นำเสนอผลงานครูศิริ ได้นำเพลงไทยเดิมหลายบทเพลงที่เป็นที่นิยมเล่นกันในบรรดานักดนตรีไทย มาบันทึกเป็นโน้ตทางซ็องวงและนำไปเผยแพร่กับนักดนตรีไทยทุกครั้งที่ได้ รับเชิญเป็นกรรมการตัดสินในการประชันวงหรือการประกวดดนตรีไทย เพื่อเป็นมาตรฐานในการบรรเลงเพลงไทยเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงบังคับ จึงนำได้ว่าแนวคิดการบันทึกโน้ตทางซ็องวงใหญ่นี้เป็นคุณประโยชน์ต่อวงการดนตรีไทยทำให้บทเพลงสำคัญๆ ไม่สูญหายไปยั้งครูผู้สอนนอกจากนี้ยังช่วยทำให้ช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนทางด้านดนตรีไทยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

3. ผลงานด้านสังคมและสาธารณชน

ผลงานของครูศิริ นักดนตรี ที่ได้สร้างสรรค์ให้กับสังคมและสาธารณกุศล สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การเป็นพิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครู – นาฏศิลป์ไทย เป็นกรรมการตัดสินการประกวดและประชันวงดนตรีไทย เป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านดนตรีไทย ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และเป็นนักดนตรีบรรเลงดนตรีในงานพิธีต่างๆ

3.1 ขั้นตอนการเป็นพิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรี-นาฏศิลป์ไทย

การเป็นพิธีกรไหว้ครูดนตรีไทย (ผู้อ่านโองการ) ครูศิริ นักดนตรี ได้รับมอบให้เป็นผู้อ่านโองการไหว้ครูดนตรีไทยจากคุณปู่สุข นักดนตรี ครูเล่าถึงสาเหตุที่ได้รับมอบเป็นผู้อ่านโองการไหว้ครูให้ฟังว่า

“ตอนนั้นพ่อสุขนักดนตรี กำลังป่วยหนักและท่านก็ได้บอกให้รับถึง 2 ครั้งแล้วแต่ผมก็ไม่ได้รับมอบเพราะกลัวว่าจะผิดพลาด พ่อสุขก็บอกว่าให้ไปหาคนอื่นมาแทนแต่ถ้าเกิดผิดพลาดขึ้นมาเขาก็อาจจะแข่งเรา ผมก็เลยตัดสินใจรับมอบตอนนั้นผมมีอายุประมาณ 45 ปี ตอนรับมอบก็ไม่ได้มีพิธีการอะไร พ่อสุขให้ผมจูดรูปแล้วก็มอบตำราแล้วพ่อสุขยังบอกด้วยว่าตำราเล่มนี้ได้รับมาจากท่านครูหลวงประดิษฐไพเราะมาอีกทีหนึ่งด้วย” (เทปบันทึกเสียงจากการสัมภาษณ์, 24 ก.ค. 2548)

ในการเรียนดนตรีไทยนั้น จะต้องทำพิธีไหว้ครูเพื่อเป็นสิริมงคล และเป็นการขอขมาต่อครูบาอาจารย์ อีกทั้งยังเป็นการขอพรจากท่านด้วย ในพิธีไหว้ครูจะต้องมีพิธีกรซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้อ่านโองการนำพิธีไหว้ครู ซึ่งคุณสมบัติของพิธีกรไหว้ครูนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์และคุณวุฒิที่เหมาะสมดังนี้

1. ปฏิบัติอยู่ในศีลธรรมจรรยา
2. ถือศีล 5
3. ไม่รับประทานเนื้อวัว
4. ถือสันโดษ

โดยปกติแล้วผู้ที่ได้รับมอบผู้อ่านโองการต้องมีอายุถึง 50 ปีขึ้นไปถึงจะเป็นผู้อ่านโองการได้ เพราะในงานพิธีไหว้ครูนั้นผู้เข้าร่วมงานบางคนอายุเกิน 60 ปีก็มี นั่นจะทำให้เรามีอายุสั้นลงประมาณ 1 ปี เมื่อรับมอบในตอนแรกก็ยังไม่กล้าที่จะทำพิธีรจนอายุได้ประมาณ 50 ปีซึ่งกำลังสอนอยู่ที่คณะแพทยโรงพยาบาลศิริราชแต่ก็ได้สอนอยู่อีกหลายที่ แต่ที่โรงพยาบาลศิริราชได้มาของให้ครูศิริเป็นผู้อ่านโองการให้ได้ใหม่เพราะผู้อ่านโองการคนก่อนนั้นเรียกแพงเหลือเกินเขาเรียกในราคา 6,000 บาทแล้วก็ขอให้มีผู้ช่วยอีก 2 คน คนละ 1,000 บาทซึ่งราคานั้นว่าสูงมากโดยทางคณะแพทย์มีงบประมาณอยู่ 5,000 บาท ทางคุณหมอสสมชาย กาญจนสุข บอกว่าให้ครูศิริช่วยเป็นผู้อ่านโองการให้หน่อย นั่นก็เป็นงานแรกที่ครูศิริได้เป็นผู้อ่านโองการไหว้ครูดนตรีไทยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา (เทปบันทึกเสียงจากการสัมภาษณ์, 24 ก.ค. 2548)

การปฏิบัติตนก่อนการทำพิธีไหว้ครู

ครูศิริ นักดนตรี กล่าวถึงการปฏิบัติตนก่อนไปทำพิธีไหว้ครูให้ฟังว่า การเป็นผู้อ่านโองการไหว้ครูนั้น ก่อนจะไปทำพิธีจะต้องเตรียมตัว ท่องโองการไหว้ครูสวดมนต์ จุดธูปบูชาครูแล้วก็ท่องโองการในใจ เมื่อท่องโองการจบแล้วตรวจดูอุปกรรมต่างๆ ให้ครบ แล้วจึงเข้านอน (เทพบันทึกเสียงจากการสัมภาษณ์, 24 ก.ค.2548)

สำหรับการแต่งตั้งเป็นผู้อ่านโองการครูศิริ จะเป็นผู้จัดการเอง

การปฏิบัติตนในการเป็นผู้ประกอบพิธีไหว้ครู

ครูศิริ นักดนตรี กล่าวถึงการปฏิบัติตนในการอ่านโองการให้ฟังว่า “ พอไปถึงพิธีก็จะดูว่าอะไรขาดตกบกพร่อง ต้องดูของแล้วบอกเขา สิ่งไหนวางไม่ถูกต้องให้รีบปรับ ย้ไม่ให้ขาด ของที่ไม่มีก็ต้องบอกให้เขาเตรียมมา” เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้วครูศิริ จะบรรยายถึงความสำคัญของการทำพิธีไหว้ครู (เทพบันทึกเสียงจากการสัมภาษณ์, 24 ก.ค.2548)

ลำดับการปฏิบัติในพิธีไหว้ครูดนตรีไทย

ตอนที่ 1 อัญเชิญและบูชาครู เทพ เทวดา ฤาษี และครู มนุษย์ผู้ล่วงลับไปแล้ว

1. พิธีกร และผู้เข้าร่วมพิธีจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย กล่าวคาถา ซึ่งมีความหมายถึงการขอสมอภัยโทษที่ไ้ทำผิดเกินไป แล้วดนตรีบรรเลงเพลงสาธุการ ซ้ำอีกครั้งเป็นการแสดงว่าทุกคนบูชาพระพุทธเจ้า
  2. พิธีกรกล่าวนำบูชา บพญูชาครูบาอาจารย์ขอให้มีความสุขปราศจากโรคภัย และมีลาภดนตรีบรรเลงเพลงสาธุการกลอง ซึ่งมีโซ่เพลงเดียวกับสาธุการ และมีความหมายรวมไปถึงครูบิดามารดาด้วย
  3. พิธีกรกล่าวบูชาอัญเชิญพระอิศวร พระนารายณ์ แล ะเทวดาทั้งหลาย ดนตรีบรรเลงเพลงกลม แผละ ตระสันนิบาติ หน้าพาทย์เพลง “กลม” หมายถึง องค์พระอิศวรผู้เป็นใหญ่ต่อด้วย เพลง “แผละ” ซึ่งเป็นเพลงหน้าพาทย์ประจำครุฑพาทห ณะของพระนารายณ์ และเพลง “ตระสันนิบาต ” หมายถึงเทพทั้งหลายที่มาพร้อมประชุมพร้อมกัน
  4. พิธีกรกล่าวอัญเชิญพระปัญจสิขรณ์ ถวายเครื่องสังเวยและขอพร ดนตรีบรรเลง เพลง ตระเชิญ ตระเทวาประสิทธิ์ (ให้พร)
  5. พิธีกรกล่าวนำ อัญเชิญพระ ะวิษณุกรรม ประปัญจสิขรณ์ และพระ ประคนธรรพ พร้อมกัน ทั้ง 3 องค์ เพื่อถวายเครื่องสังเวย ดนตรีบรรเลงเพลงบาทสกุณี เสมอข้ามสมุทร ตระพระประคนธรรม
  6. พิธีกรกล่าวนำ อัญเชิญ พระฤาษี 7 องค์ ดนตรีบรรเลง เสมอเถร พราหมณ์เข้า
  7. พิธีกรกล่าวนำ เชิญครูทั้งหลายทั้งเทพและพราหมณ์ที่มีได้ออกนาม ดนตรีบรรเลงเพลง
- เหาะ

8. พิธีกรกล่าวนำ บูชาเทวดาทิ้งหลาย ถวายดอกไม้ เครื่องหอม ฯลฯ ดนตรีบรรเลงเพลงเหาะ

9. พิธีกรกล่าวนำ บูชาท่านครู (มนุษย์) ที่ล่วงลับไปแล้ว (ออกนาม) เชิญมาร่วมพิธีรับเครื่องสังเวย ขอพร ดนตรีบรรเลงเพลง เสมอ 3 ลา รัว 3 ลา

ตอนที่ 2 อัญเชิญและบูชาพระพิราพ

ผู้เข้าพิธีทุกคนจุดธูปใหม่อีกครั้ง

1. พิธีกรกล่าวนำ คาถาอัญเชิญพระพิราพ ดนตรีบรรเลง เพลงพระพิราพเต็มองค์ ซึ่งนักดนตรีมักเรียกว่า เพลง “องค์พระ”

2. พิธีกรกล่าวนำ เชิญเข้าในพิธี ถวายธูปเทียน ดนตรีบรรเลง เพลงเสมอมาร

ตอนที่ 3 ถวายเครื่องดนตรีฝ่ายเทพ

1. พิธีกรกล่าวนำ ถวายเครื่องกระยาบวขสังเวย ดนตรีบรรเลงเพลง นั่งกิน

2. พิธีกรกล่าวนำ ถวายเครื่องพระพิราพ ดนตรีบรรเลงเพลง เช่นเกล้า

3. พิธีกรกล่าวนำ ลาเครื่องสังเวย

4. พิธีกรกล่าวนำ เชิญครูเสด็จเข้าที่ หรือเสด็จกลับไปจากพิธีฯ ดนตรีบรรเลงเพลง

พราหมณ์ออก และเสมอเข้าที่

จากนั้นตัดแบ่งเครื่องสังเวยไปไว้ตามทาง 3 แห่ง พิธีกรโปรยข้าวตอกดอกไม้และพรม น้ำมนต์ ดนตรีบรรเลง เพลงโปรยข้าวตอก

5. พรมน้ำมนต์และเจิมหน้าผู้เข้าร่วมพิธีและศิษย์

จบพิธีบรรเลงเพลง กราวรำ (ขึ้น ศิลปบรรเลง, 2531 : 32-38)

สำหรับสถานที่ในการทำพิธีให้วัดครูคนตรีนั้นมีความแตกต่างกันไปแล้วแต่ว่าจะสามารถจัดที่ใดได้บ้างโดยครูศิริ ได้กล่าวถึงการจัดสถานที่ในการทำพิธี โดยอ้างอิงจาก กหนังสือ “พระภรตทะมูณี” ของครูนิ่ม โปธิ์เยี่ยม “ลักษณะกิจพิธี ท่านมีกฎเกณฑ์ไว้ต้องมีปีพาทย์บรรเลงถวายในงานไหว้ครู จึงทำกิจพิธีครอบได้ ส่วนพิธีค่านับครู ไม่ต้องมีปีพาทย์บรรเลง ทำพิธี ครอบไม่ได้ ใช้จุลเจิมหน้าเท่านั้น ส่วนกิจพิธีไหว้ครูนั้น ท่านวางกฎเกณฑ์ มี พิธีสงฆ์สวดมนต์เย็น- ฉ้นเช้าแล้วจึงทำกิจพิธีไหว้ครู ส่วนกิจพิธีค่านับครูนั้นมี 2 อย่าง คือ ค่านับใหญ่- ค่านับน้อย ท่านวางกฎเกณฑ์ไว้ พิธีค่านับใหญ่ ต้องสวดมนต์เย็น-ฉ้นเช้าแล้ว จึงทำกิจพิธีค่านับครู ส่วนพิธีค่านับครูน้อยนั้น ไม่ต้องทำการสวดมนต์เย็น- ฉ้นเช้า ให้ใส่บาตรพระตอนเช้าก่อน 5 องค์ 9 องค์ก็ได้ ตอนสายจึงพิธีค่านับน้อย ส่วนเครื่องพลีกรรมนั้นมี 4 ชั้น พิธีไหว้ครูชั้น 1 เครื่องคู่ พิธีค่านับใหญ่ใช้ชั้น 2 เครื่องเดียว (อนุโลมใช้ในพิธีไหว้ครูได้) พิธีค่านับน้อยใช้เครื่องนอนตอง” (นิ่ม โปธิ์เยี่ยม. 2516: 22)

ภาพประกอบ 55 คุณนิ่ม โพธิ์เยี่ยม

ครูศิริ นักดนตรี เป็นพิธีกรไหว้ครูดนตรี - นาฏศิลป์ไทยให้กับสถาบันการศึกษา องค์กร หน่วยงาน และสำนักดนตรีไทยหลายแห่ง ในแถบจังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร อาทิ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มหาวิทยาลัยศรีปทุม สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา และตามบ้านที่มีวงดนตรีไทยทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด จากการสัมภาษณ์นางสาวสุภาพรรณ นักดนตรี บุตรสาว ผู้ที่ได้ติดตามครูศิริ ไปตามงานไหว้ครูตามสถานที่ต่างๆ ได้อธิบายขั้นตอนการไหว้ครูและแผนผังการจัดวางเครื่องสังเวทสำหรับใช้ในพิธีไหว้ครูดนตรี - นาฏศิลป์ไทย

การจัดเครื่องพิธีกรรมพิธีไหว้ครู

การจัดเครื่องพิธีกรรมไหว้ครู ตามพิธีกรรมของครูศิริ นักดนตรี ซึ่งได้รับมอบเืองการพิธีให้เป็นผู้ทำหน้าที่พิธีกรรมจากบิดา คือ ครูสุข นักดนตรี และ คุณนิ่ม โพธิ์เยี่ยม โดยครูศิริ ได้พิจารณาเห็นว่าเครื่องพิธีกรรมที่ใช้ในการไหว้ครูนั้นมีหลากหลายประเภท อาทิเช่น เครื่องกระยาบวด เครื่องมัจฉะมังสาหาร เครื่องผลาหาร และเครื่องอาหารไทยมุสลิม จึงควรจัดวางเครื่องพิธีกรรมตามหมวดหมู่และลำดับ ให้ถูกต้องเหมาะสมกับการบูชาบรมครู

การจัดวางเครื่องพิธีกรรมดังกล่าวนี้ จะจัดเป็น 3 แถว ด้วยกันโดยปูผ้าแดงบน แท่นหรือโต๊ะที่จะวางเครื่องพิธีกรรมก่อน ใช้พื้นที่ขนาด 4 X 4.5 เมตร จากนั้นจึงปูผ้าขาวตามทางขวางบริเวณตอนบนสุด และปูผ้าขาวตามยาวลงมาอีก 3 ผืน จัดเป็น 3 แถว ระหว่างแถวให้เว้นช่องทางเดินเอาไว้พอสมควรเสร็จแล้วให้จัดเครื่องพิธีกรรมในแต่ละแถวดังนี้

แถวที่ 1 เริ่มจาก เครื่องกระยาบวด เครื่องมัจฉะมังสาหารุ พระประคนธรรพ เครื่องผลาหาร

แถวที่ 2 เริ่มจากเครื่องกระยาบวด , เครื่องมัจฉะมังสาหารบรมครู , เครื่องผลาหาร,
เครื่องอาหารไทยมุสลิม , ที่ทำกัจจบุชาครู

แถวที่ 3 เริ่มจากเครื่องกระยาบวด , เครื่องมัจฉะมังสาหาร , พระพิราพ , เครื่องผลาหาร
การจัดเครื่องพลีกรรมทั้ง 3 แถวนี้มีข้อควรระวัง คือ แต่ละแถวควรวางเครื่องพลีกรรมแต่ละหมวดหมู่ให้
แยกห่างจากกัน ประมาณ 1 คืบ ถ้ามีพื้นที่มากให้แยกห่าง 1 ศอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแถวกลางหรือ
แถวที่ 2 เป็นที่สำคัญ เนื่องจากเป็นที่รวมบรมครูพระผู้เป็นเจ้าของ จึงต้องจัดลำดับให้ถูกต้องและเหมาะสม
มีรายละเอียดดังนี้

ภาพประกอบ 56 รูปแบบการจัดเครื่องพลีกรรมพิธีไหว้ครู

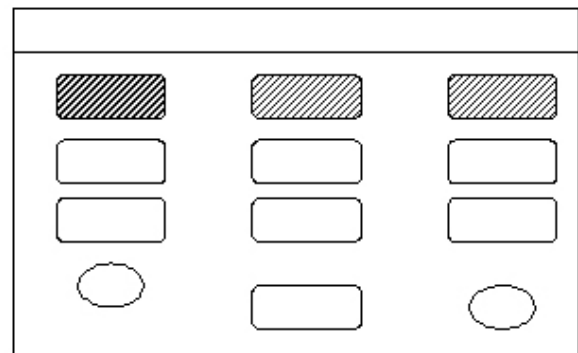
1. เครื่องกระยาบวด

ถวายช้างมหาพรหม พระอิศวร พระนารายณ์ พระพรหมธาดา พระสหัมบดีพรหมะ โสฬสพรหมมา
พระขันเฑาะฐมารพระพิฆเณศวร พระพินาย

หมายเหตุ

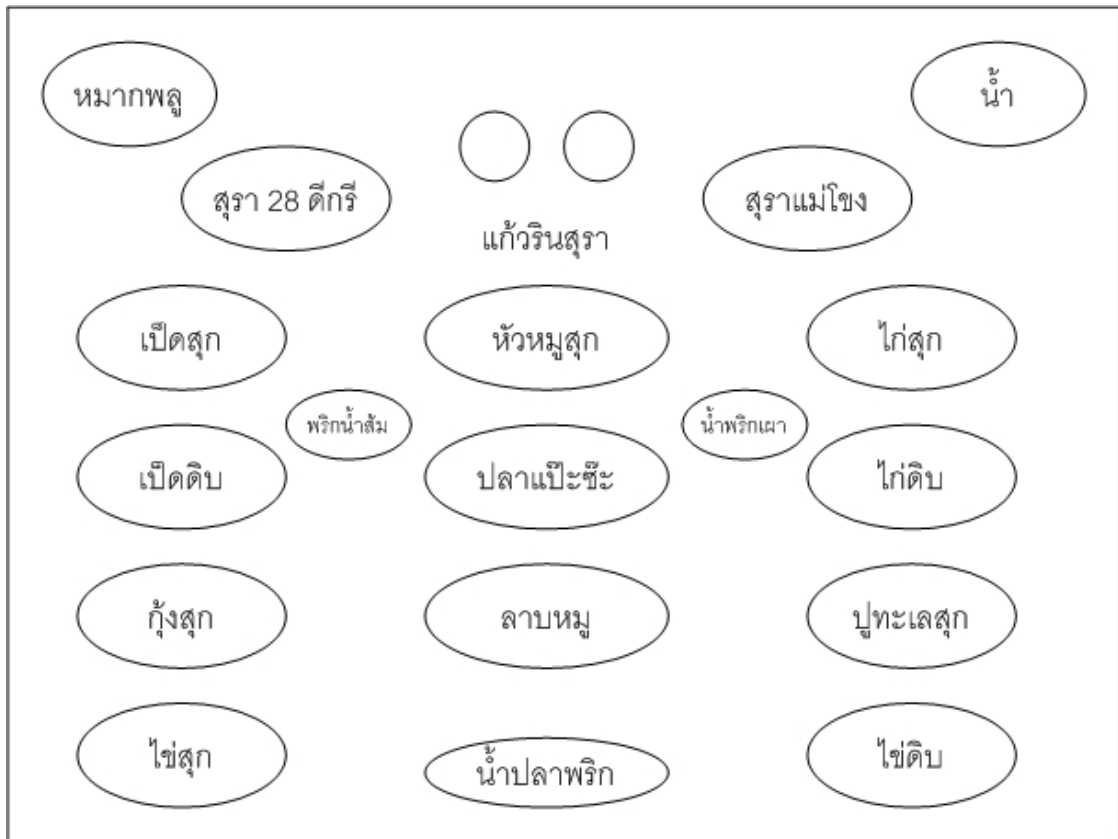
- ผังนี้จะวางลำดับที่ 1 ของทุกแถว
เริ่มจาก 1. เครื่องกระยาบวด
2. เครื่องมัจฉะมังสาหาร
3. เครื่องผลาหาร

ภาพประกอบ 57 เครื่องกระยาบวด

2. เครื่องมัจฉะมังสาหารพระปรคนธรรพ

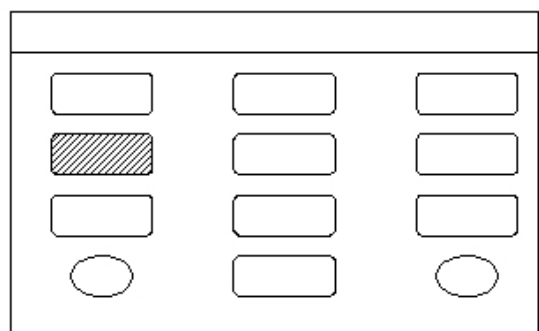
หมายเหตุ

ผังนี้จะวางลำดับที่ 2 ของแถวที่ 1

เริ่มจาก 1. เครื่องกระยาบวด

2. เครื่องมัจฉะมังสาหาร

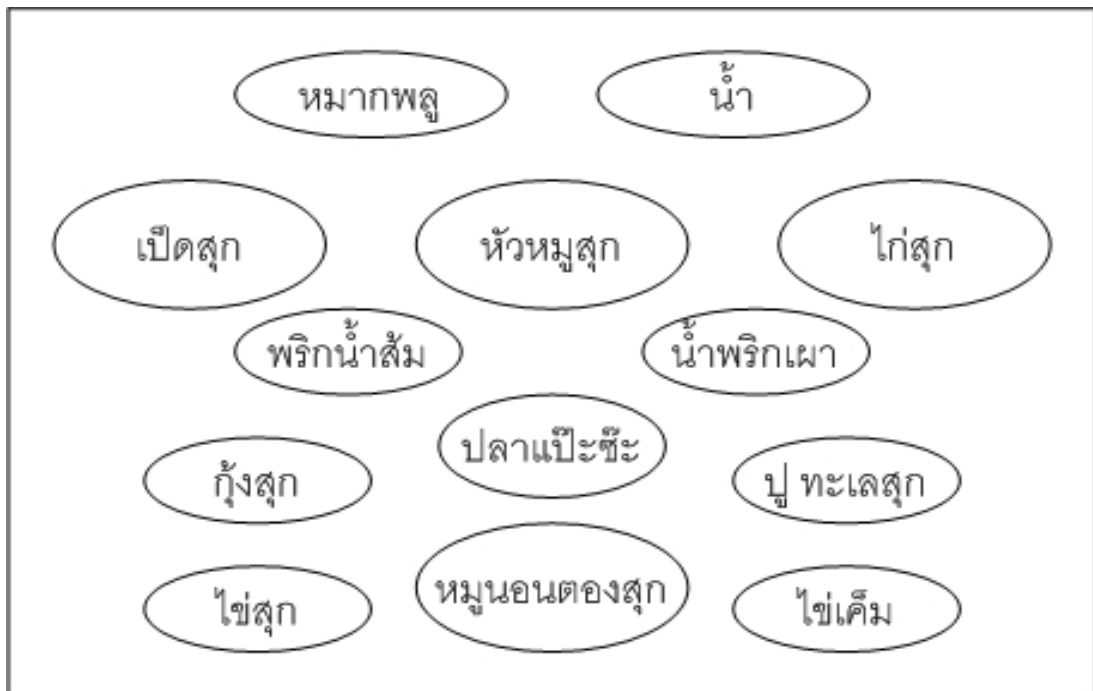
3. เครื่องผลาหาร

ภาพประกอบ 58 เครื่องมัจฉะมังสาหารพระปรคนธรรพ

2. เครื่องมัจฉะมังสาหาร

ถวายเป็นทาน และมนุษย์

หมายเหตุ

ผังนี้จะวางลำดับที่ 2 ของแถวที่ 2 (แถวกลาง)

เริ่มจาก 1. เครื่องกระยาบวด

2. เครื่องมัจฉะมังสาหาร

3. เครื่องผลาหาร

4. เครื่องอาหารไทยอิสลาม

○		○

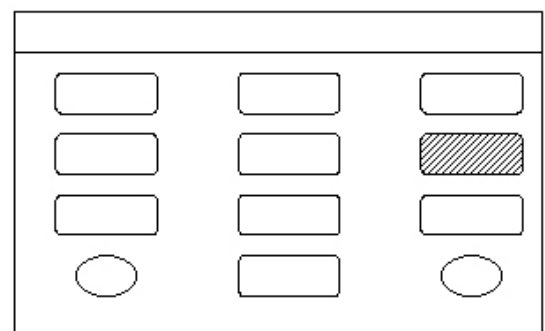
ภาพประกอบ 59 เครื่องมัจฉะมังสาหาร

2. เครื่องมัจจะมังสาหารพระพิราพ

หมายเหตุ

- ผังนี้จะวางลำดับที่ 2 ของแถวที่ 3
เริ่มจาก 1. เครื่องกระยาบวด
2. เครื่องมัจจะมังสาหารพระพิราพ
3. เครื่องผลาหาร

ภาพประกอบ 60 เครื่องมัจจะมังสาหารพระพิราพ

3. เครื่องผลาหารพระปรคนธ

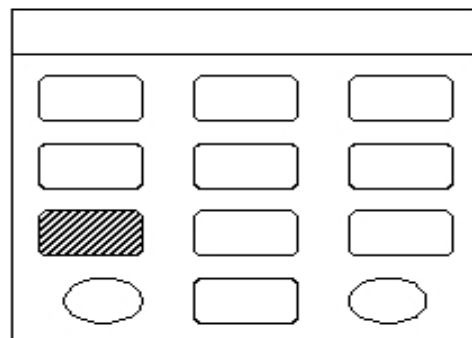
หมายเหตุ

ผังนี้จะวางลำดับที่ 3 ของแถวที่ 1

เริ่มจาก 1. เครื่องกระยาบวด

2. เครื่องมัจฉะมังสาหาร

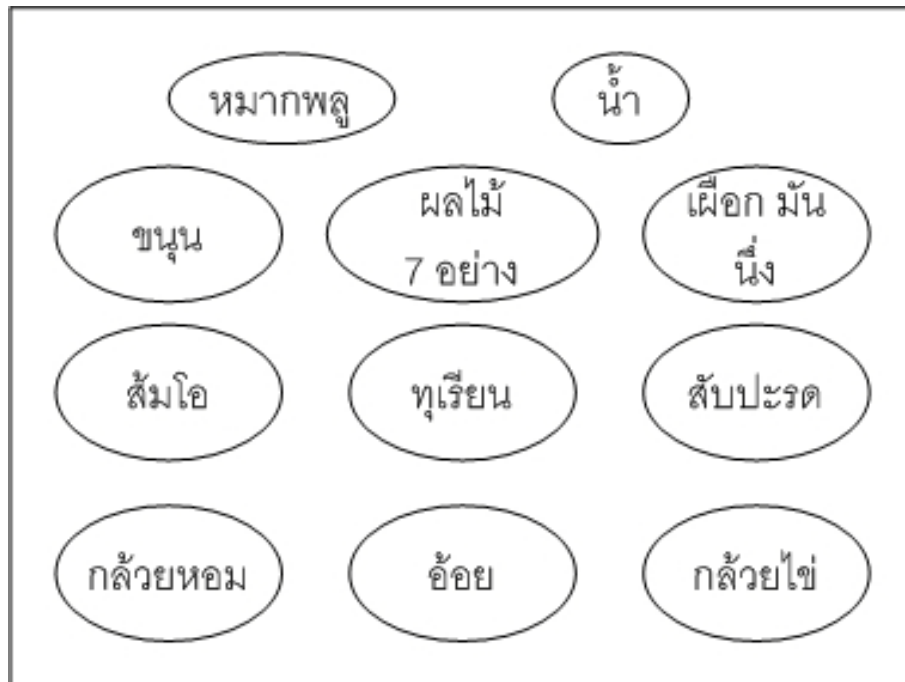
3. เครื่องผลาหาร

ภาพประกอบ 61 เครื่องผลาหารพระปรคนธ

3. เครื่องผลาหาร

ถวายพระมุณี พระฤาษี สมุติดาบสฤาษี และเทวะวานรพงษ์

หมายเหตุ

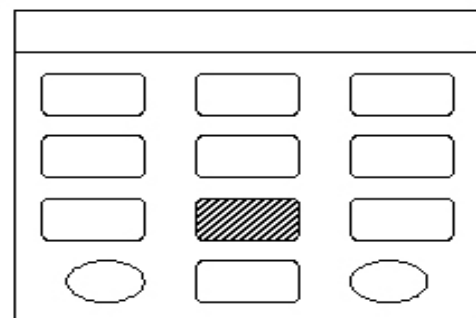
ผังนี้จะวางลำดับที่ 3 ของแถวที่ 2

เริ่มจาก 1. เครื่องกระยาบวด

2. เครื่องมัจฉะมังสาหาร

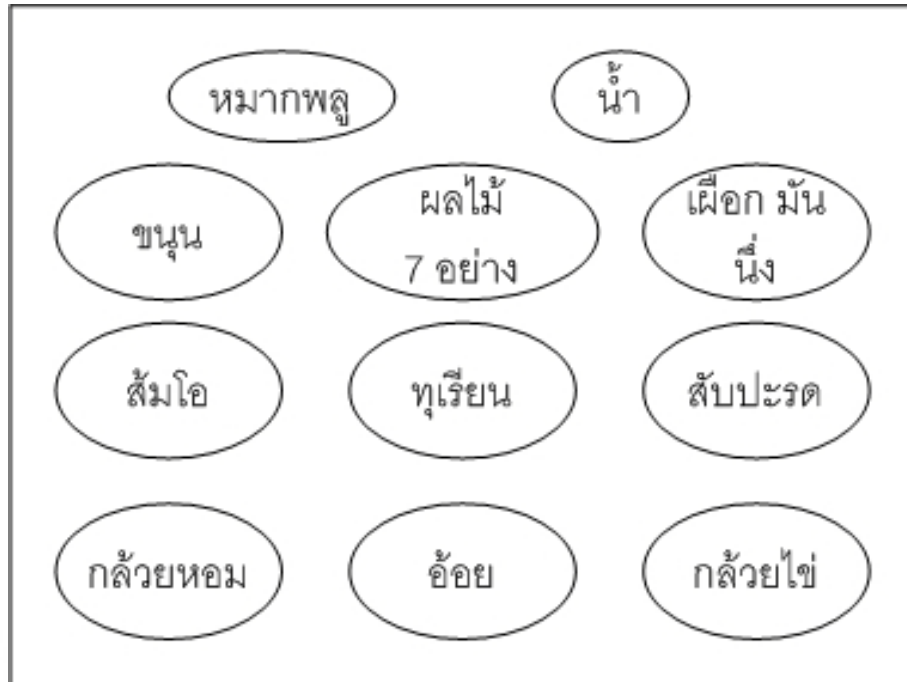
3. เครื่องผลาหาร

4. เครื่องอาหารไทยอิสลาม

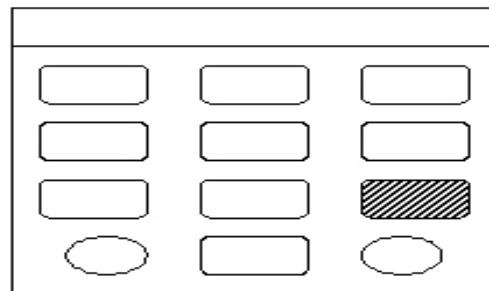
ภาพประกอบ 62 เครื่องผลาหาร

3. เครื่องผลาหารพระพิราพ

หมายเหตุ

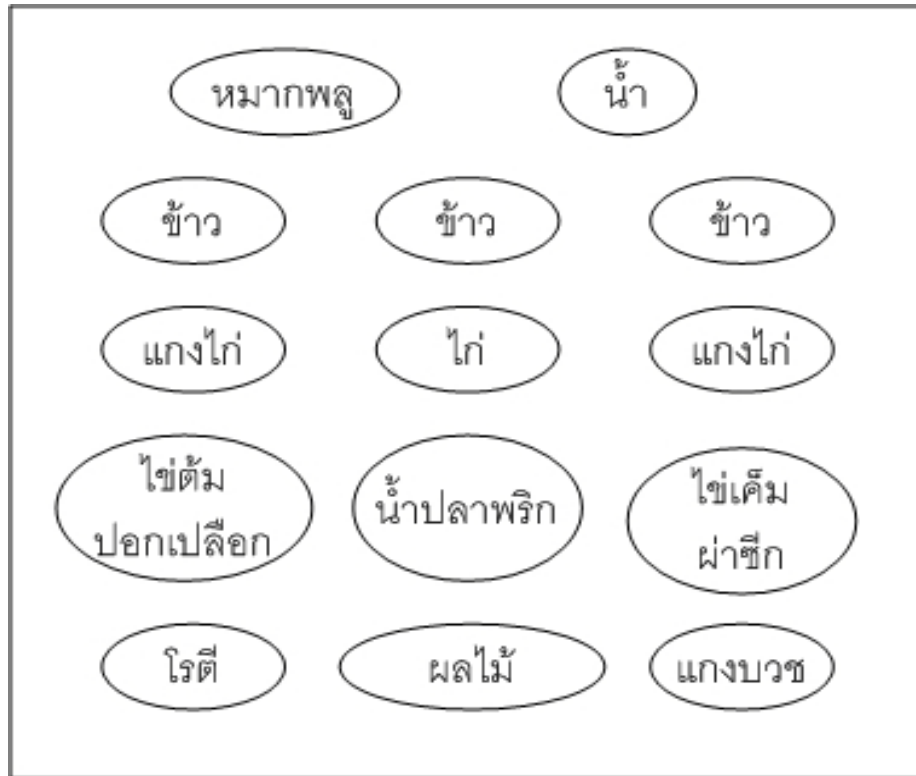
- ผังนี้จะวางลำดับที่ 3 ของแถวที่ 3
เริ่มจาก 1. เครื่องกระยาบวด
2. เครื่องมัจฉะมังสาหาร
3. เครื่องผลาหาร

ภาพประกอบ 63 เครื่องผลาหารพระพิราพ

4. เครื่องอาหารอิสลามแบบไทย

ถวายนครูกุลองแขกปี่ชวา ครูกุลองรำมะนา ครูลิเก
แกงไก่หรือแกงมัสมั่นไก่ (ไม่ใช่เนื้อหมู , ไม่ใช่เนื้อวัว)

หมายเหตุ

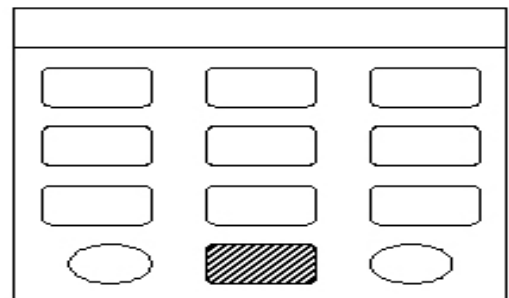
ผังนี้จะวางลำดับที่ 4 ของแถวที่ 2

เริ่มจาก 1. เครื่องกระยาบวด

2. เครื่องมัจฉะมังสาหาร

3. เครื่องผลาหาร

4. เครื่องอาหารไทยอิสลาม

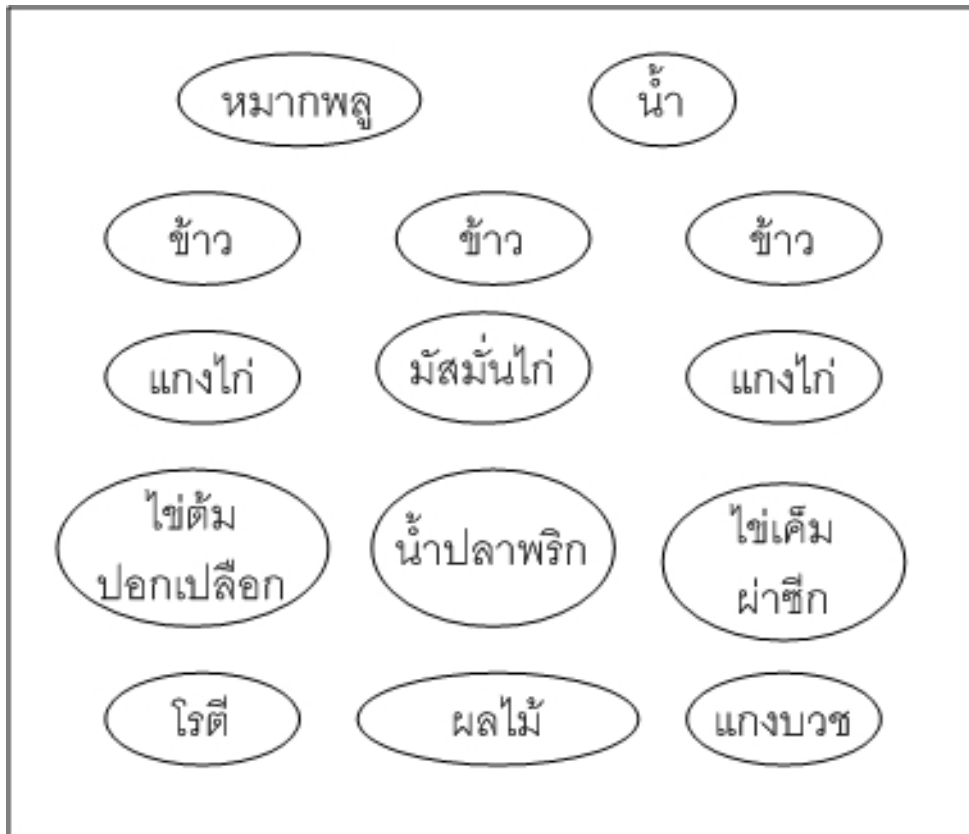

ภาพประกอบ 64 เครื่องอาหารอิสลามแบบไทย

4. เครื่องอาหารอิสลามแบบไทย

ถวายครุกลงแขกปี่ชวา ครุกลงรำมะนา ครูลิเก
แกงไก่หรือแกงมัสมั่นไก่ (ไม่ใช่เนื้อหมู , ไม่ใช่เนื้อวัว)

หมายเหตุ

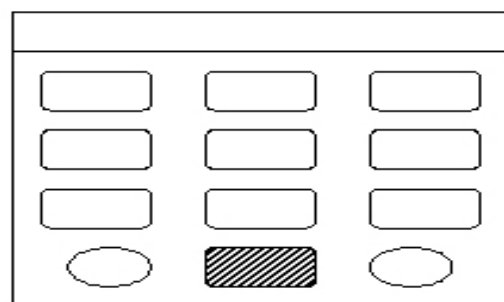
ผังนี้จะวางลำดับที่ 4 ของแถวที่ 2

เริ่มจาก 1. เครื่องกระยาบวด

2. เครื่องมัจฉะมังสาหาร

3. เครื่องผลาหาร

4. เครื่องอาหารไทยอิสลาม

ภาพประกอบ 65 เครื่องอาหารอิสลามแบบไทย

เครื่องอาหารอิสลามแบบไทยเลือกแบบใดก็ได้

ผังที่กำหนดทั้งหมดนี้ เป็นการจัดเครื่องพลีกรรม เครื่องเดี่ยว ถ้าจัดเครื่องคู่ต้องปูผ้าขาวเพิ่มอีกแถวละ 1 ผืน รวม 6 แถว วางเครื่องพลีกรรมเพิ่มขึ้นอีกเป็นเครื่องคู่ ถ้าจัดเครื่องเดี่ยวให้ตัดยาสลัดไก่ ที่อยู่ในรายการเครื่องมักจะมังสาหาร แถวที่ 2 และให้ตัด ลาบหมู ที่อยู่ในรายการเครื่องมักจะมังสาหารพระประคนธรรพและพระพิราพ แล้วให้ใช้หมูนอนตองวางแทน ที่พระประคนธรรพใช้หมูนอนตองดิบ ที่กลางและที่พระพิราพให้ใช้หมูนอนตองสุก นอกจากนี้การจัดเครื่องผลาหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผลไม้ 7 อย่าง ควรหลีกเลี่ยงผลไม้ที่มีชื่อไม่เป็นมงคล เช่น มังคุด สมุด พุทรา มะไฟระกำ รวงสาदनอยหน้า เป็นต้น ซึ่งถือว่าการได้ยินชื่อที่ไม่เป็นมงคลอาจจะส่งผลทางด้านจิตใจทำให้จิตใจขุ่นมัว ท้อแท้ เศร้าหมอง ดังนั้นการประกอบพิธีมงคลจึงควรมีเฉพาะสิ่งที่เป็นมงคล

เครื่องสักการบูชาครู

อันดับ	รายการธรรมดา	จำนวนของ	
1.	เทียนเงิน เทียนทอง ชีผึ้งแท้ 3 คู่ หนักเล่มละ 2 บาท	6 เล่ม	
2.	เทียนไชย ชีผึ้งขาวแท้ งานธรรมดาหนัก 4 บาท งานใหญ่หนัก 12 – 16	1 เล่ม	
3.	เทียนขาวชีผึ้งแท้ หนักเล่มละ 1 บาท	20 เล่ม	
4.	ธูปหอมอย่างดี (ใช้ในพิธีงานธรรมดา 4 มัด ๆ ละ 50 ดอก - ใหญ่ 6 มัด)		
	พิธีครู	4 กล่อง	
5.	แป้งกระแจะเม็ดใหญ่	1 เม็ด	
6.	น้ำอบไทย	1 ขวด	
7.	เครื่องราชบาท ชันก้านล ชันล้างหน้า 1 ลูก ผ้าเช็ดหน้าผ้าขาว		
	1 ผืน เงิน 6 บาท ดอกไม้ 3 สี ดอกบัวหลวง ดอกดาวเรือง 1 ดอกมะลิ	1 ชุด	
	ธูปหอม 9 ดอก เทียนขาวชีผึ้งแท้หนัก 1 บาท 1 เล่ม หมากพลู บุหรี่		
	หญ้าแพรก ดอกมะเขือ (งานใหญ่ 3 ชุด งานธรรมดา 1 ชุด)		
8.	สังข์รดน้ำ	1 ตัว	
9.	โกกระแจะจุลเจิม	1 ลูก	
10.	ผ้ารัตนไชย (ผ้าห้อยหน้าโขน) ให้ครบหน้าครูที่บูชา	1 พาน	
11.	(ใบไม้ปริศนา) ใบเงิน ใบทอง ใบนาก ใบส้มป่อย	ใส่ชั้น	
	ใบชัยพฤกษ์ ใบราชพฤกษ์ ใบมะตูม ใบครอบกระวาฬ หญ้าแพรก		น้ำมนต์
	ผักส้มป่อย 3 ผัก		1 ชั้น

12. (ช่อไชยพฤกษ์) เอาใบเงินบ้าง ใบทองบ้าง ใบนากบ้าง เอาหญ้าแพรก สอดกลางแล้วม้วนเหมือนจับพลู (ให้ครบบุคคลที่มาครอบ)	}	1 ถาด
13. ก้านมะยม 9 ก้าน มัดด้วยสายสิญจน์ ใบหญ้าคา 1 กำ		1 ชุด
14. ผ้าขาวเนื้อดียาว 7 เมตร กักแบ่งครึ่ง เป็นผ้าห่มเฉวียงป่า 1 ผืน เป็นผ้านุ่ง 1 ผืน (ของพิธีกร)	}	1 สำรับ
15. ผ้าขาวธรรมดาปูลาด (ใช้ในกิจพิธี) ยาวผืนละ 3 เมตร คัมภีร์ 2		5 ผืน
16. ผ้าขาวธรรมดาปูลาด (ใช้ในกิจพิธี) ยาวผืนละ 3 เมตร คัมภีร์ 1		7 ผืน
17. ผ้าแพรสีทับทิม หรือชมพู ยาว 3 เมตร (ผูกหน้าศาลพระภูมิ)		1 ผืน
18. เชิงเทียน		8 คู่
19. ดอกไม้พาน		2 คู่
20. แจกันปักดอกไม้		3 คู่
21. ชั้นใส่บาตรมีพานรอง ชั้นเงินลาย 12 นักษัตร หรือลงชั้นหิน ก็ได้		1 ลูก
22. พานแก้ว		5 ลูก
23. ทองคำเปลวแท้ 25 แผ่น เงินเปลวแท้ 25 แผ่น		รวม 50 แผ่น
24. โต๊ะหมู่บูชา งานธรรมดา โต๊ะหมู่ 9		1 ชุด
25. โต๊ะหมู่บูชา งานใหญ่ โต๊ะหมู่ 9		3 ชุด
26. กาน้ำร้อน ถ้วยแก้ว ถ้วยน้ำร้อน กระโถน หมอน อาสนะ เสื้อ พรม ม่าน ถาด ถ้วย จาน ซาม หม้อข้าว หม้อแกง มีด ช้อนส้อม	}	ให้ครบตาม ต้องการ
27. พวงเงิน พวงทอง เอาสายสร้อยคอทองคำ เงินเหรียญ 1 ตำลึง แหวนเพชร แหวนทอง ผูกติดกับสายสร้อย ผูกห้อยกับกิ่งไชยพฤกษ์ (นิม โปธิ์เยี่ยม. 2516: 26-27)		}

ภาพประกอบ 66 พระเจ้าวรวงศ์เธอเจ้าเฉลิมพลทิฆัมพร (เสด็จพระองค์ชายกลาง) กับครูศิริ
นักดนตรีในพิธีไหว้ครูดนตรีไทยที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ 9 กุมภาพันธ์ 2518

ภาพประกอบ 67 ครูศิริ นักดนตรี เป็นพิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรี – นาฏศิลป์
เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2546 ณ อาคารศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3.2 กรรมการตัดสินการประกวด

ครูศิริ นักดนตรีได้รับเชิญเป็นกรรมการตัดสินการประกวดและการประชันวงดนตรีไทยให้กับหน่วยงาน องค์กร สถาบันการศึกษา เป็นการแสดงถึงการเป็นที่ยอมรับ ความสามารถทางดนตรีไทย และจากความสามารถทางดนตรีไทยจึงทำให้ ครูศิริ นักดนตรี เข้าร่วมเป็นกรรมการตัดสินอยู่หลายต่อหลายครั้ง อาทิ เช่น งานมหกรรมดนตรีไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, งานส่งเสริมดนตรีไทยภาคใต้ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา , การประกวดดนตรีไทย

เพื่อความมั่นคงแห่งชาติ สหพันธ์ประสานงานเพื่อความมั่นคง (ส.ป.ม.) ได้รับเกียรติให้เป็นทั้งกรรมการตัดสินและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีไทยในการให้คำแนะนำการพัฒนาวงดนตรี และการบรรเลงปี่พาทย์เครื่องคู่ในสถานศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม ความ ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรสงคราม

3.3 วิชยากรให้ความรู้ด้านดนตรีไทยทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

ครูศิริ นักดนตรีได้เป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านดนตรีไทยทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติให้กับสถาบันการศึกษา ตลอดจนองค์กร และหน่วยงานต่างๆ มาตั้งแต่ปีพ .ศ. 2512 อาทิ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล โรงพยาบาลศิริราช มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สำหรับในการเรียนการสอนภาคทฤษฎีนี้ครูศิริ นักดนตรีได้เขียนเอกสารเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนควบคู่กับภาคปฏิบัติให้ กับนักเรียนนักศึกษา ที่มีความพื้นฐานทางดนตรีและผู้ที่ไม่มีพื้นฐานทางดนตรี โดยครูศิริ จะเริ่มจากการที่ให้ผู้จัดการไหว้ครูดนตรี-นาฏศิลป์ โดยแบ่งเป็น 3 ภาค คือ

1. การไหว้ครูสำหรับผู้หัดเรียนดนตรี
2. ผู้เป็นดนตรีแล้ว
3. การครอบครู

การเรียนดนตรีไทย ที่สำคัญคือ จังหวะ ครูศิริเริ่มอธิบายจังหวะเพลงตั้งแต่ อัตราจังหวะ 3 ชั้น 2 ชั้น และชั้นเดียวซึ่งเป็นอัตราจังหวะพื้นฐานทางดนตรีไทย จากนั้นครูศิริก็อธิบาย เรื่องตัวโน้ตวิธีการตีฆ้องวงหรือศัพท์ของนักดนตรีไทยเรียกว่า “ทางฆ้อง” การบรรเลง ฆ้องวงใหญ่ถือเป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญ ครูศิริ จึงให้ความสำคัญการเรียนฆ้องวงใหญ่มาก โดยท่านคิดวิธีการบันทึกโน้ตทางฆ้องวงใหญ่ขึ้นเองเพื่อเป็นต้นแบบในการบรรเลง

โดยครูศิริใช้วิธีการ คือ ลูกฆ้องทั้งหมดมี 16 ลูก แบ่งฆ้องวงครึ่งวงส่วนละ 8 ลูก นับตั้งแต่เสียง “มี” ทางซ้ายมือสุดถึงเสียง “มี” ลูกที่ 8 ให้หยุดได้เส้น ดังนี้

ภาพประกอบ 68 โน้ตใต้เส้น

ส่วนอีก 8 ลูกตั้งแต่เสียง “ฟา” ลูกที่ 9 ตรงกลางไปจนถึงเสียง “ฟา” ขวามือสุดคือลูกที่ 16 ให้อยู่เหนือเส้น ดังนี้

ภาพประกอบ 69 โน้ตบนเส้น

ครูศิริคิดสัญลักษณ์มาช่วยในการเรียน ดังตัวอย่าง

- (เครื่องหยุดหรือยกเว้น)

ดู (จุดล่างตีด้วยมือซ้าย)

ดี (จุดบนตีด้วยมือขวา)

ล (เครื่องหมายตีพร้อมกันทั้งสองมือ มือขวาอยู่ด้านบน มือซ้ายอยู่ด้านล่าง)

๖ (นับจากซ้ายไปทางขวามือ คือเอามือซ้ายวางที่เสียงซอล แล้วนับ 1 ไปจนถึงลูกที่ 6)

สำหรับหลักการควบคุมและอำนวยเพลงไทยครูศิริ ได้แบ่งเพลงออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทเพลงกรอ นอกจากวิธีการกรอแล้วอาจใช้เทคนิค เช่น สะบัด เก็บ ขยี้ ได้แต่ต้องพร้อมเพรียงและกลมกลืนให้มากที่สุด

2. ประเภทเพลงเก็บและลูกล้อลูกขัด เพลงประเภทนี้จะใช้การกรอในเวลาว่าง และส่งร้องตัวเพลงจะเปิดโอกาสให้ผู้บรรเลงแปรทางอิสระให้กับนักดนตรีที่มีความชำนาญ หากเป็นนักดนตรีที่มีความรู้น้อย ผู้ควบคุมควรทำทางบรรเลงในเครื่องมือต่างๆ ให้กับผู้บรรเลง เพราะหากมีการแปรที่ไม่ถูกต้องแล้วจะทำให้เพลงขาดความไพเราะไปในทันที

4. ผลงานด้านการเผยแพร่ต่อสาธารณชน

การเผยแพร่ผลงานด้านดนตรีไทยของครูศิริ นักดนตรีได้มีการเผยแพร่ในหลายลักษณะทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

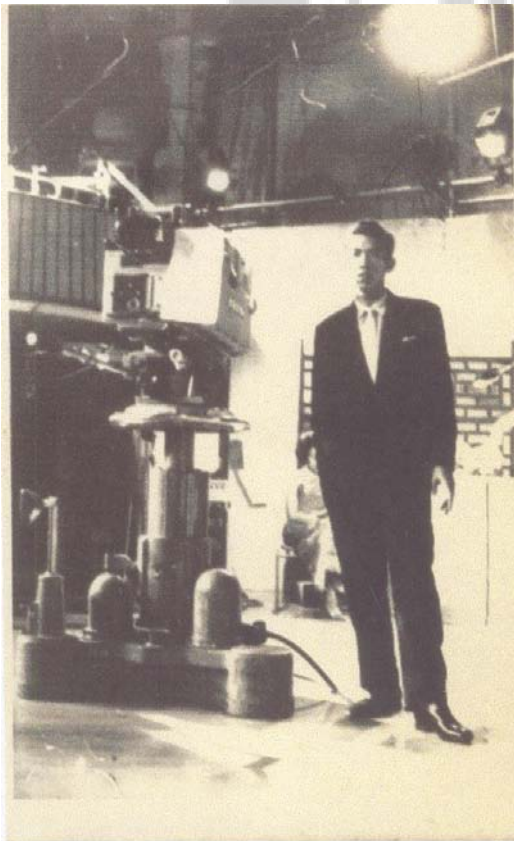
4.1 การเผยแพร่ดนตรีไทยในต่างประเทศ

ครูศิริ นักดนตรีได้มีโอกาสไปเผยแพร่ดนตรีไทยใน ยุโรปและสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. 2505 เป็นเวลา 6 เดือน โดยในการเดินทางครั้งนั้นครูประสิทธิ์ ศิลปะบรรเลงและอาจารย์ลัดดา เป็นหัวหน้าคณะในการเดินทาง ครูศิริ เป็นหัวหน้าควบคุมวงดนตรีไทย และมีหน้าที่บรรเลงระนาดเอก ประเทศที่ไปเผยแพร่ได้แก่ อังกฤษ , ฝรั่งเศส , เยอรมัน , อิตาลี , เนเธอร์แลนด์ , นอร์เวย์ , สวีเดน , เดนมาร์ก และอีก 30 รัฐ ในประเทศสหรัฐอเมริกา การแสดงครั้งนั้นประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา จอห์น เอฟ. เคนเนดี ได้มอบเหรียญเป็นที่ระลึก ซึ่งด้านหน้าเหรียญมีข้อความสลักไว้ว่า Mrs.Lyndon B.Johnson Oct. 18 1962 (พ.ศ.2505) St.Louis County Democratic

ภาพประกอบ 70 ครูศิริ นักดนตรีบรรเลงระนาดเอก พร้อมคณะเพื่อเผยแพร่ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ N.B.C. ที่นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา

ภาพประกอบ 71 ครูศิริ นักดนตรีเตรียมตัวบันทึกเทปโทรทัศน์การบรรเลงดนตรีไทย
 สถาบันวิทยุโทรทัศน์ที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

ภาพประกอบ 72 ครูศิริ กับคณะนักแสดงนาฏศิลป์และนักดนตรีไทย ร่วมถ่ายภาพที่กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน

4.2 การเผยแพร่ผลงานทางสถานีวิทยุโทรทัศน์

ครูศิริ นักดนตรี ได้นำผลงานด้าน ดนตรีไทยเผยแพร่ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ในรายการต่างๆ มาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 – 2548

1. บรรเลงดนตรีไทยประกอบการแสดงละครของ หม่อมหลวงชาบ กุญชร เผยแพร่ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม และสถานีในเครือข่ายของกรมประชาสัมพันธ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 – 2518

2. เป่าขลุ่ย เป็นเพลงนำรายการ “กล่อมนิทรานา” ของบริษัทไฮเป็ก โดยใช้ชื่อว่า “เบ๊ม นักดนตรี” ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 – 2520

3. บันทึกเทปการบรรเลงดนตรีไทยของกรมประชาสัมพันธ์ ในรายการ “แนะนำและเผยแพร่ ดนตรีไทย” เพื่อออกอากาศตามสถานีโทรทัศน์ในเครือข่ายของกรมประชาสัมพันธ์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2511 – 2532 และในรายการนี้ ครูศิริ นักดนตรี เคยประพันธ์ทำนองจะเข้ เพลงเดี่ยวเข็ด นอกเอาไว้ และได้บันทึกเทปการบรรเลงเพลงดังกล่าวเพื่อออกอากาศในเวลาต่อมา โดยมีครู ระตี วิเศษสุร การ เป็นผู้เดี่ยวจะเข้ และครูศิริ นักดนตรี เป็นผู้ตีโทน – รำมะนา

4. เป็นผู้สําคัญในการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย ในรายการ “ดร.อุทิศแนะดนตรีไทย” ของศาสตราจารย์ ดร.อุทิศ นาคสวัสดิ์ ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และตระเวนออกไปแสดงตามสถาบันการศึกษาต่างๆ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2510 – 2525
5. เป็นผู้จัดวงดนตรีไทยเพื่อการบรรเลงในรายการ “มาลาภิรมย์” ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ออกอากาศเดือนละ 1 ครั้ง ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 – 2518
6. ควบคุมวงดนตรีไทยเพื่อการบันทึกเสียง ประกอบการสอนในรายการวิทยุโรงเรียน ของคุณหญิงชื่น ศิลปะบรรเลง โดย กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2513 – 2515
7. ควบคุมการบรรเลงวงดนตรีไทยเพื่อบันทึกเสียง ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียง “สถานีวิทยุศึกษา” ในระบบ A.M. ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2526 -2530
8. เป็นวิทยากรประจำรายการวิทยุในรายการ “เพลินเพลงไทย” ดำเนินรายการโดยนายสหรัฐ จันทรเฉลิม ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ ระบบ F.M. 92.5 เมกกะเฮิร์ต ทุกวันพฤหัสบดี เวลา 21.10 – 22.00 น. ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 – 2548
9. เป็นวิทยากรผู้ให้ข้อมูลชีวประวัติ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) รายการย้อนรอย “ตอน ย้อนรอยใหม่โรง “ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ITV เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2547 เวลา 21.40 น.
10. เป็นวิทยากรผู้ให้สัมภาษณ์ เรื่องดนตรีไทยในรายการ สารคดี ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 โดยได้บันทึกเทปโทรทัศน์ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2547 รายการนี้จะออกอากาศวันพฤหัสบดี สัปดาห์ที่ 3 ของทุกเดือน เวลา 23.30 น.

ภาพประกอบ 73 ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม พ.ศ. 2510

ภาพประกอบ 74 ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 พ.ศ. 2534

5. เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา

ครูศิริ นักดนตรี รับเป็นที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษาที่ได้ศึกษาค้นคว้าทางด้านดนตรีไทย

พ.ศ. 2541 นายสิทธิชนันต์เศก ย่านเดิม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาดนตรี หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีวิทยา) มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ทำศึกษาวิจัยรายวิชา GRMU 530 เรื่อง การศึกษาแนวดำเนินทำนองทางซ็องวงใหญ่เพลงเขมรละออองค์ เถา ซึ่งครูศิริ เป็นผู้ให้ข้อมูลต่างๆ แก่ผู้วิจัย รวมทั้งประวัติและการบรรเลงแนวดำเนินทำนองทางซ็องวงใหญ่เพลงเขมรละออองค์ เถา ทั้งยังช่วยแนะนำแนวทางวิเคราะห์ทำนองทางซ็องวงใหญ่

พ.ศ. 2544 นายกิตติพงษ์ มาดี นักศึกษาปริญญาตรี สาขาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำดุริยนิพนธ์ เรื่อง การวิเคราะห์เพ็ญ ลงเดี่ยวจะเข้ เพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางครูศรียุทธินักดนตรี ซึ่งท่านได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติและผลงานทางด้านดนตรี พร้อมทั้งได้ประพันธ์เพลงเดี่ยวจะเข้ เพลงแขกมอญ 3 ชั้น

พ.ศ. 2545 นายสหรัฐ จันท์เฉลิม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาดนตรีปฏิบัติ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง การเดี่ยวจะเข้พญาโศก 3 ชั้น (เรียบเรียงใหม่) ซึ่งครูศิริได้ให้ความรู้ด้านทักษะ และข้อมูลทางด้านกาปฏิบัติ

6. ผลงานด้านการประพันธ์เพลง

ผลงานด้านการประพันธ์เพลงไทยของครูศิริลักษณ์นักดนตรี ที่ได้ประพันธ์ขึ้นจากความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของตนเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประพันธ์ขึ้นใหม่และทำทางขึ้นใหม่

6.1 รวบรวมและบันทึกโน้ตเพลงที่ครูศิริลักษณ์นักดนตรีได้แต่งขึ้นใหม่

เพลงใหม่โรงมหาราชรามคำแหง

ประพันธ์ให้กับมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อครั้งที่เป็นสถาบัน นเจ้าภาพจัดงานดนตรีไทย อุดมศึกษา ครั้งที่ 6 เมื่อปีพ.ศ. 2515

ท่อน 1

- - - ม	- - - ม	- - - ร	- - - ด	- ชุ ลั ทิ	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ท
- - - 6	- - - ม	- - - ร	- - - ด	- - - -	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ท

- - - -	- ร - ล	- ทำ ลุ ชุ	- ชุ ลั ทิ	- - - ด	- - - ฟ	- ล ช ฟ	- - - -
- - - -	- ร - ล	- - - -	- - - -	- - - ด	- - - ฟ	- - - -	- ม ₄ - ร ₄

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ชุ - -	- ม - ฟ
- - - -	- - - ร ₄	- ร ₄ ร ₄ ร	- ร ₄ - ร ₄	มี ริ ดุ ชุ	- ดิ - ร ₄	- ชุ - ร	- ม - ฟ

ร ด - ล	- ชุ - -	ฟ ฟ - -	ชุ ชุ - ล	- ด - ร	- ด - -	ล ล - -	ชุ ชุ - ฟ
ร ด - ล	- ชุ - ฟ	- - - ชุ	- - - ล	- ด - ร	- ด - ล	- - - ชุ	- - - ฟ

- - - -	- - - -	- - - -	- ฟิ ชุ ฟุ	ลั ชุ ฟุ ลั	ชุ ฟุ - ชุ	ฟุ - - ฟิ	- - - -
มี ริ ดุ ชุ	ดิ ชุ ดิ ริ	มี ริ ดุ ริ	มี - - -	- - - -	- - มุ -	- มุ ริ -	มุ ริ ดุ ริ

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - ด ₄	- - - -	- - - ท ₄	- - - -	- - - ด ₄	ริ ดิ ทุ ดุ	ริ มี - ร ₄

- - - -	- - - ชุ	- - - -	- - - ฟ	- - ชุ ลั	ชุ ฟุ - ชุ	ฟุ - - ฟิ	- - - -
- - - -	- - - ชุ	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - มุ -	- มุ ริ -	มุ ริ ดุ ริ

ท่อน 2

- - - ด	- - รั รั	- - - ม	- - รั ร	- ร - ทั	ลั ฑู - -	- ฑู ลั ทั	ล ุ ฑู ดั รั
- - - ด	- รั - -	- - - ม	- รั - -	- 5 - -	- - - รั	- - - -	- - - -

- - - -	- - ฬั ฑู	ฬั ลั ฑู ฬ	ฑู ฬั - -	ดัล ลั ฑู -	ลั ฑู - -	ฑู - - -	- - - -
- ด ุ รั มั	รั มุ - -	- - - -	- - มุ รั	- - - มุ	- - มุ รั	- มั รั ด	มั รั ด ุ

- - - -	- ฬั ฑู ล	- - ลั ล	- - ลั ล	- - ดั รั	ด ุ ล ุ ฑู ฬ	- - ฬั ฬ	- - ฬั ฬ
- - ด ุ รั	มุ - - ล	- - - ล	- - - ล	- - - -	- - -	- - - 4	- - - 4

- - มั ม	- - รั ร	- - ดั ด	- - ลั ล	- - ดั ด	- - ลั ล	- - ฑู ฑู	- - ฬั ฬ
- - - ม	- - - ร	- - - ด	- - - ล	- - - ด	- - - ล	- - - ฑู	- - - ฬ

- - - ฬ	- ฑู - ล	- ด - ล	- ฑู - ฬ	- - - -	- - - -	ฬ ฬ - -	ฑู ฑู - ล
- ด ₄ - ฬ	- ฑู - ล	- ด - ล	- ฑู - ฬ	- ร ₄ - ฑู	ดัล ดัล - ฬ	- - - ฑู	- - - ล

- - ทั ฑู	ลั ทั ล ุ ทั	- - รั มุ	รั ฑู ล ุ ฑู	- - ทั ฑู	ลั ทั ล ุ ทั	- - ล ุ ฑู	ดัล ุ ฑู ร
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4

- - มั ม	- - มั ม	- - ดั ด	- - รั ร	- - ลั ล	- - ดั ด	- - ฑู ฑู	- - ลั ล
- - - ม	- - - 6	- - - ด	- - - ร	- - - ล	- - - ด	- - - ฑู	- - - ล

- - รั ร	- - ลั ล	- - ฑู ฑู	- - ฬั ฬ	- - ฑู ฑู	- - ฬั ฬ	- - - -	- - - -
- - - ร	- - - ล	- - - ฑู	- - - ฬ	- - - ฑู	- - - ฬ	- - มั ม ₄	- - รั ร ₄

- - - -	- - - -	- - - -	- ฬั ฑู ล	- - - -	- - - -	- - ดั รั	ด ุ ล ุ ฑู ด
- - - -	- - - -	มั รั ด ุ รั	มั - - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 5

- - - -	- ฬั ฑู ล	- - ดั รั	ด ุ ล ุ ฑู ด	- - ดั รั	ด ุ ล ุ ฑู ด	- - ฑู ลั	ฑู ฬ - -
- - ด ุ รั	มั - - ล	- - - -	- - - 5	- - - -	- - - 5	- - - -	- - มุ รั

ท่อน 3

- - ทํ ทํ	- - ทํ ทํ	- ร - ท	- ล - ฅ	- - - -	- - - -	ซํ ซํ - -	ลํ ลํ - ท
- ฑ - -	- ฑ - -	- ร - ท	- ล - ฅ	- ม ₄ - ฤ	วิ วิ - ฌ	- - - ลํ	- - - ท

- ร - ท	- ล - -	ซํ ซํ - -	ลํ ลํ - ท	- ด - วิ	มํ วิ ดุ ฑ	ฤ ฑ ลํ ทํ	ฤ ฑ ดํ วิ
- ร - ท	- - - ฑ	- - - ลํ	- - - ท	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- - - -	- - - -	- - ฬ ฅ	- - - -	- - - -	ซํ ซํ - ฌ	ฬ มํ ดํ ร
- - - -	- - - -	ดํ ดุ ฑ ดํ	วิ มํ - ฅ	- - - -	- - - -	- - วิ -	- - - ร

- - มํ มํ	ร มํ ร มํ	- - วิ วิ	ดุ วิ ดุ วิ	- - ดุ ดํ	ลุ ดํ ลุ ดํ	- - ลุ ลุ	ฑ ลํ ฌ ลุ
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- - ลํ ล	- - ฌ ฅ	- - ลํ ล	- - ฌ ฅ	- - ฬ ฬ	- - ฌ ฅ	- - ลํ ล
- - วิ ร ₄	- - - ล	- - - ฅ	- - - ล	- - - ฅ	- - - ฬ	- - - ฅ	- - - ล

- - มํ ม	- - วิ ร	- - ดํ ด	- - ลํ ล	- - ดํ ด	- - ลํ ล	- - ฌ ฅ	- - ฬ ฬ
- - - ม	- - - ร	- - - ด	- - - ล	- - - ด	- - - ล	- - - ฅ	- - - ฬ

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ฬ - -	- - - -	- - ฬ ฬ
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ฑ ลุ ดํ วิ	ดุ - ดุ วิ	ดุ ลุ ดํ วิ	ดํ ฬ - -

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ลํ ฌ ฬ ลํ	ฑ ฬ - ฌ	ฬ - - ฬ	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - มุ -	- มุ รุ -	มุ รุ ดุ วิ

- - วิ ร	- - ทํ ท	- - ลํ ล	- - ฌ ฅ	- - - -	- - ฌ ฅ	- - ลํ ล	- - ทํ ท
- - - ร	- - - ท	- - - ล	- - - ฅ	- - วิ ร ₄	- - - ฅ	- - - ล	- - - ท

- ร - ท	- ล - -	ซํ ซํ - -	ลํ ลํ - ท	- ด - วิ	มํ วิ ดุ ฑ	ฤ ฑ ลํ ทํ	ฤ ฑ ดํ วิ
---------	---------	-----------	-----------	----------	------------	-----------	-----------

- ร - ท	- - - ฑ	- - - ลั	- - - ท	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -
---------	---------	----------	---------	---------	---------	---------	---------

- - วั ด	ทุ ล ฑ -	- - - ฑ	ลั ท ั ด ั ร	- - - -	- - ฬ ฑ	- - ฬ ั ลั	ฑ ฬ - -
- - - -	- - - วั	- - วั -	- - - วั	- - ั ม ั ด	วั ั ม - ฑ	- - - -	- - ั ม ั วั

- - - ฬ	- ฑ - ล	- ด - ล	- ฑ - ฬ	- - - -	- - - -	ฬ ฬ - -	ฑ ั ฑ - ล
- ด ₄ - ฬ	- ฑ - ล	- ด - ล	- ฑ - ฬ	- วั ₄ - ฑ	ด ั ด ั - ฬ	- - - ฑ	- - - ล

- ม วั ท	- ล - วั	- - - ท	- - - ล	- - - ฑ	- - - ฬ	- - - -	- - - -
- ม วั ท	- ล - วั	- - - ท	- - - ล	- - - ฑ	- - - ฬ	- - - ม ₄	- - - วั ₄

เพลงโหมศรีสุนันทา

ประพันธ์ให้เป็นเพลงประจำสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ปัจจุบัน) เมื่อปีพ.ศ. 2520

ท่อน 1

- ช - ช	- - - ด	- - - ร	- - - ม	- ม - ม	- ม - -	มี มี - -	วิ วิ - ด
- 4 - 4	- - - ด	- - - ร	- - - ม	- 6 - 5	- 6 - มุ	- - - รุ	- - - ด

- ช - ด	- ร - ม	- ร - ด	- ท - ล	- ที่ วิ ลุ	ที่ ลี่ ชุ -	- - - -	- ช - ล
- 4 - ด	- ร - ม	- ร - ด	- ท - ล	- - - -	- - - ม	- รุ - มุ	- 4 - 4

- - - -	- ลี่ - ลี่	- ร - ด	- ล - ช	- ล - ช	- ฟ - ช	- ด - -	- ลี่ - ลี่
- - - ลุ	- - - -	- ร - ด	- ล - ช	- ล - ช	- ฟ - ช	- ด - ลุ	- - - -

- ม - ม	- ม - -	วิ วิ - -	ดี ดี - ล	ชู ลุ ดี วิ	มี วิ ดุ ลุ	ชู ลุ ดี ลี่	ช ฟ - ช
- ม - 6	- ม - รุ	- - - ดุ	- - - 4	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4

- - - -	- ชี่ - ช	- - - ฟ	- ช - ล	- ด - ร	- ด - -	ลี่ ลี่ - -	ชี่ ชี่ - ฟ
- - - ชุ	- - - ช	- ด ₄ - ฟ	- ช - ล	- ด - ร	- ด - ลุ	- - - ช	- - - ฟ

- - - ฟ	- ช - ล	- ด - ล	- ช - ฟ	- - ลี่ ลี่	- ช - -	ฟี่ ฟี่ - -	มี มี - -
- ด ₄ - ฟ	- ช - ล	- ด - ล	- ช - ฟ	- ลุ - -	- ช - ฟ	- - - ทุ	- - - ร ₄

- - - ชี่	- - - ชี่	- - - ชี่	- - - ฟ	- - - ชี่	- - - ฟ	- - - -	- ฟี่ ชี่ ล
- - ดุ -	- - ดุ -	- - ดุ -	ดุ รุ มี 4	- - ดุ -	ดุ รุ มี -	มี วิ ดุ รุ	มี - - ล

วิ ดี ลุ ดี	วิ - ด ลุ	วิ ดี ลุ ดี	วิ - ด ลุ	วิ ดี ลุ ดี	วิ - ด ชุ	วิ ดี ลุ ดี	วิ - ด ชุ
- - - -	- - 3 -	- - - -	- - 3 -	- - - -	- - 4 -	- - - -	- - 4 -

- ฟ - ช	ลี่ ชี่ ฟ -	- - - -	- - ฟี่ ชี่	- ลี่ - ชี่	- ฟ - -	ชี่ ชี่ - -	ลี่ ลี่ - ด
---------	-------------	---------	-------------	-------------	---------	-------------	-------------

- 4 - -	- - - มุ	รุ ดุ รัม รัม	รัม รัม - -	- ลัม - รัม	- ฟ - รัม	- - - ลุ	- - - ด
---------	----------	---------------	-------------	-------------	-----------	----------	---------

- - รัม รัม	- - รัม รัม	- - รัม รัม	- - ดัม ด	- ด - รัม	รัม รัม ดุ รัม	ลุ รัม ลัม รัม	ดัม - - รัม
- - - 6	- - - ม	- - - รัม	- - - ด	- 4 - -	- - - -	- - - ลุ	- รัม - รัม

- - - -	- - - รัม	- รัม รัม รัม	- รัม - รัม	- ม - ม	- รัม - -	ดัม ดัม - -	รัม รัม - ล
- - - -	- - - รัม	- รัม รัม รัม	- รัม - รัม	- 6 - ม	- รัม - ดุ	- - - รัม	- - - ล

- รัม - รัม	- ล - -	รัม รัม - -	ลัม ลัม - รัม	- ด - รัม	รัม รัม ดุ รัม	ลุ รัม ลัม รัม	ดัม - - รัม
- รัม - รัม	- - - รัม	- - - ลัม	- - - รัม	- 4 - -	- - - -	- - - -	- รัม - รัม

ท่อน 2

- - - -	- - - รัม	- รัม รัม รัม	- รัม - รัม	- ม - ม	- ม - -	รัม รัม - -	ดัม - รัม
- - - -	- - - รัม	- รัม รัม รัม	- รัม - รัม	- ม - 6	- ม - รัม	- - - ดุ	- - - รัม

- ล - ล	- - - รัม	- - - ฟ	- - - รัม	- ล - รัม	- ฟ - -	- รัม - -	- ด - รัม
- ล - ล	- - - รัม	- - - ฟ	- - - รัม	- ล - รัม	- ฟ - -	- รัม - -	- ด - รัม

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ฟ รัม	- รัม - -	ฟ รัม - ฟ
- รัม รัม ดุ	รัม รัม รัม รัม	ดุ รัม รัม ดุ	รัม รัม - รัม ₄	- ดุ รัม รัม	รัม รัม - -	รัม - รัม มุ	- - - 4

- - - -	- รัม - ฟ	- - - -	- รัม - รัม	- - - -	- รัม - รัม	ฟ รัม ลัม รัม	ฟ - - ฟ
- - - -	- 4 - ฟ	- - - -	- 4 - รัม	- - - -	- 4 - รัม	- - - -	- รัม - 4

- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- ม ₄ - ม ₄	- - - รัม ₄	- - - ด	- - - ฟ	- - - ม ₄	- - - รัม ₄	- - รัม รัม	รัม รัม - รัม ₄

- - - -	- รัม - รัม	- รัม - ด	- รัม - รัม	- - ลัม รัม	ลัม ฟ รัม -	ฟ - รัม ฟ	รัม - ฟ -
- - - รัม	- - - -	- 6 - ด	- รัม - 6	- - - -	- - - รัม	- รัม - -	- รัม - ด

- พ - ท	- ด - ร	- พ - ร	- ด - ฌ	- ล - ฌ	- พ - -	วิ วิ - -	พิ พิ - ฌ
- 4 - ท	- ด - ร	- พ - ร	- ด - ฌ	- ล - ฌ	- พ - ล	- - - ฬ	- - - ฌ

- - - -	- - - ฌ	- ฌ ฌ ฌ	- ฌ - ฌ	- ล - -	ลิ ลิ - -	ชี ชี - -	พิ พิ - ฌ
- - - -	- - - ฌ	- ฌ ฌ ฌ	- ฌ - ฌ	- ล - ล	- - - ฑ	- - - ฬ	- - - ฌ

- ล - -	ลิ ลิ - -	ชี ชี - -	พิ พิ - ฌ	- ล - ฌ	- พ - -	- ท - -	- ด - ร
- ล - ล	- - - ฑ	- - - ฬ	- - - ฌ	- ล - ฌ	- พ - -	- ท - -	- ด - ร

ชี - - -	- - - ชี	พิ - - -	- - - -	ชี - - -	- - ฬชี	- ฌ - -	พิ ฌ - พ
- ม วิ ด	วิ ม วิ -	- ม วิ ด	วิ ม - วิ ₄	- ด วิ ม	วิ ม - -	วิ - วิ ม	- - - 4

- - - -	- ร - ฬ	- - - -	- ร - ฌ	- - - -	- ร - ฌ	ฬ ฌ ลิ ชี	พิ - - ฬ
- - - -	- 4 - ฬ	- - - -	- 4 - ฌ	- - - -	- 4 - ฌ	- - - -	- วิ - 4

- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฬ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- ม ₄ - ม ₄	- - - วิ ₄	- - - ด	- - - ฬ	- - - ม ₄	- - - วิ ₄	- - ม วิ	มิ ด - วิ ₄

- - - -	- วิ - วิ	- ร - ด	- ร - วิ	- - ลิ ฑ	ลิ ฬ ชี -	พิ - ฌ ฬ	ชี - พิ -
- - - วิ	- - - -	- 6 - ด	- วิ - 6	- - - -	- - - วิ	- วิ - -	- วิ - ด

- พ - ท	- ด - ร	- พ - ร	- ด - ฌ	- ล - ฌ	- พ - -	วิ วิ - -	พิ พิ - ฌ
- 4 - ท	- ด - ร	- พ - ร	- ด - ฌ	- ล - ฌ	- พ - ล	- - - ฬ	- - - ฌ

ไม่กลับต้น

ท่อน 3

- - - -	- - - ฌ	- ฌ ฌ ฌ	- ฌ - ฌ	- ด - ล	- ฌ - -	พิ พิ - -	- - - -
- - - -	- - - ฌ	- ฌ ฌ ฌ	- ฌ - ฌ	- ด - ล	- ฌ - ฬ	- - - ฑ	มิ ม - วิ ₄

- ลิ ฑ -	ชี - - -	ติ ติ - -	วิ วิ - ม	- ม - ม	- ม - -	มิ ม - -	วิ วิ - ด
- - - ม	- ม วิ ด	- - - วิ	- - - ม	- 6 - 5	- 6 - มิ	- - - วิ	- - - ด

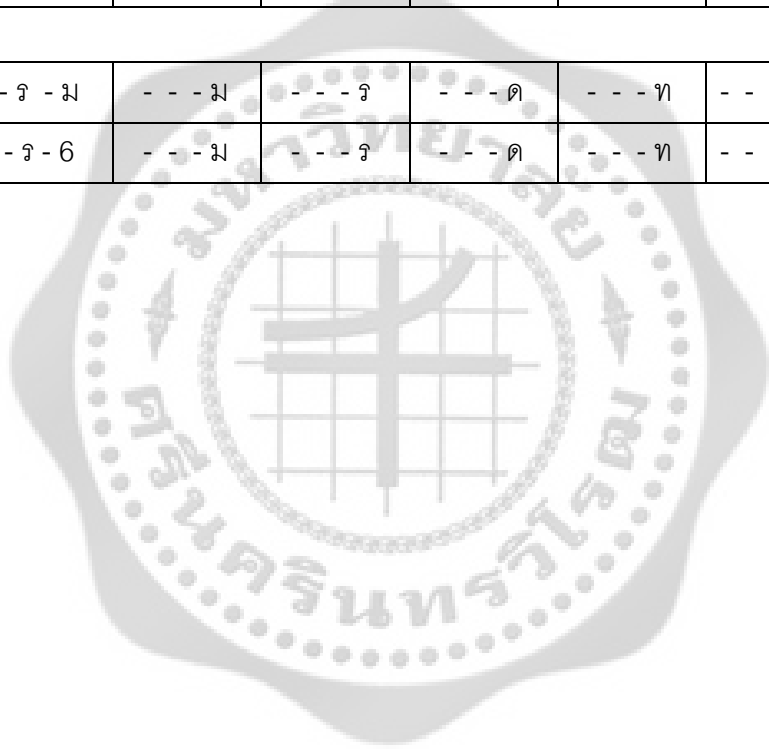
- - - ด	- - วิ วิ	- - - ม	- - วิ ร	- ร - ท	ลึ ชู - -	- ชู ลึ ท	ลึ ท ลึ วิ
- - - ด	- ร - -	- - - ม	- ร - -	- 5 - -	- - - ร	- - - -	- - - -

- - - ท	- - - ร	- ม - ร	- ท - ล	- ท - ล	- ชู - -	- ร - ท	- ล - ชู
- - - ท	- - - ร	- ม - ร	- ท - ล	- ท - ล	- ชู - ม ₄	- ร - ท	- ล - ชู

ลง

- - ชู ฟ	- - - -	- - - -	- - ฟ ชู	- - ลึ ฟ	ชู ลึ ท ลึ	- - ฟ ร	ดึ ท ลึ ชู
- - - -	ม ร ดึ ชู	- - ชู ลึ	วิ ม - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- ม ม ม	- ร - ม	- - - ม	- - - ร	- - - ด	- - - ท	- - - ล	- - - ชู
- 5 6 ม	- ร - 6	- - - ม	- - - ร	- - - ด	- - - ท	- - - ล	- - - ชู

เพลงมาร์ชมหาศรีปทุมทอง

ประพันธ์ให้เป็นเพลงประจำมหาวิทยาลัยศรีปทุมเนื่องในโอกาสครบรอบ 30 ปี มหาวิทยาลัย
ศรีปทุม เมื่อปีพ.ศ. 2544

ท่อน 1

- - - -	- - - ฟ	- - ล ท	- - ด ท	- - ม ร	- ด ท ล	- - - ม	- - ท ท
- - - ม ₄	- - ม ₄ ฟ	- - ล ท	- - ด ท	- - ม ร	- ด ท ล	- - - ม	- - ท ท

- - - -	- - - -	- - ฟ ช	- - - ฟ	ซึ่ ฟ ซึ่ ล	ทึ่ ลึ่ ดึ่ ท	ลึ่ ชึ่ ฟึ่ มึ่	- - ด ท
- ดุ รึ่ ม ₄	- - - มึ่	รุ่ มึ่ - 4	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - 4 4

- - - -	- ฟ - -	- - ด ท	- ล ฟ -	ฟ ม ร ด	- - ท ล	- ล ร ม	- ม ม ม
- - มุ รุ	มึ่ - มุ รุ	- - - -	- - - มุ	- - - -	- - - -	ม - - -	- ม ม ม

- - ม ม	- ลึ่ มึ่ ลึ่	- - ลึ่ ลึ่	- - ล ล	- - - ล	- ท - ด	- - ม ด	- - ท ล
- - ม ม	มึ่ - - -	- ลึ่ - -	- - ล ล	- - - ล	- ท - ด	- - ม ด	- - ท ล

- - - ล	- ท - ด	- ทึ่ ลึ่ ทึ่	ลึ่ ชึ่ ลึ่ ทึ่	ลึ่ ชึ่ ฟึ่ -	- - - -	- - ฟึ่ -	- - - -
- - - ล	- ท - ด	- - - -	- - - -	- - - มุ	- มึ่ รึ่ มึ่	- - - มึ่	รุ่ ดุ รึ่ มึ่

ลึ่ ฟึ่ - -	- - ล ท	- - - -	ทึ่ ลึ่ ชึ่ ลึ่	- - ท ล	- ชึ่ ฟึ่ -	- - - -	- - ฟึ่ -
- - มุ รุ	- - ล ท	- ดุ รึ่ มึ่	- - - -	- - 4 4	- - - มุ	ดุ - มึ่ ดุ	มุ - - มุ

ฟึ่ - ลึ่ ฟึ่	- - ล ท	- - ด ท	- - ด ม	- - ฟ ม	- - ด ท	- - ด ม	- - ด ท
- - - -	- - ล ท	- - ด ท	- - ด ม	- - ฟ ม	- - ด ท	- - ด ม	- - ด ท

- - ล ท	- - ทึ่ ทึ่	ร ม - ม	- - ล ท	- - ทึ่ ทึ่	- - - ท	- - ท ล	- - ด ท
---------	-------------	---------	---------	-------------	---------	---------	---------

- - ลท	- ทุ - -	รร-6	- - ลท	- ทุ - -	- - - ท	- - ทล	- - ดท
--------	----------	------	--------	----------	---------	--------	--------

- - ฑฟ	- - - -	- - - ล	- ด-ม	- - - ด	- ฝุดั่ม	- - ดัล	ดั่มทุล
- - ฑฟ	- มัรุมั	- - - ล	- ด-ม	- - - ด	- - - ม	- - - -	- - - -

- - ลัล	- - ลัล	ชัลฑัล	- - ฑุมั	รุดุรัมั	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ล	- ลุ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - มุ	ฬั่มรุตุ	- ด ₄ - -

ทุตุรัมั	- ฬั - รุ	ชัลฑัฑ	ฬัฬัฬล	- - - -	- - - ล	มุ่มมุค	มั-มัมั
- - - -	- - รุ -	- - - -	- - - 4	ตุตุ-ม ₄	มุ่มมุ4	- - - 4	- มุ - -

รุตุทุล	- - - ฑั	- มัตุล	มัตุมัทุ	ดัฑัลฑ	- - ลัท	- ฑัลฑ	ลัชัฬ -
- - - -	- - มุ -	มุ - - -	- - - -	- - - -	- - - ท	- - - ท	- - - มุ

ฬั - - -	- - - -	- - - -	- - - ฬั	มัรุตุฑั	- - ฑัฑั	- - ฑั -	- ฑัฑัฑ
- มัรุตุ	ทุลฑัดั	- - รุมั	รุตุรุ4	- - - -	- ทุ - -	- - - มุ	- - - 5

- - ฑัฑั	- ฑัฑัมั	- - ฑัฑั	- ฑั-ฑั	- - ฑัฑั	- ด ร ม	- ร ฬ ม	- - ร ด
- - - -	มุ - - -	- - - -	- - มุ -	- ทุ - -	- ด ร ม	- ร ฬ ม	- - ร ด

ลทุตุรัมั	- ด ฬ ม	รุตุทุฑ	- - - มั	- ฬัฑล	ล-ลัล	- - - -	- - - -
- - - -	- - ฬ ม	- - - -	- - มุ -	ฬั-ฑล	ล- - ล	- - - -	- - - -

ท่อน 2

- - - ล	- - ลัล	ลั-ฬั -	- - - -	- - - ม	- - มัมั	- - - ลั	รุมัรุตุ
- - - ล	- ลุ - -	- มุ-มุ	รุตุรัมั	- - - ม	- มุ - -	- - มุ -	- - - -

- - รุมั	รุตุทุล	- - - ฑ	- ลุฑัดั	- รุตุทุ	- ล - -	- - - ท	- ด - ร
- - - -	- - - -	- - - ฑ	- - - -	- - - -	- 4 - -	- - - ท	- ด - ร

- ร - ด	- ท - ล	- - - ฑ	- - ทล	- ฑัฬั -	- - - ท	- ด - ร	- ฑัลฑั
---------	---------	---------	--------	----------	---------	---------	---------

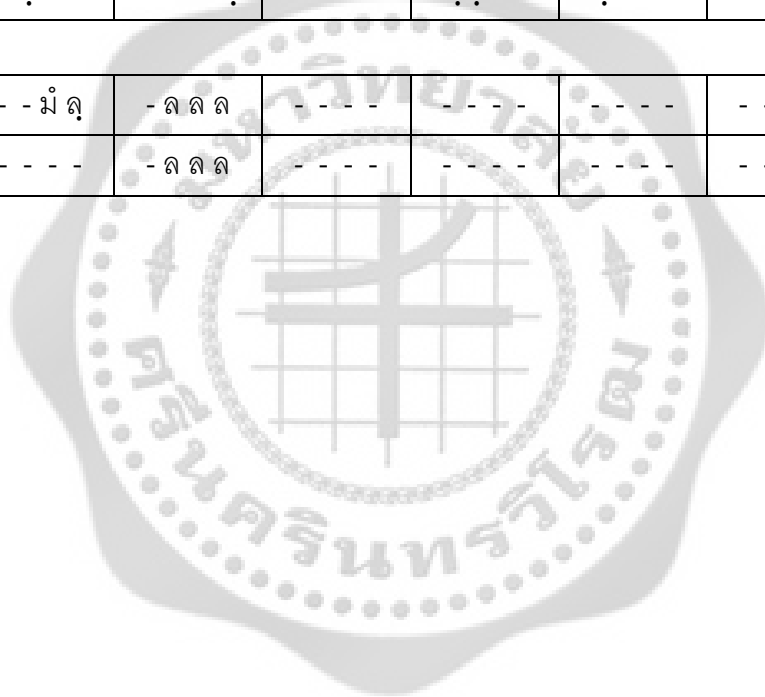
- ร - ด	- ท - ล	- - - ฑ	- - ท ล	- - - มุ	- - - ท	- ด - ร	มุ - - -
---------	---------	---------	---------	----------	---------	---------	----------

- - ม ฟ	ม ร ด ท	- - - ท	- - - -	- - - ท	- ด ท ล	- ม ร ด	- ท ด ร
- - ม ฟ	ม ร ด ท	- - ม ₄ ท	- - ม ₄ ม ₄	- ท ม ₄ ท	- ด ท ล	- ม ร ด	- ท ด ร

- - ม ฟ	- - ฑี ฑี	- ร ฟ ม	- - ร ด	- ท ด ร	ดี ฬี - -	- - ด ท	- - ฑี ฑี
- - ม ฟ	- มุ - -	- ร ฟ ม	- - ร ด	- ท ด ร	- - มุ รุ	- - ด ท	- มุ - -

- - ฑี ฑี	- - ฑี ฑี	ลั ฑี ฬุ -	รุ ด ฑุ ลุ	- - - ลั	- มั มั ด	- - - ม	- - มั มั
- มุ - -	- มุ - -	- - - มุ	- - - -	มุ รุ มั -	มุ - - ด	- - - ม	- มุ - -

วิ ดั ฑุ ลุ	- - มั ลุ	- ล ล ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- ล ล ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

เพลงพม่าตายี เกา

ประพันธ์ขึ้นสำหรับวงปี่พาทย์ไม้แข็ง บรรเลงออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม
รายการมาลาภิรมย์ของธนาคารกรุงเทพจำกัด เมื่อปี พ.ศ. 2515

ท่อน 1

- - - ล	- - - ร	- - - ม	- ฟ - -	- ฟ - -	- ม - ฟ	- - - ม	- ร - -
- - - 4	- - - ร	- - - ม	- ฟ - -	- 6 - -	- ม - ฟ	- - - ม	- ร - -

- มํ รั ชู	รั มํ - รั	- มํ รั ชู	รั มํ - รั	- ม - ร	- ด - ทํ	ลุ ทุ ดํ รั	- - - -
- - - -	- - รั -	- - - -	- - รั -	- ม - ร	- 4 - -	- - - 4	- - - -

ลํ - ลํ ลํ	- ซ - ฟ	- - ฟํ ฟ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ทํ	ลุ ทุ ดํ รั	- - - -
- ลุ - -	- ซ - ฟ	- ฟ - -	- 4 - 4	- ม - ร	- 4 - -	- - - 4	- - - -

ลํ - ลํ ลํ	- ซ - ฟ	- - ฟํ ฟ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ทํ	ลุ ทุ ชู ล	- - - -
- ลุ - -	- ซ - ฟ	- ฟ - -	- 4 - 4	- ม - ร	- 4 - -	- - - 4	- - - -

- ม - มํ	ทุ ดุ รั ม	- - ทุ ดุ	รั ม - -	- ม - ร	- ด - ทํ	ลุ ทุ ดํ รั	- - - -
- 4 - -	- - - 4	- - - -	- 4 - -	- ม - ร	- 4 - -	- - - -	- - - -

- - - ลํ	- ลุ ทุ ดํ	ทุ ลุ ทุ ดํ	ทุ ดุ รั มํ	- ม - ร	- ด - ทํ	ลุ ทุ ชู ลํ	- - - -
- มุ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ม - ร	- 4 - -	- - - -	- - - -

- - - -	- - - ฟ	- - - ฟ	- ฟ ชํ ลํ	- ท - ล	- ซ - ฟ	- ฟ ชํ ลํ	- - - -
- ลุ - รั	- รั มํ -	มุ รั มํ -	มุ - - -	- ท - ล	- 4 - -	มุ - - -	- - - -

- ซ - ลํ	ทุ ลํ ชู ฟ	- - - ฟ	- ฟ ชํ ลํ	- ล - ร	- ม - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม - ร
----------	------------	---------	-----------	---------	---------	---------	---------

- 4 - -	- - - -	มู รุ มี่ -	มู - - -	- ล - ร	- ม - ฟ	- 6 - ฟ	- ม - ร
---------	---------	-------------	----------	---------	---------	---------	---------

เที่ยวกลับ ท่อน 1

- - - ลี่	- ลี่ - ร	- - - ม	- ฟ - -	- - - ลี่	ชู่ ฟุ ชี่ ลี่	- ฟี่ - -	- - - -
- ลู - -	มู - - ร	- - - ม	- ฟ - -	- ลู - -	- - - -	มู - รุ มี่	ดุ รี่ - -

- มี่ รุ ดุ	รึ ม - รุ	ลู ดี่ ทู ดี่	- ร - -	- - - ลี่	ชู่ ฟุ ชี่ ลี่	- ฟี่ - -	- - - -
- - - -	- 2 - -	- - - -	- 4 - -	- ลู - -	- - - -	มู - รุ มี่	ดุ รี่ - -

- ช - ลี่	- ช - ลี่	- ดี่ ทู ดี่	- ร - -	- ม - ลู	- ลู ที่ ดี่	ทุ ลู ที่ รี่	- - - -
- 2 - -	- 2 - -	- - - -	- 4 - -	- 5 - -		- - - 4	- - - -

- ช - ลี่	- ช - ลี่	- ดี่ ทู ดี่	- ร - -	มี่ ดุ รี่ มี่	ทุ ดี่ รี่ ฟี่	ดี่ ที่ ลู ทุ	- ลี่ - -
- 2 - -	- 2 - -	- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -	ลู - - -

- ชี่ - รี่	- ชี่ - รี่	- ดี่ ทู ดี่	- ร - -	- ม - ลู	- ลู ที่ ดี่	ทุ ลู ที่ รี่	- - - -
รุ - รุ -	รุ - รุ -	- - - -	- 4 - -	- 5 - -		- - - 4	- - - -

- รี่ - ชี่	- รี่ - ชี่	- ดี่ ทู ดี่	- ร - -	มี่ ดุ รี่ มี่	ทุ ดี่ รี่ ฟี่	ดี่ ที่ ลู ทุ	- ลี่ - -
รุ - รุ -	รุ - รุ -	- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -	ลู - - -

- - ลี่ ลู	- ลี่ - ล	- - - ฟี่	- ม - ล	- ท - ล	- ชี่ ฟุ -	- ฟุ ชี่ ลี่	- - - -
- - - -	- - - 5	- รุ มี่ -	- 4 - ล	- ท - ล	- - - มู	- - - -	- - - -

- - ลี่ ลู	- ลี่ - ล	- - - ฟี่	- ม - ล	- ล - ร	- ม - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม - ร
- - - -	- - - 5	- รุ มี่ -	- 4 - ล	- ล - ร	- ม - ฟ	- 6 - ฟ	- ม - ร

ท่อน 2

- - - ท	- - - ล	- - - ช	- ล - -	- ท - ล	- ช - ล	ชี่ ฟุ - ฟุ	ชี่ ลี่ - ล
- - - ท	- - - ล	- - - ช	- ล - -	- ท - ล	- ช - 4	- - มู -	- - - 5

- ท - -	ที่ ที่ - ร	- ม - ร	- ท - ล	- ท - ล	- ฟ - -	ลี่ ลี่ - -	ที่ ที่ - ร
---------	-------------	---------	---------	---------	---------	-------------	-------------

- ท - ฑ	- - - ร	- ม - ร	- ท - ล	- ท - ล	- 4 - ล	- - - ฑ	- - - ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - - -	- รี้ - รี้	- ล - ร	- ม - พ	- ฑิ ลุ ฬ	ฑิ ลั ฬ -	ฬิ - - -	- - - -
- - - รุ	- - - -	- 4 - ร	- ม - พ	- - - -	- - - มุ	- มั รุ ฑ	รี้ มั - ร ₄

- - - -	- รี้ - รี้	- ล - ร	- ม - พ	- ฑ - ลั	ฑิ ลั ฑุ ฬ	- - - ฬิ	- ฬุ ฑิ ลั
- - - รุ	- - - -	- 4 - ร	- ม - พ	- 4 - -	- - - -	มุ รุ มั -	มุ - - -

- - - ฬ	- - ลั ลั	- - - ท	- - ลั ลั	- ท - ล	- ฬ - -	ลั ลั - -	ฑิ ฑิ - ร
- - - 4	- ลุ - -	- - - ท	- ลุ - -	- ท - ล	- 4 - ล	- - - ฑ	- - - ร

- - - ท	- - รี้ รี้	- - - ม	- - รี้ รี้	- ฬุ ฬิ ฬิ	- ม - -	รี้ รี้ - -	ฑิ ฑิ - ล
- - - 4	- รุ - -	- - - ม	- รุ - -	- - - -	- ม - รุ	- - - ฑ	- - - ล

- - ฑิ รี้	ฑุ ลุ ฑิ รี้	- - มั รี้	ฑุ ลุ ฑิ รี้	- - ฑิ รี้	ฑุ ลุ ฑิ รี้	- - มั รี้	ฑุ ลุ ฑิ รี้
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- ฑ - ลั	ฑิ ลั ฑุ ฬ	- - - ฬิ	- ฬุ ฑิ ลั	- ล - ร	- ม - พ	- ฬ - ฬ	- ม - ร
- 4 - -	- - - -	มุ รุ มั -	มุ - - -	- ล - ร	- ม - พ	- 6 - ฬ	- ม - ร

เที่ยวกลับ ท่อน 2

- - - ท	- - - ล	- - - ฑ	- ล - -	- ท - ล	- ฑ - ล	ฑุ ฬ - -	- - - -
- - - ท	- - - ล	- - - ฑ	- ล - -	- ท - ล	- ฑ - -	- - มุ รุ	- - - -

- ท - ฑิ	- ท - ล	- - - ฑ	- ล - -	ฑิ ลั ฑุ ฬ	- - ฑิ ลั	ฑิ ฬิ - ลั	- ล - -
- ท - -	รุ ท - ล	- - - ฑ	- ล - -	- - - -	มุ รุ - -	- - มุ -	- 5 - -

รี้ ฑิ ลุ ฑุ	- ร - -	ฬิ มั รุ มั	- ร - -	ร - ด ด	ท ท ล ล	ฑ ฑ ฬ ฬ	- - - -
- - - -	- 4 - -	- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -	ม ม ร ร

- - - -	- ลั - ม	- - - ม	- ล - -	ฑิ ลั ฑุ ฬ	- - ฑิ ลั	ฑิ ฬิ - ลั	- ล - -
---------	----------	---------	---------	------------	-----------	------------	---------

- - ลุ ลั	- - - 2	- - - 2	- ล - -	- - - -	มุ รุ - -	- - มุ -	- 5 - -
-----------	---------	---------	---------	---------	-----------	----------	---------

- ล - ลั	- ลั - ร	- - - ด	- ร - -	- ม - ร	- ด - ท	ลั ทึ ชุ ลุ	- - - -
- 4 - -	มึ - - ร	- - - ด	- ร - -	- ม - ร	- ด - ท	- - - -	- - - -

ลั ฟุ ชั ลั	- ฟุ ชั -	- - - -	- - - -	มึ ดุ รึ มึ	ทุ ดั รึ ลุ	ทึ ลั - ฟุ	- ล - -
- - - -	มุ - - รุ	มึ รึ ลุ ทุ	- ร ₄ - -	- - - -	- - - -	- - มุ -	- 4 - -

- ลั ชั ฟุ	ชั ฟุ ชั ลั	- ลั ชั ฟุ	ชั ลั - -	- ล - ร	- ม - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม - ร
ลุ - - -	- - - -	ลุ - - -	- - - -	- ล - ร	- ม - ฟ	- 6 - ฟ	- ม - ร

2 ชั้น ท่อน 1

- - - ล	- - - ท	- - ลุ ทุ	ดั ร - -	- ม - ร	- ด - ทึ	ลุ ทุ ดั ร	- - - -
- - - 4	- - - 4	- - - -	- 4 - -	- ม - ร	- 4 - -	- - - 4	- - - -

ลั - ลั ลั	- ชุ - ฟ	- - ฟึ ฟึ	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ทึ	ลุ ทึ ชุ ลั	- - - -
- ลุ - -	- ชุ - ฟ	- ฟุ - -	- 4 - 4	- ม - ร	- 4 - -	- - - -	- - - -

- รึ - รึ	ลุ ทุ ดั ร	- - ลุ ทุ	ดั ร - -	- ม - ร	- ด - ทึ	ลุ ทึ ชุ ลั	- - - -
- 4 - -	- - - 4	- - - -	- 4 - -	- ม - ร	- 4 - -	- - - -	- - - -

- ฟุ ชั ลั	ทึ ลั ชุ ฟุ	- - - ฟึ	- ฟุ ชั ลั	- ล - ร	- ม - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม - ร
มุ - - -	- - - -	มุ รุ มึ	มุ - - -	- 4 - ร	- ม - ฟ	- 6 - ฟ	- ม - ร

เทียบกลับ ท่อน 1

- - - ลั	ชั ฟุ ชั ลั	- ฟึ - -	- - - -	- ดั ทุ ลุ	ทึ ดั ทุ ดั	ทุ ลุ ทึ ร	- - - -
- ลุ - -	- - - -	มุ - รุ มึ	ดุ รึ - -	- - - -	- - - -	- - - 4	- - - -

ทึ ลั - ลั	- ชุ - ฟ	ชั ฟึ - ฟึ	- - - -	- - - รึ	- ลุ - รึ	- - - ฟึ	ชั ล - -
- - มุ -	- 4 - 4	- - ดุ -	- ม ₄ - ร ₄	- รุ - -	- - - -	- รุ มึ -	- ล - -

- ท - รึ	- ท - รึ	- ดั ทุ ดั	- ร - -	- ท - รึ	- ล - ดั	- ชุ - ทึ	- ฟ - ลั
----------	----------	------------	---------	----------	----------	-----------	----------

- 2 - -	- 2 - -	- - - -	- 4 - -	- 2 - -	- 2 - -	- 2 - -	- 2 - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- ลํ ชุ พุ	ชํ พุ ชํ ลํ	- ลํ ชุ พุ	ชํ ลํ - -	- ล - ร	- ม - พ	- พ - พ	- ม - ร
ล - - -	- - - -	ล - - -	- - - -	- 4 - ร	- ม - พ	- 6 - พ	- ม - ร

2 ชั้น ทอน 2

- ท - ล	- ช - ลํ	ชุ พุ - พ	ชํ ลํ - ล	- ล - ท	- ร - ม	- พ - พ	- ม - ร
- ท - ล	- ช - -	- - มุ -	- - - 5	- 4 - 4	- ร - ม	- 6 - พ	- ม - ร

- - รํ รํ	- - รํ รํ	- พุ - ล	- ท - ร	- พุ ฬํ ฬํ	- ม - ร	- ม - ร	- ท - ล
- รุ - -	- รุ - -	- - - 4	- 4 - ร	- - - -	- ม - ร	- ม - ร	- ท - ล

- - ลํ ลํ	- - ลํ ลํ	- พุ - ล	- ท - ร	- พุ ฬํ ฬํ	- ม - ร	- ม - ร	- ท - ล
- ลุ - -	- ลุ - -	- - - 4	- 4 - ร	- - - -	- ม - ร	- ม - ร	- ท - ล

- - ทํ รํ	ทุ ลุ ทํ รํ	- - มํ รํ	ทุ ลุ ทํ รํ	- ล - ร	- ม - พ	- พ - พ	- ม - ร
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- 4 - ร	- ม - พ	- 6 - พ	- ม - ร

เที่ยวกลับ ทอน 2

- ท - ล	- ช - ล	ชํ ฬํ - -	- - - -	- ดํ ทุ ลุ	ทํ ดํ ทุ ดํ	ทุ ลุ ทํ ร	- - - -
- ท - ล	- ช - ล	- - มุ รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4	- - - -

ทํ ลํ - ลํ	- ช - พ	ชํ ฬํ - ฬํ	- - - -	- ฬํ - -	- ฬํ - ฬํ	- - - ฬํ	ชํ ล - -
- - มุ -	- 4 - 4	- - ดุ -	- ม ₄ - ร ₄	- - มุ รุ	มุ - มุ -	มุ รุ มํ -	- ล - -

รุ ร - ฬํ	- ทํ ลุ ทํ	รุ ทํ ลุ ทุ	- ร - -	ทํ ลํ ชุ พุ	- - ทํ ลํ	ชุ พุ - -	- ล - -
- 6 - -	- - - -	- - - -	- ร - -	- - - -	มุ รุ - -	- - มุ รุ	- ล - -

- ลํ ชุ พุ	ชํ พุ ชํ ลํ	ดํ - ลุ ทํ	ชุ ลํ - -	- ล - ร	- ม - พ	- พ - พ	- ม - ร
ล - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- 4 - ร	- ม - พ	- 6 - พ	- ม - ร

ชั้นเดียว ท่อน 1

- - - -	- - - ร	- มี่ รุด	- ร - -	- ฝี่ มู รุ	- ดุ รี่ มี่	รี่ ดุ - รี่	- ทุ ดี่ ลุ
- - - -	- - - 4	- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - ลุ ลี่	- ฝ - ล	- ฝี่ - -	- ฝ - ล	- รี่ ทุ ลุ	ทำ ลุ ชุ ลี่	ชุ ฝ - ฝี่	ลี่ - - รี่
- - - -	- - - 5	- - - รุ	- - - 5	- - - -	- - - -	- - มุ -	- รุ - -

ชั้นเดียว ท่อน 2

- - - รี่	ทำ ลุ ทุ -	รี่ - - รี่	ทำ ลุ ทุ -	รี่ - ลุ ทุ	ฝุ ลี่ - ฝี่	- - ฝี่ -	- - - ลี่
- - รุ -	- - - รุ	- - รุ -	- - - รุ	- - - -	- - มุ -	รุ มุ - ทุ	มี รี่ ลุ -

- - ลุ ลี่	- ฝ - ล	- ฝี่ - -	- ฝ - ล	- รี่ ทุ ลุ	ทำ ลุ ชุ ลี่	ชุ ฝ - ฝี่	ลี่ - - รี่
- - - -	- - - 5	- - - รุ	- - - 5	- - - -	- - - -	- - มุ -	- รุ - -

- - - ลี่	ชุ ฝ ชุ ลี่	- - - ลี่	ชุ ฝ ชุ ลี่	- - - ลี่	ชุ ฝ ชุ ลี่	มี รุ มี ดุ	รี่ ทุ ดุ ลุ
- - ลุ -	- - - -	- - ลุ -	- - - -	- - ลุ -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - ลี่	ชุ ฝ ชุ ลี่	- - - ลี่	ชุ ฝ ชุ ลี่	- - - -	- - - -	- - - ท	- - - ม
- - ลุ -	- - - -	- - ลุ -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4	- - - ม

เพลงศรีรัตนะ เถา

ประพันธ์ขึ้นเพื่อแสดงในงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2525

3 ชั้น ท่อน 1

- - - ฑู	ลั ทั ดั ร	- ร ร ร	- ร - ร	- ม - ร	- ด - ล	- - ร ด	ล ด - ร
- - - -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - ร	- ม - ร	- ด - 4	- - ร ด	4 ด - ร

- พ - พ	- - - ฑู	- - - ล	- - - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- ฬั ฑั ล
- พ - พ	- - - ฑู	- - - ล	- - - 4	- - - -	- - - -	มั รุ ดุ รุ	มั - - ล

- ร - ร	- - - ด	- - - ล	- - - ด	- - - -	- - - -	ฑู ลุ ดั ลุ	ฑู ฬั - ฑู
- ร - ร	- - - ด	- - - 4	- - - ด	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4

- พ - ฑั	ลั ฑั ฬั -	- - - -	- - ฬั ฑั	- ล - ฑู	- ฬั - ฑู	- - - ล	- - - -
- 4 - -	- - - มุ	รุ ดุ รุ มั	รุ มุ - -	- ล - ฑู	- ฬั - ฑู	- - - ล	- - - ร ₄

- - - ฑั	ลั ทั ดั ร	- ร ร ร	- ร - ร	- ม - ร	- ด - ฑู	- - ลั ทั	ลุ ฑู ลั ด
- - รุ -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - ร	- ม - ร	- ด - 4	- - - -	- - - ด

- ฑู - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - -	ลั ลั - -	ฑั ฑั - ฬั
- 4 - ด	- ร - ม	- 6 - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - ลุ	- - - ฑู	- - - ฬั

- - - -	- - - -	- - - ฬั	- ฑู - ล	- ด - -	- ฑู - ล	- - - ฑู	- - - ฬั
- - - -	- - - -	- ด ₄ - ฬั	- ฑู - ล	- ด - -	- ฑู - ล	- - - ฑู	- - - ฬั

- - - -	ฑั - - -	- - - -	- - - ฬั	- ล - ฑู	- ฬั - ฑู	- - - ล	- ด - -
- - - -	- มั รุ ดุ	รุ มั รุ ดุ	รุ มั รุ -	- ล - ฑู	- ฬั - ฑู	- - - ล	- ด - ร ₄

3 ชั้น ท่อน 2

- - - ฑู	ลั้ ทั้ ตั้ ร	- ร ร ร	- ร - ร	- ม - ร	- ด - ล	- - ร ด	ล ด - ร
- - - -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - ร	- ม - ร	- ด - 4	- - ร ด	4 ด - ร

- ม - ม	- - - ร	- - - ด	- - - ร	- ม - ร	- ด - ฑ	- - ลั้ ทั้	ลุ ฑู ลั้ ด
- ม - ม	- - - ร	- - - ด	- - - ร	- ม - ร	- ด - 4	- - - -	- - - ด

- - - -	- ล - ด	- - - -	- ล - ร	- - - -	- ล - ร	- - ฬั้ รุ้	ด ลุ - ด
- - - -	- 4 - ด	- - - -	- 4 - ร	- - - -	- 4 - ร	- - - -	- - - 4

- - - ฑ	- - - ล	- - - ฑ	- - - ด	- - - ฑ	- - - ล	- - ฑั้ ลั้	ฑู ฑู - ล
- - - 4	- - - 4	- - - 4	- - - ด	- - - 4	- - - 4	- - - -	- - - 4

- - - -	- - - -	ฑู ลุ ตั้ รุ้	ด ลุ ตั้ ฑู	ลั้ ฑั้ ฬั้ -	- ฬั้ - ฑ	- ล - ด	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ดุ้	- - - 4	- 4 - ด	- - - -

- ฑ - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - -	ลั้ ลั้ - -	ฑั้ ฑั้ - ฬ
- 4 - ด	- ร - ม	- 6 - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - ลุ	- - - ฑู	- - - ฬ

- - - -	- - - -	- - - ฬ	- ฑ - ล	- ด - -	- ฑ - ล	- - - ฑ	- - - ฬ
- - - -	- - - -	- ด ₄ - ฬ	- ฑ - ล	- ด - -	- ฑ - ล	- - - ฑ	- - - ฬ

- - - -	ฑั้ - - -	- - - -	- - - ฬั้	- ล - ฑ	- ฬ - ฑ	- - - ล	- ด - -
- - - -	- มั้ รุ้ ดุ้	รุ้ มั้ รุ้ ดุ้	รุ้ มั้ รุ้ -	- ล - ฑ	- ฬ - ฑ	- - - ล	- ด - ร ₄

2 ชั้น ท่อน 1

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ฬ - ร	- - - -	ฬั้ ฬั้ - -	ฑั้ ฑั้ - ล
---------	---------	---------	---------	---------	---------	-------------	-------------

- - - -	- - - ร ₄	- ร ₄ ร ₄ ร ₄	- ร ₄ - ร ₄	- ฟ - ร	- ด ₄ - ฟ	- - - ฑู	- - - ล
---------	----------------------	--	-----------------------------------	---------	----------------------	----------	---------

- - - -	- - - -	- ร - ด	- ล - ฑู	- ฟ - ฑู	- ล - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- ร - ด	- ล - ฑู	- ฟ - ฑู	- ล - ร ₄	- - - มั	ร ₄ มั ด ₄ ร ₄
- - - -	ฑู - - -	- - - -	- - - ฬิ	- ล - ฑู	- ฟ - ฑู	- - - ล	- ด - -
- - - -	- มั ร ₄ ด	ร ₄ มั ร ₄ ด	ร ₄ มั ร ₄ -	- ล - ฑู	- ฟ - ฑู	- - - ล	- ด - ร ₄

2 ชั้น ท่อน 2

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ม - ร	- ด - ฑู	- - ลั ทิ	ล ₄ ฑู ลั ด
- - - -	- - - ร ₄	- ร ₄ ร ₄ ร ₄	- ร ₄ - ร ₄	- ม - ร	- ด - ฑู	- - - -	- - - ด

- ฑู - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - -	- ฟ - -	- ฑู - ล
- 4 - ด	- ร - ม	- 6 - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - -	- ฟ - -	- ฑู - ล

- - - -	- - ดั ดิ	- ร - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - -	ลั ลั - -	ฑู ฑู - ฟ
- - - -	- ดุ - -	- ร - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - ลุ	- - - ฑู	- - - ฟ

- - - -	ฑู - - -	- - - -	- - - ฬิ	- ล - ฑู	- ฟ - ฑู	- - - ล	- ด - -
- - - -	- มั ร ₄ ด	ร ₄ มั ร ₄ ด	ร ₄ มั ร ₄ -	- ล - ฑู	- ฟ - ฑู	- - - ล	- ด - ร ₄

ชั้นเดียว ท่อน 1

- - - -	- - - -	- - - ฟ ₄	- ฑู - ล	- ร - ด	- ล - ฑู	- ฬิ - -	
- - รั ลุ	รั ร ₄ - -	- ด ₄ - -	- ฑู - ล	- ร - ด	- ล - ฑู	- - - ดุ	ร ₄ มั ด ₄ ร ₄

- - - -	ฑู - - -	- - - -	- - - ฬิ	- ล - ฑู	- ฟ - ฑู	ฬิ - - -	ฬิ ฑู - -
- - - -	- มั ร ₄ ด	ร ₄ มั ร ₄ ด	ร ₄ มั ร ₄ -	- ล - ฑู	- ฟ - -	- ม ₄ ร ₄ ม ₄	- - - ร ₄

ชั้นเดียว ท่อน 2

- - รั -	รั ร - -	ฑู ทิ ลุ ฑู	ลั ทิ ลุ รั	- ม - ร	- ด - ฑู	ลั ทิ ฑู ล	- - - -
- - - รั	- ร - -	- - - -	- - - -	- ม - ร	- ด - -	- - - 4	- - - -

- ล - -	- ล - ฌ	- - - -	ฟ้ ฌ - -	- ล - ฌ	- ฟ - ฌ	ฟ้ - - -	ฟ้ ฌ - -
- ล - -	ด.ล - ฌ	- - ฌ มุ	- - - -	- ล - ฌ	- ฟ - -	- มุ ฌ มุ	- - - ฌ ₄

ลูกหมด

- - - -	- - - ล	- - - ฌ	- ล - -	ฟ้ ฌ ล้ ฟ้	ล.ท.ด้ ฌ	- - ล.ท.	ด.ว - -
- ฌ ₄ - -	ล.ว้ - ล	- - - ฌ	- ล - -	- - - -	- - - -	- - - -	- 4 - -

- ม - ฌ	- ด - ฌ	ล.ท.ล	- - - -	- ล - ฌ	- ฟ - -	- - - -	- - - -
- ม - ฌ	- ด - -	- - - 4	- - - -	- ล - ฌ	- ฟ - ด	ฌ ม้ ด.ว ₄	- - - -

- - - -	- - - ฌ	- - - ฟ	- ฌ - -	- ล - ฌ	- ฟ - -	- - ฟ้ ฌ	- - - -
- ฌ ₄ - -	ล.ว้ - ฌ	- - - ฟ	- ฌ - -	- ล - ฌ	- ฟ - ม้	ฌ มุ - 4	- - - -

- - - -	- - - ฌ	- - - ฟ	- ฌ - -	- ฟ้ ฌ ล้	- ฌ ล้ ฟ้	- ล.ท.ด้	- ท.ด้ ฌ
- ฌ ₄ - -	ล.ว้ - ฌ	- - - ฟ	- ฌ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

เพลงขึ้นจิต เถา

ประพันธ์เพื่อใช้ในการประกวด การแต่งเพลงไทย และเพลงไทยสากลของธนาคารกสิกรไทย ครั้งที่ 1 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 1 เมื่อปีพ.ศ. 2523 ในครั้งนี้ได้ประพันธ์เป็นทางเครื่องสาย และภายหลัง ได้ประพันธ์เป็นทางปี่พาทย์ และ ส่งเข้าประกวด การประลองปี่พาทย์ จัดโดย มหาวิทยาลัยมหิดล และกลุ่มบริษัทสุราทิพย์ เนื่องในปีกาญจนาภิเษก ฉลองครองราชย์สมบัติครบ 50 ปี ได้รับรางวัลชมเชย เมื่อปี พ.ศ. 2539

3 ชั้น ท่อน 1

- - - ม	- - - ม	ร ท - ร	- ม - ม	- - - ร	- - - ท	- - - ล	- - - ซ
- - - 6	- - - ม	ร ท - ร	- ม - 6	- - - ร	- - - ท	- - - ล	- - - ซ

- - - ม	- - - ม	- - - ร	- - - ท	- - - ล	- ท - -	- - - -	ซึ่ ซ - ซ
- - - 6	- - - ม	- - - ร	- - - ท	- - - ล	- ท - -	ลุ ทุ รั มี่	- 4 - 3

- - - -	- - - -	- ซ ลึ ทุ	- ร - ม	- - - -	- - - -	ซึ่ - ซึ่ -	- มี่ - ซ
- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ม	- - - -	ลุ ทุ รั มี่	- มี่ - ร	- - - ซ

- - - ท	- - - ล	- - - ซ	- - - ม	- - - -	- - - -	ซึ่ - ซึ่ ซ	- ซ - ร
- - - ท	- - - ล	- - - ซ	- - - 4	- - - -	ลุ ทุ รั มี่	- ร - 3	- 4 - 3

- - - -	- - - -	ทุ ลึ ทุ -	- รั - ร	- - ทุ ลึ	ซึ่ - - -	- - - รั	- มี่ ร ร
- - - -	- - - -	- - - ม	- - - 3	- - - -	- ม - -	- ร - -	- - - 3

- - - ร	- - - ล	ทุ ลึ ทุ ล	- ท - ร	- - - -	ซึ่ - - -	ลุ ทุ รั ทุ	ล ทุ - ล
- - - ร	- - - 4	- - - 4	- 4 - -	- - ม ม	- มี่ ร ทุ	- - - -	- - - 4

- - - -	- - - -	- ๗ - ๑	- ๗ - ๑	- - - -	- ม - ม	- ๑ - ๑	๑ ๗ - ๑
- - - -	- - - -	- 4 - 4	- 4 - ๑	- - - -	- 6 - ม	- ๑ - -	- - - 4

- - - ๗	- - - ๑	- - - ๗	- - - -	- - - ๗	- ๑ - ๗	- ๑ - ๗	- ๑ - ๗
- - - ๗	- - - ๑	- - - ๗	- - - ม ₄	- ๑ ₄ - ๗	- ๑ - ๗	- ๑ - ๗	- ๑ - ๗

เที่ยวกลับ ท่อน 1

- - - ม	- - - ม	๑ ๗ - ๑	- ม - ม	- - - ๑	- - - ๗	- - - ๑	- - - ๗
- - - 6	- - - ม	๑ ๗ - ๑	- ม - 6	- - - ๑	- - - ๗	- - - ๑	- - - ๗

- - - ม	- - - ม	- - - ๑	- - - ๗	- - - ๑	- ๗ - -	- - - -	๑ ๗ - ๗
- - - 6	- - - ม	- - - ๑	- - - ๗	- - - ๑	- ๗ - -	๑ ๗ ๑ ม	- 4 - 3

- - - -	- ๗ - ๗	- - - -	- ๗ - ๗	- - - -	- - - -	๑ - ๑ -	- - - ๗
- - - -	- 4 - 3	- - - -	- 4 - 3	- - - -	๑ ๗ ๑ ม	- ม - ๑	- ม - ๗

- - - -	- - - -	๑ ๗ ๑ ม	๑ ๗ ๑ ม	๑ ๗ ๑ ๗	๑ ๗ ๑ ม	๑ ๑ - -	๑ - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ม ๑	- ม ๑ ๗

- - - -	- ๑ - ๑	- ๑ - ๑	- - - -	๑ ๗ ๑ ม	๑ - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- 4 - 3	- 4 - 3	- - - -	- - - -	- ม ๑ ๗	- ๑ - ๗	- - - -

- - - -	- - - -	๑ ม ๑ ๗	๑ ๗ ๑ ม	- - - -	- - - -	๑ ม ๑ ๗	๑ ๗ - ๑
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4

- - ๑ ๑	๑ - ๑ -	- - - -	๑ ๗ ๑ ๗	- - - -	- - - -	- - - -	๑ ๑ ๗ ๑
- - - -	- ม - ม	- - ๑ ม	- - - -	- - ๑ ๗	๑ ม ๑ ม	- - ๑ ม	- - - -

- ม ๑ ๗	๑ ๗ ๑ ๗	๑ ๗ ๑ ๗	๑ ๗ ๑ -	- - - ๗	- ๑ - ๗	- ๑ - ๗	- ๑ - ๗
- - - -	- - - -	- - - -	- - - ม	- ๑ ₄ - ๗	- ๑ - ๗	- ๑ - ๗	- ๑ - ๗

ท่อน 2

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ม	- - - ท	- - - ร	- - - ม
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ม	- - - 4	- - - ร	- - - ม

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ท	- - - ล	- - - ท	- - - ฑ
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ท	- - - ล	- - - ท	- - - ฑ

- - - -	- - - -	- - พุ่ซั่ลั	- - ฑั่ฑั	- - ฑลัฑั	- - ลัลั	- - ลุฑัรึ	- - ฑั ฑั
- ดุ รึ มั	- ลุ รึ รึ	- - - -	- ฑั - -	- - - -	- ลุ - -	- - - -	- ฑ - -

- - - ม	- - - ม	- - - ร	- - - ท	- มั รุ ฑ	มั รึ ฑ ลุ	รึ ฑั ลุ ฑ	ฑั ลั ฑ -
- - - 6	- - - ม	- - - ร	- - - ท	- - - -	- - - -	- - - -	- - - มุ

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- - - ม	- - รึ รุ	มั ฑ - ร
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- - - ม	- - - -	- - - 4

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- - - ท	- - ลั ลุ	ฑั ฑ - ล
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- - - ท	- - - -	- - - 4

- - - ม	- - ม ม	- - - ร	- - ม ร	- - - ท	- - รึ ฑั	ลุ ฑ - ล	- - - -
- - - ม	- - 6 ม	- - - ร	- - ม ร	- - - ท	- - - -	- - - 4	- - - -

- มั รุ ฑ	มั รึ ฑ ลุ	รึ ฑั ลุ ฑ	ฑั ลั ฑ -	- - - ฑ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฑ
- - - -	- - - -	- - - -	- - - มุ	- รุ ₄ - ฑ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฑ

เทียบกลับ ท่อน 2

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- มี่ - ท	- - - -	- รี่ - ม
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - มุ	- - - 4	- - - รุ	- - - ม

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ทำ - ฑ	- - - -	ฟี่ ฑี่ ฑี่ ท
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฑ	- - - ฑ	- - รุ มุ	- - - ท

- - - -	- - - -	- - ฑี่ ฑ	ฑี่ ฑ ฑี่ ฑ	- - ฑี่ ฑ	ฑี่ ฑ ฑี่ ฑ	- - ทำ ฑ	รี่ย ฑ รี่ย ฑ
- - รี่ รุ	มี่ รุ มี่ รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - มี่ ม	- - มี่ ม	- - รี่ ร	- - ทำ ท	ฑ ฑ รี่ ฑ	ฑ ฑ ฑี่ ฑ	- ฑ ฑ ฑี่ ฑ	- - ฑี่ -
- - - 6	- - - ม	- - - ร	- - - ท	- - - -	- - - -	มุ - - -	รุ มุ - มุ

- - - -	- - - -	ฑี่ ฑ ฑ -	- - ฑี่ -	- - - -	- - - -	ฑี่ ฑี่ - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - มุ	รุ มุ - มุ	- - - -	- - - -	- - มุ รุ	ฑุ รุ มี่ รุ

- - - -	- - - -	ฑี่ - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- มี่ รุ ฑ	ฑ ฑ รี่ ฑ	- - - -	- - - -	มี่ รี่ ฑ ฑ	ฑ ฑ ฑี่ ฑ

- - - ม	- - - ม	- - - ท	- - - ร	- - - -	- - - ม	ร ท - ฑ	- - - -
- - - 6	- - - ม	- - - ท	- - - ร	- - - ร ₄	- - - ม	ร ท - ฑ	- - - -

- - - -	- - มี่ รุ	- - มี่ ฑ	รี่ย ฑ - -	ฑี่ รี่ย ฑ ฑ	ฑี่ ฑ ฑี่ ฑ -	- - - -	- - - ฑ
- - มี่ รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - มุ	รุ ฑ - ร ₄	- ม ₄ - ฑ

2 ชั้น ท่อน 1

- - - -	- - - ฑ	- ฑ ฑ ฑ	- ฑ - ฑ	- ม - ม	- ร - ท	- - ฑุฑิฑิ	- ร - ม
- - - -	- - - ฑ	- ฑ ฑ ฑ	- ฑ - ฑ	- 6 - ม	- ร - 4	- - - -	- ร - ม

- ฑ - ฑ	- - - -	ฑิ - ฑิ -	- - - ฑ	- - - -	- - - -	ฑิ - ฑิ ฑ	- ฑ - -
- 4 - 3	- - - -	- มุ - รุ	- มั - ฑ	- - - -	ลุฑุ ริ มั	- รุ - 3	- 4 - ร ₃

- ร - ร	- - - -	ฑิ ลั ฑุ -	- - - ท	- - - -	ฑุ ลุ ฑิ ร	- ม - ร	- ท - ล
- 4 - 3	- - - -	- - - มุ	- รุ - ท	- - - -	- - - ร	- ม - ร	- ท - ล

- - - -	- - - ร	- - - ม	ร ท - ล	ฑิ ลั ฑุ -	ฑิ - - -	ฑิ ลุ ริ ร	- ร - ร
- - - ร ₄	- - - ร	- - - ม	ร ท - ล	- - - มุ	- มุ - - -	- - - 3	- 4 - 5

เทียบกลับ ท่อน 1

- - - -	- - - ร	- - - ม	ร ท - ล	ฑิ ลั ฑุ -	ฑิ - - -	ฑิ ลุ ริ ร	- ร - ร
- - - ร ₄	- - - ร	- - - ม	ร ท - ล	- - - มุ	- มุ - - -	- - - 3	- 4 - 5

- - - -	- - - -	ฑิ - ลั -	- - - -	- มั รุ ฑุ	มั ริ ฑุ ลุ	ริ ฑิ ลุ ฑุ	ฑิ ลั ฑุ -
- - ริ ฑุ	- - มั รุ	- มุ - ฑุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - มุ

- ฑ - ฑ	- - - -	ฑิ - ฑิ -	- - - ฑ	- - - -	- - - -	ฑิ - ฑิ ฑ	- ฑ - -
- 4 - 3	- - - -	- มุ - รุ	- มั - ฑ	- - - -	ลุฑุ ริ มั	- รุ - 3	- 4 - ร ₃

- ร - ร	- - - -	ฑิ ลั ฑุ -	- - - ท	- - - -	ฑุ ลุ ฑิ ร	- - - -	มั ริ ฑุ ลุ
- 4 - 3	- - - -	- - - มุ	- รุ - ท	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - -

ชั้นเดียว ท่อน 1

- ช ช ช	- ช - -	- ช ลื ทั	- ร - ม	- - - -	- - - -	ชื ลื ช -	ชื - - -
- ช ช ช	- ช - -	- - - -	- ร - ม	- - - -	ลุ ทุ รื มื	- - - มุ	- มื รุ ทุ

- - ชื -	- - - -	- - - -	- - - -	ทั ลื ช -	ชื - - -	ทั ลุ รื ร	- ร - ร
- - - มื	รุ ทุ รื ทุ	- - มื รื	ทุ ลุ ทั ลุ	- - - มุ	- มุ - -	- - - 3	- 4 - 5

เทียบกลับ ท่อน 1

- - - -	- - - ช	ทั ช ลื ทั	- ร - ม	ร ท - ร	ม ม - ช	- - ทั ลุ	รื ทุ - -
- - - ช	- - - -	- - - -	- ร - ม	ร ท - ร	ม 6 - 4	- - - -	- - - -

ทั ลื ชื -	- - - ท	- - ลุ ทั	ช ลื - -	- - ทั ชื	ลื ทั ดื ร	- ด - ท	- ล - ช
- - - มุ	- รุ 4 - ท	- - - -	- - - -	รุ มุ - -	- - - ร	- ด - ท	- ล - ช

ชั้นเดียว ท่อน 2

- - - -	- ม - ม	- - - -	- ร - ท	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ม
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ท	- - - -	- - - -

- - - -	- - ชื -	- - - -	ทั ทุ รื ลุ	ทั ลื ช -	ชื - - -	ทั ลุ รื ร	- ร - ร
- - - -	มื มุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - มุ	- มุ - -	- - - 3	- 4 - 5

เทียบกลับ ท่อน 2

- - - -	- - ชื -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ชื -
- - - -	มื มุ - มุ	- - - -	ทั ทุ รื ทุ	- - - -	ทั ทุ รุ ทุ	- - - -	มื มุ - มุ

- - ชื -	- - - -	- - - -	- - - -	ทั ลื ช -	ชื - - -	ทั ลุ รื ร	- ร - ร
- มุ - มุ	- รุ มื รุ	- ทุ รื ทุ	ลุ ทั ลุ	- - - มุ	- มุ - -	- - - 3	- 4 - 5

ลูกหมุด

- - ม่ม	- - ม่ม	- - รිර	- - ทิท	- - ลิล	- - ทิท	- - ริริ	- - ม่ม
- - - 6	- - - ม	- - - ร	- - - ท ₄	- - - ล ₄	- - - ท ₄	- - - ร	- - - ม

- - - ม	- - - ม	- - ชื -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ม	- - - ม	- - - มี่	รุทุรุทุ	- - - ท ₄	- - ริริท ₄	- - ลุทุ	ริ่มรุ่ม

- - - ม	- - - ม	- - ชื -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ม	- - รุม	- - - มี่	รุทุรุทุ	- - - ท ₄	- - ริริท ₄	- - ลุทุ	ริ่มรุ่ม

- - ชื -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ชื ลี่ชื ลี่
- - - มี่	รุทุรุทุ	- - ลุทุ	ริ่มรุ่ม	- - ลุทุ	ริ่มรุ่ม	- - รุม	- - - -

ที่ ลี่ชื -	ชื - ชื -	- - - -	ชื ลี่ชื ลี่	- - ชุล์ที่	- - ชื ลี่	- - - ชื	- - - -
- - - มุ	- มุ - มุ	- - รุม	- - - -	- - - -	- มุ - -	- รุมี่ -	- ทุริ่ม

- - ชื -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ชื ลี่ชื ลี่
- - - มี่	รุทุรุทุ	- - ลุทุ	ริ่มรุ่ม	- - ลุทุ	ริ่มรุ่ม	- - รุม	- - - -

ที่ ลี่ชื -	ชื - ชื -	- - - -	ชื ลี่ชื ลี่	- - ชุล์ที่	- ลุ ที่ ดี่	- ทุ ดี่ ริ	- ดุ ริ่ม
- - - มุ	- มุ - มุ	- - รุม	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

เพลงมอญล่องใต้ เถา

ประพันธ์ขึ้นใหม่เพื่อให้ลูกศิษย์ที่จังหวัดเพชรบุรี นำไปบรรเลงในโอกาสต่างๆ

3 ชั้น

- - - -	- - - -	- - - -	- - - ๕	- ฟ - ๕	- ล - ๗	ด ร ด ท	- ล - ๕
- - - -	- - ม ม	- ด - ๕	- ม - 5	- 4 - 4	- 4 - ๗	ด ร ด ท	- ล - ๕

ซ้ ล้ ซ้ -	ซ้ ล้ ซ้ -	ซ้ ล้ ซ้ -	ซ้ ล้ - ซ้	- ล้ ซ้ -	ซ้ ๕ - ด	- รี้ - ดี้	ท้ ล้ - ๕
- - - ด	- - - ด	- - - ด	- - ๕ -	- - - ๕	- 4 - ด	- - ด -	- - ๕ 5

- - ซ้ ๕	ล้ ซ้ ฟ -	- - - -	- - - -	ซ้ ฟ - ฟ	- ๕ - ๗	- - รี้ ดี้	ท้ ด - ร
- - - -	- - - ร ₃	- - ดี้ ด	ท้ รี้ ด ท้	- - รี้ 4	- 4 - ๗	- - - -	- ด - ร

- - - -	- - - ฟ	- - - ม	- - - ฟ	- - ๕ ล	- ๕ - ฟ	- ล ๕ ฟ	- - - -
- - - -	- - - ฟ	- - - ม	- - - ฟ	- - ๕ ล	- ๕ - ฟ	- ล ๕ ฟ	- ม ₄ - ร ₄

- - - -	- - - ฟ	- ล ๕ ฟ	- - - -	ด รี้ ฟ ท้	- รี้ - ด	- ฟ - ลี้	๕ ฟ ซ้ ท
- - ดี้ ด	๕ ดี้ - ฟ	- ล ๕ ฟ	- ม ₄ - ร ₄	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4

- - - -	- - - -	ล้ ซ้ ฟ ท	- ด - ร	- ฟ - ๗	- รี้ - ด	- ฟ - ลี้	๕ ฟ ซ้ ท
- - - -	- - - -	- - - 4	- ด - ร	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4

- ล - ๕	- ฟ - -	ฟ - - -	- - - -	ซ้ ๕ รี้ ด	รี้ ๕ รี้ ด	ท้ ล้ ๕ ล	ฟ - ซ้ ๕
- ล - ๕	- ฟ - ร ₄	ฟ - ด ₄ ร ₄	- ด ₄ - ๗ ₄	- - - -	- - - -	- - - -	- ๕ - ๕

- - - ด	- - - ร	- - - ฟ	- ๕ - -	ด ล - ๕	- ฟ - ซ้	- ฟ ซ้ ท	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	----------	----------	---------

- - - 4	- - - 4	- - - ฟ	- ช - -	ด ล - ช	- ฟ - -	ร - - ท	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- ฟ - ท	- ด - ร	- ฟ - ร	- ด - ท	- ฟ - ช	- ล - ท	ด ร ด ท	- ล - ช
- ฟ - ท	- ด - ร	- ฟ - ร	- ด - ท	- 4 - 4	- 4 - 4	ด ร ด ท	- ล - ช

เทียบกลับ

ซี่ ลี่ ซี่ -	ซี่ ลี่ ซี่ -	ซี่ ลี่ ซี่ -	ซี่ ลี่ - ซี่	- ลี่ ซี่ -	ซี่ ช - ด	- รี่ - ดี่	ที่ ลี่ - ช
- - - ด	- - - ด	- - - ด	- - - ช	- - - ช	- 4 - ด	- - - ด	- - - 5

- - - ฟซี่	ลี่ยี่ฟี่ฟฟ	- - ฟซี่ที่ดี่	รี่ยี่ดี่รี่ยี่ ดท	ซี่ ฟี่ - ฟ	- ช - ท	- - ฟซี่ที่ดี่	รี่ยี่ดี่รี่ยี่ฟี่-ร
- - - ด	- - - ร 4 3	- - - -	- - - 4 4	- - - ร 4	- 4 - 4	- - - -	- - - 4

ซี่ - - -	- - - ฟ	ซี่ - - -	- - - -	ซี่ - - -	- - - ฟ	ซี่ - - ซี่	ฟี่ - - -
- มี่ รี่ ด	รี่ยี่ มี่ รี่ 4	- มี่ รี่ ด	รี่ยี่ มี่ ดี่ รี่ 4	- มี่ รี่ ดี่ มี่ รี่ ด	รี่ยี่ มี่ รี่ ดี่ มี่ รี่ -	- มี่ รี่ ดี่ มี่ รี่ -	- มี่ รี่ ดี่ มี่ รี่ 4

- - - -	- - ฟี่ ฟ ₄	- - - -	- - - -	ดี่ รี่ ฟี่ ท	- รี่ - ด	- ฟ - ซี่ ลี่	ชี่ ฟซี่ลชี่ฟซี่ฟ
- - - ด ₄	- - - -	- - - มี่ ม ₄	- - - รี่ ร ₄	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4

- - - -	- - - -	ลี่ยี่ ฟี่ ท	- ด - ร	- ฟ - ท	- รี่ - ด	- ฟ - ลี่	ชี่ ฟซี่ ลี่ ท
- - - -	- - - -	- - - 4	- ด - ร	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4

- ล - ช	- ฟ - -	ฟ - - -	- - - -	ซี่ ชี่ รี่ยี่ ด	รี่ยี่ ชี่ รี่ยี่ ดี่	ที่ ลี่ ชี่ ลี่	ฟ - ซี่ ช
- ล - ช	- ฟ - ร ₄	ฟ - ด ₄ ร ₄	- ด ₄ - ท ₄	- - - -	- - - -	- - - -	- ช - ช

- - - ด	- - - ร	- - - ฟ	- ช - -	ด ล - ช	- ฟ - ซี่	- ฟี่ ซี่ ท	- - - -
- - - 4	- - - 4	- - - ฟ	- ช - -	ด ล - ช	- ฟ - -	ร - - ท	- - - -

- ฟ - ท	- ด - ร	- ฟ - ร	- ด - ท	- ฟ - ช	- ล - ท	ด ร ด ท	- ล - ช
- ฟ - ท	- ด - ร	- ฟ - ร	- ด - ท	- 4 - 4	- 4 - 4	ด ร ด ท	- ล - ช

2 ชั้น

- ลี่ -	ซี่ - ด	- รั - ดี่	ที่ - ฅ	ซี่ ฟี่ - ฟ	- ฅ - ท	- - รั ดี่	ทุ ด - ร
- - - ฅ	- 4 - ด	- - ด -	- - ฅ 5	- - รั 4	- 4 - 4	- - - -	- ด - ร

- - - -	- ร - ร	- ร - ร	- ม - ร	ด รุ ฟี่ ทุ	- รั - ด	- ฟ - ลี่	ทุ ฟี่ ซี่ ท
- - - -	- ร - 6	- 5 - 6	- ม - ร	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4

- - - -	- ร - ด	- - ดี่ ดี่	ท ด - ท	- ลี่ ฅ ฟี่	ซี่ ลี่ ฅ ดี่	ทุ ล ฅ ฟี่	ซี่ ลี่ ฟ ฅ
- - - -	- ร - ด	- ด - -	ท ด - ท	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4

ดี่ ลี่ ฅ ฟี่	ซี่ ลี่ ฅ ดี่	ทุ ล ฅ ฟี่	ซี่ ลี่ ฟ ฅ	- ล - ฅ	- ฟ - -	- - ซี่ ฟี่	- ฟ - ฅ
- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4	- ล - ฅ	- ฟ - รั ₄	- - - -	รั ฟ - ฅ

เที่ยวกลับ

- ลี่ -	ซี่ - ด	- รั - ดี่	ที่ ลี่ - ฅ	ซี่ ฟี่ - ฟ	- ฅ - ท	- - ฟ ฅ ทุ ดี่	รึ ด ทุ ด รั ฟ - ร
- - - ฅ	- 4 - ด	- - ด -	- - ฅ 5	- - รั 4	- 4 - 4	- - - -	- - - 4

- - ฟ ซี่ ลี่	ดี่ ลี่ ฅ ฟ - ฟ	- - ฟ ซี่ ลี่	ดี่ ลี่ ฅ ฟ - -	ด รุ ฟี่ ทุ	- รั - ด	- ฟ - ซี่ ลี่	ฅ ฟ ซี่ ลี่ ฅ ฟ ทุ
- - - -	- - รั 4	- - ม รั	- - - -	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4

- - - -	- ร - ด	- - ดี่ ดี่	ท ด - ท	- ลี่ ฅ ฟี่	ซี่ ลี่ ฅ ดี่	ทุ ล ฅ ฟี่	ซี่ ลี่ ฟ ฅ
- - - -	- ร - ด	- ด - -	ท ด - ท	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4

ดี่ ลี่ ฅ ฟี่	ซี่ ลี่ ฅ ดี่	ทุ ล ฅ ฟี่	ซี่ ลี่ ฟ ฅ	- ล - ฅ	- ฟ - -	- - ซี่ ฟี่	- ฟ - ฅ
- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4	- ล - ฅ	- ฟ - รั ₄	- - - -	รั ฟ - ฅ

ชั้นเดียว

- - - -	- - - -	ฟ ซี่ ลี่ - ซี่	- ซี่ - ร	- - ฟ ทุ	- รั - ด	- ฟ - ลี่	ทุ ฟ ซี่ ท
- - - -	- - - -	- - ฅ -	รั - - ร	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4

- - - -	- ร - ด	- - ทุ ดี่	ทุ ท - -	- ลี่ ฅ ฟี่	ซี่ ลี่ ฅ ดี่	ทุ ล ฅ ฟี่	ซี่ ลี่ ฟ ฅ
- - - -	- 4 - 4	- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4

เทียบกลับ

- - - -	- - - ซ	ลํ ํ พุ ุ	ลํ ํ ดํ ํ	- - ฝ -	- ํ - ด	- ฝ - ลํ	ซ พุ ุ ุ ุ
- - - -	- ซ - ซ	- - - -	- - - -	- - - ุ	- - - 4	- - - -	- - - 4

- - - -	- ร - ด	- - ุ ดํ	ซ ุ ุ - -	- ลํ ุ ุ ุ	ซํ ลํ ุ ุ ดํ	ุ ุ ุ ุ ุ ุ	ซํ ลํ ุ ุ ุ
- - - -	- 4 - 4	- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4

ลงจบ

				- ด - ด	- - - ร	- - - ฝ	- - - ซ
				- 4 - 4	- - - 4	- - - ฝ	- - - ซ

เพลงแขกมอญ 3 ชั้น

โน้ตเพลงเดี่ยวจะเข้ ทางครูศิริ นักดนตรี

ประพันธ์ทำนองจะเข้ เพื่อให้ให้นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยบูรพา

นำไปเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์เรียบเรียงเป็นดุริยนิพนธ์ เมื่อปี พ.ศ. 2544

สามชั้น ท่อน 1

- ฟ ซ ล	ซ ซซซซ	ทด้วี ดัดดี	ฟซล ซซซซ	ด้วีฟ ี	วีดท ดัดล ท	ลทด้ ท	ทลซ ลซฟ ซ

ฟซล ซฟ	ร ซฟร ด			รวร - ฟ	- ล - ท	ฟฟฟ ท	- ด - ี
		ฟซลทรวฟ	วีดัดลซฟท	- - - ฟ	- ล - ท	- - - ท	- ด - ี

ดรวม รด	ล ซ ฟ ด	มรด - ด	ร ม ฟ ซ	ฟซล ด้ ซลซ	ฟซฟ - ร	ฟซล ซ ฟ	ร ซฟร ด
		- - ซ -					

				ม ร ด ร	ม ฟ ซ ล	ซ ด้ ี ม	ฟ ม ซ ี
ซ ล ท ด	ร ด ท ล	ซ ฟ ซ ล	ซ ล ท ด				

มี ี ด้ ซ	ด้ ซ ด้ ี	มี ี ด้ ซ	ด้ ล ซ ฟ	ล ซ ฟ ล	ซ ฟ ซ ฟ	ม ฟ ม ร	ม ร ด ร

ด พ ช ล	ท ร ี ด ี ท	ล ช พ ช	ล ท ด ี ร ี	พ ี ด ี ร ี พ ี	ร ี ด ี พ ี ร ี	ด ี ท ร ี ด ี	ท ล ด ี ท

ช ท ด ี ร ี	ด ี พ ี ด ี ร ี	ด ี ท ร ี ด ี	ด ี ท ล ช	ม ร ด ี ร ม	พ - - ช	ด ร ม พ	ช - - ล
					- - ช -		- - ล -

ร ม พ ช	พ - - ท	ม พ ช ล	ท - - ด ี	ร ี ร ี ร ี	ร ี พ ี ร ี ด ี	ท พ ช ล	ท ร ี ด ี ท
	- - ท -		- - ด ี -				

พ ี ร ี ด ี ท	พ ท ล ช	ด ี ล ช พ	ด พ ม ร	พ ร ช พ	ช ด พ ร	พ - - -	
						- ท ร ด	ร ช ด ท

ด ร พ ช	ด ท ล ช	ร ด ท ช	พ ี ร ี ด ี ท	พ ร ช พ	ท ช ด ี ท	ท ช ด ี ท	ร ี ด ี พ ี ร ี

				พ ี ร ี ด ี ล	ร ี ด ี ล ช	ด ี ล ช พ	ล ช พ ร
ช ล ด ร	พ ช พ ร	พ ล ช พ	พ ด ล ช				

ด ร พ ช	พ ท ด ี ร ี	พ ี ช ี พ ี ร ี	พ ี ร ี ด ี ท	ล ช พ ช ล	ท ร ี ด ี ท	ล ช พ ช	ล ท ด ี ร ี

ท่อน 1 (เที่ยวกลับ)

ด ม ร ม	ช ด ร ม	ฟ ช ล ด	ร ม ฟ ช	ฟ ช ล ท	ด รั รั ด ั ท	ฟ ช ล ท	รั ด ั ท ล ช

ฟ ช ล ท	ล ท ด รั	ช ล ท รั	ด ั ท ฟ ท	ล ช ฟ ด	ฟ ช ล ท	ล ท รั ด ั ท	ล ช ฟ ร

ด ด - ด	ช ด ร ม	ฟ ช ฟ ม	ร ม ฟ ช	ล รั ด ั ช	ล ช ฟ ร	ฟ ช ล ร	ฟ ช ล ด
- ด - -							
- ด - -							

ฟ ช ล ร	ฟ ช ล ท	ท ล รั ล	ท ด รั ด ั	รั ม รั ด	ล ด ั ช ด ั	ล ช ฟ ล	ช ฟ ด ฟ

ม ร ด -	- - - ร	ม ร ด ร	ม ฟ ช ฟ	ล ช ฟ ล	ช ฟ ช ฟ	ม ฟ ม ร	ม ร ด ร
- - - ช	ด ช ด -						

ด ฟ ช ล	ด ช ล ท	ด ล ท ด ั	ด ท ด รั	ช ช ช ล ช	รั รั รั ด ั	ด ั ด ั ด ั ท ด ั	ท ท ท ล ท

รั ด รั ด ั	รั ด ั ท	ด ั ด ท ล	ท ด ล ช	รั ด รั ด ั	รั ด ั ล ช	ล ช ด ั ฟ	ด ฟ ช ล

ช ล ท ดั	ร ี ดั ท ล	ช พ ด ฟ	ช ล ท ดั	ร ี ดั ร ี ช	ด ช ร ี ดั	ร ี พ ช ล	ท ร ี ดั ท

ดั ท ล ช	ล ช พ ช	ล ช พ ร	พ ร ด ร	พ ด ร พ	ร ด พ ร	ด - - -	
						- ท ร ด	ท ล ด ท

	- - - ด			ด ช พ ร	พ ร ด ท	ด ล ช พ	ร พ ด ร
ด ช ล ช	ด ท ร ด	ด - ช ล	ท ล ด ท				

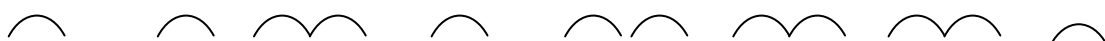
พ พ พ ด	พ พ พ ท	ล ท ดั ร ี	ดั ท ล ช	ล ท ด ท	ล ช พ ช	ดั ล ช พ	ล ช พ ร
- - - ท	ล ท ด -						

พ ร ด -	- - - ร	พ ี พ ี ร ี	พ ี ร ี ดั ท	- ร - พ	- ช - ท	- - ร ี ดั	ท ดั - ร ี
- - - ท	ล ท ด -						

ท่อน 2

- - - ด	ร ม พ ช	ล พ - ช	- - - ช	- ด - ร	ม ร ด ร	ม - ด ร	- - - ร
			- ช - -				- ร - -

- - - ช	ร - - ดั	- - - ชั	- - - มั	ร ี มั พ ลั	ท ดั ร ี ช	ล ท ดั พ	ช ล ท ช
	- ช - -						

ลท รัตท์	ดัทล รัตท์	ดัทล ทลช	ลชฟ ช	รพล ชฟ	ชพม ลชฟ	ชพม พมร	มรด ร

ชลค ลชม	- - -ค	ช ดัทล รัตท์	มรัต ม	พชล คช	ค ลชฟค	-ค รม	ฟช ลช
	รดทลช					ช - - -	

มรด รม	พมร มฟ	ชพม ฟช	ลชฟ ชล	ครัต รัต	ล คชค	ลชฟ ล	ชฟค ฟ

มรด -	- - -ร	มรด ร	มฟชค	ลชฟ ล	ชฟค ฟ	มรด ร	ชฟม ร
- - -ช	ลทค -						

ท่อน 2 (เทียบกลับ)

คฟ ชชช	ชล ชชช	ชค ชชช	ชล ชชช	ชล ชชช	ฟช ฟفف	มฟ มมม	รพ รร

	-ค-ค	- - รม	ร - - ม	รพฟช	ลชฟค	รพม	ฟชลช
ชลทค	ทค - -	ทค - -					
	-ค - -		-ม - -				

สำเนียงแขก

ค รพม	- ฟفف	มฟชล	- ลลล	รพฟช	- ชชช	ค รพม	- ฟفف

- ด - -	ช ด - ร	- - - ม	- ฟ - -	- ช - -	ร ช - ฟ	- - ช ฟ	ม ร ด ร

- ช - -	ร ช - ร	ฟ - ด ร	ด ี ท ล ช	- - ด ร	ด ี ท ล ช	- - ล ท	ล ท ช ล
- ช - -							

- - ท ี ด	ท ด ี ล ท	- - ด ร	ด ี ร ท ด	ฟ ช ล ท	ด ี ร ม ฟ	- ม - ร	- ด - ท

- - - -	- ช - ร	- ด ี ท ด	- - - ร	- ฟ ร ฟ	- ร ด ี ร	- ด ี ท ด	- ท ล ท
			- ร - -				

- ฟ ร ฟ	- ร ด ี ร	- ด ี ท ด	- ท ล ท	- ล ช ล	- ช ฟ ช	- ฟ ร ฟ	- ร ด ร

	ด ร ด ร	- - ด ร	ฟ ช ฟ ช	- ฟ ช ล	- ช ล ท	- ล ท ด	- ท ด ี ร
- - ช ล							

ฟ ช ล ท	ล ท ด ี ร	ฟ ช ี ฟ ร	ฟ ร ด ี ท	- ร - ฟ	- ช - ท	- - ร ี ด	ท ด ี - ร

- - - ดั	- - - รั	- - ดั รั	ดั ท ล ช	- - - ฟ	- - - ช	- ฟ ช ล	ช ฟ ม ร

- ช - ช	ร ช - ร	ดั ดั ทดั	รั ท ททท	ลลล ชล	- ดั - ฟ	ชชช ช	ล ท ดั รั
- ช - -	- ช - -					- - ร -	

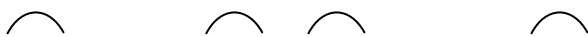
- - - -	รั รั ดั ท	ด ท ล ช	- - - -	ชชช ปร	ร ปร ด -		
					- - - ท	ด ท ล ท	ด ร ฟ ด

- - - -	รั รั ดั ท	ด ท ล ช	- - - -	ชชช ปร	ร ปร ด -		
					- - - ท	ด ท ล ท	ด ร ฟ ด

- - - -	ช ล ดั ฟ	- - - -	ช ล ท ดั	- - - -	ท ดั รั ฟ	รั ดั รั รั	ดั ท รั ดั

- ฟ - ล	ลชฟ ชท	ดั ทล ทดั	รั ดั ท ดั รั	- - - -	ฟ ท ดั รั	ท ล ช ล	ช ฟ ช ท

- ร ฟ ช	- ร ฟ ช	- ร ฟ ช	ฟท ททท	ดั รั ดั ทดั	รั ดั ท ช	ช ปร ฟช	ฟท ททท

ชฟร ฟช	ฟท ททท	ลชฟ ชล	ฟช ชชช	ด ร ด ม	ด ฟ ด ม	ด ฟ ด ม	ด ช ด ล

ชล ท ดั	ร้ ดั ท ล	ลชฟ ชล	ชล ท ดั	ร้ ดั ร้ ช	ด ช ร้ ดั	ล ฟ ช ล	ท ร้ ดั ท

ด - - ท	ด - - ท	ด ล ช ฟ	ร - - ร	ด ล ช ฟ	ร ด - ด	ฟ ช ฟ ร	ด - - ท
					- ด - -		
- ท ท -	- ท ท -		- ด ด -		- ด - -		- ท ท -

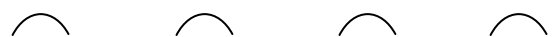
- - - -	ล ท ดั ร้	- ร้ ฟ้ ร้	ดั ท ล ท	ร ด ท ล ช	ฟ ล ช ฟ	ช ฟ ม ฟ ม ร	ม ร ด ร

ร - - ร	ร - - ร	ม ร ด - ด	ร ม ฟ ช	ช - - ช	ช - - ช	ฟ ล ช ฟ	ม - - ร
		- - ช -					
- ร - -	- ร - -			- ช - -	- ช - -		- ร - -

ชชช ร้ ช	ด ช ร้ ดั	ท ล ช ล	ท ร้ ดั ท	- ร - ช	ฟ ช - ท	- ร้ - ช	- ฟ้ - ร้

ท่อน 3 (เที่ยวกลับ)

ฟ้ ร้ ฟ้ ท	ดั ร้ ดั ร้	ฟ้ ร้ ดั ร้	ดั ท ล ช	ลทดั ทล	ลทดั ลช	ฟชล ชฟ	ลช ฟ ร

				ลชฟ ชล	ฟลช ลท	ด้ทล ทด้	ร้ด้ท ด้ร้
ชชช รัช	ด ช วด	ท ด ชล	ท ร ด ท				

สำเนียงมอญ

- - - ด	- ด - ร	- - - ฟ	- ช - -	- ล - ฟ	ช ล - ช	- ร ฟ ร	- ด - -
	ช - - -						

- - - ด้	ช ล ท ด้	ร้ ด้ ช ล	ท ด้ - -	ร้ ด้ ท ด้	- ร้ - ฟ	- ร้ - ด้	- - - -
- ด้ - -							

ลชฟ ด	- ฟ - ท	- ด้ - ร้	- - - -	- ฟ - ด้	ร้ ฟ - ร้	- ด้ ร้ ด้	- ท - -

ลชฟ ด	- ฟ - ท	- ด้ - ร้	- - - -	- ฟ - ด้	ร้ ฟ - ร้	- ด้ ร้ ด้	- ท - -

ฟ ร ด ร	- ฟ - -	ทชฟช	- ท - -	ร้ ด้ ท ด้	ร้ ด้ ทช	ฟ ร ฟช	- ท - -

ร้ ด้ ท ร้	ด้ ท ล ด้	ท ล ช ท	ลชฟช	ด ร ม ฟ	- - - ฟ	ม ฟ ช ล	- - - ล
					- ฟ - -		

ฟชลท	- - -ท	ชลทต	- - -ต	ลทตริ	- - -ริ	พริตท	- - -ท
	-ท - -		-ต - -		-ริ - -		-ท - -

- - - -	- -ชริ	- ตทต	- ริ - -	- ปริพ	- ริตริ	- ตทต	- ทลท

ลชฟช	ลทตริ	- - -ต	- - -ท	- - -ล	- - -ช	ด - - -	ม - - ร
		- ด - -	- ท - -	- ล - -	- ช - -	- ลชฟ	- ร - -

ร - - ร	ร - - ร	มรด รม	ฟ - - ช	ช - - ช	ช - - ช	ฟลชฟ	ม - - ร
- ร - -	- ร - -		- ช - -	- ช - -	- ช - -		- ร - -

ดรฟช	ลทตริ	พริพริ	พริตท	- ร - ช	ฟช - ท	- - ริต	

6.1 ผลงานด้านการประพันธ์เพลงไทยของครูศิริ นักดนตรี ที่ได้ทำทางขึ้นใหม่

เพลงเขมรใหญ่ เถา

ประพันธ์เป็นทางเปลี่ยนใหม่หมดทั้งเถา เพื่อให้ลูกศิษย์นำไปบรรเลงในการประชันวงปี
พาทย์ที่วัดพระพิเรนทร์ กรุงเทพมหานคร เมื่อปีพ.ศ. 2541

3 ชั้น ท่อน 1

- - - -	- - ซี่ ซี่	- - - ล	- - ซี่ ซี่	- - - -	- ซ - ล	- ซ - -	ลี้ ลี้ - ซ
- - - ม ₄	- ซ - -	- - - ล	- ซ - -	- ดุ รี้ มี่	- ซ - ล	- ซ - ล	- - - ซ

- ท - -	ลี้ ลี้ - ฟ	ที้ ที้ - -	รี้ รี้ - ท	- - รี้ รี้	- ม - ล	- ฟ - ซ	ลี้ ที้ - ร
- 4 - ม	- - - -	- - - ร	- - - 4	- ร - -	- ม - 4	- - - -	- - - ร

- ที้ ลุ ฟ	ลี้ ฟ - -	รี้ รี้ - -	มี้ มี้ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	ฟี้ ฟี้ - -	มี้ มี้ - ร
- - - -	- - มุ ร	- - - ม	- - - ฟ	- 6 - 5	- 6 - -	- - - ม	- - - ร

- ล - ร	- ม - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม - ร	- - ฟี้ ม	ฟี้ รุ มี่ ท	รี้ ทู มี่ ร	มี้ ทู รี้ ล
- 4 - ร	- ม - ฟ	- 6 - ฟ	- ม - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- ที้ รี้ ล	ที้ ลี้ ซู ฟ	- - - ฟ	- ฟ ซี้ ล	- ซี้ ฟ -	- ฟ - ล	- ฟ - ซ	ลี้ ที้ - ร
- - - -	- - - -	มุ รุ มี่ -	มุ - - 4	- - - ม	- - - 4	- - - -	- - - ร

- ล - ร	- ม - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม - ร	- - ฟี้ ม	ฟี้ รุ มี่ ท	รี้ ทู มี่ ร	มี้ ทู รี้ ล
- 4 - ร	- ม - ฟ	- 6 - ฟ	- ม - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- ร - ม	- ร - -	ทํ ทํ - -	ลํ ลํ - ฅ	- ฅ ลํ ทํ	ลท ลํ รํ	ดํ มํ รุ ด	รํ ดํ ทุ ล
- ร - ม	- ร - ฑ	- - - ล	- - - ฅ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- ฅ - -	- - - -	- - ฅ ลํ	- - - -	- - ฅ ลํ	ทํ ลํ ฅ -	ฅ ลํ - ฅ
- ฑ รํ มํ	รุ - รุ มํ	รุ ฑ รํ มํ	รุ มุ - -	- ฑ รํ มํ	รุ มุ - -	- - - มุ	- - - 4

เทียบเปลี่ยน ท่อน 1

- - - ร	- - - ม	- - - ฅ	- - - -	- - - -	- - ฅ ลํ	ทํ ลํ ฅ -	ฅ ลํ - ฅ
- - - 4	- - - 4	- - - ฅ	- - - -	- ฑ รํ มํ	รุ มุ - -	- - - มุ	- - - 4

- - - ล	- - - ท	- - - ร	- - - -	รํ ทํ ลุ ฑ	ทํ ลํ ฑ -	ฬ - - -	- - - -
- - - 4	- - - 4	- - - ร	- - - -	- - - -	- - - มุ	- มํ รุ ฑ	รํ ลํ - -

- - - ฬ	ลํ ทํ ลุ ทํ	- - ฬ มํ	รุ ฑ รํ ฑ	- - - ฬ	ลํ ทํ ลุ ทํ	รํ ทํ ลุ ฑ	รํ มํ - ร
- - มุ -	- - - -	- - - -	- - - -	- - มุ -	- - - -	- - - -	- - - 4

- - มํ มุ	ฬ มํ รุ ฑ	- - มํ มุ	ฬ มํ รุ ฑ	- - มํ มุ	ฬ มํ รุ ฑ	รํ ทํ ลุ ฑ	รํ มํ - ร
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4

- - - -	ฬ - - -	- - - -	ฬ - - -	- - - -	ฬ - - -	- - - -	- - - -
- - มํ มุ	- มํ รุ ฑ	- - มํ มุ	- มํ รุ ฑ	- - มํ มุ	- มํ รุ ฑ	รํ ทํ ลุ ฑ	รํ มํ - ร ₄

- - ฬ รุ	มํ ฬ มุ ฬ	- - ลํ ฬ	- - - -	- - ฬ มํ	รุ ฑ รํ ฑ	- - - -	- - - -
- - - -	- - - 4	- - - -	มุ รุ มํ รุ	- - - -	- - - -	- - มํ รํ	ฑ ลุ ทํ ลุ

- - รํ ร	- - ทํ ท	- - ลํ ล	- - ฅ ฅ	- - รํ ร	- - ดํ ด	- - ทํ ท	- - ลํ ล
- - - ร	- - - ท	- - - ล	- - - ฅ	- - - ร	- - - ด	- - - ท	- - - ล

- - - -	- - - -	- - - ฅ	- ล - -	- - ฬ ฅ	ลํ ทํ ดํ ร	- ด - ท	- ล - ฅ
- - รํ รุ	- - มํ ม ₄	- - - ฅ	- ล - -	รุ มุ - -	- - - -	- ด - ท	- ล - ฅ

3 ชั้น ท่อน 2

- - - -	- - - -	- - - ฅ	- - - -	- - - -	- ฅ - ล	- ม ว ท	- ล - ฅ
- ร ₄ - ร ₄	- - - ม ₄	- - - ฅ	- - - -	ล ทุ รีมี่	- ฅ - ล	- ม ว ท	- ล - ฅ

- ลี่ ฅ -	ฅ - - -	- - - -	- - - ฅ	- ร - ท	- ล - -	ฅ ฅ - -	ลี่ ลี่ - ท
- - - ม	- มี่ ร ุด	- ทุ - ุด	รีมี่ - ฅ	- ร - ท	- ล - ฅ	- - - ล	- - - ท

- ท - -	ลี่ ลี่ - -	ที่ ที่ - -	รีมี่ - ม	- ฟ - ฟ	- ฟ - -	มี่ มี่ - -	รีมี่ - ท
- ท - ล	- - - ทุ	- - - ร	- - - ม	- ฟ - 6	- ฟ - ม	- - - ร	- - - 4

- ร - ท	- ล - -	ฅ ฅ - -	ลี่ ลี่ - ท	- ร - ม	- ร - -	ที่ ที่ - -	ลี่ ลี่ - ฅ
- ร - ท	- ล - ฅ	- - - ล	- - - ท	- ร - ม	- ร - ทุ	- - - ล	- - - ฅ

- - ล ร	ด ทุ ดี่ ร	- - มี่ ร	ด ทุ ดี่ ร	- ร - ทุ	ลี่ ล - -	- ฅ ลี่ ท	ล ทุ ดี่ ร
- - - -	- - - 4	- - - -	- - - -	- 5 - -	- 2 - ร	- - - -	- - - -

- ล - ร	- ม - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม - ร	- - ฟ ม	ฟ ร มี่ ทุ	รีมี่ มี่ ร	มี่ ทุ รีมี่
- 4 - ร	- ม - ฟ	- 6 - ฟ	- ม - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- ร - ม	- ร - -	ที่ ที่ - -	ลี่ ลี่ - ฅ	- ฅ ลี่ ท	ล ทุ ดี่ ร	ด มี่ ร ุด	รีมี่ ด ทุ ล
- ร - ม	- ร - ทุ	- - - ล	- - - ฅ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- ฅ - -	- - - -	- - ฅ ลี่	- - - -	- - ฅ ลี่	ที่ ลี่ ฅ -	ฅ ลี่ - ฅ
- ทุ รีมี่	ร - ร ม	ร ทุ รีมี่	ร ม - -	- ทุ รีมี่	ร ม - -	- - - ม	- - - 4

ทางเปลี่ยน ท่อน 2

- - - -	- - - ฅ	- - ที่ ลี่	ฅ - ฅ -	- - - -	- - - -	ฅ - ลี่ ฅ	- - - -
- - - -	- ฅ - ฅ	- - - -	- ม - ร	- - ร ทุ	- - มี่ ร	- ม - -	- - - -

- - ฟ ลี่	- ฟ ลี่ ท	- - ทุ รีมี่	ล ทุ รีมี่	- ร มี่ ฟ	- ทุ รีมี่	ล ทุ รีมี่	- ฟ ลี่ ท
- - - -	ม - - 4	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - ทํ ทุ	รํ ทุ ทุ	ทุ ทุ ทุ -	ทุ ทุ - - -	- - - - -	ทุ ทุ - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - มุ	- มํ ทุ ทุ	- - มํ มุ	- มํ ทุ ทุ	รํ ทุ ทุ ทุ	- - - - -

- - - ฟ	- ล - ท	ร - ร ล	- ท - ร	- - - - -	ฟ มํ ทุ ทุ	รํ ทุ ทุ ทุ	- - - - -
- ม ₄ - ฟ	- ล - ท	ร - ร ล	- ท - ร	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -

รํ ทุ ทุ ทุ	ทุ ทุ ทุ -	ทุ ทุ ทุ - -	ทุ ทุ - - -	- - - - -	ทุ ทุ - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - มุ	- - มุ ทุ	- มํ ทุ ทุ	- - มํ มุ	- มํ ทุ ทุ	มํ ทุ ทุ ทุ	- - - - -

- - - - -	- ร - -	- ท - -	- ล - ทุ	- - - - -	- ร - -	- ด - -	- ท - ล
- - - ร	- - - - -	- ท - -	- ล - ทุ	- - - ร	- - - - -	- ด - -	- ท - ล

- - - - -	- ทุ - ทุ	- - - - -	- ทุ - ทุ	- - - - -	- ทุ - ทุ	- มํ ทุ ทุ	- ร - ร
- - - ทุ	- - - 3	- - - - -	- 4 - 3	- ทุ ทุ ทุ	- - - 3	- - - 3	- 4 - 5

3 ชั้น ทอน 3

- - - - -	- - - - -	- - - ทุ	- - - - -	- - - - -	- ทุ - ล	- ม ร ท	- ล - ทุ
- ร ₄ - ร ₄	- - - ม ₄	- - - ทุ	- - - - -	ทุ ทุ ทุ ทุ	- ทุ - ล	- ม ร ท	- ล - ทุ

- ร - ม	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ม	- ฟ - ฟ	- ฟ - -	มํ ทุ - -	รํ ทุ - ท
- ร - ม	- ฟ - 6	- 5 - 6	- ฟ - ม	- ฟ - 6	- ฟ - มุ	- - - ทุ	- - - 4

- ทุ ทุ ทุ	ทุ ทุ - ทุ	ทุ ทุ ทุ ทุ	ทุ ทุ - -	ทุ ทุ - ทุ	- - - - -	ทุ ทุ - - -	- - - - -
- - - - -	- 3 - -	- - - - -	- 2 - มุ	- - มุ -	มุ ม ₂ - ทุ	- มํ ทุ ทุ	ทุ ทุ ₃ - ทุ

- มํ ทุ ทุ	รํ ทุ ทุ ทุ	- - - ทุ	- ล - ท	- - รํ ทุ	รํ ทุ ทุ ทุ	ทุ ทุ ทุ ทุ	ทุ ทุ ทุ ทุ -
- - - - -	- - - - -	- มุ - -	- 4 - 4	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - มุ

- - - ทุ	- ทุ - ทุ	- - - ทุ	- ทุ ทุ ทุ	- ทุ ทุ ทุ	รํ ทุ ทุ ทุ	ทุ ทุ ทุ ทุ	ทุ ทุ ทุ ทุ -
----------	-----------	----------	------------	------------	-------------	-------------	---------------

- - รุ ริ	- ท - ร	- พ ม ร	- ท - ร	- ล - ท	- ร - พ	- - ลั ท	- ร - ล
- รุ - -	- 4 - ร	- พ ม ร	- 4 - ร	- ล - ท	- ร - พ	- - - ท	- ร - ล

- - - พ	- - ลั ท	- ม - ร	- ท - ล	- พ - -	พ พ - -	ลั ลั - -	ทึ ทึ - ร
- - พ -	- - - ท	- ม - ร	- ท - ล	- พ - พ	- - - ล	- - - ท	- - - ร

3 ชั้น ท่อน 4

- - - ท	- - รุ ริ	- - - ม	- - รุ ริ	- ชุ ลั ทึ	- ร - ม	- ร - -	มึ มึ - ร
- - - 4	- รุ - -	- - - ม	- รุ - -	- - - -	- ร - ม	- ร - มุ	- - - ร

- ชุ - ล	- ท - ร	- ม - ร	- ท - ล	- ท - ร	- ท - -	ลั ลั - -	ชึ ชึ - -
- ชุ - ล	- ท - ร	- ม - ร	- ท - ล	- ท - ร	- ท - ล	- - - ชุ	- - - ม ₄

- มึ ริ มึ	รุ ร - ท	มึ ริ ทึ ริ	ทึ ท - ล	ริ ทึ ลึ ทึ	ลึ ล - ชุ	ทึ ลึ ชุ ลึ	ชุ ชุ - -
- - - -	- 3 - -	- - - -	- 2 - -	- - - -	- 2 - -	- - - -	- 3 - ม

- ลึ ชุ -	ชึ - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ชึ - - -	- - - -	- - - -
- - - ม	- มึ รุ ท	- ล - ท	- ร ₄ - ม ₄	- - - ม	- รุ มึ ท	ริ ทึ มึ รุ	มึ ทึ ริ ล

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ชึ - - -	- - - -	- - - -
- ชุ ลั ทึ	ลึ รุ ลั ทึ	ลึ ชึ ลึ ท	ลึ ทึ รุ ม	- ดุ ริ มึ	- มึ รุ ด	ริ มึ รุ ด	ริ ดึ ทึ ล

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ชึ - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- ชุ ลั ทึ	ลึ ทึ ดึ ริ	ดุ มึ รุ ด	ริ ดึ ทึ ล	- มึ รุ ท	มึ ริ ทึ ล	ริ ทึ ลึ ชุ	ทึ ลึ ชุ ม

ชึ - ชึ -	ชึ ลึ ชุ -	ชึ - ชึ -	ชึ ลึ ชุ -	ลึ ชุ ทึ ล	ทึ ชุ ลึ -	ชึ - ลึ ชุ	ลึ - ชึ -
- รุ - ม	- - - ม	- รุ - ม	- - - ม	- - - -	- - - ม	- ม - -	- ม - รุ

- - - -	- - - -	ซี่ซี่ - -	ลิลิ - ท	- ร - ม	- ร - -	ทึทึ - -	ลิลิ - ซ
- มี่ รุ ทุ	ริ้ ทึ ลุ ซุ	- - - ลุ	- - - ท	- ร - ม	- ร - ทุ	- - - ลุ	- - - ซ

เที่ยวเปลี่ยน ท่อน 4

- ท - ล	- ซ - ท	- - - ล	- ซ - -	- - - -	ซี่ - - -	ซี่ - - -	ซี่ ลิลิ - ซ
- ท - ล	- ซ - ท	- - - ล	- ซ - ม ₄	- - - -	- มี่ รุ มุ	- มี่ รุ มุ	- - - 4

- ร - ม	- ล - -	- ร - -	- ท - ล	- - - -	- ซ - ท	- - - ล	- ซ - -
- ร - ม	- ล - -	- ร - -	- ท - ล	- ทุ มี่ มี่	- ซ - ท	- - - ล	- ซ - ม ₄

- - - -	- - - -	- - - -	- ซึ - ซ	- - - -	ซี่ - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	ทึ ทุ ริ้ ทุ	- - - 3	- - - -	- มี่ รุ ทุ	- ริ้ ซุ ลุ	ทึ ลิลิ ทุ มุ

- - - -	- - - -	ทึ ซุ ลิลิ ทึ	ลุ ทุ ริ้ มี่	- - - -	ซี่ - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- มี่ รุ ทุ	- ริ้ ซุ ลุ	ทึ ลิลิ ทุ มุ

- - - ซึ	- ริ้ ลุ ทึ	ลุ ซุ ลิลิ ทึ	ดึ - - ริ้	- - - -	- - - ฬึ	- - - ฬึ	ซี่ - - ลิลิ
- รุ - -	- - - -	- - - -	- รุ - -	- ลุ - ริ้	- ริ้ มุ -	มุ รุ มี่ -	- ลุ - -

- - ทึ ทุ	ลุ ทึ ลุ ทึ	- - ลิลิ ลุ	ซุ ลิลิ ซุ ลิลิ	- - ซึ ซุ	- ซึ - ซึ	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	มุ - มุ -	- - มี่ มุ	รุ มี่ รุ มี่

- - ซึ ซึ	- - - ซ	- ท ล ซ	- - - ซ	- - - -	- ซ - -	- - - -	- ซ - -
- ซ - -	- ม ₄ - ซ	- ท ล ซ	- ม ₄ - ซ	- ร ₄ - ม ₄	- ซ - ท ₄	- - ริ้ ม ₈	- ซ - ร ₄

- - - -	- - - -	- ล - ฅ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฅ
- ฟุ - ทั	- - รั ม ₈	- ล - ฅ	- ม ₄ - รั ₄	- ฑ ₄ - ฟุ	ฟุ ทั - ฅ	ดัด - มุ	มัม - ฅ

2 ชั้น ท่อน 1

- - - -	- - ฅ ฅ	- - - ล	- - ฅ ฅ	- - - ล	- - - ฑ	- รั - ล	- ฑ - รั
- - - ม ₄	- ฅ - -	- - - ล	- ฅ - -	- - - 4	- - - 4	- รั - 4	- 4 - รั

- - - ฑ	- ทั - ล	- ฟุ - ฅ	ลั ทั - รั	- - ฬ ฬ	- ม - -	รั รั - -	ทั ทั - ล
- - - 4	- - - 4	- - - -	- - - รั	- ฟุ - -	- ม - รั	- - - ฑ	- - - ล

- - - ฟุ	- ทั - ล	- ฟุ - ฅ	ลั ทั - รั	- - ฬ ฬ	- ม - -	รั รั - -	ทั ทั - ล
- มุ - -	- - - 4	- - - -	- - - รั	- ฟุ - -	- ม - รั	- - - ฑ	- - - ล

- - - -	- ฅ - -	- - - -	- - ฅ ลั	- - - -	- - ฅ ลั	ทั ลั ฅ -	ฅ ลั - ฅ
- ฑ รั มัม	รั - รั มัม	รั ฑ รั มัม	รั มุ - -	- ฑ รั มัม	รั มุ - -	- - - มุ	- - - 4

เที่ยวเปลี่ยน ท่อน 1

- - - -	- - - -	- - - ฅ	- - - -	- - - -	- - ฅ ลั	ทั ลั ฅ ฤ	- ฑ - รั
- - - รั ₄	- - - ม ₄	- - - ฅ	- - - -	ฤ ฑ รั มัม	รั มุ - -	- - - 4	- 4 - รั

- - - ล ₄	- - - ฑ ₄	- - - รั	- - - -	- - มัม	ฬ มัม รั ฑ	มั รั ฑ ฤ	- - - -
- - - -	- - - -	- - - รั	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - ทั ฑ	รั ทั ฤ ฅ	ทั ลั ฅ -	ลั ฅ - -	- - - -	ฅ - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - มุ	- - มุ รั	- - มัม	- มัม รั ฑ	มั รั ฑ ฤ	- - - -

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ฟี่ ี่	ลึ ี่ ี่ ี่	- ด - ท	- ล - ฑ
- - ี่ ี่	ี่ ี่ ี่ ี่	ี่ ี่ ี่ ี่	- - - -	ี่ ี่ - -	- - - ี่	- ด - ท	- ล - ฑ

2 ชั้น ่อน 2

- - - -	- ฑ - -	- - - ฑ	- - - -	- - - -	- - - -	ี่ ี่ - -	ลึ ึ - ท
- ี่ ₄ - ี่ ₄	- ฑ - ี่ ₄	- ี่ ₄ - ฑ	- - - -	- ี่ ₄ - ล	ี่ ี่ - ฑ	- - - ึ	- - - ท

- - - -	- ี่ - ี่	- - ี่ ี่	- ล - ท	- ี่ - ี่	- ี่ - -	ี่ ี่ - -	ลึ ึ - ฑ
- - - ี่	- - - -	- ฑ - -	- ล - ท	- ี่ - ี่	- ี่ - ี่	- - - ึ	- - - ฑ

- - ึ ี่	ึ ี่ ี่ ี่ ₄	- - ี่ ี่	ึ ี่ ี่ ี่	- - ี่ ี่	- ี่ - -	ี่ ี่ - -	ี่ ี่ - ล
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ี่ - -	- ี่ - ี่	- - - ี่	- - - ล

- - - -	- ี่ - -	- - - -	- - ี่ ึ	- - - -	- - ี่ ึ	ี่ ึ ี่ ี่ -	ี่ ึ ึ - ฑ ₄
- ี่ ี่ ี่	ี่ - ี่ ี่	ี่ ี่ ี่ ี่	ี่ ี่ - -	- ี่ ี่ ี่	ี่ ี่ - -	- - - ี่	- - - -

เทียวเปลี่ยน ่อน 2

- - - -	- ฑ - -	- - - -	- - - ฑ	- ท ล ฑ	- - - -	- ฑ - -	- ล - ท
- - - ฑ	- ฑ - -	- ี่ ₄ - -	- ี่ ₄ - ฑ	- ท ล ฑ	- ี่ ₄ - -	- ฑ - -	- ล - ท

- - - -	- ล - ี่	- - - -	- ล - ท	- - - ี่	- - ึ ี่	- ี่ - ท	- ล - ฑ
- - - -	- ล - ี่	- - - -	- ล - ท	- ฑ - -	- - - ท	- ี่ - ท	- ล - ฑ

- - ี่ ี่	- ท - ี่	- ี่ ี่ ี่	- ท - ี่	- ล - ท	- ี่ - ท	- ี่ ี่ ี่	- ท - ล
- ี่ - -	- 4 - ี่	- ี่ ี่ ี่	- 4 - ี่	- ล - ท	- ี่ - ท	- ี่ ี่ ี่	- ท - ล

- - - -	- ฅ - ฅ	- - - -	- ฅ - ฅ	- - - -	- ฅ - ฅ	- รั ดั ด	- ด - ด
- - - ฅ	- - - 3	- - - -	- 4 - 3	- ทุ รั ทุ	- - - 3	- - - 3	- 4 - 5

2 ชั้น ท่อน 3

- - - -	- ฅ - -	- - - ฅ	- - - -	- ฟ - ฟ	- ฟ - -	ม มั - -	รั รั - ท
- รั ₄ - ม ₄	- ฅ - รั ₄	- ม ₄ - ฅ	- - - -	- ฟ - 6	- ฟ - ม	- - - รั	- - - 4

- - - -	- ม - ม	- ฟ - ม	- ร - ท	- ท - -	ลั ลั - ฟ	ทำ ทำ - -	รั รั - ม
- - - ม	- - - -	- ฟ - ม	- ร - 4	- 4 - ม	- - - -	- - - รั	- - - ม

- - - -	- ทำ - ท	- ฅ ลั ทำ	- ร - ม	- ฟ - ฟ	- ฟ - -	ม มั - -	รั รั - ท
- - - ทุ	- - - 4	- - - -	- ร - ม	- ฟ - 6	- ฟ - ม	- - - รั	- - - 4

- - - -	- รั - รั	- ม - ร	- ท - ล	- ฅ ฟ -	- ฟ - ล	- ฟ - ฅ	ลั ทำ - ร
- - - รั	- - - -	- ม - ร	- 4 - 4	- - - ม	- - - 4	- - - -	- - - ร

เที่ยวเปลี่ยน ท่อน 3

- - - -	- ล - ท	- ร - ม	- ร - ม	- ฟ - ม	- ร - ฟ	- - - ม	- ร - ท
- - - -	- 4 - 4	- ร - ม	- ร - ม	- ฟ - ม	- ร - ฟ	- - - ม	- ร - 4

- - - -	รั ทำ ลุ ฟ	- ลั - -	ฟั - - -	- - - -	- ลั - ฟ	- - - ฟ	ฅ - - ลั
- - - -	- - - -	- - รั ม	- มั รั ทุ	- ล - รั	- ม - -	ม รั มั -	- ล - -

- - - ลั	- มั ทุ ดั	ทุ ลุ ทำ ดั	รั - - มั	- ฟั มุ ฟั	- มั รั มั	- รั ทุ รั	- ทำ ลุ ทำ
- ม - -	- - - -	- - - -	- ม - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - รั รั	- ท - ร	- ฟ ม ร	- ท - ล	- ฟ - -	พื พื - -	ลั ลั - -	ทื ทื - ร
- รั - -	- 4 - ร	- ฟ ม ร	- ท - ล	- ฟ - ฬ	- - - ลุ	- - - ฑ	- - - ร

2 ชั้น ท่อน 4

- - - ท	- - รั รั	- - - ม	- - รั รั	- ท - ร	- ท - -	ลั ลั - -	ทื ทื - -
- - - 4	- รั - -	- - - ม	- รั - -	- ท - ร	- ท - ลุ	- - - ฑ	- - - ม ₄

- - - -	- ลั - ลั	- ท - ล	- ฑ - -	- - - -	- - - -	- - - -	ทื ทื - ล
- - - ลุ	- - - -	- ท - ล	- ฑ - ม ₄	- ม ₄ - ล	รั รั - ฑ	มื มื - ฑ	- - - ล

- - - -	- - - -	- - - -	- ฑ - ล	- ท - ร	- ท - -	ลั ลั - -	ทื ทื - -
- - - มุ	- มื - ม ₄	- ฑ รั มื	- ฑ - ล	- ท - ร	- ท - ลุ	- - - ฑ	- - - ม ₄

- - - -	- ฑื - ฑื	- ล - ฑ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฑ
- - - ฑ	- - - -	- ล - ฑ	- ม ₄ - รั ₄	- ท ₄ - ฟ	ทื ทื - ลุ	รั รั - มุ	มื มื - ฑ

เทียบเปลี่ยน ท่อน 4

- - - -	- - - -	- ฑ - ล	- ฑ - ล	- ท - ล	- ฑ - ท	- - - ล	- ฑ - -
- - - -	- รั ₄ - ม ₄	- ฑ - ล	- ฑ - ล	- ท - ล	- ฑ - ท	- - - ล	- ฑ - ม ₄

- - - -	ฑื - - -	- - - -	- - - -	- - - ฑื	- รั ลุ ทื	ลุ ฑ ลั ทื	ตั - - รั
- - - -	- มื รั ฑ	- รั ฑ ลุ	ทื ลั ฑ มุ	- รั - -	- - - -	- - - -	- รั - -

- - - -	- ลั - ฬ	- - - ฬ	ฑื - - ลั	- ทื ลุ ทื	- ลั ฑ ลั	- ฑื - ฑื	- - - -
- ลุ - รั	- มุ - -	มุ รั มุ -	- ลุ - -	- - - -	- - - -	- มุ - -	- มื รั มื

- - ฐึ ฐึ	- - - ฐ	- ท ล ฐ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฐ
- ฐ - -	- ม - ฐ	- ท ล ฐ	- ม ₄ - ร ₄	- ท ₄ - ฟ	ทึ ทั - ลุ	ริ รั - มุ	มึ มิ - ฐ

ชั้นเดียว ท่อน 1

- - ฐึ -	ฐึ ฐึ - -	- ล - ท	- ล - ร	- - ฬึ ฬึ	- ม - -	ริ รั - -	ทึ ทั - ล
- - - ฐ	- - - -	- 4 - 4	- 4 - ร	- ฬ - -	- ม - รุ	- - - ทุ	- - - ล

- ร - ท	- ล - ฐ	- ล - -	ทึ ทั - ล	- - - -	- - ฐึ ลึ	ทึ ลึ ฐ -	ฐึ ลึ - ฐ
- ร - ท	- ล - ฐ	- ล - ทุ	- - - ล	- ทุ รั มิ	รุ มุ - -	- - - มุ	- - - 4

เทียบเปลี่ยน ท่อน 1

- - - -	- ฐ - -	- ล - ท	- ล - ร	- - ฬึ มุ	- - ฬึ รั	มิ รั ทั ลุ	- - - -
- - - ฐึ	- ฐ - -	- 4 - 4	- 4 - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ฐึ - รั ทุ	ริ ลุ ทั ทุ	มิ รั มิ ทุ	ริ ลุ - -	- - ฬึ ฐึ	ลึ ทั ด้ รั	- ด - ท	- ล - ฐ
- รุ - -	- - - -	- - - -	- - - -	รุ มุ - -	- - - รั	- ด - ท	- ล - ฐ

ชั้นเดียว ท่อน 2

- - ฐึ -	ฐึ ฐึ - -	- - - ฐ	- ล - ท	- - - -	- - ฐึ ลึ	ทึ ลึ ฐ -	ฐึ ลึ - ฐ
- - - ฐ	- - - -	- ร ₄ - ฐ	- ล - ท	- ทุ รั มิ	รุ มุ - -	- - - มุ	- - - 4

- - รั รั	- ท - ร	- ฬ ม ร	- ท - ล	- - - -	- - ฐึ ลึ	ทึ ลึ ฐ -	ฐึ ลึ - ฐ
- รุ - -	- 4 - ร	- ฬ ม ร	- ท - ล	- ทุ รั มิ	รุ มุ - -	- - - มุ	- - - 4

เทียบเปลี่ยน ท่อน 2

- - - -	- ฐ - -	- - - ฐ	- ล - ท	- - - ร	- ร - ร	- - - ร	- ร - -
- - - ฐึ	- ฐ - -	รุ รั ทุ ฐ	- ล - ท	- ร - -	- 4 - 3	- - - 4	- 4 - -

- - ร็ ร	- ร - ร	ร ร - ร	- - - -	ทำ ลั ชุ -	ชั - - -	- มั ร็ ร	- ร - ร
- รุ - 3	- 4 - 3	4 5 - 4	- - - -	- - - มุ	- รุ - -	- - - 3	- 4 - 5

ชั้นเดียว ท่อน 3

- - ชั -	ชั ชั - -	- ฟ - ม	- ร - ท	- ฟ - ม	- ร - ท	- ชุ ลั ทำ	- ร - ม
- - - ชุ	- - - -	- ฟ - ม	- ร - 4	- ฟ - ม	- ร - 4	- - - -	- ร - ม

- ชุ ลั ทำ	- ร - ม	- ฟ - ม	- ร - ท	- ล - ร	- ม - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม - ร
- - - -	- ร - ม	- ฟ - ม	- ร - 4	- 4 - ร	- ม - ฟ	- 6 - ฟ	- ม - ร

เที่ยวเปลี่ยน ท่อน 3

- - - -	- ร - -	ฟั มั รุ ฟั	- มั รุ ทุ	ฟุ ลั ทำ	ริ ลุ - ท	ลุ ทุ ริ มั	ฟั รุ - ม
- - - ริ	- ร - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4

- - รุ ฟั	- - รุ มั	- - รุ ฟั	- - รุ มั	ฟั มั รุ ทุ	ริ ลั - -	- ทำ ลั ล	- ล - ล
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 3	- 4 - 5

ชั้นเดียว ท่อน 4

- - ริ -	ริ ริ - -	- ท - ล	- ชุ - -	- ท - ล	- ชุ - -	- - - -	- ชุ - ล
- - - ริ	- - - -	- ท - ล	- ชุ - ม ₄	- ท - ล	- ชุ - ม ₄	- ดุ ริ มั	- ชุ - ล

- - - -	- ชุ - ล	- ท - ล	- ชุ - -	- - - ชุ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ชุ
- ดุ ริ มั	- ชุ - ล	- ท - ล	- ชุ - ม ₄	- ร ₄ - ชุ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ชุ

เที่ยวเปลี่ยน ท่อน 4

- - - -	- ชุ - -	ทำ ลั ชุ ทำ	- ลั ชุ -	- - - -	ชั - - -	- - ชั ลั	ทำ ชุ - ล
- - - ชั	- ชุ - -	- - - -	- - - มุ	- ทุ ริ มั	- รุ - ม ₄	ริ มั - -	- - - 4

เพลงสุตสงวน เกา

ประพันธ์เป็นทางเปลี่ยนใหม่หมดทั้งเถา เพื่อให้ลูกศิษย์นำไปบรรเลงในโอกาสต่างๆ

- - - ชุ	- - ลี่ ลี่	- - - ท	- - ลี่ ลี่	- ด - ร	- ม - -	ดี ดี - -	วี วี - ม
- - - ชุ	- ลุ - -	- - - ท	- ลุ - -	- ด - ร	- ม - ดุ	- - - รุ	- - - ม

- - - -	- ชุ - ล	- ท - ล	- ชุ - -	- ชุ - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ด
- ดุ วี มี่	- ชุ - ล	- ท - ล	- ชุ - ม ₄	- 4 - ด	- ร - ม	- 6 - ม	- ร - ด

- - - -	- มี่ - มี่	- ม - ม	- ร - ด	- - มี่ มี่	- ร - -	ดี ดี - -	ทำ ทำ - ล
- - - มุ	- - - -	- 6 - ม	- ร - ด	- มุ - -	- ร - ดุ	- - - ทุ	- - - ล

- ท - ร	- ท - -	ลี่ ลี่ - -	ชี่ ชี่ - -	- - - -	- - - -	- - - -	ชี่ ชี่ - ล
- ท - ร	- ท - ลุ	- - - ชุ	- - - ม ₄	- ม ₄ - ลุ	วี วี - ทุ	มี่ มี่ - ชุ	- - - ล

- ชุ ลี่ ทำ	ลู วี ลุ ทำ	ลู ชุ ลี่ ทำ	ลู ทุ ดี วี	- - มี่ มี่	- ร - -	ดี ดี - -	ทำ ทำ - ล
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- มุ - -	- ร - ดุ	- - - ทุ	- - - ล

- มี่ รุ ทุ	วี ทำ ลุ ชุ	- - - ชี่	- ชุ ลี่ ทำ	- ด - ร	มี่ รุ ดุ ทุ	ลู ชุ ลี่ ทำ	ลู ทุ ดี วี
- - - -	- - - -	- รุ - -	- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -

- ด - -	ดี ดี - -	วี วี - -	มี่ มี่ - ด	- - - -	- ร - ม	- ร - -	- มี่ - มี่
- ด - ดุ	- - - รุ	- - - มุ	- - - ด	- - - -	- ร - ม	- ร - มุ	- - - -

- - - -	- ฅ - ล	- ฅ - ล	- ฅ - -	- ฅ - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ด
- ด รี้ มี่	- ฅ - ล	- ฅ - ล	- ฅ - ม ₄	- 4 - ด	- ร - ม	- 6 - ม	- ร - ด

- - - -	- มี่ - มี่	- ม - ม	- ร - ด	- ล - -	หึ หึ - -	ดี่ ดี่ - -	รี้ รี้ - ม
- - - ม	- - - -	- 6 - ม	- ร - ด	- 4 - ม	- - - ด	- - - ร	- - - ม

- - ล รี้	ด หึ ดี่ รี้	- - มี่ รี้	ด หึ ดี่ รี้	- ร - หนี	ล หึ - -	- หึ ล หนี	ล หึ ดี่ รี้
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- 5 - -	- - - ร	- - - -	- - - -
- ฅ - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ด	- - มี่ มี่	- ร - -	ดี่ ดี่ - -	หนี หนี - ล
- 4 - ด	- ร - ม	- 6 - ม	- ร - ด	- ม - -	- ร - ด	- - - หึ	- - - ล

- ฅ - ร	- ฅ - -	ลี้ ลี้ - -	หึ หึ - -	- - - -	- - - -	- - - -	หึ หึ - ล
- ฅ - ร	- ฅ - ล	- - - หึ	- - - ม ₄	- ม ₄ - ล	รี้ รี้ - หึ	มี่ มี่ - หึ	- - - ล

เที่ยวเปลี่ยน 3 ชั้น

- - หึ หึ	- - ลี้ ล	- - หนี หนี	- - ลี้ ล	- - - -	- - - -	หนี ล หึ ล	หนี ดี่ รี้ ม
- - - หึ	- - - ล	- - - หนี	- - - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ม

- - รี้ ร	- - รี้ ร	- - รี้ ร	- - รี้ ร	- หนี ล หึ	- หึ - หึ	- - - หึ	- - - หึ
- - - 3	- - - 4	- - - 5	- - - 7	- - - -	- 4 - 3	- - - 4	- - - 5

- - - -	- - - -	- หึ ลี้ ด	- ร - ม	- ม - -	- ร - ม	- - - ร	- ด - -
- - - -	- - - -	ม - - ด	- ร - ม	- 6 - -	- ร - ม	- - - ร	- ด - -

- - - -	- ดี่ - ม	ม - ร ม	- ร - ด	- หนี ล หนี	- ด - รี้	ด หึ ล หึ	- ลี้ ฟ หึ
- หึ - ด	- - - ม	6 - ร ม	- ร - ด	- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - 4

- - - -	- - - -	- หึ - ล	- หึ - หนี	- - - -	- - - -	- หึ - ล	- หึ - ล
- - - -	- ร ₄ - ม ₄	- หึ - ล	- หึ - หนี	- - - -	- ร ₄ - ม ₄	- หึ - ล	- หึ - ล

- - - -	- ฅ - ร	- ม - ร	- ฅ - ล	- หนี ล หึ	ลี้ หนี ล	- - - ด	- ร - ม
---------	---------	---------	---------	------------	-----------	---------	---------

- - - -	- ท - ร	- ม - ร	- ท - ล	- - - -	- - - 4	- - - ด	- ร - ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - - -	พื้ช้ล้ท้	- - ด้ท้	ลุฑุฟุ-	- - พ้ช้	- - - -	- - - -	- - - -
- - รุ ม	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	ฟุ รุ ดุ ทุ	- - ร้ทุ	ด้ร้ดุร้

- ล้ช้ล้	- ช้ฟุช้	- ฟ้-ฟ้	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ช้-ช้
- - - -	- - - -	- - รุ-	- ร้ดุร้	- - ช้ลุ	ด้ร้ม้ช้	ม้ร้ดุรุ	ม้- - 5

- - - -	- - - -	- ช้ล้ช้	- ช้-ช้	- - - -	- - - -	ช้ลุท้ด้	ร้- - ม้
- - - -	- - - -	- - - 3	- 4 - 5	- - - -	- - - -	- - - -	- มุ- -

- - ท้ช้	ท้ด้ร้ม	- - ท้ท	- - ร้ร	- - ร้ด้	ทุ ลุ ช้-	- - - ช้	ล้ท้ด้ร
- - - -	- - - ม	- - - ท	- - - ร	- - - -	- - - รุ	- - รุ-	- - - ร

- - ช้ลุ	ท้ด้ร้ม	- - ร้ร	- - ด้ด	- - ม้ม้	- ร - -	ด้ด้- -	ร้ร้- ม
- - - -	- - - ม	- - - ร	- - - ด	- มุ- -	- ร - ดุ	- - - รุ	- - - ม

- - ช้ลุ	ท้ด้ร้ม	- - ร้ร	- - ด้ด	- - ม้ม้	- ร - ด	- - - ดุ	- ท - ล
- - - -	- - - ม	- - - ร	- - - ด	- มุ- -	- ร - ด	- ร้- -	- ท - ล

- - - ท	- - - ล	- - - ช้	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ช้	- - - ล
- ท - -	- - - ล	- ช้- -	- - - ม ₄	- ร - -	- - - ม ₄	- ช้- -	- - - ล

2 ชั้น

- ช้ล้ท้	- - ล้ล้	- - ม้ม้	- ร - ม	- ม - -	- ร - ม	- - - ร	- ด - -
- - - -	- ลุ- -	- มุ- -	- ร - ม	- 6 - -	- ร - ม	- - - ร	- ด - -

ม้ร้ลุทุ	ด้ร้ลุทุ	ด้ร้ลุทุ	ด้ร้- ล	- ท้ร้ลุ	ท้ล้ช้-	- ช้- ล	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - มุ	- 4 - 4	- - - -

- ม - ร	- ด - ช้	ล้ท้ช้ล	- - - -	- ด - ร้	ม้ร้ดุทุ	ลุช้ล้ท้	ลุลุด้ร้
---------	----------	---------	---------	----------	----------	----------	----------

- ม - ร	- ด - -	- - - 4	- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- ด - ร	- ม - ด	- - - ร	- ม - -	- ม - -	- ร - ม	- - - ร	- ด - -
- ด - ร	- ม - ด	- - - ร	- ม - -	- 6 - -	- ร - ม	- - - ร	- ด - -

- ม ร ด	- ช - -	ดํ ด้ - -	รํ รํ - ม	- ล - ท	- ด - ร	- มํ ดุ ร	- - - -
- ม ร ด	- 4 - ดุ	- - - รุ	- - - ม	- ล - ท	- ด - ร	- - - 4	- - - -

- ม - ร	- ด - ชุ	ลํ ทํ ชุ ล	- - - -	- ท - ล	- ช - -	- - - -	- ช - ล
- ม - ร	- ด - -	- - - 4	- - - -	- ท - ล	- ช - ม ₄	- ดุ รํ มํ	- ช - ล

เที่ยวเปลี่ยน 2 ชั้น

- - ลุ ทํ	- - ชุ ลํ	- - - ชํ	- - - -	- - - ชํ	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - ม -	- - รํ มํ	- - ม -	- - รํ มํ	ดุ รํ ลุ ดํ	- - - -

- ม - ร	- ด - ทํ	ลุ ทํ ชุ ลํ	- ด - -	- ม - ร	- ด - ทํ	ลุ ทํ ชุ ลํ	- - - -
- ม - ร	- ด - -	- - - -	- 4 - -	- ม - ร	- ด - -	- - - -	- - - -

- - ลุ ทํ	- - ชุ ลํ	- - ลุ ทํ	ชุ ลํ - -	- - - ชํ	- รํ ลุ ทํ	ลุ ชุ ลํ ทํ	ดํ - - รํ
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- รุ - -	- - - -	- - - -	- รุ - -

- - ชุ ลุ	ทํ ดํ รํ ม	- - - ร	- ม - -	- ม - -	- ร - ม	- - - ร	- ด - -
- - - -	- - - ม	- - - ร	- ม - -	- 6 - -	- ร - ม	- - - ร	- ด - -

ทํ ลํ ชํ -	- ชํ - ด	- - - ร	- ม - -	- ล - ท	- ด - ร	- มํ - รํ	- ร - -
- - - รุ	- - - ด	- - - ร	- ม - -	- 4 - 4	- 4 - ร	- - รุ -	- 5 - -

- ม - ร	- ด - ชุ	ลํ ทํ ชุ ล	- - - -	- ทํ รํ ลุ	ทํ ลํ ชุ -	- ช - ล	- - - -
- ม - ร	- ด - -	- - - 4	- - - -	- - - -	- - - ม	- 4 - 4	- - - -

ชั้นเดียว

- - - -	ซี่ ลี่ ซู ลี่	- - ดี่ ซู	ลี่ ดี่ ลู ดี่	- - ซู ลู	ดี่ รี่ ดู รี่	- - มี่ ดุ	รี่ยี่ มี่ รุ มี่
- - รุ ม	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

เพลงพันธ์ฝรั่ง เถา

ประพันธ์เป็นทางเปลี่ยนใหม่หมดทั้งเถา เพื่อให้ลูกศิษย์นำไปบรรเลงในการประชันวงปีพาทย์
วัดพระพิเรนทร์ กรุงเทพมหานคร เมื่อปีพ.ศ. 2543

3 ชั้น

- - - ท	- - รี่ รี่	- - - ม	- - - รี่ รี่	- ซู ลี่ ที่	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ท
- - - 4	- รุ - -	- - - ม	- รุ - -	- - - -	- ร - ม	- 6 - ม	- ร - 4

- ท - -	ลู ลู - ฟุ	ที่ ที่ - -	รี่ยี่ รี่ - ม	- - ที่ ลู	ที่ ซู ลี่ -	ซี่ - ลี่ ซู	ลี่ - ซี่ -
- 4 - มุ	- - - -	- - - รุ	- - - ม	- - - -	- - - มุ	- มุ - -	- มุ - รุ

- - - -	- ซี่ - -	- - - -	- ซี่ - -	- - - -	- - - -	- ลี่ ซู -	ซี่ - - -
มี่ ทู มี่ รุ	มี่ - มุ รุ	มี่ ทู มี่ รุ	มี่ - มุ รุ	- ซู ลี่ ที่	ลู ทู รี่ มี่	- - - มุ	- มี่ รุ ทู

- - - -	- - - -	ซี่ ซี่ - -	ลี่ ลี่ - ท	- ซู - ซู	ลี่ ที่ - ร	- ม - ร	- ท - ล
- มี่ รุ ทู	รี่ยี่ ที่ ลู ซู	- - - ลู	- - - ท	- 4 - -	- - - ร	- ม - ร	- ท - ล

- - - -	- ที่ - ที่	- ม - ร	- ท - ล	- - - ซู	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซู
- - - ทู	- - - -	- ม - ร	- ท - ล	- ร ₄ - ซู	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซู

- ฟี่ - -	- มี่ - -	- รี่ - รี่	- - - ซู	- ร - ท	- ล - -	ซี่ ซี่ - -	ลี่ ลี่ - ท
- - - มุ รุ	- - - ลู	- - - -	- - - ซู	- ร - ท	- ล - ซู	- - - ลู	- - - ท

- ฅ ลั ทิ	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ท	- ร - ม	- ร - -	ทิ ทิ - -	ลั ลั - ฅ
- - - -	- ร - ม	- 6 - ม	- ร - ท	- ร - ม	- ร - ฑ	- - - ฅ	- - - ฅ

- ฅ - ฅ	ลั ทิ - ร	- ม - ร	- ท - ล	- ท - ล	- ฅ - -	- ฅ - -	ลั ลั - ฅ
- 4 - -	- - - ร	- ม - ร	- ท - ล	- ท - ล	- ฅ - ม ₄	- ฅ - ฅ	- - - ฅ

เที่ยวเปลี่ยน 3 ชั้น

- - - -	- - - ฅ	- - - ท	- ท - ร	- - - ร	- - ม ร	- ด - ท	- - - -
- - - ร ₄	- ร ₄ - ฅ	- - - ท	- ท - ร	- - - ร	- - ม ร	- ด - ท	- - - -

- - ฅ ฅ	ทิ ดั ริ ม	- ม ม ม	- ม - ม	- - ฅ ลั	ฅ ฝ - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม	- - - -	- - ม ร	- ร ₄ ร ₄ ร ₄	- ร ₄ - ร ₄

- - - ฅ	- - ทิ -	- - - ฅ	- ฅ ทิ -	- - - -	- - - ร	- - ม ริ	ด ฑ ฅ ฅ
- ร - -	- - - ร	- - ร -	ร - - ร	- - - -	- ร - -	- - - -	- - - -

- ทิ ฑ ฑ	ริ ทิ ฅ ฑ	- - - -	ทิ ฅ ลั ทิ	- ร ม ริ	- ฑ ริ ฑ	- ฅ - ฅ	- - - -
- - - -	- - - -	- - ร ม	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- - ฝ ฅ	- - ลั ฅ	ฝ ฅ - -	ริ ดุ ริ ฑ	ดั ฅ ทิ ฑ	- - - ฅ	- - - ฅ
- ร ₄ - ม	ร ม - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4	- - - 4

- - - ฅ	- ฅ - ด	- - - ม	- ม - ม	- - - ร	- - ม ร	- ด - ท	- - - -
- - - 4	- 4 - ด	- - - ม	- ม - 6	- - - ร	- - ม ร	- ด - ท	- - - -

- ริ ดุ ร	มิ ริ ดุ ฑ	- ทิ ฑ ฑ	ริ ทิ ฅ ฑ	- ร ด ร	- ด - ท	- ล - ท	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- 4 4 4	- 4 - 4	- 4 - 4	- - - -

- - - ล	- ล - -	- - - ล	- ล - -	ล ทุ ดั ร์	- ด - ทุ	- ล - ทุ	- - - -
ริ ฤ รั ธิ	- ล - -	ริ ฤ รั ธิ	- ล - -	- - - ร์	- ด - ทุ	- ล - ทุ	- - - -

2 ชั้น

- - - ล	- - ฑั ฑั	- มั ฤ ฤ	ริ รมั - ร์	- - - -	- ริ - ริ	- มั ฤ ฤ	ริ รมั - ร์
- - - ล	- ฑั - -	- - - -	- - - 4	- - - ฤ	- - - -	- - - -	- - - 4

- ม - ม	- ร - -	ดั ดั - -	ริ ริ - ม	- ม - ม	- ร - -	ดั ดั - -	ทั ทั - ล
- 6 - ม	- ร - ฤ	- - - ฤ	- - - ม	- 6 - ม	- ร - ฤ	- - - ฑั	- - - ล
- - - -	- ทั - ทั	- ร - ทุ	- ล - ฑั	- ฑั - ฤ	ทั ฤ ฑั ฑั	มุ ฤ รมั ฬั	มุ ฬั ฑั ฤ
- - - ฑั	- - - -	- ร - ทุ	- ล - ฑั	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -

- ร - -	ริ ริ - -	ทั ทั - -	ฤ ฤ - ฑั	- - - -	- ฑั - ล	- ฑั - -	ฤ ฤ - ฑั
- ร - ฤ	- - - ฑั	- - - ฤ	- - - ฑั	- ฤ รมั	- ฑั - ล	- ฑั - ฤ	- - - ฑั

เที่ยวเปลี่ยน 2 ชั้น

- - - ฑั	- ทุ - ร์	มั ฤ ฤ ฤ	- - - -	ฑั - ฑั ร์	- ทั ฑั -	- - - -	- - - -
- ฤ ₄ - ฑั	- ทุ - ร์	- - - -	- - - -	- ฤ - ร์	- - - ฤ	- ฤ ₄ ฤ ₄ ฤ ₄	- - - -

ทั ฤ ฑั ฤ	ทั ดั รมั	- ร - ฤ	- ทุ - ล	ทั ฤ ฑั ฑั	- ฑั - ล	ทั ฤ ฑั ฤ	- - - -
- - - -	- - - -	- ร - ฤ	- ทุ - ล	- - - -	- 4 - 4	- - - -	- - - -

- - - -	- ฬ ฑั ล	- - - -	- ฬ ฑั ล	- ฑั - -	ล ทุ ดั ร์	ล ทุ ฑั ฤ	- - - -
- ฤ ₄ - -	ม ₄ 4 4 4	- ฤ ₄ - -	ม ₄ 4 4 4	- 4 - -	4 4 4 4	- - - -	- - - -

- - - ริ	- ม - ร์	- - ฤ ทั	ฑั ฤ - -	- ฑั - -	ล ทุ ดั ร์	- ด - ทุ	- ล - ฑั
- ฤ - -	- ม - ร์	- - - -	- - - -	- 4 - -	4 4 4 4	- 4 - 4	- 4 - 4

ชั้นเดียว

- ฑั - -	ฑั ฑั - -	- มั ฤ ฤ	ริ รมั - ร์	- ม - ม	- ร - -	ดั ดั - -	ทั ทั - ล
- - - ฑั	- - - -	- - - -	- - - 4	- 6 - ม	- ร - ฤ	- - - ฑั	- - - ล

- - - ๗	- ล - ๗	- ร - ๗	- ล - ๗	- - - -	- - ๗ ล	๗ ล ๗ ม	๗ ล - ๗
- ร ₄ - ๗	- ล - ๗	- ร - ๗	- ล - ๗	- ๗ ร ม	ร ม - -	- - - -	- - - 4

เที่ยวเปลี่ยน ชั้นเดียว

- - - -	- - - ๗ ₄	ล ๗ ด ร	- - - -	- ร ร ม	- ร - ม	ร ด ๗ ล	- - - -
- ร ₄ ร ₄ ร ₄	- ร ₄ - -	4 4 4 4	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- ล ๗ -	- ๗ - ร	๗ ด ล ๗	๗ ล - -	- ๗ - -	ล ๗ ด ร	- ด - ๗	- ล - ๗
- - - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- 4 - -	4 4 4 4	- 4 - 4	- 4 - 4

ลูกหมด

- - - -	- - - ๗ ₄	ล ๗ ด ร	- - - -	- - ๗ ล	ด ๗ - ล	๗ ล ด ร	ม ด - ร
- ร ₄ ร ₄ ร ₄	- ร ₄ - -	4 4 4 4	- - - -	- ม - -	- - - 4	- - - -	- - - 4

- - ม ร	ด ล ด ๗	- - ด ล	๗ - ๗ -	- - - ๗	- - ๗ ล	- ๗ ล ด	- ล ด ร
- - - -	- - - -	- - - -	- ม - ร	- ร ม -	- ม - -	- - - -	- - - -

เพลงพระอาทิตย์ชิงดวง 2 ชั้น

ประพันธ์เพลงทางเปลี่ยน ยืด ขยี้ ใหม่หมด เมื่อครั้งนำวงปี่พาทย์ไม้แข็งไประชันวง ณ
โรงละครแห่งชาติ และที่วัดพระพิเรนทร์ กรุงเทพมหานคร

ท่อน 1

- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - -	- - - ฟี	ท้ลุดท้ลุดท้ฟ	ล้ฟท้ลุดท้ฟล้ม
- - - ดี่4	- มุ มี่ มี่	- - - ฟ	- มุ มี่ มี่	- ลุดท้ลุดท้ม	ท้ลุดท้ลุดท้ม	- - - -	- - - -

ม้ดท้ลุดท้ลุด	ท้ล้ฟ ล้ฟ	ท้ล้ฟ ล้ฟ	ฟี่ - - -	- - - -	ฟี่ - - -	- - - -	- - - -
- - - -	มุ มุด	มุ มุด	ม้ดท้ลุดท้ลุด	ลุดท้ลุดท้ลุด	รุ มุรุ มี่รุ	ด้ม้ลุดท้ลุด	ท้ลุดท้ลุดล้4

- - - -	ฟี่ - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ฟี่ ฟ	- ด้ท้ลุดท้ลุด	- ท้ล้ฟ ฟี่
- ท้ลุดท้ลุด	มี่รุ	- มี่รุ	- มี่รุ	- ด้ลุดท้ลุด	- ท้ลุดท้ลุด	- - - -	- - มุ มุ

- ล้ฟ - -	- ท้ล้ฟ ฟี่	- ด้ท้ลุดท้ลุด	ม้ดท้ลุดท้ลุด	ลุดท้ลุดท้ลุด	รุฟี่ มุรุ มี่รุ	ด้ม้ลุดท้ลุด	ท้ลุดท้ลุดล้4
- - มุดม้ด	- - มุ มุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ท่อน 2

-ท ทัท -	ตต - วั -	ลล - ทัท -	ตต - วั - ม	พี พุขล	ชชลชชลชช	วิทลพทลพ	ลพิ - พี -
ทท - ต	- ร - ล	- ท - ต	- ร - ม	รุม - ม - -	- - - - ม	- - - - ม	- มร - มรต

- - ตต	ม ต ท ล	ฟ - มมี -	ลล - ทัท	มตทลตทล	ทลพ ลพิ	ทลพ ลพิ	พี - - -
- ต - -	ม ต ท ล	4 ท - ล	- ท - ต	- - - -	ม - มต	ม - มต	มตมตทล

- ท - ต	- ร - ล	- ช - ท	ลชช - -	- ฟ - ช	- ล - ม	- - - พี	- - - -
- ท - ต	- ร - ล	- 4 - -	- ม - -	- ฟ - ช	- ล - ม	- ร4 - -	มรตท - -

- พุขลทต	- มพิมตทล	- - พิล	- ทลชช -	- - พุขล	- พุขลทต	- พลทตม	ตทลทตม-ม ₆
- ม - -	- - - -	- ทตม - -	- - - มต	- - ม -	- ม - - -	- ม - - -	- - - -

ท่อน 3

- ฟ - -	- - - -	พิ พิ - -	ลล - ท	- ต - ม	- ต - -	ทัท - -	ลล - ฟ
- 4 - ท	มมี - ต	- - - ล	- - - ท	- ต - ม	- ต - ท	- - - ล	- - - 4

- ฟ - -	- - - -	พิ พิ - -	ลล - ท	- - - ล	- ท - ต	- ม - ต	- ท - ล
- 4 - ท	มมี - ต	- - - ล	- - - ท	- ม ₄ - ล	- ท - ต	- ม - ต	- ท - ล

- ฟ - -	- - - -	พิ พิ - -	ลล - ท	- ต - ม	- ต - -	ทัท - -	ลล - ฟ
- 4 - ท	มมี - ต	- - - ล	- - - ท	- ต - ม	- ต - ท	- - - ล	- - - 4

- ฟ - -	- - - -	พิ พิ - -	ลล - ท	- - - ล	- ท - ต	- ม - ต	- ท - ล
- 4 - ท	มมี - ต	- - - ล	- - - ท	- ม ₄ - ล	- ท - ต	- ม - ต	- ท - ล

เทียบกลับ

ทต รุม	รต รุม	รต รุม	พิ ม รต	มต ทล	ทต ทต	ทล ทต	ทต รุม
--------	--------	--------	---------	-------	-------	-------	--------

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ทุ ดุ ริ มี่	รุ ดุ ริ มี่	รุ ดุ ฬี่ มี่	รุ ดุ ริ มี่	- ล - ร	- ม - ฬ	- ฬ - ฬ	- ม - ร
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- 4 - ร	- ม - ฬ	- 6 - ฬ	- ม - ร

- ร - ฬ	มุ ริ ดุ ทุ	- - - ลี่	- ลุ ทั ดี่	- ลุ ทั ดี่	ทุ ดุ ริ มี่	ทุ มี่ ทุ ดุ	ริ มี่ - ร
- 4 - -	- - - -	- มุ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - 4

- มี่ รุ ดุ	- ร - ฬ	มุ รุ ดุ ทั	- ลุ ทั ดี่	- ฬี่ มุ รุ	ดุ ทุ - ริ	ดุ ทุ ลุ ฬ	- - - -
- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- - - -	- - - ฬ	- - ฬ ี่	- ฬ ี่ ลี่	ฬ ี่ ชุ ลี่ ทั	ชุ ลุ ทั ดี่	ลุ ทุ ดี่ ริ
ลุ ทุ ดี่ ริ	ทุ ดุ ริ มี่	ดุ รุ มี่ -	รุ มุ - -	มุ - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- มี่ รุ ดุ	- ร - ฬ	มุ รุ ดุ ทุ	- ลุ ทั ดี่	- ฬี่ มุ รุ	ดุ ทุ - ริ	ดุ ทุ ลุ ฬ	- - - -
- - - -	- 4 - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ลี่ - ฬี่ ลี่	ฬ - ฬี่ ลี่	ฬ - ฬี่ ลี่	ฬ - - -	ฬ ชุ ฬ ลี่ ชุ ฬ ลี่	ดี่ ทุ ริ ดุ มี่ รุ ฬี่ มี่	- - - -	- ท - ม
- มุ - -	- มุ - -	- มุ - -	- มุ - -	มุ - - -	- - - -	- - - -	- 4 - ม

ริ ดี่ ทุ รุ	ริ มี่ - ริ						
- - - -	- - - 4		ส่ง ร้อง มอญ แล้ว ว่า ดอ ก เ ค รื่ อ ง รั บ ทั อ น 3 อ อ ก ลู ก ห ม ด				

ลู ก ห ม ด

- ชุ ลี่ ทั	- ร - ม	- ฬ - ม	- ร - ท	- - ลี่ ล	- - ทั ท	- - ริ ร	- - มี่ ม
- - - -	- ร - ม	- ฬ - ม	- ร - 4	- - - 4	- - - 4	- - - 4	- - - 4

- ทุ ริ มี่	รุ ทุ ริ มี่	รุ ทุ ริ มี่	รุ ม - มี่	ฬี่ มี่ รุ ทุ	มี่ ริ ทุ ลุ	ริ ทั ลุ ฬ	ทั ลี่ ฬ -
- - - -	- - - -	รุ ทุ ริ มี่	- 4	- - - -	- - - -	- - - -	- - - มุ

- - ลี -	พี ลี ฟุ ล	- - - ฟุ	ลี ที ลุ ท	- - รี่ ลุ	ที รี่ ทุ ร	- - ลุ ท	รี่ มี่ รุ ม
- - - มุ	- - - 4	- - มุ -	- - - 4	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้า เรื่องภูมิปัญญาครูดนตรีไทย กรณีศึกษาครูศิริ นักดนตรี วัตฤประสงค์เพื่อศึกษาชีวประวัติได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการค้นคว้าวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาประวัติส่วนตัวและประวัติทางด้านดนตรีของครูศิริ นักดนตรี
2. ศึกษาภูมิปัญญาที่สร้างสรรค์ขึ้นของครูศิริ นักดนตรี

ความสำคัญของการค้นคว้าวิจัย

ภูมิปัญญาของครูดนตรีที่ได้สืบทอดสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในบริบทของดนตรี การศึกษาภูมิปัญญาครูดนตรีนั้นจะได้ทราบกลวิธีการสืบทอดของครูดนตรี ค่านิยมและความเชื่อในการเรียนการสอน เทคนิคการบรรเลงดนตรี เทคนิคการประพันธ์เพลง องค์ความรู้เดิมที่ครูไทยได้สืบทอดมา องค์ความรู้ใหม่ที่ครูดนตรีคนรุ่นใหม่ได้พัฒนาสร้างสรรค์ขึ้น ซึ่งนำมาปรับปรุงใช้ในการเรียนการสอนทางดนตรีไทยในปัจจุบัน เป็นแนวทางในการศึกษาวิชาการด้านดนตรีซึ่งมีส่วนช่วยให้เอกลักษณ์ของชาติด้านดนตรีดำรงอยู่ผดุงความเป็นชาติที่เจริญมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ศึกษาประวัติส่วนตัวและประวัติทางด้านดนตรีของครูศิริ นักดนตรี
2. ศึกษาภูมิปัญญาครูดนตรีไทย

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการค้นคว้าวิจัยตามจุดมุ่งหมายของการค้นคว้าวิจัยที่กำหนดไว้ ได้ผลสรุปดังนี้

ประวัติส่วนตัว

ครูศิริ นักดนตรี เกิดเมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2472 เป็นบุตรของ นายสุข และ นางหนู นักดนตรี มีพี่น้องด้วยกัน 7 คน ได้แก่ นายทองหล่อ นายชวลิต นางทองคำ นางศิริกุล วรรณบุตร นางทองหล่อ และนายดวงครูศิริ นักดนตรี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนประชาบาลอัครพล-ชินูปถัมภ์ วัดป่าอัมพวัน อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม และได้สมรสกับนางปราณี (มิ่งมณฑิเรศ) นักดนตรี มีบุตรด้วยกัน 6 คน คือนายคำรพ นางสุพร นส.สุภาพ นส.สุภาพรณ นายสันติ และ น.นันทินี ครูศิริ นักดนตรี ชีวประวัติเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2548 มีอายุรวม 76 ปี

ประวัติการทำงาน

ครูศิริ นักดนตรีรับราชการที่กรมประชาสัมพันธ์ แผนกดนตรีไทยในตำแหน่งเครื่องหนัง และบางครั้ง ก็ได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์สอนพิเศษในสถาบันต่างๆ อเช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ฯลฯ

ประวัติด้านดนตรี

ครูศิริ นักดนตรี เริ่มฝึกหัดดนตรีไทยเป็นครั้งแรก โดยบิดาเป็นผู้สอนให้ตีฆ้อง วงใหญ่ เริ่มจากเพลงสาธุการและเพลงอื่น ๆ ทั้งนี้ยังได้เรียนระนาดทุ้ม ฆ้องวงเล็ก และระนาดเอก ต่อมาบิดาได้พาครูศิริ นักดนตรี ไปฝากให้เรียนระนาดเอกกับหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ที่สำนักบ้านบาตร ได้เริ่มต่อเพลงเถา เพลงภาษา เพลงเดี่ยวต่างๆ เช่น ครูศิริ นักดนตรี มีความตั้งใจฝึกฝนระนาดเอกจนเกิดความเชี่ยวชาญในการบรรเลง และยังได้เรียนเครื่องดนตรีอื่นๆ จากหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) เพิ่มเติม รวมถึงการขับร้อง นอกจากนี้ครูศิริ นักดนตรี ยังได้เรียนดนตรีจากครูดนตรีไทยท่านอื่น เช่น ครูพิม นักร้อง ครูโองการ กวีชั้น และครูพิจิตร ดนตรีรส และการเรียนด้านเครื่องสาย ครูศิริ นักดนตรี ได้เรียนจะเข้กับ ครูแสวง อภัยวงศ์ และครูระดี วิเศษสุรการ

รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ

ครูศิริ นักดนตรีได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นที่ 4 ชื่อ “จัตุรถาภรณ์” เมื่อปี พ.ศ. 2531 ซึ่งนับได้เป็นเกียรติอย่างสูง นอกจากนี้ยังได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติในฐานะนักดนตรีผู้ประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีไทย

จากการศึกษาภูมิปัญญาครูศิริ นักดนตรี

ได้ศึกษาภูมิปัญญาที่ครูศิริ นักดนตรีได้สร้างสรรค์ขึ้นด้านการพัฒนาสร้างสรรค์ดนตรีไทย

วิธีการผลิตระนาดเอกเหล็กและระนาดทุ้มเหล็ก แบ่งเป็น 11 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การตัดแบ่งเหล็ก 2.การไสข้าง 3.การทำหลัง (กลมหลัง) 4. การตัดขอบทำเป็นรูปฟัน 5. การคว้านท้อง 6.การเจาะรู 7.การเทียบเสียง 8.ขั้นตักแต่ง 9.การชุบโครเมียม 10.การทำแผงเหล็ก 11. การทำกล่องใส่ลูกเหล็ก

การประดิษฐ์ขลุ่ยพลาสติก

นำท่อเอสลอนมาตัดโดยใช้ขลุ่ยไม้เป็นแบบ เจาะรูต่างๆ ตามแบบ จากนั้นนำท่อเอสลอนไปแช่น้ำแล้วขัดด้วยกระดาษทรายน้ำเพื่อให้ลายที่อยู่บนท่อออกให้หมด นำதாகที่มีความยาวตั้งแต่ตอนบนของขลุ่ยไปจนถึงรูปากนกแก้ว สอนดากรนี้ส่วนที่ต้นหรือหัวเลาของขลุ่ย ทำการเทียบเสียงที่ไล่ลงมาเมื่อได้เสียงที่ต้องการเรียบร้อยแล้วใช้เทียนยาตรงที่เป็นรูเพื่อให้ดากรแน่นสนิท ไม่มีรูรั่ว ส่วนภายในจะใช้เทียนใส่เข้าไป จากนั้นใช้เหล็กเผาไฟร้อนๆ จี้เทียนให้ละลายเพื่อไปอุดช่องว่างรอบๆ ดากรเพื่อให้ดากรสนิทกับด้านในของลำตัว รูปากนกแก้วนี้จะอยู่ด้านหลังของขลุ่ยซึ่งอยู่ถัดลงมาจากรูหรือรูปากเป่า เจาะเป็นรูสี่เหลี่ยมผืนผ้า แต่ปาดส่วนล่างเป็นแนวเฉียง ไม่เจาะทะลุตรงเหมือนด้านข้างและด้านหน้าที่เจาะเช่นกันนี้เพื่อให้เกิดเสียงขลุ่ย

คิดค้นการบันทึกโน้ตทางซ็องวงใหญ่

1. ใช้ตัวอักษร ด ร ม ฟ ช ล ท แทนระดับเสียงต่างๆ
2. ซ็องวงใหญ่มีลูกซ็อง 16 ลูก จึงได้แบ่งออกเป็น ครึ่งวง คือ 8 ลูกแรกทางเสียงต่ำ จะเขียนได้เส้นบรรทัด 8 ลูกหลังทางเสียงสูง จะเขียนไว้บนบรรทัด
3. ใช้จุดบอกการแบ่งมือตี คือ ถ้าจุดล่างตีด้วยมือซ้าย จุดบนตีด้วยมือขวา
4. ถ้ามีเลข 2 ตัว เขียนซ้อนกัน หมายถึงตีพร้อมกัน
5. ถ้ามีเลข 3 , เลข 4 , เลข 5 , เลข 6 และเลข 7 ซ้อนกัน หมายถึง การตีแบบคู่ 3 , คู่ 4 , คู่ 5 , คู่ 6 และ คู่ 7

ศึกษามุมปัญญาครูศิริ นักดนตรี ด้านสังคมและสาธารณสุข สามารถ แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ การ เป็นพิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรี – นาฏศิลป์ไทย เป็นกรรมการตัดสินการประกวดและ ประชันวงดนตรีไทย เป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านดนตรีไทย ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและเป็นนักดนตรี บรรเลงดนตรีในงานพิธีต่างๆ

พิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรี-นาฏศิลป์ไทย

พิธีกรซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้อ่านโอองการนำพิธีไหว้ครู ครูศิริ นักดนตรี ซึ่งได้รับมอบโอองการพิธีให้ เป็นผู้ทำหน้าที่พิธีกรรมจากบิดา คือ ครูสุข นักดนตรี และ ครูนิ่ม โปธิ์เยี่ยม โดย ตำราดังกล่าวได้รับมาจากท่านครูหลวงประดิษฐ์ไพเราะ

คุณสมบัติของพิธีกรไหว้ครู

1. ปฏิบัติอยู่ศีลธรรมจรรยา

2. ถือกีล 5
3. ไม่รับประทานเนื้อวัว
4. ถือกินโคษ

ขั้นตอนของผู้ประกอบพิธีไหว้ครู

1. การปฏิบัติตนก่อนการทำพิธีไหว้ครู
2. การปฏิบัติตนในการเป็นผู้ประกอบพิธีไหว้ครู
3. ลำดับการปฏิบัติในพิธีไหว้ครูดนตรีไทย
  - 3.1 อัญเชิญและบูชาครู เทพ เทวดา ฤาษี และครู มนุษย์ผู้ล่วงลับไปแล้ว
  - 3.2 อัญเชิญและบูชาพระพิราพ
  - 3.3 ถวายเครื่องดนตรีฝ่ายเทพ
  - 3.4 จบพิธีบรรเลงเพลง กราวรำ

การจัดเครื่องพลีกรรมไหว้ครู ตามพิธีกรรมของครูคีรี นักดนตรีมีการจัดวางเครื่องพลีกรรมดังกล่าวนี้ ออกเป็น 3 แถว คือ

- แถวที่ 1 เริ่มจาก เครื่องกระยาบวด , เครื่องมัจฉะมังสาหาร , พระประคนธรรพ , เครื่องผลาหาร แถวที่ 2 เริ่มจากเครื่องกระยาบวด , เครื่องมัจฉะมังสาหารบรมครู , เครื่องผลาหาร, เครื่องอาหารไทยมุสลิม , ที่ทำกัจจุชาครู
- แถวที่ 3 เริ่มจากเครื่องกระยาบวด , เครื่องมัจฉะมังสาหาร , พระพิราพ , เครื่องผลาหาร

กรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทย

ครูคีรี นักดนตรีได้รับเชิญจากหน่วยราชการเข้าร่วมเป็นกรรมการตัดสินดนตรีไทย เช่น งานมหกรรมดนตรีไทยภาคตะวันออก จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน งานส่งเสริมดนตรีไทยภาคใต้ครั้งที่ 1 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลาและการประกวดดนตรีไทยเพื่อความมั่นคงแห่งชาติครั้งที่ 2 จากโรงเรียนถาวรานุกูล จังหวัดสมุทรสงคราม

วิทยากรให้ความรู้ด้านดนตรีไทยทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

การปฏิบัติฆ้องวง ใหญ่เป็นเครื่องดนตรีที่ดำเนินทำนองหลักในวงดนตรีไทย การตีจะต้องตีตรงปุมฆ้อง เวลานั่งจะต้องนั่งตัวตรง ไม่ใช่หันไปหันมาตามลูกฆ้องที่ดี การจับไม้ต้องจับให้ถูก ในกาปฏิบัติจะมีแบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ การตีจาวๆ เป็นระยะขั้นคู่แปด , ตีคู่แปดโดยมือซ้ายและขวาสลับกัน และ ตีแบบห้ามเสียง

การอ่านโน้ตทางซ็องไทย ลูกซ็องมีทั้งหมด 16 ลูก จะต้องแบ่งครึ่งวงส่วนละ 8 ลูก นับตั้งแต่เสียง “มี” ทางซ้ายมือสุดถึงเสียง “มี” ลูกที่ 8 ให้อยู่ได้เส้น อีก 8 ลูกตั้งแต่เสียง “ฟา” ลูกที่ 9 ตรงกลางไปจนถึงเสียง “ฟา” ขวามือสุดคือลูกที่ 16 ให้อยู่เหนือเส้น มีการใช้เครื่องหมายเพื่อแสดงวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

- (เครื่องหมายหยุดหรือยกเว้น)
- ดู (จุดล่างตีด้วยมือซ้าย)
- ดี (จุดบนตีด้วยมือขวา)
- ล (เครื่องหมายตีพร้อมกันทั้งสองมือ มือขวาอยู่ด้านบน มือซ้ายอยู่ด้านล่าง)
- 6_๓ (นับจากซ้ายไปทางขวามือ คือเอามือซ้ายวางที่เสียงซอล แล้วนับ 1 ไปจนถึงลูกที่ 6)

หลักการควบคุมและอำนวยเพลงไทยแบ่งเพลงออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทเพลงกรอ จะเป็นเพลงที่มีลักษณะทำนองหวาน เครื่องดนตรีทุกชิ้นจะต้องกรอ , หยุดและตีให้พร้อมกัน บางครั้งอาจใช้เทคนิคการสะบัด , เก็บ และขยี้ ได้แต่ต้องพร้อมเพรียงและกลมกลืน ประเภทเพลงเก็บและลูกล้อ ลูกขัด เพลงประเภทนี้ จะใช้การกรอในเวลารับและส่งร้องในการบรรเลงบทเพลงจะเปิดโอกาสให้ผู้บรรเลงแปรทางอิสระ แต่ทั้งนี้ ผู้บรรเลงต้องมีความชำนาญในการบรรเลงเครื่องมือนั้นๆ เพราะถ้าหากมีการแปรทางที่ไม่ถูกไม่ควรแล้วจะทำให้เพลงขาดความไพเราะ

ศึกษาผลงานของ ครูศิริ นักดนตรี ด้าน การเผยแพร่ต่อสาธารณชน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

การเผยแพร่ดนตรีไทยในต่างประเทศ

ครูศิริ นักดนตรี ได้มีโอกาสไปเผยแพร่ดนตรีไทยทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ในสหรัฐอเมริกา และยุโรป เมื่อพ .ศ. 2505 เป็นเวลา 6 เดือน ซึ่งครูศิริ นักดนตรีเป็นหัวหน้าควบคุมวงดนตรีไทย โดยประเทศที่ไปเผยแพร่ ในครั้งนั้นได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี เนเธอร์แลนด์ นอร์เวย์ สวีเดน เดนมาร์ก และอีก 30 รัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา

การเผยแพร่ผลงานทางสถานีวิทยุโทรทัศน์

ครูศิริ นักดนตรี เป็นวิทยากรให้ความรู้และสาธิตดนตรีไทยตามรายการต่างๆ ตั้งแต่ปี พ .ศ. 2505 – 2547 ตามลำดับ นอกจากนี้ได้เป็นผู้จัดวงดนตรีไทยบรรเลงในรายการ ควบคุมวงดนตรีเพื่อการบันทึกเสียง อีกทั้งเป็นวิทยากรผู้ให้ข้อมูลชีวประวัติ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ด้วย

ในการศึกษาครุศิริ นักดนตรีได้รับเกียรติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ได้แก่ การศึกษาแนวดำเนินงานของทางซ็องวงใหญ่เพลงเขมรลออกองค์เถา ของนายสิทธิมนต์เศก ย่านเดิม นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล, การวิเคราะห์เพลงเดี่ยวจะเข้เพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางครุศิริ นักดนตรี ของ นายกิติพงษ์ มาดี นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา และการเดี่ยวจะเข้พญาโศก 3 ชั้น (เรียบเรียงใหม่) ของนายสหรัฐ จันทรเฉลิม นักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

ศึกษาภูมิปัญญาด้านการประพันธ์เพลงไทยของครุศิริ นักดนตรี ที่ได้ประพันธ์ขึ้นใหม่และ ทำทางประพันธ์ขึ้นใหม่

ผลงานด้านการประพันธ์เพลงไทยของครุศิริ นักดนตรี ที่ได้ประพันธ์ขึ้นใหม่

1. เพลงใหม่โรงมหาราชรามคำแหง เมื่อปีพ.ศ. 2515
2. เพลงใหม่โรงศรีสุนันทา เมื่อปีพ.ศ. 2520
3. เพลงมาร์ชมหาศรีปทุมทอง เมื่อปีพ.ศ. 2544
4. เพลงพม่าต่าย เถา เมื่อปี พ.ศ. 2515
5. เพลงศรีรัตน เถา เมื่อปี พ.ศ. 2525
6. เพลงชื่นจิต เถา เมื่อปีพ.ศ. 2523
7. เมื่อปี พ.ศ. 2539
8. เพลงมอญล่องใต้ เถา

ผลงานด้านการประพันธ์เพลงไทยของครุศิริ นักดนตรี ที่ได้ทำทางขึ้นใหม่

1. เพลงเขมรใหญ่ เถา เมื่อปีพ.ศ. 2541
2. เพลงสุดสงวน เถา
3. เพลงพันธ์ฝรั่ง เถา เมื่อปีพ.ศ. 2543
4. เพลงเดี่ยวแขกมอญ 3 ชั้น ทางจะเข้ เมื่อปี พ.ศ. 2544

อภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้ ได้ทำการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับประวัติของครุศิริ นักดนตรี โดยใช้วิธีการวิจัยของคันทนีย์ จะสุวรรณ์ (2549: 145-152) และวิมาลา ศิริพงษ์ (2538: 180-191) เป็นต้นแบบ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าประวัติของครุศิริ นักดนตรี การศึกษาด้านดนตรี ได้รับการสืบทอดสาย นักดนตรีมาจากบรรพบุรุษ และครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ในการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีชนิด ต่างๆ ครูระตีพิเศษ สุการและครูแสวง อภัยวงศ์ในการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย ซึ่งคล้ายกับผลการวิจัยของคันทนีย์ จะสุวรรณ์ ภูมิปัญญาด้านการพัฒนา สร้างสรรค์ดนตรีไทย เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ วิธีการผลิตและแนวความคิดสร้างสรรค์ ใช้วิธีการ

วิจัยของสมหมาย โมกขศักดิ์ (2550: 236-246) เป็นต้นแบบ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าครูศิริ นักดนตรี ที่ได้คิดวิธีการผลิต ระเบิดเอกเหล็ก ระเบิดทุ้มเหล็ก ขลุ่ยเพียงออที่ประดิษฐ์จากท่อเอสลอน และคิดค้นการบันทึกโน้ตทางซ็องวงใหญ่เป็นคนแรก โดยแนวความคิดดังกล่าวทำให้เครื่องดนตรีที่ได้มีคุณภาพดีและเป็นที่ยอมรับมาจนปัจจุบัน ซึ่งคล้ายกับผลการวิจัยของสมหมาย โมกขศักดิ์ ผลงานด้านการประพันธ์เพลงเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์และบันทึกเทปบทเพลง ซึ่งใช้วิธีการวิจัยของมธุดา เจียประเสริฐ (2552: 175-182) เป็นต้นแบบในการวิจัย ครูศิริ นักดนตรีได้แต่งขึ้นใหม่และทำทางขึ้นใหม่ รวมทั้งหมด 12 เพลง ซึ่งล้วนเป็นบทเพลงที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่รู้จักในวงการดนตรีไทย ซึ่งคล้ายกับผลการวิจัยของมธุดา เจียประเสริฐ นอกจากนี้ครูศิริ นักดนตรียังมีผลงานด้านสังคมและสาธารณชน ได้รับเชิญเป็นพิธีกรผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรี- นาฏศิลป์ไทย หนังสือเชิญร่วมเป็นกรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยและวิทยากรให้ความรู้ด้านดนตรีไทยทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติตามหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา ผลงานด้านการเผยแพร่ต่อสาธารณชนทั้งต่างประเทศ และทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2505-2547 ทำนรับเป็นวิทยากรผู้บรรยายให้ความรู้ ผู้ควบคุมวงดนตรีไทย ผู้จัดและสาธิตการบรรเลงเครื่องดนตรีทางรายการต่างๆ ผลงานด้านวิชาการของ ครูศิริ นักดนตรี เป็นที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษาที่ได้ศึกษาค้นคว้าทางด้านดนตรีไทย

- 1) การศึกษาแนวดำเนินทำนองทางซ็องวงใหญ่เพลงเขมรลลของค้ เกา ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2) การวิเคราะห์เพลงเดี่ยวจะเข้เพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางครูศิริ นักดนตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา และ 3) การเดี่ยวจะเข้พญาโศก 3 ชั้น (เรียบเรียงใหม่) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งครูศิริ นักดนตรีได้ให้ความรู้ด้านทักษะ ข้อมูลทางด้านการปฏิบัติ คำปรึกษาด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และประพันธ์เพลงขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

การศึกษานโยบายครูดนตรีไทย : กรณีศึกษา ครูศิริ นักดนตรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลเพื่อให้เกิดประโยชน์กับการศึกษาดนตรีไทยด้านประวัติและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับครูดนตรีไทย มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การวิจัยนี้เป็นการรวบรวมข้อมูล ด้านประวัติ และภูมิปัญญาของครูศิริ นักดนตรี ควรมีการวิเคราะห์ผลงานด้านการประพันธ์เพลงเพื่อเป็นการต่อยอดทางการศึกษาต่อไป
2. ควรมีการถ่ายทอดความรู้ในผลงานการคิดค้นเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ของครูศิริ นักดนตรี เพื่อจะได้เป็นการศึกษาต่อไป
3. เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ทางการศึกษาด้านดนตรีไทยตามมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาที่ได้เปิดการเรียนการสอนในสาขาวิชาดนตรีไทยต่อไป

บรรณานุกรม

- กฤษฎาภรณ์ ไวยนันท์. (2548). **การสืบทอดวงปีพาทย์ในลุ่มน้ำลพบุรี**. ปรินญาณินพนธ์ ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จักรพงษ์ ดีเมืองสง. (2551). **ระนาดเหล็ก**. สืบค้นเมื่อ 27 ตุลาคม 2554, จาก <http://www.sema.go.th/files/Content/Social/k4/0037/dontreethai/aec03p16.html>
- ชลทิพย์ เขี่ยมลำอาจ; และ วิศนี ศิลตระกุล. (2533). **ภูมิปัญญาชาวบ้านเทคโนโลยีพื้นบ้านและแหล่งวิทยาการในชุมชน**. หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐวุฒิ ศิลาโชติ. (2552). **ครุภูมิปัญญาไทย**. สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2553, จาก <http://gotoknow.org/blog/isd-curriculum/247441>.
- ณรงค์ เขียนทองกุล. (2529). **บ้านบางลำพู**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ศรีพันธ์์ เซนเตอร์.
- ณรงค์ชัย ปิฎกรัษต์. (2544). **ดนตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 32 18 – 21 มกราคม 2544**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล. บทความ.
- ดวงใจ อมาตยกุล. (2533). **ดนตรีตะวันออก**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โดม สว่างอารมณ์. (2540). **ศึกษาชีวิตประวัติและวิเคราะห์ผลงานประพันธ์เพลงของจางวางทั่วพาทย์โกศล** ปรินญาณินพนธ์ ศศม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ทรงศิริ สาประเสริฐ. (2542). **ลักษณะการถ่ายทอดความรู้ของภูมิปัญญาชาวบ้าน**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ธวัช บุญโณทกะ. (ม.ป.ป.). **พระพุทธศาสนากับภูมิปัญญาท้องถิ่น**. สืบค้นเมื่อ 28 ธันวาคม 2552, จาก http://www.mbu.ac.th2index.php?option=com_content&task=view&id=620&itemid=148&limit=1&limitstart=1.
- นพพร ปัญญาพิสิทธิ์. (2540). **การวิเคราะห์ทางร้องเพลงจระเข้หางยาวเถา ทางธรรมดาไม่มีเทียวกลับ** ปรินญาณินพนธ์ ศศม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- บุญช่วย โสวัตร. (2538). **การวิเคราะห์เนื้อทำนองหลักของเพลงแขกมอญบางขุนพรหม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. เอกสาร.
- ปฐม คมานนท์. (2535). **รายงานวิจัยเรื่องการค้นหาความรู้และระบบการถ่ายทอดความรู้ในชุมชนชนบทไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ปรากฏสุวรรณ คักดีโสภณกุล. (2550). **ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย**. สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2553, จาก <http://orange.exteen.com/20071218/entry>).
- ประเวศ วะสี. (2534). **ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป.
- พูนพิศ อมาตยกุล. (2527). **ดนตรีวิจิตร**. กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว.
- มนตรี ตราโมท. (2527). **ศัพท์สังคม**. กรุงเทพฯ: ศิวะพร.
- (2545). **คำบรรยายวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย**. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- มธุดา เจียประเสริฐ. (2552). **ศึกษาภูมิปัญญาครูดนตรีไทย : กรณีศึกษาอาจารย์ศิริ วิชาเวช**. ปริญญาานิพนธ์ ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- รังสี เกษมสุข. (2548). **“นายจรินทร์ กลิ่นบุปผา”**. ที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพ 31 พฤษภาคม 2549. ถ่ายเอกสาร.
- เรณู โกศินานนท์. (2545). **เพลงไทยไพเราะ**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (ม.ป.ป.). **ความหมายของ “ภูมิปัญญา” และ “ครูภูมิปัญญา**. สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2553, จาก http://www.thaiwisdom.org/p_pum/pum/c_pumb.htm.
- วิมาลา ศิริพงษ์. (2538). **การสืบทอดวัฒนธรรมดนตรีไทยในสังคมไทยปัจจุบันกรณี สกulptาทยโกศลและสกulptาติปบรรเลง**. ปริญญาานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร กุลตันท์; และ มนต์รี ตราโมท. (2523). **ฟังและเข้าใจเพลงไทย**. กรุงเทพฯ: ไทยเชชม.
- วีระชาติ เปรมานนท์. (2532). **ดนตรีไทยแนวใหม่ ช่วงปี 2520 – 2530**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คันสนีย์ จะสุวรรณ. (ม.ป.ป.). **ดนตรีไทย**. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- (2542). **รายงานวิจัยเรื่องกระบวนการถ่ายทอดดนตรีไทยในสถาบันราชภัฏ**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- (2549). **รายงานการวิจัยเรื่องภูมิปัญญาดนตรีไทย : รูปแบบการเรียนรู้ และการถ่ายทอดความรู้ของครอบครัวนักดนตรี**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- สงบศึก ธรรมวิหาร. (2540). **ดุริยางค์ไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สงัด ภูเขาทอง. (2532). **การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย**. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- สมหมาย โมกขศักดิ์. (2550). **ศึกษาภูมิปัญญาครูดนตรีไทย : กรณีศึกษาคูรุ่ม บัวเยี่ยม**.
 ปริญญาานิพนธ์ ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุจารี จันทรสุษ. (2531, มิถุนายน). การศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น. **วารสารการศึกษาแห่งชาติ**.
 22(6): 1-21.
- สุมาลี นิมนานภาพ. (2535). **ดนตรีวิจารณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- สุรพล สุวรรณ. (2549). **ดนตรีไทยในวัฒนธรรมไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: แอคทีฟพริ้นท์.
- เสาวนีย์ ชี้อตรง. (2540). **การวิเคราะห์ทางร้องเพลงแขกมอญ เถา**. งานวิจัย กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรวรรณ บรรจงศิลป์; และคนอื่นๆ. (2534). **ความคิดและภูมิปัญญาไทย ชุดดุริยางคศิลป์**.
 งานวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2536). **ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ: มุลินธิปัญญา.

ภาคผนวก ก
โน้ตลายมือครูศิริ นักดนตรี

หน้า 2

หน้า 2
②

การคำนวณราคา (ต่อ)

		พ.อ.	-พ.-	ลิ้นจี่	ลิ้นจี่	พ.อ.	-พ.-
-5-5 44	--0.5	505	4	0	0	505	4
-พ.-พ. พ พ	5	---0	-พ.-	ลิ้นจี่	ลิ้นจี่	พ.อ.	-พ.-
	4	0	4	0	0	0	5
---	---	ลิ้นจี่-0	-5-พ	---	---	5	---
		0	4	พ			5
---	พ.อ.	ลิ้นจี่	-0-5	---	ลิ้นจี่	พ.อ.	-0-พ
	0	0	0	0	0	0	4
5:00	พ.อ.	พ.อ.	พ.อ.	พ.อ.	พ.อ.	พ.อ.	พ.อ.
505	-0-พ	505	-0-พ	พ.อ.	พ.อ.	พ.อ.	-0-พ
			0	4			4
-0-0	---	---	-พ.-	ลิ้นจี่	-0-พ	-5-พ	5
0 0	พ	พ	พ	พ	0 0	พ	4
-พ-พ	---	---	-พ.-	พ.อ.	พ.อ.	พ.อ.	-พ.-
พ พ	พ	พ	4	505	505	505	
				0	0	0	
-พ.-	พ.อ.	-5-0	-พ.-	ลิ้นจี่	พ	ลิ้นจี่	4 5
4	0	5	พ	0	5		

หน้า 3

แบบจำลอง/กราฟ 3 ชั้น (สอง)

ลิ้ม	-ช-น	-ด	-น-	ลิ้ม	-น-	ลิ้ม	ลิ้ม
๑	๘ ๓	๑ ๕	๔	๕	๔	๑๕	๐ ๐
---๕	-๓-	๕๕	-๑-๕	๕๑๕	๕๑๕	๕๑๕	๕๑๕
๔	๔	-๕	๑ ๕	๐	๐	๑๕	๐
---๕๕	๕๑๕	---๕๕	๕๑๕	---๕๕	๕๑๕	๕๑๕	๕๑๕
๐	๐ ๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐ ๐ ๔
---๕	๔ ๓	๕	๔ ๓	๕	๔ ๓	---๓	-๑-๕
		---๕		---๑	-๕	๔	๑ ๕
---๐๐	๐๐๐	---๐๐	๐๐๐	---๐๐	๐๐๐	๑๕ ๕	๑๓-๑
						๐ ๐	๐ ๐ ๔
---๕-๕	---๑	---๓	-๑---	---๕-๑	---๓-๑	---๕---	๑๕---
๕๕	๑	๔	๑	๕๑	๔ ๑	๕	๑๕
---๐	๕๕	๕๕	๕๕	๕	๕๕	๕๕	๕๕
---	๕๕	๕๕	๕๕	๕	๕๕	๕๕	๕๕
---	๕๕	๕๕	๕๕	๕	๕๕	๕๕	๕๕
---	๕๕	๕๕	๕๕	๕	๕๕	๕๕	๕๕
---	๕๕	๕๕	๕๕	๕	๕๕	๕๕	๕๕

4 777

(Nov) 2022

KOR

①	—	---w-ww	-w-w	-w-5	-o-w	---5o	5-0
		w	ww	w	5	o	5
—	---	o	-ooo	-o-o	-w-5	-o-w	---o
		o	ooo	o	5	o	5
---	o	-o	-5-o	-o-w	---w	w	o
		o	5	o	5	5	5
—	---	w	ww	-w-w	-5-5	---o	o
		w	ww	w	5	o	o
---	5	-5-5	-w	-o-5	-w-o	-w	5
		5	5	o	5	5	5
-o-w	-o-w	-5-w	-w	-5-w	-5-5	---	o
	o	o	5	5	5	o	5
---	o	-o	-5-o	-o-w	ww	w	o
		o	5	o	5	5	5

भाग 5

भाग

भाग 2 का (अध्याय)

9

←	---न	न/न/न	न/न	न-0	न/		न/0
	न	न/न/न	न/न	न 0	न/	0-0	न 0
					4	4 4	

	0-0		न/0	न-न/0	0/0	न/न	
---	0	0-0	न 0	न न	0-0	न	0
	0	4 4			0		4

		0					---
0-0	0-0	0-0	0-0	0-0	0-0	0-0	न
0	4 4	4	4 4	4 4	0 4	4	

←	न/	0-0	0-0	न/न/न	न	न/0	0-0
	0 न	0 न	0 0	न/	न/	0	
				0	0		

အမှတ် ၆

ဘဝက

ကျောင်းသား/ကျောင်းသူ ၇ ဝက် (စာပေ)

①

--- ခို ခို ---							
၇		၈၀၀၅	၀၈-၀		-၈-၀	--- ၅	၇
			၇		၇	၄	
၇	၇	၇	၅	-၀	၇		
			၇				

②

--- ခို ခို ---		၇	၀-၅	၀	၀	၅	၇
၇		၇	၇	၇	၇	၇	၇
		၄	၄	၀	၅		၄

③

--- ခို ခို ---		၇	-၀-၅	-၇-၅	၀၇	၅	၇
၇		၇	၇	၇	၇	၇	၇

ကျောင်းသား

--- ခို ခို ---	၅	၀	၇	၇	၇	၇	၅
၇	၅	၀	၇	၇	၇	၇	၅

หน้า ๒

+ เครื่องหมายตัวคูณของเลข

หน้า

เพลง ๒๐/๒๗๕/๒๗๕ ๓ ๕๗ (หน้า ๑)

๒

ว: ๒๐๓	+	+	+	+	+	+	+
←	๒๗	๒๗	๒๗	๒๗	๒๗	๒๗	๒๗
✓							
ว: ๒๐๓	ว: ๒๐๓	ว: ๒๐๓	ว: ๒๐๓	ว: ๒๐๓	ว: ๒๐๓	ว: ๒๐๓	ว: ๒๐๓
+	+	+	+	+	+	+	+
๔ ๓	๔ ๓	๔ ๓	๔ ๓	๔ ๓	๔ ๓	๔ ๓	๔ ๓
-๕-๖	-๕-๖	-๕-๖	-๕-๖	-๕-๖	-๕-๖	-๕-๖	-๕-๖
←							

หน้า

หน้า

หน้า

အမှတ် 3

၁၀၂

၇

အထွေထွေအချက်အလက် (အချက်)

	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၁	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၂	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၃	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၄	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၅	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၆	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၇	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၈	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈

၁၀၂

၈

၁၀၂

1 2021

1 2021

3-84 1975/1976 (1975)

1	—	6/5-9 5 9	-2-5- 4 4	-2-9 4 9	-2-5- 4 5	-2-5- 4 5	7 5 5	-2-9 5 9
—	—	3 3 3 3 3 3 3 3	4 5 -2-4- 3 4	3 3 3 3 3 3 3 3	4 3 3 4	3 3 3 3 3 3 3 3	3 3 3 3 3 3 3 3	3 3 3 3 3 3 3 3
—	—	3 3 3 3 3 3 3 3	3 3 3 3 3 3 3 3	—	3 3 3 3 3 3 3 3	3 3 3 3 3 3 3 3	3 3 3 3 3 3 3 3	3 3 3 3 3 3 3 3
-5-5- 5 5	—	—	—	—	—	—	—	—
6/6- 5 5	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
-2-2- 2 2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—

๗๗ ๒

๓

เพลงระบำ/ระบำคนรัก (ข.๑)

—	~~๑-๒~~	—	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	๑ ๒ ๓ ๔
	๑		๑ ๒				๑ ๒ ๓ ๔

—	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	๑ ๒ ๓ ๔
	๑	๑ ๒	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓ ๔

—	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	๑ ๒ ๓ ๔
	๑	๑ ๒	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓ ๔

~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	~~๑-๒~~	๑ ๒ ๓ ๔
๑ ๒	๑ ๒	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓	๑ ๒ ๓ ๔

๓๐๕ ๗๘๗ ๗๘๗ ๗๘๗

๗๘๗ ๗๘๗	-๗ ๗	-๑-๗ ๗	๗-๗-๗ ๗	--๗๗ ๗	๗๗๗ ๗	๗๗๗ ๗	๗๗๗ ๗
-๗๗๗ ๗	๗๗๗ ๗	๗-๗ ๗	๗-๗ ๗	--๗๗ ๗	--๗๗ ๗	๗๗๗ ๗	๑-๗ ๗ ๓
-๗๗๗ ๗	๗๗๗ ๗	๗-๗-๗ ๗	๗-๗-๗ ๗	๗-๗ ๗	๗-๗ ๗	๗-๗ ๗	๑-๗ ๗ ๓
-๗๗๗ ๗	๗๗๗ ๗	๗-๗-๗ ๗	๗-๗-๗ ๗	--๗๗ ๗	--๗๗ ๗	๗๗๗ ๗	๑-๗ ๗ ๓

๗๗๑ 1

๗๗๒

เพลงปี่พาทย์มโหรี (ส่วน)

①		-๑-๑	-๓-๕	๑๑	๓๓-๕	๑๑	๓๓-๓
	-๑-๑	๒ ๕	-๑	-๓	๕-๑	-๓	๓
	๕-๓-๑	๓-๑-๓	๕-๓-๑	๓-๑	๕-๑	๑๑	๓๓-๓
	๑ ๕	๓ ๑	๕ ๑	๓ ๑	๕ ๑	๑ ๑	๓ ๓
	-๑-๕	-๓-๓	-๑-๕	-๓-๑	-๑	๑๑	๓๓-๓
	๑ ๕	๓	๑ ๕	๓-๑	๑	-๑	๓
	-๕-๓	-๑-๑	๑๑	-๑-๓	-๑-๑	๑๑	-๓-๑
	๓	๑ ๑	๑	๓ ๑	๓	๑	๓ ๑
②		-๓-๓	-๑-๓	-๑-๑	๑	๑๑	๓๓-๓
	-๑-๑	๒ ๕	๑ ๓	๓-๑	๑	-๑	๓
	-๑-๑	-๑-๑	-๓-๑	-๑-๑	-๑		๓ ๑
	๑ ๑	๒ ๕	๓ ๑	๓ ๑	๓-๑	๑-๑	๓ ๑
	-๑	๑๑	๑๑	๑๑-๓	-๑-๑	๑๑	๑๑-๑
	๓-๑	-๑	๑		-๑	๑	๑

2

28x (200)

3

	-5-5	-2-5	-7-2	-7-2	-5		-2-7
---	5	2 5	7	7 2	5-2	-5-2	7 2
					4	4 4	

---	7	5 5	---	2	5 5	-2-5	7-5	---	2	---	7
	7	5		2	5	4	5		2		7

-5	-7	-2-7	-5-7	-2-7	---	2 5	2 5	---	2 5	2 5	-2-5
4		7 7	5 7	7 7							7

---	2 5	2 5	2 5 8	-7-7	---	---	7 7 7 7	7 7
				7 7				7

7 7 7 7	7 7	7 7 7 7	-7-5	---	---	7 7 7 7	7 7
			4 4 5				7

---	---	---	5	-2-7	---	---	---	2	5-7	-2-5	5
			5	7				2	5	4	5

-7-5	-7	7 7	7 7	7	-7-7	5 7 7 7	-7-7
7 5	7 7	7	7	7	7-5-7	7 7 7 7	7-7
				4	4		

ภาคผนวก ข

เอกสารการสอน

เอกสารกรรมการตัดสินการประกวด

เอกสารที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา

การปฏิบัติเครื่องดี

เอกสารประกอบคำบรรยายในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องดี
ให้กับนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ศิริ นักดนตรี

ครั้งที่ 1

ก่อนที่นักศึกษาจะลงมือปฏิบัติเครื่องดนตรี ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีอะไรก็ตามควรที่จะให้หัดเสียก่อน การให้หัดครั้งนี้มิใช่จะให้หัดผู้ที่มีหน้าที่สอนให้เล่นเท่านั้น แต่เป็นการให้หัดเพื่อรำลึกถึงพระคุณครูผู้ประสิทธิ์ภาพวิชาเพลงการต่างๆ ทำให้เราได้มีโอกาสเล่นเพลงอยู่จนถึงทุกวันนี้

การให้หัดครูดนตรีไทยนั้น คือ เป็นประเพณีมาแต่โบราณ การให้หัดครู เคารพบูชาครูอยู่เสมอ จะทำให้ได้รับความเจริญในการเรียนวิชานั้นๆ การให้หัดครูนอกจากจะแสดงถึงความเคารพต่อครูแล้วยังเป็นการขอขมาขอโทษที่ได้ประมาทไปโดยเจตนาหรือไม่เจตนา และถือว่าคุณให้ภัยในความผิดนั้นๆ แล้ว

การให้หัดครูแบบไทยจะมีอยู่ 3 ภาค คือ

ภาคที่ 1 เป็นการให้หัดครูสำหรับผู้เริ่มหัดดนตรี ผู้ที่ฝากตัวเป็นศิษย์จะหาดอกไม้ธูปเทียนมาเป็นเครื่องคำนับครู การหัดเรียนจะเริ่มตนด้วยวันพฤหัสบดีหรือวันอาทิตย์

ภาคที่ 2 ใช้เฉพาะผู้เป็นดนตรีแล้ว ขั้นตอนจะมากกว่า คือ ศิษย์จะต้องหาเครื่องสังเวท กระยาบวช เพื่อเช่นสรวงครูเพลงด้วย จะมีการประพรมน้ำมนต์และเจิมหน้าให้แก่ศิษย์ด้วย

ภาคที่ 3 เป็นพิธีชั้นสุดท้ายคือการครอบ จะทำเฉพาะผู้เรียนเพลงชั้นสูงและผู้ที่ต้องการเป็นผู้สอนศิษย์ต่อไป เป็นพิธีขอรรมลสิทธิ์ต่อครู ซึ่งผู้ที่จะครอบนี้จะต้องมีอายุพอสมควรคือต้องไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี

ครั้งที่ 2

ห้องวงใหญ่เป็นเครื่องดนตรี ที่ดำเนินงานองหลักในวงดนตรีไทย ดังนั้นไม่ว่านักศึกษาจะเล่นเครื่องดนตรีอะไรก็ตาม ก็ควรฝึกปฏิบัติห้องวงใหญ่เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาทางด้านดนตรี จะทำให้นักศึกษาแตกฉานในการบรรเลงดนตรีไทยมากขึ้น

ในการตีห้องจะต้องตีตรงปุมห้อง เวลานึงจะต้องนั่งตัวตรง ไม่ใช่ไปหันมาตามลูกห้องที่ตี การจับไม้ต้องจับให้ถูก จะทำให้สวยงามและมีน้ำหนักในการตี รวมทั้งคล้องตัว ข้อควรระวัง คือ ต้องตีให้ตรงปุมห้อง และอย่างหมุนตัวไปมาตามลูกห้อง จะทำให้ดูไม่สวยงาม

ขั้นตอนการฝึกตีห้อง

ขั้นที่ 1 ตีจาวๆ เป็นระยะขั้นคู่แปดให้ครบ (พร้อมฝึกปฏิบัติ)

ขั้นที่ 2 ตีคู่แปดโดยมือซ้ายและขวาสลับกัน (พร้อมฝึกปฏิบัติ)

ขั้นที่ 3 ตีแบบห้ามเสียง (พร้อมฝึกปฏิบัติ)

ครั้งที่ 3

ในการแปรทางดนตรีไทย เครื่องดนตรีชนิดต่างๆ จะยึดทำงานองหลักจากลูกห้องซึ่งลูกห้อง 1 วรรค จะสามารถแปรทางได้หลายทาง หลายสำเนียง ทั้งนี้แล้วแต่ที่เราจะเล่นเครื่องดนตรีอะไรก็ตาม จะแปรทางให้เหมาะสมกับหน้าที่และเสียงของเครื่องดนตรีนั้นๆ รวมทั้งเหมาะสมกับอารมณ์เพลงด้วย

วิธีฝึกหัดดนตรีไทย

เอกสารประกอบคำบรรยายในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องตี
ให้กับนักศึกษาชมรมดนตรีไทย

ศิริ นักดนตรี

ฆ้องวงใหญ่

เครื่องหมายอัตราชั้น 3 ชั้น เครื่องหมายจังหวะ ฉิ่ง

เครื่องหมายอัตราชั้น 2 ชั้น เครื่องหมายจังหวะ ฉับ

เครื่องหมายอัตราชั้น 1 ชั้น เครื่องหมายจังหวะ

ก่อนอื่นข้าพเจ้าอยากจะพูดถึงการหัดตีจังหวะหรือเคาะจังหวะก่อนเพราะจังหวะเป็นหัวใจสำคัญของคนตรีทุกชนิด และทุกเครื่องมือ ฉะนั้นผู้ที่หัดดนตรีหรือฝึกดนตรีจะต้องรู้จังหวะและตีจังหวะหรือเคาะจังหวะให้ได้ถูกต้องเสียก่อน (เฉพาะผู้ที่ไม่เคยฝึกดนตรี และไม่มีความรู้เรื่องดนตรีมาก่อน) เริ่มด้วยการตีฉิ่ง ถ้าไม่มีฉิ่งก็ใช้มือเคาะกับพื้นในลักษณะเหมือนเราตี ฉิ่ง คือ เมื่อเราเคาะมือลงกับพื้นครั้งแรกแล้วยกมือขึ้น คือ ฉิ่ง และเคาะครั้งที่ 4 กดมือติดกับพื้น คือ ฉับ สลับกันไปเรื่อยๆ คือ ฉิ่ง - ฉับ - ฉิ่ง - ฉับ และจะต้องให้ระยะช่วงของฉิ่งกับฉับเท่ากัน แต่เราจะรู้ได้อย่างไรว่าช่วงของฉิ่งกับฉับเท่ากัน ก็คือให้เขียนเลขดังนี้ แล้วนับโดยไม่หยุด และเคาะมือตามหนังสือที่บอก ฉิ่ง - ฉับ

1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4
ฉิ่ง	ฉับ	ฉิ่ง	ฉับ	ฉิ่ง	ฉับ	ฉิ่ง	ฉับ

การตีจังหวะหรือเคาะจังหวะ

แล้วต่อไปก็นับเลขโดยไม่ต้องออกเสียงตัวเลข เพียงแต่นึกในใจแล้วเคาะให้ได้ระยะช่องไปโดยข้าพเจ้าใช้เครื่องหมาย ๐ แทน ฉิ่ง ดังนั้น - แทน ฉับ ดังนี้ ถ้าเคาะเรื่อยๆไปก็จะเป็นลักษณะรวมทั้งฉิ่ง และฉับ ก็จะได้ 8 ครั้งแล้ว ขึ้นต้นใหม่ ทั้งนี้เพื่อให้พอดีกับห้องของโน้ตที่จะบรรจตุ้โน้ตหรือทำนองของเพลง

๐ - ๐ - ๐ - ๐ - ๐ - ๐ - ๐ - ๐ - ๐ - ๐ -

เครื่องหมายแทนจังหวะ

ต่อไปนี้จะขอยุติถึงเรื่องโน้ต หนึ่งแถวมีแปดห้อง แต่ละห้องแบ่งออกเป็นสี่ส่วน คือ

1 2 3 4 และหนึ่งห้องจะบรรจุตัวโน้ตเต็มที่ได้ 4 ตัว (ห้องวงใหญ่) ตัวอย่างเช่น

1 2 3 4 แต่วิธีการตีห้องวงหรือตามศัพท์ของนักดนตรีไทย ซึ่งเรียกว่า “ทางซ้อง” บางห้องจะมีโน้ต 1 ตัวบ้าง 2 ตัวบ้าง 3 ตัวบ้าง 4 ตัวบ้าง แล้วแต่ทำนองของเพลงและแล้วแต่ครูบางท่านจะบรรจุทางซ้องลงไป แต่ถ้าภายในห้องหนึ่งห้องโน้ต 1 ตัว เราก็จะทำเครื่องหมายดังนี้

- - - - - ซ ถ้ามี 2 ตัว - - - - - ล ถ้ามี 3 ตัว - - - - - ท ถ้ามี 4 ตัว - - - - - ทด

การที่เราขีดก็คือ แทนตัวเลขหรือโน้ต แต่มีหลักอยู่ว่าเลข 4 หรือจุดที่ 4 ต้องอ่านพร้อมกับ

○ หรือ - ตัวอย่างเช่น

- - - - - ด ร ม - - - - - ซ - - - - - ด - - - - - ด - - - - - ด แต่บางเพลงทำนองเพลง - - - - - ดี - - - - - หรือออก

เสียงก่อนจังหวะก็มี ตัวอย่างเช่น

- - - - - ซ - - - - - ด - - - - - ร - - - - - ม - - - - - ร - - - - - ด - - - - - ล

○ - ○ -

ถึงแม้ครูบางท่านจะบรรจุอย่างไรก็ตาม เพลงก็ต้องเท่ากันทุกเพลง เว้นแต่ทางเท่านั้นซึ่งผิดกันนิดหน่อย

ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องจังหวะและโน้ตมานานแล้ว แต่ความจริงสมัยนี้บุคคลส่วนมากก็รู้จักกันแทบทุกคน เหตุที่ข้าพเจ้าเขียนมาจนมากมายเช่นนี้ เพราะข้าพเจ้าพบคนๆ หนึ่งโดยเข้าใจว่าแกคงจะรู้จังหวะดีแล้ว ข้าพเจ้าก็เขียนโน้ตให้หลายเพลง แล้วถามว่าเข้าใจไหมก็บอกว่าเข้าใจ ข้าพเจ้าไม่ได้ให้แกเป่าให้ฟัง (แกหัดขลุ่ย) ตอนหลังข้าพเจ้าเห็นว่าเขียนเพลงให้แกมากแล้วก็บอกให้แกเป่าให้ฟัง สรุปแกเป่าไม่เป็นเพลงเลย ฉะนั้นข้าพเจ้าขออภัยผู้ที่รู้แจ้งในที่นี้ด้วยต่อไปข้าพเจ้าจะได้เขียนตัวอย่างการหัดซ้องวงใหญ่ด้วยเพลงง่ายๆ และเชื่อว่าคงคุ้นหูทุกท่านเป็นอย่างดี คือ เพลงลาวดวงเดือน 2 ชั้น แต่ก่อนที่จะหัดควรอ่านโน้ตให้เข้าใจเสียก่อนพร้อมดูเครื่องหมายให้เข้าใจด้วย

วิธีหัดซ้องวงใหญ่

ลูกซ้องทั้งหมดมี 16 ลูก เพราะฉะนั้นเราจะต้องแบ่งครึ่งวงส่วนละ 8 ลูก นับตั้งแต่เสียง “มี” ทางซ้ายมือสุดถึงเสียง “มี” ลูกที่ 8 ให้อยู่ได้เส้น ดังนี้

การแบ่งโน้ตซ้องวงได้เส้น

ส่วนอีก 8 ลูกตั้งแต่เสียง “ฟา” ลูกที่ 9 ตรงกลางไปจนถึงเสียง “ฟา” ขวามือสุดคือลูกที่ 16 ให้อยู่เหนือเส้น ดังนี้

การแบ่งโน้ตฆ้องวงบนเส้น

- (เครื่องหยุดหรือยกเว้น)
- ด (จุดล่างตีด้วยมือซ้าย)
- ด (จุดบนตีด้วยมือขวา)
- ล (เครื่องหมายตีพร้อมกันทั้งสองมือ มือขวายอยู่ด้านบน มือซ้ายอยู่ด้านล่าง)
- ล
- 6 (นับจากซ้ายไปทางขวามือ คือเอามือซ้ายวางที่เสียงซอล แล้วนับ 1 ไปจนถึงลูกที่ 6)
- ซ

การฝึก หัดฆ้องวงที่ข้าพเจ้าได้มานี้ หากท่านผู้ใดสนใจหรือดูโน้ตแล้วยังไม่เข้าใจถามข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้ายินดีให้ความร่วมมือกับผู้ที่สนใจดนตรีไทย และข้าพเจ้าเชื่อว่าโน้ตฆ้องที่ข้าพเจ้าทำขึ้นนี้ก็อาจจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

เหตุผลที่ข้าพเจ้าทำโน้ตเป็น นตัวอักษร ก็เพราะว่าฆ้องมีถึง 16 ลูก ถ้าเป็นตัวเลขจากลูกที่ 10 ขึ้นไปก็จะทำให้ลำบากกับผู้ฝึกอ่าน ข้าพเจ้าหวังว่าทุกท่านคงเข้าใจตามนี้

หลักการควบคุมและอำนวยเพลงไทย

เอกสารประกอบคำบรรยายในการสอนดนตรีไทย

ศิริ นักดนตรี

ให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

หลักการควบคุมและอำนวยเพลงไทยนั้น ก่อนอื่นจะต้องแบ่งเพลงออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทเพลงกรอ และเพลงเก็บและลูกล่อลูกชัด ซึ่งเพลงทั้งสองแบบนี้จะใช้ลักษณะการบรรเลงที่แตกต่างกัน

1. **ประเภทเพลงกรอ** จะเป็นเพลงที่มีลักษณะทำนองหวาน น เครื่องมือทกชิ้นจะต้องกรอพร้อมเพรียงกัน ต้องหยุดและตีให้พร้อมกัน อาจจะใช้เทคนิคที่นอกเหนือจากการกรอ เช่น สะบัด เก็บ ขยี้ ได้ แต่ต้องพร้อมเพรียงและกลมกลืนให้มากที่สุด

2. **ประเภทเพลงเก็บและลูกล่อลูกชัด** เพลงประเภทนี้จะใช้การกรอในเวลาจับและส่งร้องเท่านั้น ส่วนในตัวเพลงจะเปิดโอกาสให้ผู้บรรเลงแปรทางอิสระ ทั้งนี้ต้องเป็นนักดนตรีที่มีความชำนาญพอสมควร หากเป็นนักดนตรีที่มีความรู้น้อย ผู้ควบคุมควรทำทางบรรเลงในเครื่องมือต่างๆ ให้กับผู้บรรเลง เพราะหากมีการแปรที่ไม่ถูกไม่ควรแล้วจะทำให้เพลงขาดความไพเราะไปในทันที

ที่ ทม. ๑๐๐๘/๒๑๕

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

มกราคม ๒๕๖๓

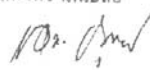
เรื่อง ขอบขอบคุณ

เรียน อาจารย์ศิริ นักดนตรี

ตามที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ได้จัดงานมหกรรมดนตรีไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ ๒ ขึ้นเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๓ ในครั้งนี้ท่านได้กรุณาให้เกียรติไปร่วมเป็นกรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียน จนทำให้การจัดงานครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งนับได้ว่าท่านมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางด้านดนตรีไทย อันเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติให้ยั่งยืนสืบไป

มหาวิทยาลัยรู้สึกซาบซึ้งในไมตรีจิต และหวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี อีกเช่นเคย จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนันต์ ภูมวรรณ)

ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทน รองอธิการบดี

กองธุรการ สำนักงานรองอธิการบดี

โทร. บางแสน ๓๖๖๐๖๐, ๓๖๖๑๘๒ โทร ๑๐๓

หนังสือขอบคุณกรรมการตัดสินดนตรี งานมหกรรมดนตรีไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

ที่ ทบ.1007/วิ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

28 มกราคม 2524

เรื่อง ขอขอบคุณ

เรียน อาจารย์ศิริ นักดนตรี

ตามที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ได้จัดงานส่งเสริมดนตรีไทยภาคใต้ ครั้งที่ 1 ขึ้น ระหว่างวันที่ 24 - 25 มกราคม 2524 นั้น บัดนี้งานดังกล่าวได้สำเร็จลุล่วงตรงตามวัตถุประสงค์เป็นอย่างดี ทั้งนี้ โดยมหาวิทยาลัยได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี มหาวิทยาลัยรู้สึกซาบซึ้งในความร่วมมือของท่าน จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจักได้รับความร่วมมือจากท่านอีกในโอกาสต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมหักดิ์ วิสาอาภรณ์)

รองอธิการบดี

กองบริหารวิชาเขตสงขลา

โทร. 311-711

หนังสือขอบคุณกรรมการตัดสินดนตรี ส่งเสริมดนตรีไทยภาคใต้ครั้งที่ 1
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

ที่ ทม ๑๐๑๓/๒๕๖๒

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอขอบคุณ

เรียน อาจารย์ศิริ นึกดนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือ "การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ครั้งที่ ๓"
จำนวน ๕ เล่ม

ตามที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ได้จัดการประกวดดนตรีไทยระดับ
นักเรียนภาคตะวันออก ครั้งที่ ๓ ในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และท่านได้ให้เกียรติมาเป็น
กรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยดังกล่าว ทำให้การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาค
ตะวันออก ครั้งที่ ๓ สำเร็จลุล่วงด้วยดีนั้น

มหาวิทยาลัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านในครั้งนี้เป็นอย่างมาก
และขอส่งหนังสือ "การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ครั้งที่ ๓" ซึ่งจัดพิมพ์ขึ้น
เป็นส่วนหนึ่งของโครงการประกวดดนตรีไทย จำนวน ๕ เล่ม มาให้ท่านพร้อมกับหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเฮย มิลินหสูต)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

กองธุรการ วิทยาเขตบางแสน

โทร.บางแสน ๓๗๖๑๘๒ ต่อ ๑๐๓

หนังสือขอขอบคุณกรรมการตัดสินดนตรี งานการประกวดดนตรีไทย
ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 3 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

ที่ พม 1018/0620

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

17 มกราคม 2526

เรื่อง ขอขมี้ตัวข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการเดินทาง 1 ชุด

ด้วยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา จะจัดงานส่งเสริมดนตรีไทย
ภาคใต้ ครั้งที่ 3 ขึ้นในวันเสาร์ และอาทิตย์ที่ 5-6 กุมภาพันธ์ 2526 ณ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา โดยในงานดังกล่าวประกอบด้วย

1. การประกวดดนตรีไทย วงเครื่องสายผสม ระดับนักเรียนมัธยมศึกษา
14 จังหวัดภาคใต้ ซึ่งด้วยรางวัลพระราชทานของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี
2. การแสดงนาฏศิลป์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย
3. การจัดพิธีไหว้ครูดนตรีไทย และอื่น ๆ

ทั้งนี้ในงานดังกล่าว ไม่มีการเก็บค่าผ่านประตูแต่อย่างใดทั้งสิ้น

อนึ่ง ในการนี้ ส่วนของการประกวดดนตรีไทยนั้น มหาวิทยาลัยพิจารณา
เห็นว่า นายศิริ นักร้องดนตรี เป็นผู้มีความสามารถทางดนตรีไทย
เป็นอย่างดียิ่ง ซึ่งเป็นข้าราชการภายใต้การบังคับบัญชาของท่าน จึงขออนุญาตให้
ข้าราชการดังกล่าว ร่วมเป็นคณะกรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยในครั้งนี้ด้วย
โดยเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากมหาวิทยาลัย ตามรายละเอียดการเดินทาง
ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

รองอธิการบดี

กองชุดการวิทยาเขตสงขลา
โทร 311711

หนังสือขอเยี่ยมตัวข้าราชการเพื่อเข้าร่วมเป็นกรรมการส่งเสริมดนตรีไทยภาคใต้
ครั้งที่ 3 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

ศุ่ ปณ. กลาง ๒๕๐๗

ที่ ส.ป.ม. 245/2526

พฤษภาคม 2526

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทย

เรียน คุณศิริ นักดนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1 ระเบียบการประกวดดนตรีไทยเพื่อความมั่นคงของชาติ ครั้งที่ 2
2 กำหนดวันเวลาดำเนินการประกวด

เนื่องด้วยสหพันธ์ประสานงานเพื่อความมั่นคง (ส.ป.ม.) โดยความสนับสนุนของ
กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) ได้ร่วมกับมูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ
(ศร ศิลปบรรเลง) และสยามกลการมีวชิราวุธเจ้านาย จักประกวดดนตรีไทยเพื่อความมั่นคงของชาติ
ครั้งที่ 2 ระหว่างเยาวชนในวัยศึกษาทั่วประเทศ จึงด้วยพระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในระบอบอุทิศศึกษา และด้วยพระราชทานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในระบอบ
มัธยมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการประกวดร้องเพลงในระดับประถมศึกษาและระดับอนุบาลศึกษา การประกวด
เริ่มตั้งแต่เดือน พฤษภาคม - ธันวาคม 2526

คณะกรรมการดำเนินการประกวดดนตรีไทยฯ เห็นชอบร่วมกันว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
และความเชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย หรือเป็นผู้ที่มีความสนใจร่วมมือสนับสนุนดนตรีไทยด้วยผู้หนึ่ง จึงใคร่
ขอเชิญท่าน ร่วมเป็นกรรมการตัดสินการประกวดฯ ครั้งนี้ ในประเภท เครื่องกำกับจังหวะ
ถ้าท่านกรุณารับเชิญ ขอให้โปรดเขียนข้อความในใบตอบรับ ส่งกลับไปที่คณะกรรมการดำเนินงานประกวดฯ
ทราบ และขอเชิญไปทำหน้าที่กรรมการตัดสินการประกวดฯ ตามวัน เวลา และสถานที่ ดังเอกสารที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

N. S. S.

(นายคุณหญิง สุวิสิศ-ชูโต)

ประธานกรรมการดำเนินงานจักประกวดดนตรีไทยฯ

หนังสือเชิญเป็นกรรมการตัดสิน การประกวดดนตรีไทยเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ
ครั้งที่ 2 จากโรงเรียนถาวรานุกุล จังหวัดสมุทรสงคราม

ที่ สส 0430/๒๕๘

ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรสงคราม
โรงเรียนถาวรานุกุล

1 มิถุนายน 2527

เรื่อง การประกวดการบรรเลงปี่พาทย์เครื่องคู่ในสถานศึกษา

เรียน นายศิริ นักดนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ระเบียบการประกวดการบรรเลงปี่พาทย์เครื่องคู่ในสถานศึกษา
ระดับจังหวัด ประจำปี 2527
2. สำเนาคำสั่งจังหวัดสมุทรสงคราม ที่ 2209/2527

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้กำหนดโครงการประกวดการบรรเลง
ปี่พาทย์เครื่องคู่ในสถานศึกษาขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษาได้ให้การสนับสนุนการ
เรียนการสอนดนตรีไทย โดยได้มอบให้ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการจัดประกวดให้แล้วเสร็จ
ในเบื้องต้นประมาณ 2527 เพื่อให้โครงการดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ของทางราชการ
ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรสงคราม โรงเรียนถาวรานุกุล จึงกำหนดจัดการประกวดการบรรเลงปี่พาทย์เครื่องคู่ในสถานศึกษา
ขึ้นในวันที่ 26 สิงหาคม 2527 ตั้งแต่เวลา 9.30 น. เป็นต้นไปโดยได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ในการเข้าร่วมเป็นกรรมการตัดสินการประกวดซึ่งศูนย์ได้เสนอขอของท่านให้จังหวัดแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ
ตัดสินการประกวดและจังหวัดได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้เตรียมพร้อมแล้วตั้งสำเนาคำสั่งที่แนบมา
ทั้งนี้จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านไปร่วมเป็นกรรมการตัดสินการประกวดดังกล่าวโดยทางศูนย์
ได้จัดทำคอกแทนไว้มอบให้ท่านแล้วตามที่เห็นสมควร
จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วย
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มนตรี กิ่งระวีวัฒน์

(นางมยุรี กิ่งระวีวัฒน์)

ประธานศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรสงคราม โรงเรียนถาวรานุกุล

โรงเรียนถาวรานุกุล จังหวัดสมุทรสงคราม

โทร 711238

หนังสือเชิญเป็นกรรมการตัดสินงานประกวด
การบรรเลงเปียโนเครื่องคู่ในสถานศึกษา จากโรงเรียนถาวรานุกูล จังหวัดสมุทรสงคราม

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกฤษต์ อาจารย์ผู้สอน ที่ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทาง
ต่างๆ ในงานวิจัยฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณติต ยานเดิม ผู้เป็นแบบอย่างที่ดีในการศึกษา และคุณแม่
ศิริพร ยานเดิม ผู้ให้ความรักความอบอุ่นและเป็นกำลังใจ รวมทั้งช่วยเหลือในการค้นคว้าข้อมูลต่างๆ
ของการทำงานวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณครูศิริ นักดนตรี ผู้ให้ข้อมูลต่างๆ แก่ผู้วิจัย ทั้งประวัติและการ
บรรเลงแนวดำเนินทำนองทางฆ้องวงใหญ่เพลงเขมรระอองค์เถา รวมทั้งช่วยเหลือแนะนำแนวทาง
การวิเคราะห์ทำนองทางฆ้องวงใหญ่ ซึ่งทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ และน้องชาวมหิดล ที่ช่วยแสดงความคิดเห็นและชี้แนะแก่ผู้วิจัย

สุดท้ายขอขอบพระคุณอาจารย์และบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ช่วยเหลือประสิทธิ์
ประสาทวิทยากรความรู้ต่างๆ แก่ผู้วิจัย

ลิชนันต์เศก ยานเดิม

กิตติกรรมประกาศ นายลิชนันต์เศก ยานเดิม นักศึกษาปริญญาโท
สาขาวิชาดนตรี หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีวิทยา) มหาวิทยาลัยมหิดล

4136039 MSMS/M : สาขาวิชาดนตรี : ศศ.ม. (ดนตรีวิทยา)

ศัพท์สำคัญ : แนวคำเนนทำนอง / ทางห้องวงใหญ่ / เชมระออองค์เถา

ศิษณ์เศก ย่านเดิม : ศึกษาแนวคำเนนทำนองทางห้องวงใหญ่เพลงเชมระออองค์เถา อาจารย์ผู้สอน : ณรงค์ชัย ปฎิกรัษต์ ศศ.ม., ศศ.ม. 42 หน้า

เพลงเชมระออองค์เถาเป็นเพลงไทยสำเนียงเขมรที่น่าศึกษา โดยเฉพาะแนวคำเนนทำนองทางห้องวงใหญ่ การวิจัยเรื่อง ศึกษาแนวคำเนนทำนองทางห้องวงใหญ่เพลงเชมระออองค์เถา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคำเนนทำนองทางห้องวงใหญ่เพลงเชมระออองค์เถา

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลจากงานภาคสนาม เพื่ออธิบายถึงประวัติและลักษณะเพลงเถา ประวัติผู้ประพันธ์เพลง ประวัติเพลงและประวัติผู้บรรเลงเพลงเชมระออองค์เถา รวมทั้งเพื่อวิเคราะห์แนวคำเนนทำนองทางห้องวงใหญ่เพลงเชมระออองค์เถาทางบรรเลงของนายศิริ นักดนตรี

ผลการศึกษาพบว่า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงนำเพลงเขมรเอวบาง อัคราจังหวะสองชั้น มาพระราชทานเป็นอัคราจังหวะสามชั้นและพระราชทานให้ตั้งเป็นอัคราจังหวะชั้นเดียว ครบเป็นเพลงเถาในปี พ.ศ.2473 กำกับจังหวะหน้าทับปรบไต่ 4 จังหวะ มี 2 ท่อน เพลงนี้แนวคำเนนทำนองทางห้องวงใหญ่เป็นทางบรรเลงของนายศิริ นักดนตรี นายศิริ นักดนตรี เกิดปี พ.ศ.2472 เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สมรสมีบุตร 6 คน เริ่มเรียนดนตรีกับบิดาต่อมาเรียนกับหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร) เริ่มรับราชการเป็นสารวัตรทหารเรือต่อมาทำงานกรมการสื่อสารแห่งประเทศไทยและเดินทางไปเผยแพร่ดนตรีที่ต่างประเทศสุดท้ายทำงานกรมประชาสัมพันธ์ ในปี พ.ศ.2534 นายศิริ นักดนตรี ได้ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาสายมัธยมศึกษา โปรแกรมวิชาดนตรี จากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในการวิเคราะห์แนวคำเนนทำนองทางห้องวงใหญ่เพลงเชมระออองค์เถา พบว่า ลูกตก มี 2 แบบ คือ ลูกตกไม้คิ้ว A, A, A และ D กับลูกตกไม้คิ้ว D, A, A และ D ใช้บันไดเสียง F คิ้วไม้คิ้วหลักคือ F, G, A, C และ D ส่วน E เป็นคิ้วไม้คิ้วตรง ใช้คิ้วเสียง 4 ชั้นคิ้ว คือคิ้ว 3, 4, 6 และ 8 มีกลุ่มคิ้วไม้คิ้วของกระสวนจังหวะ 2 ลักษณะ และพบลูกล่อลูกขัดในอัคราจังหวะสามชั้นกับอัคราจังหวะสองชั้น

บทคัดย่อ นายสิษณ์เศก ย่านเดิม นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชาดนตรี หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีวิทยา) มหาวิทยาลัยมหิดล

ประกาศคุณูปการ

ดุริยนิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของอาจารย์ชูชาติ พิณพาทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาดุริยนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ของการวิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกวิทย์ ประธานกรรมการสอบดุริยนิพนธ์ ผู้ให้ความรู้ คำปรึกษาคำแนะนำ ซึ่งให้ผู้วิจัยได้เห็นข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นอันเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงจนทำให้ดุริยนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงและมีคุณค่าทางวิชาการ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์จันทนา ทชประเสริฐ และอาจารย์สัญญาชัย เอื้อศิลป์ ที่ได้ให้คำแนะนำเนื้อหา และข้อคิดเห็นต่างๆ ของดุริยนิพนธ์มาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ ครูศิริ นักดนตรี ที่กรุณาเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติและผลงานทางด้านดนตรี พร้อมทั้งได้ประพันธ์เพลงเดี่ยวจะเข้ เพลงแขกมอญ 3 ชั้นทางจะเข้ ให้กับผู้วิจัย

ขอกราบระลึกในพระคุณ บิดา มารดา ผู้ให้แสงสว่างในชีวิตและมุ่งมั่นให้ลูกได้รับการศึกษามาโดยตลอด ซึ่งสนับสนุนในด้านการเงินและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันใดที่ได้รับจากดุริยนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นสิ่งบูชาด้วยความเคารพยิ่งแก่ครูศิริ นักดนตรี ผู้มีจิตวิญญานในการดนตรีอย่างแท้จริง

กิตติพงษ์ มาดี

กิตติกรรมประกาศ นายกิตติพงษ์ มาดี นักศึกษาปริญญาตรี
สาขาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

41060946 : สาขาวิชา : ครุศึกษาศาสตร์; ศป.บ. (คนตรีไทย)

คำสำคัญ : เพลงแขกมอญ 3 ชั้น / การวิเคราะห์เพลงเดี่ยวจะเข้

นายกิตติพงษ์ มาดี : การวิเคราะห์เพลงเดี่ยวจะเข้ เพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางครุศิริ
นักดนตรี คณะกรรมการควบคุมครุศึกษานิพนธ์ : นายชูชาติ พิณพาทย์, กศ.บ., นางสาวจันทนา
คชประเสริฐ, กศ.บ., ศศ.ม., นายสัญญา อธิศิลป์, กศ.บ., 110 หน้า.

เพลงเดี่ยวแขกมอญ เป็นเพลงเดี่ยวหลัก จัดรวมอยู่ในเพลงเดี่ยวหลักทั้งหมด 4 เพลง
ด้วยกัน คือ เพลงสารถิ เพลงแขกมอญ เพลงพญาโศก และเพลงกราวโน เพลงเดี่ยวแขกมอญ เป็น
เพลงประเภทหน้าทับปรบไก่อ มีสำเนียงแขกและสำเนียงมอญ นิยมบรรเลงเดี่ยวด้วยจะเข้เช่นกัน ใน
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาวิเคราะห์เพลงเดี่ยวจะเข้ เพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางครุศิริ นักดนตรี
พร้อมทั้งวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ของเพลงเดี่ยวแขกมอญ 3 ชั้น ได้แก่ บันไดเสียง วรรณเพลง
และลูกตก รูปแบบจังหวะ รูปแบบทำนอง

ครุศิริ นักดนตรี เป็นนักวิชาการและนักดนตรีที่มีความสามารถ โดยครูได้รับการถ่าย
ทอดวิชาการดนตรีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่กำเนิด จนมีความรู้ความเชี่ยวชาญอย่างสูง และเป็นบุคคล
สำคัญคนหนึ่งในวงการดนตรีไทย ผลงานด้านดนตรีของท่าน อาทิ การประพันธ์เพลงไทย ความ
สามารถในการบรรเลงดนตรีไทยทั้งวงปี่พาทย์และเครื่องสาย ฯลฯ จากผลงานดังกล่าวของครุศิริ
นักดนตรี สำนักพระราชวังและคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ประกาศเกียรติคุณ
ยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้ครุศิริ นักดนตรี เป็นผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม สาขาดนตรีไทย เมื่อ
วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2531 โดยได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ช้างเผือก ชั้นที่ 4 ชื่อ
“จักรถาภรณ์” จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช

การวิเคราะห์เพลงเดี่ยวจะเข้ เพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางครุศิริ นักดนตรี แสดงให้เห็นว่า
ครุศิริ นักดนตรี ได้ประพันธ์ทำนองจะเข้ โดยใช้บันไดเสียง มี 2 บันไดเสียง ได้แก่ บันไดเสียงฟา
ฟซล x คร และบันไดเสียงที ทคร x ฟซ วรรณเพลงและลูกตก ในท่อนที่ 1,3 มีจำนวนวรรณเพลง
ที่เท่ากันเสียงลูกตกในท่อน 1, 3 เป็นลูกตกเสียงเดียวกันเสียงเดียวกัน รูปแบบจังหวะ มีลักษณะ
X X X X X X X X ซึ่งพบมากที่สุด รูปแบบทำนอง พบว่ามี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบทำนองที่เคลื่อน
ที่จากทำนองต่ำไปหาสูง และรูปแบบทำนองที่เคลื่อนจากที่สูงลงมาหาต่ำ องค์ประกอบต่างๆ ข้างต้น
ส่งผลให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์ในเพลงเดี่ยวจะเข้ เพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางครุศิริ นักดนตรี

บทคัดย่อ นายกิตติพงษ์ มาดี นักศึกษาระดับปริญญาตรี

สาขาครุศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีได้รับความกรุณาและปรารถนาดีจากรองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข ประธานที่ปรึกษาสารนิพนธ์ผลงานดนตรีปฏิบัติ ที่ได้ให้คำแนะนำตรวจสอบสารนิพนธ์ดนตรีปฏิบัติเป็นอย่างดีเป็นอย่างดีตลอดมา

กราบขอบพระคุณ ดร.วิภา คงคากุล ประธานหลักสูตรสารนิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบสารนิพนธ์ดนตรีปฏิบัติมาโดยตลอด

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์อุดม อรุณรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขมาโดยตลอด

กราบขอบพระคุณ อาจารย์พินิจ ฉายสุวรรณ ที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือให้กำลังใจในการทำผลงานสารนิพนธ์ดนตรีปฏิบัติในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกัรชต์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และเป็นกำลังสำคัญให้สารนิพนธ์ดนตรีปฏิบัติฉบับนี้สำเร็จได้

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ศิริ นักดนตรี ที่ได้ให้ความรู้ ทักษะ ข้อมูลทางการปฏิบัติมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ คุณเลอเกียรติ มหาวินิจชัยมนตรี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์การจัดพิมพ์โน้ตสากล

ขอขอบคุณ น้องสาวนิชาภา จันทร์เฉลิม ที่ได้เป็นบรรณานุกรมจัดพิมพ์สารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาดนตรีที่สละเวลาในการช่วยเหลือ และให้กำลังใจอย่างดียิ่งในการทำสารนิพนธ์ผลงานดนตรีปฏิบัติฉบับนี้

ขอกราบพระคุณบิดา มารดา ผู้มีพระคุณสูงสุด และขอขอบคุณบุคคลในครอบครัวที่ได้ให้กำลังใจให้การสนับสนุนและช่วยเหลือเสมอมา จนสารนิพนธ์ผลงานดนตรีปฏิบัติ(เอกสารประกอบการแสดงเดี่ยว) ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กิตติกรรมประกาศ นายสหรัฐ จันทร์เฉลิม นักศึกษาปริญญาโท
สาขาวิชาดนตรีปฏิบัติ คณะศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล

4237924 MSMS/M : สาขาวิชาดนตรี : ศศ.ม. (ดนตรีปฏิบัติ)

คำสำคัญ : ผลงานดนตรีปฏิบัติ/

การเดี่ยว / การเดี่ยวจะเข้เพลงพญาโศกสามชั้น บทประพันธ์ใหม่ / เพลงเดี่ยว

สำหรับ จันทร์เฉลิม : ผลงานการแสดงเดี่ยวจะเข้เพลงพญาโศกสามชั้น บทประพันธ์ใหม่ (Payasoke Sam Chan Recital For Jakae in New Compostition) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อุดม อรุณรัตน์, กศ.บ., พินิจ ฉายสุวรรณ, ศิลปินแห่งชาติ, ณรงค์ชัย ปิฎกรัษต์, กศ.บ., กศ.ม. ศศ.ม.,

การนำเสนอผลงานดนตรีปฏิบัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์เพลงไทยเดิมประเภทเพลงเดี่ยว ด้วยจะเข้เพลงพญาโศกสามชั้น บทประพันธ์ใหม่

เพลงเดี่ยวจะเข้เพลงพญาโศกสามชั้น ด้วยบทประพันธ์ใหม่เป็นบทประพันธ์ที่ถูกเรียบเรียงขึ้นใหม่ เนื่องจากเป็นเพลงเดี่ยวบทประพันธ์ที่พบน้อยและยังไม่แพร่หลายสำหรับการเดี่ยวจะเข้ อีกทั้งเป็นบทประพันธ์ใหม่ ที่ถูกสร้างสรรค์ให้แสดงออกถึงการถ่ายทอดความรู้สึกที่สอดคล้องกลมกลืนกับลักษณะเสียงและลีลา การบรรเลงของจะเข้ที่โดดเด่นเชิง โกรธแค้น เฉพาะตัวที่ยังไม่มีบทประพันธ์เดี่ยวจะเข้เพลงพญาโศกสามชั้นบทใดคล้ายคลึง

ผลการนำเสนอการแสดงพบว่า ลักษณะวิธีการบรรเลงที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเพลงซึ่งบรรจงไว้ ด้วยเทคนิควิธีการบรรเลงขั้นสูง รวมทั้งลักษณะที่แสดงออกถึงพลังอารมณ์โศกเศร้าเชิงโกรธแค้นได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์

ผลงานการนำเสนอผลการแสดงเดี่ยวนี้อาจนำไปใช้ในเชิงวิเคราะห์ข้อมูลทางวิชาการด้านการศึกษาและด้านวิชา อันก่อเกิดประโยชน์ต่อการศึกษาด้านปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพต่อไป

บทคัดย่อ นายสหรัฐ จันทร์เฉลิม นักศึกษาปริญญาโท
สาขาวิชาดนตรีปฏิบัติ คณะศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนันทินี นักดนตรี
วันเดือนปีเกิด	18 ธันวาคม 2517
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	201 หมู่ 1 ต. สวนหลวง อ. กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10130

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2529	การศึกษาระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสร อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2542	การศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2548	การศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรีศึกษา (ดนตรีสากล) คณะครุศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2555	การศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชามนุษยดุริยางควิทยา คณะศิลปกรรมศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ